

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Author:
Natsu Hyuuga

Illustrator:
Touko Shino

9

The Apothecary Diaries

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

Author:
Natsu Hyuuga

Illustrator:
Touko Shino

9

The Apothecary Diaries

İçindekiler

[Kapak](#)

[Karakter Profilleri](#)

[Giriş](#)

[Önsöz](#)

[Bölüm 1: Yao'nun İsteği](#)

[Bölüm 2: Villa](#)

[Bölüm 3: Kada'nın Kitabı \(Bölüm 1\)](#)

[Bölüm 4: Kada'nın Kitabı \(Bölüm 2\)](#)

[Bölüm 5: Kada'nın Kitabı \(Bölüm 3\)](#)

[Bölüm 6: Batı Başkentine Bir Davet Bölüm 7:](#)

[Tabu](#)

[Bölüm 8: Gizli Dersler Bölüm 9:](#)

[Mesaj](#)

[Bölüm 10: Pratik Alıştırmalar](#)

[Bölüm 11: Diseksiyon](#)

[Bölüm 12: Sayıların Sırrı Bölüm 13: Gy oku-ou](#)

[Bölüm 14: Seçim](#)

[Bölüm 15: Hazırlıklar](#)

[Bölüm 16: Deniz Yolculuğu](#)

[Bölüm 17: Chue](#)

[Bölüm 18: Anan'ın Ziyafeti](#)

[Bölüm 19: Vakvak Ortadan Kayboluyor](#)

[Bölüm 20: Duvara toslamak Epilog](#)

[Renkli Çizimler](#)

[Bonus Çevirmenin](#)

[NotlarıJ-Novel Club](#)

[Hakkında Telif Hakkı](#)

Karakter Profilleri

Maomao

Eğlence bölgesinde bir eczacı. İlaçlar ve zehirler konusunda düpedüz takıntılı, ancak diğer konularla pek ilgilenmiyor. Üvey babası Luomen'e derin bir saygı duyuyor. Bu yılın başında yirmi .

Jinshi

İmparator'un küçük kardeşi. İnsanlık dışı güzel. Maomao'bir türlü aklından çıkaramıyor, ama Maomao her zaman ondan kaçmayı başarıyor ve çaresiz kalıyor. Gerçek adı: Ka Zuigetsu. Yirmi bir yaşında.

Basen

Gaoshun'un oğlu; Jinshi'nin yardımcısı. Acıyı çoğu insan kadar şiddetli hissetmez, bu da ona çoğu insandan çok daha fazla fiziksel sınır sağlar. Çok ciddidir ama bu onu kolay kandırılabilir kılar. Eş Lishu'ya aşık.

Gaoshun

Basen'in babası. İyi yapılı bir asker olan Basen, eskiden Jinshi'nin hizmetkârıydı ama şimdi İmparator'a şahsen hizmet ediyor.

Lakan

Maomao'nun biyolojik babası ve Luomen'in yeğeni. Tek gözlüklü bir ucube. Ordunun yüksek rütbeli bir üyesidir, ancak tuhaf davranışları insanların ondan kaçınmasına neden olur. Go ve Shogi'yi sever ve zorlu bir oyuncudur.

Lahan

Lakan'ın yeğeni ve evlatlık oğlu. Yuvarlak gözlüklü, ufak tefek bir adam,

Güzel kadınlara karşı zaafı vardır ve her gördüğünde onlarla sohbet etmeye çalışır, görünüşünün onlarınkine uymamasına aldırılmaz. Üvey babasının borçlarını ödeyebilmek için bir sürü yan iş yapmaktadır.

Luomen

Maomao'nun üvey babası; Lakan'ın amcası. Bir zamanlar arka sarayda haremağasıyken şimdi saray doktoru olarak hizmet veriyor. Bir diz kapağı eksik, yıllar önce ona verilen bir ceza.

İmparatoriçe Gyokuyou

İmparatorun yasal karısı. Kızıl saçlı ve yeşil gözlü egzotik bir güzel. Yirmi iki yaşında.

İmparator

Gerçek bir iş bitirici ve olağanüstü sahip. Kadınlarının iyi donanımlı olmasını tercih eder. Otuz yedi yaşında.

Yao

Maomao'nun iş arkadaşı. Daha uzun boylu ve daha donanımlı olduğu için Maomao'dan daha yaşlı görünmektedir. Amcasını küçümsüyor. sürekli onu politik evliliklere zorlamaya çalışıyordu. On altı yaşında.

En'en

Maomao'nun meslektaşı ve mahkeme sağlık ofisindeki asistan arkadaşı ve aynı zamanda Yao'nun nedimesidir. Yao için yaşıyor ve orantısız aşkı sık sık kendini belli ediyor. Yirmi yaşında.

Rikuson

Bir zamanlar Lakan'ın yardımcısıydı, şimdi batı başkentinde görev yapıyor. İnsanların yüzleri için fotoğrafik bir hafızası var.

Gyokuen

İmparatoriçe Gyokuyou'nun babası. Resmi olarak batıdan sorumlu başkentine taşındı, ancak kızı tahta çıktığında kraliyet başkentine taşındı.

Gyoku-ou

Gyokuen'in en büyük oğlu; İmparatoriçe Gyokuyou'nun üvey kardeşi. Şu anda babası uzaktayken batı başkentini yönetiyor.

Suiren

Jinshi'nin nedimesi ve eski sütannesini.

Baryou

Gaoshun'un oğlu ve Basen'in ağabeyi. Başka bir insanla karşılaştığında çabuk mide rahatsızlığı geçirir.

Dr. Liu

Sarayda üst düzey bir hekim. O ve Luomen batıda birlikte çalıştılar.

Tianyu

Maomao'nun iş arkadaşlarından biri, genç bir doktor. Umursamaz görünebilir ve En'en'e karşı bir şeyler hissediyor.

g}ñe %pothecnrg @Jinries

Jig

JHtPOf(11C11OH

Tıp Hakkında Gerçekler

Jinshi, kendi derisine bir damga vurmak gibi akıl almaz bir adım atmıştır. Maomao, istese de istemese de bunu bilen birkaç kişiden biridir ve bu da onu Ay Prensi'ni tedavi edebilecek tek kişi yapar. Yarasını iyileştirmek için gizlice ziyaret etmelidir ama basit bir eczacı olarak yapabileceği iyi şey, geçmişte gördüğü tedavileri beceriksizce taklit etmektir.

Artık Jinshi'ye bir şey olması durumunda ondan sorumlu olduğu için Maomao'nun bilgisini derinleştirmesi gerekmektedir. Babası Luomen'e ona öğretmesi için yalvarır, ancak Luomen ona böyle bir eğitime layık olması gerektiğini söyler ve onu ve arkadaşlarını bir teste tabi tutar.

Onları La klanının villasına, Maomao'nun kendi aile evine getirir. Oradaki geniş kütüphanede, onlara belli bir tıbbi tedaviyi aramalarını söyler - ama bahsettiği bu gizli "Kada Kitabı" nedir?

Önsöz

Kabus sona ermeyi reddetti.

Maomao hala bir kolun altında asılı bir şekilde yan odaya sürükleniyordu. Mücadele bile edemedi.

Kalbi küt küt atıyordu. Onu tutan Jinshi'nin yan tarafında yeni bir yanık vardı. Her ne kadar burada tehlikede olsa da, bir eczacı olarak Maomao bu yaraya ilgi duyuyordu.

İyi, temiz bir yanıktı. Kan yoktu. Hangi ilaçlara ihtiyacı olacağını düşünerek beynini yokladı. Mor Bulut merhemi, bu en basiti olabilir. Mor gromwell, touki ve balmumu, sanırım bunları bulabilirim. Susam yağı, belki olmaz.

Hayır, bu hiç iyi değildi. Maomao başını salladı. Mor gromwell, kendi kolunda da doğruladığı gibi, yalnızca nispeten küçük yanıklarda etkiliydi. Aslında daha ciddi yanıklarda tam tersi bir etki yaratabileceğini hatırladı.

Yanıklarda işe yarayan şeyler. Yanıklara ne iyi gelir?

En azından cildinin kurummasını önlemek için bir merheme ihtiyacı olacaktı. Daha fazla yağ ve balmumu bulması gerekecekti.

Jinshi'ye nasıl davranacağına karar vermeye çalışırken, sonunda onu yere bıraktı.

"Usta Jinshi," dedi. Yüzünü buruşturarak yatağa yığılmıştı. "Acıyor mu?"

"olduğunu söylemeliyim."

Ve gerçekten de öyle olacaktı. Şu anda biraz uyuşmuş olabilirdi ama yakıcı bir damgayı kendi teninize bastırmak her zaman acı verici olacaktı.

Ancak Jinshi'nin acısı başka bir şeye benziyordu.

"Bir pişmanlık dalgası mı hissediyorsunuz, efendim?" Maomao kendini sorarken buldu. Birkaç dakika öncesine kadar her şeye hâkim görünen adam alnını yatağa yaslamış ağlıyordu. Maomao profilden yüzünde hiçbir ifade göremiyordu ve kendisi de gözlerinden akan yaşların farkında olmayabilirdi.

Maomao konuşurken bile, burada hangi ilaçların bulunabileceğini merak ederek odanın içinde dolaştı. Çabucak bir ilaç buldu. havan ve havan tokmağı ile birkaç tepsiye el koydu. Mangala gidip biraz su ısıtmak istedi ama onu Jinshi'den mümkün olduğunca uzak tutmak istedi. Aslında onu odanın uzak bir köşesine taşıdı.

"Neye pişman olabilirim ki?"

Ne? Kelimelere dökmek zordu. Maomao bile Jinshi'nin tahtla kesinlikle ilgilenmediğini anlamıştı. Aksi takdirde İmparatoriçe Gyokuyou ile asla bu kadar iyi ilişkiler kuramazdı. Eğer bu tür ilişkileri sağlamlaştırmak buradaki amaçlarından biriye, bunu yapmak için harika bir yol seçmişti.

Yaralanmasından pişmanlık duyuyor gibi de görünmüyordu. Yanağındaki yarayı aldığı zamanki gibi, aslında memnun görünüyordu. Aslında görünüşüne etrafındaki insanların sandığı kadar bağlı değildi ve onların bu varsayımlarına içerlemiş görünüyordu.

Peki neden bu kadar depresyondaydı?

Maomao bir kaşık buldu ve yatağın başucundaki masanın üzerine koydu. İlaçları karıştırmak için farmasötik bir spatula vardı ama kesici alet yoktu.

"Majesteleri öfkeli olmaktan çok üzgün görünüyordu. Niyetinizin İmparator'u kederlendirmek olmadığını anlayabilir miyim efendim?"

"Bu doğru... Sadece sinirlenmesi için ona ihtiyacım vardı."

Jinshi'yi bu kadar rahatsız eden İmparator'un kederli bakışı mıydı? *İmparator'dan şüpheleniyorum.*

Maomao bunun Jinshi ve Majesteleri arasındaki ilişkiyle ilgili olduğunu düşündü. Ve Ah-Duo ile de. Zihninde sadece uzak bir tahmindir ama hepsiyle daha fazla ilişki kurmak zorunda kaldıkça, bu sırrı asla yüksek sesle söylemeyecek olsa bile, daha emin hale geldi.

Babanın sana kızması çok acı verici.

Sözde, bir hipotezi değiştirmek için nesnel kanıta ihtiyaç vardı bir kesinliğe dönüştürdü. Maomao bu kanıtı insan duyguları arasında bulmaya çalışıyordu. Ne kadar belirsiz ve bilimsellikten uzak bir yer.

Yine de, İmparator'un gözlerinin hüznle dolduğunu ve

Maomao, İmparatoriçe Gyokuyou'nun önünde tereddüt etme şeklinden sadece Jinshi'nin mevcut İmparator'un en büyük oğlu olduğunu düşünebildi.

Bilmemeyi tercih ettiğim şeyleri öğrenmeye devam ediyorum, diye düşündü. Jinshi'ye bakarken iç çekti. Ortalık biraz gibi görünüyordu, bu yüzden diğer odaya gitmek istedi. Ama Jinshi hemen bileğini yakaladı. "Nereye gidiyorsun?"

"İlaç almak için. Malzemeler diğer odada."

Jinshi ayağa kalktı ve bir duvar boyunca uzanan dolabın çekmecelerini açmaya başladı. Orada Maomao'nun başını döndürecek kadar çok ilaç vardı, akla gelebilecek her türden bileşenler.

"Ngghaa!" El sallamaya başlayabileceğini düşündü ve ağzının suyu akıyordu. Mutluluk dansına dalmak istedi ama bu dürtüsüne karşı koydu ve bunun yerine derin bir nefes aldı. Jinshi'nin ona bakan gözleri deliciydi. Çekmecelerdeki çeşitli şeylerin arasında merhem de vardı, zaten hazırды. Büyük istiridye kabını açtı ve kokladı. Balın aroması ve susamın eşsiz kokusu onu karşıladı. Başka bir bileşen içermiyor gibi görünüyordu.

Ayrıca dezenfektan alkol ve bandajlar buldu. Sonra da merhemi aldı ve Jinshi'nin önünde durdu. "Usta Jinshi, şimdi yaranızı tedavi edeceğim. Lütfen görmeme izin verin." Jinshi onu tekrar yatağa oturtmaya çalıştı ama Jinshi onun yerine döndü ve onu oturttu. "Ne yaptığınızı sanıyorsunuz, efendim?" Hoşnutsuzluğunun belli olmasını umarak ona baktı.

Parmakları çenesine dokundu. Ondan kaçmaya çalışarak başını kaldırdı.

"Buraya kadar gelmişken hayal edemiyormuş gibi mi yapacaksın? Artık başka hiç kimse benim gece yoldaşım olamaz." Jinshi sıırıttı ama ter damlacıkları sınırına ulaştığını gösteriyordu.

Maomao konuşmayı reddetti. Sinirlenen kadın, hâlâ yarısını giymekte olduğu cübbesini kaptı.

"Hangimiz hayal gücünden yoksun? Bu duruma düşürüldüğüm için kızmayacağımı mı sandın?" Birbirlerine yaklaşıp kadar gerindi. neredeyse burun buruna. "Yaptığınız şey zorbalık, Üstat Jinshi. Herkese ne istediğinizi söylemek için yapılmış lanet, kirli bir numara. Sen önemsemiyorsun. Statün umurunda değil. Ne?"

Yaptığın şey bencilce, mazoşistçe ve o kadar sinir bozucu ki bu konuda ne söyleyeceğimi bile bilmiyorum!"

Jinshi cevap vermedi ama yüzü açıkça konuşuyordu: *Belli ki biliyorsun.*

"İmparatoriçe Gyokuyou'nun oğlu - Veliaht Prens - ve Konsolos Lihua'nın oğlu henüz bir yaşında bile değil..."

Çocuklar zayıftı. En az yedi yaşına gelene kadar ölüp ölmeyeceklerini asla bilemezsiniz. Zehirli bir yüz pudrası kullanmıyor olsanız bile, hastalığa yenik düşebilirlerdi. Başlarına bir kaza gelebilirdi. Hatta suikasta bile uğrayabilirlerdi.

"İmparator'a bir şey olursa planınız tam olarak nedir?" "Hiçbir şey olmadığından emin olmak için çok çalışıyorum." Jinshi'nin sesi alçak ve gürültülüydü, bazen kullandığı şuruplu su perisi sesine hiç benzemiyordu. Gözleri karaydı ve burada neyi amaçladığını açıkça belli . Maomao başka bir şey söylemek üzereydi ama kelimeler boğazına takıldı.

Jinshi'nin yaptığı şey delilikti. En azından Maomao ya da Gyokuyou'nun söyleyebileceği tek şey buydu. O bilmiyordu. Majesteleri ne düşünmüştür bilinmez ama bu onun için damdan düşer gibi oldu.

Ama Jinshi'nin yaşamak zorunda kaldığı şey daha mı az deliceydi? Gücü vardı; istediği her şeyi yapabiliyordu. daha çılgınca şeyler. Maomao'nun sözlerini dinleyecek kadar cömert bir kalbe sahip olması, şimdi ona bağırması zorlaştırıyordu.

Genç kadınlar bazen korunaklı olarak tanımlanırlar ama Jinshi de benzer şekilde izole edilmiş, ezilene kadar küçük bir kutunun içine tıkılmıştı. Birçoğu baskı altında ezilerek ölebilirdi.

Buna katlanamayacağıma eminim.

Jinshi de öyle görünüyordu. Tıpkı Maomao gibi o da karşılık verecek, kaçmaya çalışacaktı. Ama Maomao'dan farklı olarak sadece duygularının onu ele geçirmesine, hislerinin eylemlerini belirlemesine izin verdi. Her şeyi enine boyuna düşünen biriydi ve tüm bu düşüncelerinin sonunda Jinshi'ye çok benzeyen bir sonuca varmıştı -Ve buna göre hareket etmişti.

Maomao duygu girdabındaydı. Ne yapacağını bilemiyordu. Keşke durumdan, insan doğasından daha habersiz biri olabilseydim diye düşündü. Hayatı ne kadar kolay olurdu

aptalca bir kenarda durup izleyebilseydi.

Bu çocuğu...!

Elini kaldırdı ve Jinshi'nin alnının hemen önünde durdurdu. İşaret parmağı ve başparmağıyla bir daire çizdi, sonra elinin kaslarını gerdi ve...

"Yowch!"

...alnına güzel bir fiske vurdu. Ona tokat atabilirdi ama bu bir iz bırakırdı ve bunu istemiyordu. Bunun saygısızlığın zirvesi olduğunu ve dikkatli olmazsa kellesine mal olabileceğini çok iyi biliyordu. Ama Jinshi'nin buna izin vereceğini düşündü. ona bu kadar.

Burada cömert olan benim!

Jinshi bir elini alnına götürmüş, şaşkınlıkla ona bakıyordu.

"Kapa çenenin ve seni tedavi etmeme izin ver. *Efendim.*"

Jinshi alt dudağını uzattı. "Aklımda çok şey var, biliyorsun."

"Bu benim sorunum değil; ben bir eczacıyım. Bırakın işimi yapayım." Bu noktada, yerinden kıpırdamayacaktı. Daha önce Jinshi'nin şovuydu ama şimdi onun kendisini itip kakmasına izin vermeyecekti.

Maomao bulduğu spatulayı eline aldı. "Zamanım tükeniyor çünkü beni rahat bırakmıyorsun. Sana sakinleştirici vumuyordum ama o gemi çoktan kalktı." Adamın yanından geçip arkasına dolandı ve sıkıca bastırdı.

"Hrgh!" dedi, hiç de nimfe benzemeyen bir sesle. Maomao bir şekilde onu yatakta yan çevirmeyi başardı, ne kadar büyük ve ağır olduğu düşünüldüğünde oldukça iyi bir numaraydı.

Odanın köşesindeki mangalda spatulayı ısıtırken uzun nefes verdi.

"Lütfen kımıldamayın," dedi.

"Ne halt ediyorsun sen? Beni *ızgara* yapmayı planlamıyorsun, değil mi?"

"Hiçbir şeyi ızgara yapmıyorum! Bir şeyleri dezenfekte etmek için yakıcı ısıya ihtiyacım var." Spatulayı biraz soğutmak için çırpıtı, sonra temiz bir beze sardı. "Onu yakıp yok etmeyeceğiz. Keseceğiz."

"Kes...?" Jinshi'nin yüzü buruştu ve sonra beti benzi attı. Ama bu

çok geç. Bunu kendine yapmıştı. Şimdi sonuçlarına katlanmak zorundaydı.

"Kömürleşmiş deri ve etten kurtulmazsak zehir oradan yayılacak. Keşke hepsinden kurtulabilsem, iltihaplanmasını önleyebilsem ama burada bıçak olmadığı için bu kadarla yetinmek zorundayım."

Metal spatulayı harap olmuş eti kesmek için kullanacaktı. Acı verici olacaktı ama buna katlanmak zorunda kalacaktı.

"Şimdi, bir dakika. Bir bıçak için uydurulmuş bir bahane hakkında daha fazla endişelenmiyor musun?"

"Kendi derisine damga vuran bir adamın şikayetlerini duymak istemiyorum! Burada hiç bıçağım yok ve bu şeyleri tıraş etmek tek etkili ilk yardım yöntemi. Daha uzun süre yapabiliriz- vadeli tedavi daha sonra."

Aslında bunun doğru olduğundan emin değildi - bu odadan çıktıklarında onu tedavi edip edemeyeceğinden. Zehrin yayılmasını önlemek için en azından yanığı iyileştirdiğinden emin olmak istiyordu.

Bu, daha sonra tedavi için zaman ayırıp ayıramayacağımızla ilgili bir soru.

Gece geç olmuştu bile. Maomao'nun da Jinshi gibi ertesi gün işi vardı. Ona emretse bile o gün izin almayacağından şüpheleniyordu. Yarın işten sonra -aslında bugün- alet edevat ve ilaçları bir araya getirip

Tedavi.

Aklındaki en büyük soru, Jinshi'nin yarasını kimse fark etmeden hayatını gerçekten yaşayıp yaşayamayacağıydı. "Kendi kıyafetlerini bile değiştirebiliyor musun?" diye sordu.

"Ben bebek değilim."

"Üzgünüm ama hangimiz her gün giyinmek için yardım alıyoruz?"

Maomao bir bandajı çekmecedeki alkole batırdı ve yaranın üzerine bastırdı. Yanmış etin belirgin bir kokusu vardı.

Belki bu yemek için biraz ızgara et bulabilirim.

"Hey! Bir şey mi dedin?" "Hayır, efendim. Hiçbir şey söylemedim."

Jinshi yaranın etrafındaki bölgeyi dezenfekte ederken yüzünü buruşturdu. "koruyun, efendim. Isırabilirsin, bilmiyorum, bir

battaniye ya da başka bir şey." Yatağın üzerindeki battaniyeyi kaldırdı ve ona doğru itti. Adam refleks olarak geri çekildi, güzel yüzü buruştu. "Dilini ısıracaksın," dedi Maomao.

"Yapmayacağım," dedi. Birden -ne düşünüyordu ki? - Maomao'nun üzerine atıldı. Onun omzunu ısırdı.

"Kesin şunu, efendim. Elim kayacak."

Adam yanıt olabilecek bir ses çıkardı. Artık dişlerini kumaşın üzerinde hissetmiyordu ama adam tekrar uzanmadı. Sadece gömleğinde hafif bir çekiştirme hissetti.

"Sadece üzerime salya akıtmayın," dedi.

"Bayım..."

Bu bir evet miydi? Yoksa hayır mı? Emin değildi.

Çok iyi. Maomao bunu kendini tutmaması için bir gerekçe olarak kabul etti. Spatulayı yanmış deriye bastırdı. Kulağının hemen yanından boğuk bir çığlık geldi ama işini akıllıca yaptı ve Profesyonelce.

bağırdığını başka kimsenin duymadığından emin olmalıyım.

Arkasından sinsice yaklaşan el onu daha sıkı kavradı ve Daha zor. Adam işi olabildiğince zorlaştırmaya kararlı görünse de kadın çalışmaya devam etti.

Bölüm 1: Yao'nun İsteği

Tamamen bitkin ya da değil, sabah yine de geldi. Ve sabahla birlikte işe gitme ihtiyacı da geldi.

Maomao o kadar yorgundu ki düşünmek bile istemiyordu. Uyku sersemliği yakasını bırakmıyordu ama karşı karşıya kaldığı aşılmaz teklif zihnini çalışmaya zorluyordu.

Acaba bugün işim bittikten sonra çağrılacak ? Bir yanıği tedavi etmek için hangi ilaçlara ihtiyacım olduğunu düşünmeliyim...

Bir dolap çekmecesini düzenlerken düşüncelere daldı. Yıl sonu yaklaşıyordu ve çırak doktorlar ile sağlık ofisinde görevli saray kadınları her yeri baştan aşağı temizliyordu.

"Vay be! Çok yoruldum!" dedi Yao, gerinerek. Elinde bir bez vardı ve özenle rafları temizliyordu.

"Sence bu yeterli mi?" En'en sordu. O da aynı şekilde kullandığı bezi sıktı. Çırak hekimler çoğunlukla ağır işlerle uğraşıyordu; odanın temizliği Maomao ve diğerlerine kalmıştı.

"Sorun değil," dedi Maomao, çekmeceleri geri verirken. Temizlik bittiğinde, işten izinli olacaklardı. Saray kadınları bir yılın sonunda ve bir sonraki yılın başında tatil yaparlardı. Doktorlar vardiyalı olarak sarayda kalıyorlardı ama doktorlara ihtiyaç yoktu.

Maomao ve diğer kadınlar burada kaldılar. Genç hanımlara izin verilmezse ailelerinin itiraz edeceği söyleniyordu. yüksek sesle.

Zaten çoğu iyi bir ev kadını olmayı öğrenmek için burada. Ya da bir koca bulmak için.

Ancak Yao ve En'en çalışmak için buradaydı, bu yüzden Maomao tatillerini evde geçireceklerinden şüpheliydi. Yao'nun babası ölmüştü ve ailesinin kontrolü Yao'yu evlendirmeye kararlı olan amcasının eline geçmişti. Genç kızlığı için yaşayan En'en

metresi, onu baş düşmanı olarak görüyordu.

"Maomao, tatilde ne yapacaksın? Dün eve çağrıldığını söylediler. Yardım edecek misin?

Orada mı çalışıyorsun?" Yao bezini kurulayıp ellerini yıkarken sordu.

"Eve çağrılmak" Jinshi tarafından çağrılmak için uygun bir kılıftı. Hikayeye göre, babasının eczacı dükkanında acil bir vaka ortaya çıkmış ve yardım etmesi için çağırılmıştı. Ne de olsa Maomao'nun gece geç saatlerde ortadan kaybolmasını ve sabahın erken saatlerinde geri dönmesini mazur gösterecek bir şey olmalıydı.

Yani bunu başından beri planlıyordu! İçinde öfkenin kabardığını hissetti ama o an için sakın kalması gerektiğini biliyordu.

Yao'nun sorusunun cevabı hayırdı. Maomao sadece birkaç günlüğüne evine gidebilmeyi dileyebilirdi; gününbirlik bir gezi yapabilse şanslı sayılırdı. Aptal bir soylu, Maomao'nun vücudunda büyük bir yanık oluşturmuştu.

kendisi. Aslında, iş biter bitmez tam da bugün onun için gelecek gibi görünüyordu.

Dürüst cevap ne yazık ki Maomao'nun verebileceği bir cevap değildi. ver. Onun yerine ne söyleyebileceğini düşünmeye çalıştı. Muhtemelen en iyisi zevk bölgesine geri dönecekmiş gibi davranmaktı.

"Evet, aslında yılın bu zamanlarında çok para kazanacağımızı tahmin ediyorum," dedi.

"Öyle mi?"

"Cüzdanı kabarık olan her efendi evine gitmiyor. Ne kadar çok müşteri gelirse, dükkan o kadar çok kâr eder. Çok meşgul olabiliriz."

Yao şaşkın görünüyordu ama En'en Maomao'nun ne demek istediğini anladı ve

ona ters ters baktı. Sahip olduğu bilgi ağı sayesinde Maomao'nun "aile evinin" ne iş yaptığını muhtemelen çok iyi biliyordu. Maomao ikisinin yakın zamanda eğlence bölgesindeki bir genelevde ortaya çıkmasını beklemiyordu.

En'en, "Maomao, lütfen genç hanımın yanında terbiyesizce şeyler söylemekten kaçınır mısın?" dedi.

Ama bu doğru!

Basit bir ifadeyle, bol maaşlı adamlar, maaşlarını gecenin kelebeklerine harcamak için gelirlerdi ve doktorlar bunu kabul ettiği için

herkes gibi izinli, hanımefendi ısrar etti
eczacı dükkânı açık kaldı. Maomao, babasının gelip gelemeyeceğini bilmediği için eve gitmeyi planlıyordu. Bu planlar buraya kadarmış.

Yaşlı cadı bana yine aklının bir parçasını verecek.

Maomao özellikle hala amatör olan eczacı Sazen'in nasıl olduğunu merak ediyordu ama bu sefer öğrenemeyecekti. *Üzgünüm, Sazen! Dayan biraz!*

Hanımefendi bile önemli bir soylu tarafından verilen emirlere saygı göstermek zorundaydı. (Her ne kadar bunun için onlardan bir şeyler koparabilecek olsa da.) O keskin bir savaş baltasıydı; Maomao ona emrin gerçek önemi hakkında herhangi bir ipucu vermemek için dikkatli olmalıydı.

Dükkânı Kokuyou'ya emanet ettim, o yüzden çıkmayacaktır... Umarım. Yüzünde bandaj olan neşeli adamı düşündü. Tıp bilgisi güvenilirirdi, ama biraz tembel kişiliği daha az güven telkin ediciydi.

Bu endişelere, küçük şifalı bitki tarlası ve madamın çeşitli mantıksız istekleri de eklenebilirdi.

"Fakirler tatil yapmaz, korkarım. Ben meşgul olacağım," dedi. Yao bunun üzerine sustu.

"Görünüşe göre çok var," dedi En'en. Maomao tereddüt etmeden, "Elbette," diye cevap verdi.

En'en Yao'ya baktı. Genç hanım bir şey söylemek ister gibiydi ama ne yazık ki Maomao ne olduğunu tahmin edemiyordu. Temizlik aletlerini bir kenara bıraktı ve Yao'ya tekrar baktığında genç kadının ağzının neredeyse hareket ettiğini gördü. "Bir sorun mu var?" diye sordu.

"Şey... Bir eczacının evinde yaşıyorsun, değil mi Maomao?"

"Evet..." Maomao temkinli bir şekilde söyledi. Yao'ya bundan bahsetmişti. Diğer kadın bir şey için sabırsızlanıyor gibiydi.

Maomao şaşkınlıkla ona baktı ve Yao sonunda aklından geçenleri söyleme kararlılığını topladı. "D-Do you Belki tatilde senin evine gelebiliriz? Yani, tıp hakkında bir şeyler öğrenmek için!"

"Genç hanım!" dedi En'en şok olmuş bir halde. Yao'ya inanamıyordu

bunu söylemişti.

Evimin nerede düşünürsek.

En'en, değerli hanımının zevk bölgesine tek bir adım bile atmasına izin vermek istemiyordu. Maomao'ya bakıyor, reddetmek için bir neden bulması için sessizce ona yalvarıyordu.

"Bence gitmemelisin, Yao. Orası pek güvenli değil. Ayrıca, buradaki askerlerden daha kötü kokan adamlarla dolu. Bence senin için biraz riskli olabilir." Maomao meşgul olacağını çoktan anlamıştı. Yao'yu oyalaması gerekiyordu, hem de şimdi.

"Ama *sen* orada yaşıyorsun, değil mi Maomao?" Yao caymadı; hatta her zamankinden daha kararlı görünüyordu.

"Evet. Orada doğdum ve tüm hayatım boyunca orada yaşadım. Kendimi nasıl idare edeceğimi biliyorum. Hepimiz ."

Bu Maomao'ya sağduyu gibi gelmişti ama Yao'nun bu tartışmayı kaybetmemeye daha da kararlı olmasına neden oldu. "O zaman ben de buna alışmak zorundayım!"

"Genç hanım, bu tehlikeli! İyi bir kız ol ve tatilini evde geçir."

"Eğer bunu yaparsam, kim olduğunu biliyorsun!"

Maomao tam olarak bilmiyordu ama tahmin edebiliyordu: Yao'nun amcası.

Maomao, *bir yerlerde sığınak aradığını* fark etti.

Ancak Yao ve En'en'i Verdigris Evi'ne getirmek çok fazla sorun yaratacaktı. Maomao'nun Jinshi'ye eşlik etmek için müsait olması gerekiyordu ve kimsenin bunu bilmesine izin veremezdi. En ihtimalle madamı birkaç bozuk parayla susturabilirlerdi ama Maomao aynı şeyin Yao üzerinde işe yarayacağından emin değildi. Bir yolunu bulmalıydı. hevesli genç kadını saptırmak.

"Ama nerede uyuyacaksın? Burası bir tür pansiyon ama kalmak isteyeceğiniz türden bir yer değil."

Müşteriler geceleri sürekli gelip gidiyordu ve Maomao'nun evi bir başka bir şey değildi. Şu anda Sazen ve Chou-u'nun yaşadığı bir baraka. Hayır, Yao orada kalamazdı.

"Maomao'nun eviyle başa çıkabileceğini sanmıyorum, genç

Hanımfendi. Burası aslında insanların yaşaması için uygun bir yer değil." "Peki bunu nereden biliyorsun, En'en?" Yao sordu.

Hey! Ben bir insanım! Ve orada yaşıyorum!

En'en, Maomao'nun nerede yaşadığını bile araştırmıştı. Titiz hizmetçilerinden bahsetmişken. Maomao, Maomao'nun dün geceki yokluğuyla ilgili şüpheleri olup olmadığını merak ettiSırtından aşağı bir ter damlasının aktığını hissetti.

"Buralarda tanıdığın başka kimse yok mu? Bilirsin, birlikte kalabileceğin bir arkadaş?" Maomao sordu. Yanlış bir soru olmalıydı, çünkü Yao'nun yüzü ve ağlamaya başlayacakmış gibi bir hali vardı.

En'en tersledi, "özür dile!"

Oops...

Maomao şimdi fark etti: Yao'nun başka arkadaşı yoktu. Bunu anlamamak Maomao'nun suçuymdu. Bu iş biraz profesyonelce geri adım atmaya gerektirecekti. "Elbette, yeni yıl olduğu için herkes ailesiyle bir araya gelecek.

Arkadaşlarınızın bile size ayıracak yeri olmayabilir..."

"Aynen . O da senin düşündü,

Maomao, madem işin var. Değil mi, hanımfendi?" En'en Maomao'ya onaylayan bir başparmak işareti yaptı. Maomao yine de bundan pek emin değildi. Bu iş Yao'nun zevk bölgesine davet edilmesiyle sona erecek gibi görünüyordu.

En kötü ihtimalle onlara Verdigris House'da bir oda kiralayabilirim.

Hayır, bu asla olmaz. Bunun için çok fazla müşteri vardı.

hiç boş oda olmayacaktı. Boş oda olsa bile, yaşlı ve huysuz madam bunun için cömert bir ödeme bekleyecekti ve tüm bunlardan sonra Yao tüm gece boyunca müşterilerin inleme ve homurtularını duymaya katlanmak zorunda kalacaktı. Maomao onun akıl sağlığını koruyup koruyamayacağını sorguladı. Ya da En'en'in gece bitmeden inleyenleri öldürüp öldürmeyeceğini.

Yine de en büyük sorun, Maomao'nun devamsızlıklarını gizleyemeyecek olmasıydı. Herkesin sorunlarını çözebilecek bir yer yok muydu?

"Yani tipik bir handan başka bir yerde kalmak ,

değil mi?" Maomao söyledi.

En'en Yao'nun adına "Doğru," diye cevap verdi. "Daha önce bir kez başka bir eve taşınmaya çalışmış ama amcası ertesi gün onu bulmuş."

Bu amca kim ya da ne? Maomao merak etti. Eğer En'en bilgi toplama konusunda iyiye, belki de bunu öğrendiği yer orasıydı.

"Benim evimi de aynı hızla bulacağından korkmuyor musunuz?" "Hayır, bence sizin çevrenizdeki her şey güvende olacaktır."

Bu da ne demek oluyor?

En'en, "Çünkü ortaya çıkan küçük böcekleri ezip geçecek biri var," diye açıkladı.

Ah...

Anlamıştı: En'en adını vermemesi gereken stratejistten bahsediyordu.

Maomao kanının donduğunu hissetti. Dün geceyle ilgili bir şeyden şüphelenmiş *miydi?* Eğer öyleyse, durum bir iç savaşa dönüşebilirdi.

Hayır... Sanırım hala güvendedeyim.

Eğer fikri olsaydı, tıbbi ofisin duvarlarını çoktan yıkmış olurdu. Şu anda burada olurdu.

Şans eseri, bu düşünce Maomao'ya bir fikir verdi: Yao ve En'en'in kalması için mükemmel bir yer. Güvenli bir yerde, Yao'nun akrabaları tarafından fark edilmeyecekleri bir yerde ve bulunsalar bile çıkarılamayacakları bir yerde.

Evet, böyle bir yer vardı ama Maomao bunu söylemeye cesaret .

"Aklında bir şey var gibi görünüyor Maomao," dedi En'en eğilerek. "Bizimle paylaşmayacak mısın?"

Burnu Maomao'nun burnundan ancak bir santim uzaktaydı. Bu mesafeden Maomao bakışlarını kaçıramadı bile.

Neyse ki Yao araya girdi. "En'en, onu biraz rahat bırak." Phew. "Peki, burası neresi?" Vay canına değil.

"Nerede o?" Maomao ellerini teslimiyetle havaya kaldırarak sordu. "İkinizin de tanıdığı birinin evi. Ondan bunu istemeyi kesinlikle reddediyorum, bu yüzden yardımını istiyorsanız, kendiniz istemeniz gerekecek." Yao, en azından onlara bir odayı çok görmeyecek kadar iyi bir aileden . "Ve o derken, belli bir

cimri, tousle saçlı gözlüklü."

Elbette ucube stratejistin yeğeni Lahan'dan bahsediyordu.

Lahan'ın evi Yao ve arkadaşının kalması için riskli bir yer olabilirdi. İhtiyaçlarını kesinlikle karşılıyordu ama aynı zamanda bazı sorunlar vardı.

Birinci sorun: Ucube stratejistin eviydi.

İkinci sorun: Yabancı bir adamın evinde kalacaklardı.

Özünde, bir dulun eviydi. Genç kadınların zamanlarını geçirmek isteyecekleri türden bir yer değildi.

"Ahh, ne güzel çiçekler," dedi Lahan gözlüklerini düzelterek.

Maomao ile konuştuğundan hemen sonra ona mektup yazmışlar ve bir hizmetliyi mektubu teslim etmesi için ikna etmişlerdi. O gün gelmişti. İşten sonra, sümüklü görünümlü, dar gözlü ve sırtarak yatakhane girişinde.

Maomao Lahan'dan uzaklaştı. "Bundan emin misin? Ne de olsa o türün bir erkeği," dedi.

"Bence her şey yolunda gitmeli. Bunu gözlerinden anlayabilirsin, kötü *görünmüyor*," diye cevap verdi Yao umursamaz bir tavırla. Maomao'ya göre Yao bu konuda biraz daha düşünmeliydi. Lahan kadınlar söz konusu olduğunda beklenenden çok daha açık sözlü olabiliyordu.

"Katılıyorum. Lahan Usta ile güvende olacağımızı düşünüyorum."

En'en,

Maomao'nun buna karşı çıkmasını beklediği kişi, destekçi çıktı. Neden mi? "Lahan Usta'nın hiçbir zaman özel bir Kadınlarla başı ve hep yaşlı kadınları seçiyor."

Bunu duymama gerek yoktu.

Biraz gülünç de olsa bir playboydu ve Maomao onun kadınlardan ne kadar hoşlandığını bilmek istemiyordu. Kadınlar arasında popülerliğini yakışıklılığıyla değil, iyi bir konuşmacı kazanan erkekler vardı ve Lahan da onlardan biri gibi görünüyordu.

Böylece Yao ve En'en, Lahan'ın evinde başladılar.

Lahan, Yao ve En'en'in hazırlıklarını tamamladığı bir anı kollayıp Maomao'nun yanına geldi ve memnuniyetle gülümsedi. "Mükemmel olacağım

Onlara karşı misafirperverim, merak etme." Adam kızın omzuna rahatlatıcı bir el koymaya çalıştı ama kız elini . "Beni yaraladın, küçük kardeşim."

Onun ayak parmaklarını birazcık ezmeyi düşündü ama bundan vazgeçti.

Lahan, Maomao ayağına basmadığı halde ayağını ovuşturarak, "Ay Prensi' *bundan* daha iyi davrandığınızı görüyorum," dedi. Tam bir drama kraliçesi.

Bu çocuğu...

Maomao Lahan'a ters ters baktı ama Lahan ona sadece anlamlı bir sırıtışla karşılık verdi. "Şimdi, sanırım yakında başka bir ziyaretçiniz olacak, bu yüzden

Bu ikisini al ve yoluma gideyim." Göz kırptı. Jinshi'nin bir gece önce Maomao'yu çağırdığını biliyor muydu? Bu konuda, o Jinshi ile hâlâ gizli bir bağı var mıydı? Maomao onu bu konuda köşeye sıkıştırmak istedi ama Yao ve En'en'in dikkatini çekmek istemedi. olay çıkararak dikkat çekmek.

Bu adam kendi iyiliği için fazla zeki.

Konuyu değiştirmesi gerektiğine karar verdi. "Zaten kabul ettiğinize göre sormak için biraz geç olduğunu biliyorum ama ikisini eve getirmek için izin aldınız mı?"

Kimden izin almıştı? Neden, adını söylemek istemediği kişiden.

"Bu konuda endişelenmenize gerek yok. Şerefli babam dışarıda ve birkaç gün daha dönmeyecek. Bu yüzden *dün geceyi* de gizli tutabildiler."

Ne kadarını biliyor?! Lahan'ın her şeyi bildiğinden şüpheliydi. ama çok tatsız bir yanlış anlamaya dönüşebilecek bir şeyden korkuyordu.

Lahan bilerek ya da bilmeyerek o anı seçip kulağına fısıldadı: "Peki küçük ayakların pıt pıt seslerini ne zaman bekleyebiliriz?" Gözlükleri parladı.

Maomao yumruğunu sıktı, ona yumruk atma isteğiyle yanıp tutuşuyordu ama burada sinirlenirse pişman olacağını biliyordu. Bunun yerine ona en ilgisiz bakışını atmak için kendini zorladı. "Heh," diye homurdandı. "Neden bahsettiğinizi bilmiyorum - tamamen iyi olduğumu görebilirsiniz."

Sonuna kadar aptalı oynayacaktı. Hiçbir şey olmamıştı, hiçbir şey ve başını dik tutabilirdi.

"Mükemmel sağlık...? Bekle-bu şu anlama mı geliyor... Verdigris House'da müşteri kabul ediyor muydun?"

Kendini durduramadan Maomao, Lahan'ın ayak parmaklarını ezmişti. Ve bunun nazik bir yanı yoktu.

"Yowch!" Lahan ciyakladı, normalde dar olan gözleri bir anlığına kocaman oldu. Yukarı baktı, sonra boynunu döndürdü. Bir saniye sonra ellerini çırpı. "Ah... Ahh, anlıyorum... Senin gözün sadece Ay Prensi'nde!"

Hâlâ bir tür yanılsama içindeymiş gibi görünüyordu, ama sonra, onu bu şekilde yönlendirmeye çalışmıştı. Lahan sırtıyordu. son derece rahatsız edici bir sırıtış. "Pekala! Eğer böyleyse, öyle olsun! Eğer devam edersen, bir şeyler olacaktır. Sizin için bir rehber kitap ve en etkili ilacı temin edeceğimden emin olabilirsiniz."

Şimdi yüz ifadesi onu düpedüz çileden çıkarmıştı. Maomao, bir şekilde ona ayak parmaklarını ezmekten daha kötü bir şey yapmamayı başardığı için aydınlanmış bir varlığın vücut bulmuş hali olabileceğini düşündü.

"Biz hazırız," dedi En'en, elinde iki bezle çıkageldi. sarılmış bohçalar ve üç dikdörtgen sandık. Birkaç günlüğüne kalmaya değil, eve taşınmaya hazır gibi görünüyordu.

"Bunların hepsi arabaya sığacak mı?" Maomao Lahan'a sordu, bu arada diğer ayağını onun topuğunun altında eziyordu.

"Tabii ki! Kadınlar her zaman bir sürü yük getirir. Yeterince yer var-ow, ow, ow!"

En azından böyle bir şeye hazırlıklı olduğuna güvenilebilirdi. Maomao ayağını geri çekti ve Lahan'a gitmesini emredercesine sırtına bir tokat attı.

"Maomao?" Yao ona şaşkın bir bakış attı.

"Her şey yolunda mı?" Maomao sordu.

"Bizimle gelmiyor musun?"

Sevgili genç hanım neden olabilir?

"Kesinlikle . Aslına bakarsanız, *böyle* bir adamla birlikte kalarak ne düşündüğünüzü anlayamıyorum."

"Eğer En'en sorun olmadığını , öyle olmalı, öyle değil mi?"

Hizmetçisine güveniyordu ve Maomao da bunun doğru olduğunu kabul etti:

En'en onu asla kötü şöhretli bir adamın yanına yaklaştırmazdı.

Tartışmayı burada tekrarlamamanın Maomao'ya hiçbir faydası olmayacaktı. Eğer Lahan Jinshi'nin habercisinin geldiğini düşünüyorsa, onun ve kızların buradan gitmesini istiyordu ama önce netleştirmek istediği bir şey vardı. "Garip söylentilerin başlaması gerçekten umurunda değil mi?

Ne dersiniz?" diye Yao ve En'en'e sordu. Bir erkeğin evinde kalan iki bekâr kadın, dedikoducuları kendi sonuçlarını çıkarmaya davet etmekten farksızdı.

Yao'nun Maomao'ya çelişkili bir şekilde baktığı bir an oldu. Bir şey söylemek ister gibiydi ama başaramadı.

En'en dayanamadı ve sonunda konuştu. "Bir arkadaşınızın evini ziyaret etmenizde yanlış bir şey yok!"

"Affedersiniz?" Maomao patladı.

"Evet, eğer yaptığımız şeyin bu olduğunu ortaya çıkarabilirsek, kimse dedikodu yaymaz. Bizimle gelmelisin, Maomao!"

Yao kekeledi.

"Eğlenceli gibi. Her neyse, bahse girerim o ev yaşlı bir insan gibi kokuyordur." "Maomao, saygıdeğer babamın ne kadar az yaşına göre kokuyor."

"Pardon?"

"Maomao," dedi En'en, Maomao'nun yüzüne tekrar masaj yaparak. Yao diken üstünde onları izliyordu. "Onun 'saygıdeğer babasının' orada olmadığını biliyoruz, bu yüzden rahatlayabilirsin. Ve o suratı yapma. Çok korkutucu."

"Pardon? 'mu'?"

"Go Sage'i hatırlıyorsun, değil mi? Babamı küçük bir yolculuğa çıkardı. Başka bir Go yarışmasına. Evimizin ödemesi gereken büyük borçları var, bu yüzden bir şeyler kazanmamız gerekiyor."

Bahsettikleri kişi Lahan'dı-Maomao, stratejistin Go kitabını her yerde satmak için ayarlamalar yaptığından emindi. başka bir yarışma düzenleniyordu.

"Bundan emin misin? Ne yapacağı belli olmaz. Gittiğinden daha fazla borçla geri dönebilir."

"Bu konuda endişeli değilim. Sör Rikuson'un halefi yeni yeni görevine alışmaya başladı ve zaten Bilge de onunla birlikte. Babamla nasıl başa çıkacağını biliyor."

Maomao bu Bilge'nin nasıl biri olduğunu tam olarak anlayamamıştı.

Go oyununda stratejisti yenebildiğine göre oldukça zeki olmalı. "Hadi Maomao, hangisi? Geliyor musun, gelmiyor musun?" Yao Sonunda dedi ki.

"Yao, canım, sanırım Maomao bugün başka bir işle meşgul. Belki de şimdilik rehberiniz olarak benimle yetinmek istersiniz."

Lahan arkasına baktı. Hizmetçi kıyafetli bir adam yatakhaneye doğru koşuyordu; Jinshi'nin habercilerinden biriydi. O çağıracaktı Maomao'yu başka bir yere , bir arabaya bindirin ve götürün.

"Çok üzgünüm," dedi haberci, "ama eczacı becerilerinize bugün yine ihtiyaç var." Orada bulunan diğer insanlarla nasıl konuştuğu konusunda ihtiyatlı olmaya dikkat ediyordu, ancak mesajının Maomao'ya ulaşacağını biliyordu.

"Pekâlâ efendim," diye cevap verdi.

Yao ona tuhaf bir bakış attı. "Anlıyorum... Görünüşe göre hepsi bu kadar." Yüzü soğuk bir ifadeyle arkasını döndü. En'en içini çekti ama Maomao'ya saygıyla başını salladı. "Görüştüğümüzde görüşürüz o zaman..." Yao öyle dedi ama gitmeye de bir türlü cesaret edemedi.

"Elbette. Ve eğer o küçük adam uygunsuz bir şey yapacak gibi görünüyorsa, lütfen . Kendini korumak için bir satırın var mı?" Bu soru Yao'ya değil, En'en'e yöneltilmişti.

"Kesinlikle var. Tam burada." Valizinden levyeye benzer şey çıkardı.

"Biçim faktörünü seviyorum. Kısa. Kullanışlı."

"İşe yaramayacak, çünkü hiçbir şey yapmayacağım. Hiçbir şey yapmayacağım.

Levyeye ile vurulmayı hak ediyor zaten..." Lahan ellerini kaldırarak *lütfen bana vurma* işareti yapıyordu. Maomao ona güvenmeye karar verdi. Şimdilik.

"Seninle kaldıkları için onlardan para koparmaya kalkma sakın."

"Yapmayacağım! Yemin ederim yapmayacağım!"

Yine de Maomao, eğer konaklama ücretini ödedilerse, borçlu oldukları herhangi bir şüpheli iyilik kalmayacağını düşündü. Her şey ama o sadece üçünün gidişini izleyebildi.

Bölüm 2: Villa

Haberci onu Jinshi'nin her zamanki sarayına değil, sarayın dışındaki bir villaya götürdü.

İmparatorun kaç tane villası var?

Kuşkusuz, Maomao'yu böyle bir yere sokmak, getirdiği onca eşya düşünüldüğünde muhtemelen daha kolaydı. İmparatorun başkentte Ah-Duo'nun yaşadığı başka bir villası daha vardı. Onun gibi soylular muhtemelen zaman öldürmek için yeni bir ya da iki bina inşa edebilirdi.

Muhafızlar normalden daha hafifti ve Maomao, Jinshi, Suiren ve Gaoshun'un beklediği bir odaya götürüldü.

Basen değil mi? diye merak etti ama sonra bunun Majesteleri'nin işi olduğunu anladı. Basen yeterince zekiydi ama inatçıydı.

Gaoshun, Jinshi ile baş başa kaldıklarında düşüncelerini kendine saklamaya daha yatkındı. Bilmemesi gereken bir şeyi tahmin edebilirdi ama bunun peşine düşmezdi.

Peki yaşlı kadın bu konuda ne düşünüyor?

Suiren her zamanki gibi gülümsüyordu ama gülümsemesi korkutucu olabiliyordu - tam da Maomao gülümsemesinin ardında ne olduğunu her zaman bilemediği için.

Orada başka biri daha varmış gibi görünüyordu. Maomao içeriden gelen tabak tıkırtılarını duyabiliyordu. Jinshi'nin güzelliğine ve Suiren'in sertliğine katlanabilecek birini mi bulmuşlardı?

"İhtiyacın olan bir şey var mı Xiaomao?" Gaoshun sordu.

"Hayır, teşekkür ." Tüm aletlerini ve ihtiyaç duyabileceği tıbbi malzemelerin çoğunu kendisi hazırlamıştı. Gaoshun'a ne yaptığına dair çok fazla ipucu vermemenin en iyisi olacağını düşündü. kullanacağını düşündü. Ancak sonra istediği bir şey olduğunu fark etti. "Eğer buzunuz varsa..."

"Elbette." Cevap veren Gaoshun değil, Suiren'di. "Chue, bize biraz buz getir lütfen."

Maomao'nun tanımadığı bir isim vardı. Kısaca, Farklı ayak sesleri eşliğinde, elinde büyük bir kova tutan bir kadın ortaya çıktı. Yüzü bronzdu ve burnu düşüktü. Kabaca Maomao'nun yaşındaydı, belki bir ya da iki yaş büyüktü. İmparatorluk ailesinin hizmetkârlarının çoğu fiziksel olarak güzeldi, ancak konu Jinshi'ye hizmet etmek olduğunda, görünüş iş becerilerinden daha az önemliydi.

Adaşı serçe gibi Chue de hareket ederken neredeyse gibi görünüyordu; yürürken ayak sesleri gıcırdıyordu.

"Sadece büyük bir blok bulabildim. Parçalamamı ister misin?"

Kovanın içinde sazlara sarılmış kocaman bir buz parçası vardı. Muhtemelen uzaklardaki bir dağdan gelmiş, başkente uzun bir yolculuk yapabilmek için donmaya bırakılmıştı. Hâlâ soğuk bir mevsimdeydiler ve yerel bir gölden buz alabilirlerdi, ama uzak bir yerden almak için yollarından sapmış olacaktı.

İçecek değilim ya... Bu kadar zengin bir şeyi bu amaçla kullandığı için kendini biraz kötü hissetti ama elindeki tek şey buydu. "Bunu dörde bölebilir misin?" dedi.

"Anlaşıldı!" Chue cüppesinin kıvrımlarından bir tokmak çıkardı, kamışları geriye yuvarladı ve buzı kırdı. Maomao onu ovuşturdu

Gözleri. Az önce gördüklerinden şüphe duydu; bu kadar gelişigüzel yapılması imkânsız gibi görünüyordu. "Bu mu?" Chue sordu.

"Teşekkür ederim. Olur," dedi Maomao saygılı bir şekilde başını eğerek.

Chue da ona karşılık verdi. Buz dolu kovayı Maomao, daha sonra tokmağı bir mendille sildi ve sakladığı yere geri koydu. Daha sonra zıplayarak geldiği yoldan geri döndü.

"Adı serçe anlamına gelebilir, ama onu bir Sincap," dedi Suiren, doğrudan Maomao'ya bakarak. Bir insanın bir sincabı saklayabilmesinin mümkün olmadığını söylemek ister gibiydi. Cübbesinin içinde büyük bir tokmak vardı. Sonra da "Başka bir şeye ihtiyacınız var mı?" diye sordu.

"Hayır, teşekkür ."

"Bu gelerseniz, lütfen." Suiren Maomao'yu bir iç odaya götürdü. "Buraya gel. Bu yeni ürünlerin tadına bakabilirsin.

Atıştırmalıklar," dedi Gaoshun'u kenara çekerek. Ona soru sormadı ama saygıyla başını salladı ve gösterdiği yere oturdu. Maomao Hatta onun gözlerinde bir parıltı yakaladığını bile düşündü. Ona çok çelişkili bir bakış attı ve kapıyı kapattı.

Uzamlara dalan Jinshi hemen yatağın üzerine yığıldı. Maomao hiç vakit kaybetmedi; kendisine verilen buzu deri bir torbaya koydu ve ona uzattı. "Bunu yaranızın üzerine bastırın lütfen. Soğutun." Karın bölgesini soğutmak ama bu tedaviyi uygulamaktan daha iyi olacaktır. Acıyı köreltecek hiçbir şey olmadan. "Eğer gitmek istersen, hemen bana söyle."

"Bana söyleyeceğın tek şey bu mu?" Jinshi çantasını yan tarafına bastırdı, tükenmiş görünüyordu.

Bir saniye sonra Maomao sordu: "Gaoshun Usta ve Suiren Hanım'a ne söylemeliyim? Sanırım dışarıdaki... diğer kişiyi görmezden gelmekte özgür hissedebilirim."

Maomao yanında getirdiğı ilaçları ve aletleri çıkardı; bunların arasında yanık deriyi kesmek için küçük bir bıçak da vardı. Dışarıdaki insanlar ona güvenebilirdi, ama silah gibi bir şey taşıdığını bilselerdi, bunu asla yapmazlardı. onu Jinshi ile yalnız bıraktı.

Benim bir suikastçı olduğumu düşünselerdi ne yaparlardı? Doğru, Jinshi gerekirse onu alt edebilirdi ama bu yine de inanılmaz derecede tedbirsizce görünüyordu.

"Gaoshun İmparator'un emriyle burada," dedi Jinshi. Aslında bu bir cevap değildi ama Maomao onun ne demek istediğini anladı. Eğer İmparator

Majesteleri Gaoshun'a burada olmasını söylemişti, muhtemelen Jinshi'nin vücudunun fiilen bir bombaya dönüştüğünü ve Maomao dışında kimsenin ona dokunmaması gerektiğini de bildirmişti. Gaoshun ayrıntıları biliyor ya da bilmiyor olabilirdi ama Basen'in aksine o görevini sadakatle yerine getirecekti. "Ve," diye devam etti Jinshi, "damgayı hazırlayan Suiren'di."

Maomao dondu kaldı. "Bunu neden yapsın ki?" Jinshi bakıcısını kandırmış, onu bir şekilde damgayı yapması için kandırmış mıydı? Belki de hayır; Maomao onun yaşlı kadını alt edebileceğinden şüphe ediyordu. Her iki seçenek de mümkün görünmüyordu.

"Suiren *benim* müttefikim," dedi Jinshi. Maomao bunu yapmakta zorlandı

Anlamak. Eğer Suiren gerçekten de Jinshi'nin bakıcılığını yapmış, eğitimine ve yetişmesine katkıda bulunmuşsa, onun kendisine yaptıklarına nasıl göz ?

Suiren'in ne düşündüğünü hayal bile edemiyorum. Gaoshun'un buraya sadece Jinshi'ye göz kulak olmak için değil, Suiren'i de izlemek için gelmiş olması mümkün mü? *Kes şunu. Bunu düşünme. Şu an önemli olan bu değil.*

Maomao odayı aydınlatan mumu getirdi ve hançeri sterilize etmek için alevin içine koydu. Bıçağı biraz soğutmak için salladıktan sonra önceki günkü işine devam etmeye hazırlandı.

Jinshi hâlâ onun tarafını soğutuyordu.

Maomao, "Kemerinizi gevşetin lütfen," dedi.

"Şey... Evet, elbette." Jinshi kemeri çözüp bandajı çıkarırken bir şıpırtı duyuldu. Kalın bir merhem tabakasının altında Maomao'nun daha önce çıkaramadığı yanık et vardı.

"Yemek yedin mi?" diye

sordu. "Evet, bitirdim."

"Al bunu o zaman." Sıcak suyun içine ilaç karıştırdı ve onun yararlanması için bir yudum içti.

"Ağrı kesici mi?"

"Enfeksiyonu durdurmak için. Ağrı kesiciye ihtiyacın var mı?" "İhtiyacım var."

"Huh! Bunu beklemezdim. Bu tür şeyleri eğlenmek için yaptığınızı sanıyordum."

Dikenli de olsa şakaydı. Bardağa biraz ağrı kesici ekledi. Şimdi içse bile, kadın kesmeye başladığında hissedeceği acıyı durdurmayacaktı.

Maomao Jinshi'nin yan tarafındaki merhemi sildi ve ardından alkolle deriyi ovdu. Buz sayesinde dokunulduğunda çok soğuktu; ne zaman

parmağıyla dürttü, yavaşça geri sıçradı. Jinshi'ye bir mendil uzattı. "Kanayacak. Benim için silebilir misin? Ve yataktan kalk. Üzerine kan bulaştırarak hiçbirimize iyilik yapmış olmazsın. Ben hallederim. Buraya, kendi tarafına yat."

Maomao üç sandalye dizdi ve Jinshi onun istediği gibi uzandı. Ayakları uca sıkışmıştı ama bununla yaşamak zorundaydılar.

Maomao, Jinshi'nin yarasının etrafını yağlı kağıtla kapladı ve birazını da yere serdi.

Odada sadece Jinshi ve Maomao vardı. Kimseden yardım isteyemezdi. Jinshi hazır olduğunu başıyla onayladı.

"İşte gidiyorum."

Jinshi, yüzünde endişenin izlerini taşıyan bir ifadeyle nefesini içine çekti ama "Pekâlâ" dedi. Endişelenmek belki de en doğal tepkiydi. Birisi derinize bıçak saplamak üzereydi, ama yine de ifadesi tuhaf görünüyordu.

Maomao bıçağı yanık deriye sapladı. Hemen kan fışkırdı.

Sakin bana biraz heyecanlı olduğunı söyleme.

Jinshi'nin solgunluğu iyiydi, bu da kan akışının mükemmel olduğunu gösteriyordu-

Ama bu, tenini serinletme amacını boşa çıkarıyordu. Hızlı çalışması gerekecekti.

Kalan kömürleşmiş eti kesmeye başladı. Kan akıyordu ve onu uzak tutmak için Jinshi'ye güveniyordu. O

Kesikleri mümkün olduğunca sık tutmak için her türlü çabayı gösteriyordu ama bu balık fileto çıkarmaya benzemiyordu. Kan, yağlı kağıdın üzerine damladı.

Zemin. *Ploop, ploop.*

Maomao son yanık deriyi de temizledikten sonra markanın şekli ve armanın detayları daha da belirginleşti.

Keşke şunu doğrudan kesip atabilsem, diye düşündü. Yanan derinin tamamını, izi artık görünmeyecek şekilde kesmek, çektiği sıkıntıları en azından yarı yarıya azaltırdı. Ancak şu anda doğru tedaviye öncelik vermesi gerekiyordu. Uzmanlık alanı şifalı bitkiler ve ilaçlar; Jinshi'ye şu anda yaptığı şey söz konusu olduğunda, eğitimsiz bir amatörden ancak daha iyiydi. Gereğinden fazla kanamaya neden olacak bir şey yapmak istemiyordu.

Kanı *puhuang* ile durdurdu, sonra gazlı beze bastırdı. yarayı yağlı kâğıtla kapladı. Kanamayı durdurmaya yardımcı olmak için bandajı sıkıca .

Maomao derin bir nefes verdikten sonra mendiliyle kanın geri kalanını sildi. Jinshi'nin bezi tuttuğu eli kirlenmişti.

"Al." Maomao bir bezi ıslattı ve ona uzattı. "İlacım var

ve yaranın üzerine sürmek için bir merhem. Kanamanın durmaması ihtimaline karşı pıhtılaştırıcı da hazırladım. On günlük taze bandaj ve gazlı bezim var." Malzemelerin bulunduğu küçük bir sandığı okşadı. "Çabuk öğrenen biri olduğunuzu bildiğimden, Usta Jinshi, bandajı nasıl sabitleyeceğinizi çoktan öğrendiğinizi varsayabilir miyim?"

"kadarıyla, evet..." Jinshi söylemek istediği daha çok şey varmış gibi

"Ve kendi kendine giyinebiliyorsun?"

"Evet," dedi derin bir sıkıntıyla. Maomao onun ne sakladığını bildiğinden şüpheleniyordu.

"Keşke her gün gelişimini kontrol etmeye gelebilseydim, ama Sanırım en fazla üç günde bir umut edebiliriz. Günlük çok fazla şey istemek olur. Bu yüzden kendi bandajınızı değiştirebilmenizi istiyorum."

Tatil sırasında idare edilebilirdi. Yao ve En'en etrafta olmadığı sürece, gece gezintilerini onlardan saklayabilirdi bile. Ama dışarıda bir şeyleri tamamen gizli tutamayacak kadar çok göz ve kulak vardı.

Eğlence bölgesine son gelişinde dedikodu değirmeni çoktan çalışmaya başlamıştı.

O zamanlar, yüzündeki yarayı kontrol edebilmek için her on günde ortaya çıkıyordu. Maskesini takmıştı, ama bu sadece daha kışkırtıcı ve gizemliydi. İşaretler açıktı: giysilerinden ve parfümünden, zevk bölgesindeki herkes onun önemli biri olduğunu anlayabiliyordu.

Ama bu konuda ne yapmam gerekiyor?

Jinshi'nin mevcut yarasının ciddiyeti göz önüne alındığında, derhal uygun bir doktora görünmesi . Maomao şifalı bitkiler ve iç hastalıkları konusunda uzmanlaşmıştı. Söz konusu Jinshi olduğunda uzman değildi. Ameliyat. Evet, bir keresinde haydut saldırısında yaralanan bir askerin kolunun kesilmesine yardım etmişti ama bunun nedeni elinin zorlanmış olmasıydı.

"Sessizleştin. Bana söylemek istediğin başka bir şey var mı?" "Düşünüyorum efendim. Aklımda çok şey var."

Tüm kötülüklerin köküne lanet olsun! Ve şimdi kök onunla mı konuşuyordu?

Jinshi, hemen geri Maomao'ya yaklaştı. "Ne?" diye sordu, Maomao'nun kaçmasından dolayı hayal kırıklığına uğramıştı.

"O kadar yaklaşma. Leş gibi kokuyorum.

Terliyorum." "O kadar kötü kokuyor olamaz."

"Bu beni rahatsız etmeye yetiyor."

Jinshi'nin odasına doğru yola çıkmadan önce kendini temizlemişti ama her gözeneğinden ter akıyordu ve kendini iğrenç hissediyordu. Jinshi'nin yanıklarını kesmek gergin bir işti. Bu ter, egzersizden kaynaklanan ince bir ter de değildi; yağlı ve pis kokuluydu.

Maomao bir adım daha geri çekildi. "Gelecekte ne yapmayı planlıyorsunuz?"

"İnsanları iyileştirmek bir eczacının işi, değil mi? İyi ki burada bir tane var."

Bunu bu kadar rahat bir şekilde söylemesi, kızın onun güzel suratına bir yumruk atma isteği uyandırdı. Bunun yerine derin bir nefes aldı, sürahidenden bir bardağa biraz su doldurdu ve bir yudum içti. Jinshi'den izin isteme zahmetine girmede.

Sakin ol, sakın ol, sakın ol!

"Haklısınız efendim, eczacılar hastalıkları ve yaralanmaları tedavi eder. Ama bu yanık benim yeteneklerimin ötesinde. Ameliyat söz konusu olduğunda

Sadece başkalarının yaptığını gördüğüm şeyleri taklit ediyorum, resmi olarak hiç öğrenmedim. Sizi tedavi etmek için yaptığım şeyin doğru olduğundan bile emin değilim."

"Az önce , değil mi? Bana daha fazla kesici alet sokmaya niyetin olduğunu sanmıyorum." Jinshi neşeyle yan tarafını ovuşturdu.

Maomao kendini durduramadan iki elini de masaya vurdu. Avuç içleri karıncalandı ve dışarıdan birinin sesi fark edip etmediğini görmek için etrafına bakındı. Odaları yeterince geniş olduğu için fark etmediklerini umuyordu.

"Önce yanağına bir yara izi koydun, sonra karnına bir yanık koydun ve bundan sonra kendine daha fazla zarar vermeyeceğine *güvenmemi* mi bekliyorsun?!" Bağırırken bile ellerini sıktı. Jinshi'nin basit bir insan olmadığına inanmak istiyordu.

Aşırı iyimserdi ama bir şey yaptığında artık çok geç olacaktı. Kısacası, Maomao kendi güçsüzlüğünü hissediyor ve bunu şiddetle hissediyordu.

Bu konuda bir şeyler yapmalıyım!

Babasını düşündü. Ona şifalı bitkiler ve ilaçlar hakkında çok şey öğretmişti ama cerrahiden sadece en çıplak gerçekler. Ona bir insan cesedine asla dokunmamasını sert bir şekilde emretmişti.

Maomao'nun dudakları birbirine yapıştı ve Jinshi'ye baktı. "Usta Jinshi," dedi.

"Ne?"

"Şu anda doktorlara yardımcı olmak üzere görevlendirilen saray hanımlarından biriyim. Bu iş için en uygun kişi olduğumdan emin değilim ama sınavı geçtim ve bu pozisyonu hak ederek kazandım. Bu bana ne kadar ayrıcalık sağlıyor?"

Şu an için Maomao'nun işi çoğunlukla bandajları yıkmak ve basit tıbbi karışımları karıştırmaktan ibaretti. Belki en hafif yaralanmalar için ilk yardım uygulamak. Ciddi rahatsızlıkları olanlar her zaman gazilere gönderilirdi. Maomao, yeteneklerinin göreve uygun olması koşuluyla, gerçekte ne kadar tedavi yapmasına izin verileceğini bilmek istiyordu.

Jinshi elini çenesine götürdü. "Kumda resmi bir çizgi yok. Sanırım bu durum daha yüksek rütbeli doktorların vaka yüküne bağlı olacaktır."

"Öyle mi efendim?"

Maomao, Dr. Liu'yu düşündü. Rütbeli doktorlar arasında eşitler arasında birinci. Kendisine öğretmesi için birine yalvaracaksa, bu o olmalıydı, ya da belki-

Babamdan bana ameliyat yapmayı öğretmesini isteseydim çok üzülürdüm.

Kızgın değil, üzgün. Babası Luomen tam da böyle .

Bir seviyede, neden ona cerrahiye öğretmek istemediğini anladığını düşündü. İnsanların iffetsiz bulduğu pek çok şeyi içeriyordu ve diğer doktorlar bile bunun ilaçla tedaviden tamamen farklı bir şeymiş gibi davranıyordu. Batıda durumun daha da kötü olduğunu duymuştu; orada berberler cerrahlık yapıyordu!

Luomen'in kendisi de zulüm görmüştü ve bunun başkalarının da başına geldiğini görmüştü. Maomao'yu böyle bir iftiradan kurtarmak için eczacı geleneğiyle yetiştirdiğine şüphe yoktu.

Ve bunun için minnettarım. Ama...

Maomao'nun hayatı Luomen'in bile beklediğinden çok daha fazla dramla dolu olmuştu.

"Usta Jinshi, babamdan bana öğretmesini isteyeceğim. İtirazınız yoktur umarım?" Önce babasına sormanın en iyisi olacağını düşündü.

"Sir Luomen?" Jinshi bir an düşünmüş gibi yaptı. "Pekâlâ." Luomen derin kavrayışa sahip bir adamdı ve Maomao ona gelip cerrahi öğrenmek isterse bir şeyler şüphelenebilirdi. Aynı zamanda, sadece tahmin ettiği bir şey hakkında asla konuşmazdı.

Üzgünüm baba, diye düşündü Maomao. O kadar endişeliydi ki midesinde bir delik açılacağını düşündü ama sessiz kalmak daha da kötü olacaktı. *Suç*u ona atabilirsin. Jinshi'ye ters ters baktı.

Jinshi ise gözlerini tavana dikti. "Sir Luomen kabul ederse iyi olacak..." Jinshi başladı. Çalışma alanını temizleyen Maomao neredeyse hiç de iyi olmayacağını söyleyecekti. Kanlı yağlı kâğıdı kaldırdı ve deri bir keseye koydu. Sandalyelere ve yere bulaşmış olan kanı sildi. Kendine ait bir

Gözleri kan çanağına dönmüş, hiçbir yerde o şeyden bir iz kalmadığından emin olmaya çalışıyordu.

Maomao bitirdiğinde, Jinshi sonuca varmış görünüyordu.

"Ben gidiyorum efendim," dedi

Maomao. "Şimdiden mi?"

"Buraya yapmak için geldiğim şeyi yaptım."

Asilzade ona yalvarırcasına baktı ama sonsuza kadar burada kalıp onu eğlendiremezdi. Bu saatte hâlâ yatakhaneye dönebilirdi.

Elindeki son aletleri de aldı ve Jinshi'ye bir bakış attı. *Bu kısmın ona ulaştığından emin olmalıyım.* "Sizin taşımak zorunda olduğunuz yükü, Üstat Jinshi, benim taşıyabileceğimi hiç sanmıyorum. Belki de yaptığınız şeyi bu yüzden yaptınız." Derin bir nefes alıp verdi ve Jinshi'yi yakasından yakaladı. "Ama bunu bir daha yapmayacaksın."

Sesinin öfkeli çıkmaması bir mucizeydi. Jinshi beceriksizce onun bakışlarından kaçındı.

İyi olacak mı? diye merak etti. Hâlâ endişeliydi.

Eşyalarını aldı ve odadan çıktı.

Bölüm 3: Kada'nın Kitabı (Bölüm 1)

Ertesi gün Maomao, yatakhaneı yöneten kadının bağırışıyla uyandı. "Bir ziyaretçiniz var!" diye seslendi.

Maomao üstünü değıştirdi, bu sırada gözlerini ovuşturdu ve gelenin kim olduğunu görmek için ön kapıya gitti. Karşısında nazik ama

sürekli endişeli görünen yaşlı adam-evlat edinen babası. "Ne-"

Sorunun ne olduğunu soracaktı ama sonra hatırladı. Bir gece önce Jinshi'yle Luomen'le iletişime geçmesi konusunda konuşmuştu.

Hızlı çalışıyor!

Luomen'in yüz ifadesine bakılırsa, Jinshi'nin mektubu Maomao'nun tam olarak bilmek istediğı şeyi açıklamıştı.

"Ee, baba..." Nasıl açıklayacağından olarak emin değildi ama babası gözlerini kıstı ve küçük bir iç çekti.

"Belki de bu konuşmayı başka bir yerde yapmalıyız." Bir elini Maomao'nun başına koydu.

Dışarıda bir araba hazır bekliyordu. Dizindeki rahatsızlık yüzünden şehirde dolaşmak bile Luomen'in altından kalkabileceğinden çok daha zordu. Fakat

Nereye gitmelerini istiyordu?

Arabada zıplayarak ilerlerken Maomao konuştu ama sır saklamak zorunda olduğu için kendini hep kötü hissetti. "Sen de mi tatildesin baba?"

"Bugün için, evet. Yarın çalışmak zorundayım. Sağlık personeli için uzatılmış mola yok."

Doğru, mahkemedeki hemen hemen hiç kimse için de geçerli değil. Asgari sayıda sağlık personelinin her zaman hazır bulunması gerekiyordu.

Tüm bu yüksek mertebedeki insanlarla ilgilenecek en az bir kalifiye doktor olmasaydı kesinlikle sorun çıkardı.

Keşke ben de bunun bir parçası olabilseydim, diye düşündü Maomao, onun gibi saray kadınlarının yapabileceklerinin sınırları olduğunu bilse de. Güzel olduğu gerçeğini boş verin.

Kendini daha az adanmış bazı genç hekimlerden daha çok çalıştığından eminim.

Arabayla biraz daha sarsıldıktan sonra Maomao'nun içinde isimsiz ama nahoş bir his uyandıran bir konağa ulaştılar. Başkentin doğu ucundaydılar, en güzel evlerin olduğu yerde değillerdi ama yine de bu oldukça büyüktü. Zamanında çarpıcı bir bina olmalıydı ama artık eskiydi.

İlk fark ettiği şey kapının yanındaki tuhaf bir anıt oldu. Dev bir Go tahtasına benziyordu ve üzerinde büyük, yuvarlak, siyah ve beyaz taşlar vardı. Devasa boyutları dışında onları sıradan bir oyun oynamak için kullanabilirdiniz.

Siyah ve beyaz taşlara ek olarak, Shogi parçalarına benzeyen şeyler gördü. Bunlar taştan ziyade ahşaptan yapılmıştı ve isimlerini yazmak için kullanılan mürekkebin rengi solmuştu. Eğer karakterler tahtaya oyulmamış olsaydı, hangi parçanın hangisi olduğunu bilmek imkansız olabilirdi.

Tahta özenle işlenmiş çizgilere sahipti ve hem Go hem de Shogi için tasarlanmış gibi görünüyordu. Boyutu tek bir tahta olduğunu gösteriyordu.

kaya parçası. Onu oraya getirmenin neye mal olduğunu hayal bile edemiyordu. Eğer varsa, para israfıydı.

Evin sahibi bunu kendisi mi yaptırmıştı, yoksa biri mi vermişti? Durum ne olursa olsun, yola doğru uzanışı onu bir engelden başka bir şey yapmıyordu.

Bu noktada, kimin evine geldiklerini daha fazla açıklamamıza gerek yoktur.

Maomao ve babası yıkık kapıdan geçtikten sonra babası yüzünde aşağılık bir sırıtışla dışarı çıktı.

"Büyük amca! Maomao! Evine hoş geldin!" Arayan Lahan'dı, zaten dar olan gözleri sinsi gülümsemesiyle daha da daralıyordu.

Evet: ucube stratejistin evindeydiler. Maomao,

"Burası bir yabancınn evi," dedi.

"Ve ben ," dedi Luomen, her biri Lahan'ın karşılamasını kendi reddederek.

Luomen yer değişikliği önerdiğinde Maomao onları buraya getireceğini hiç düşünmemişti. Daha da kötüsü, öyle de oldu. o anda iki kişinin orada olduğunu söyledi.

"Günaydın Üstat Luomen. Maomao, bize katılmanız ne güzel," dedi En'en, Lahan'ın arkasından yaklaşarak. Luomen'e saygılı bir selam verirken, Maomao'ya hızlı bir baş sallama hareketi ve azarlayıcı bir bakış attı.

Maomao, "Niyetim asla bu değildi, inanın bana," dedi.

"Kesinlikle öyle olmalıydı. Sen buraya aitsin." En'en arkasına bakmaya devam etti. Maomao da onun bakışlarını takip ederek Yao'nun bir direğin arkasına saklandığını gördü. En'en'in gözleri şöyle dedi: *İnsan genç hanım için üzülüyor.*

Ama o çok tatlı!

Lahan, belki de En'en'in eğilimlerinin farkındaydı, bakışlarında eleştirel bir şeyle ona baktı, sonra Luomen'e döndü. "Burada yaşamayalı kaç yıl oldu, Büyük Amca? Ben daha hatırlayamadan gitmişsin ve o zamandan beri geri döndüğünü sanmıyorum, değil mi?"
", şimdi... En az on sekiz yıl olmalı. Eşyalarımı toplamak için bir kez döndüm, ama bundan fazlasını yapmadım." Maomao'nun babası

uzaklara sevgiyle bakıyordu. Bu evden sürgün edilişi, aşağı yukarı Maomao.

"Odanız hâlâ burada amca, ama keşke geleceğinizi bana biraz daha erken haber verseydiniz." Yanağını kaşıdı. "Az önce ekini bu ikisine ödünç verdim. "Bu ikisine Kütüphane hâlâ burada ama kalacaksanız ana evde bir oda hazırlayabilirim. Buna ne dersiniz?"

"Hayır, teşekkür , yolunuzdan sapmanıza gerek yok. Burada kalmayacağım. Sadece Maomao'ya biraz ev ödevi vermek için geldim. Yine de söylemeliyim ki, son gördüğümde bu yana burası oldukça harap olmuş."

"Merak etmeyin, düzenli olarak temizliyoruz."

Ev ödevi mi? Maomao düşündü. Görünüşe göre Luomen, Jinshi'nin isteği karşısında itibarını korumak için elinden geleni yapacaktı. Eğer bu ödev ameliyatla ilgili olsaydı, Maomao memnuniyetle kabul ederdi. Ama öyle olmayacağını hissediyordu. Bu kadar basit.

Maomao'nun geviş getirmesi bir yana, Lahan Luomen ile konuş. "Her halükârda, bizimle yaşamaya gelerseniz saygıdeğer babamın çok mutlu olacağından eminim."

"Korkarım ki hayır. Kötü bacağım yatakhaneyi çok daha

mahkemeye daha yakın. Bu ev benim için biraz uzak olur." "Yeterince basit - sadece bir araba kullanın."

Maomao, Lahan'ın asıl amacının Luomen'i tek başına çok fazla iş yapması gereken yaşlı osuruğa bakmasına yardım etmesi için kandırmak olduğundan şüpheleniyordu.

Luomen gülümsemeye devam etti ama nazikçe reddetti. Lahan ise bu konuyu çok aceleye getirmeyecekti ama düşünmeye devam edecek gibi görünüyordu.

"Yao. En'en. Ek binaya gitmek istiyorum; sorun olur mu?" Luomen söyledi.

"Benim için sorun değil," dedi En'en, "ama..." Luomen'in bir sorusunu yanıtlamak için görev yerinin arkasından çıkmaya istekli olan Yao'ya baktı.

"Benim için de sorun yok..."

Sözlerinin arkasında bir şeyler var gibiydi; Maomao'ya baktı, ancak Maomao yanıtını kibarca eğilmekle sınırladı. Luomen'in bahsettiği ödev her neyse onunla daha çok ilgileniyordu.

Yao dedi ki, "Bu ev ödevi ne? Maomao bizim almadığımız özel bir eğitim mi alacak?" Yüzü biraz korkutucuydu. En'en, Yao'nun görüş alanının dışından el kol hareketleri yaparak Maomao'ya bir şeyler anlatmaya çalışıyordu.

Özür dilerim. Anlamıyorum.

Luomen Yao'nun eleştirel ses tonundan rahatsız olmuş gibi görünse de, "Haklı bir soru. Aslında, Lahan bana burada olduğunuzu söylediğinde bunun mükemmel bir zamanlama olduğunu düşünmüştüm. Bazı şeyleri sadece Maomao'ya öğretmek iyi olmaz."

"O zaman bize tıbbi öğreteceksiniz, efendim?" diye sordu, altındaki bulutlar hafifçe dağılırken.

"Hemen değil. Biri öğrenmeye layık olduğunu kanıtlamalı. tıbbın sırları. İkinizin -aslında üçünüzün, çünkü Maoma'yı da dahil ediyorum- ne gerekiyorsa yapmaya hazır olduğunuzdan emin olmak istiyorum.

alır. Eğer olmazsa?"

*Değerli olduğunu
kanıtlamak mı?*

Maomao, bu tür konuşmaların babası gibi olmadığını düşündü. Bilgisini paylaşmayı severdi ve tüm birikimini özgürce paylaşırdı.

isteyen herkese bilgelik verdi. Birine diğ erinden daha fazla tanımaya ya da bir kiş iyi diğ erinden daha değ erli görmeye karşı çıktı.

Bir başkası.

"Odaya gittiğ imizde açıklayacağ ım. Maomao'nun hazır olduğunu biliyorum.

Peki ya siz ikiniz?" Yao, "Ben hazırım," dedi.

"Leydi Yao hazırlıklıysa, ben de hazırım," dedi En'en.

Maomao'nun babasını takip ettiler, tıpkı Maomao'nun yaptığı gibi.

Yani bizimle mi geliyorlar? Maomao bir endiş e dalgası hissetti.

Babasının onlara hangi "tıbbı" öğ reteceğ ini biliyordu ama diğ er kadınların hiçbir fikri yoktu. Yao saygın bir terbiye almış genç bir hanımdı ve En'en de onun hizmetçisiydi.

Onlara cesur, yeni karış ımlar yapmayı falan öğ retmeyeceğ imizi biliyorum ama yine de... En'en esnek olabilirdi ama Yao inatçı olabilirdi. Maomao huzursuz hissetmeye devam ederken Luomen'i takip etti. Çok az sohbet vardı, bu yüzden bakıyordu. *Dış arıdaki dev Go tahtası kadar tuhaf bir şey yok,* diye düş ündü.

Bir bahç e gördü ama süs bitkilerinden oldukç a yoksundu. Etrafta, zarif bir sadelikte düzenlenmiş birkaç büyük kaya vardı. Ona Lahan'ın iş i gibi göründü.

Evin direkleri ve parmaklıklarındaki rahatsız edici yanık ve kesik izlerini fark etmekten kendini alamadı. Burada bir arbede yaşanıp yaşanmadığ ını merak etti.

Sanırım ailesini kovdu ve pek çok siyasi düş man edindi. Belki de ailesini bulmasına ş aşırmamalıydı.

kendi evinin bahçesinde bir ya da iki savaşı girmiş.

Aslına bakılırsa bu, o ucubenin evine ilk gelişı ydi. Küçükken onu birkaç kez götürmeye çalışmış, ama her seferinde yaşlı madam onu dövmüş tü.

ve Maomao'yu serbest bıraktı. Lahan'ın domuz bağıyla bağlanmış yaşlı osuruğ u defalarca arabasına almak zorunda kalmasından bahsetmiyorum bile.

"Buralarda çok haydut oluyor mu?" Maomao homurdanarak parmaklarını yanmış direklerden birinin üzerinde gezdirdi. Vermilyon cilası soyulmuştu ve kimsenin görmediğ i belliydi.

tamir etmeye çalışmanın herhangi bir yararı yok.

"Oh, le bir çukur gibi gösteriyorsun ki," dedi Lahan. "Gözlerini kullan! O yanık izlerini muhterem babam yaptı ve kılıç oyuklarının ne kadar eski olduğunu anlayamıyor musun? Son on yılda neredeyse hiç hırsızlık olmadı."

Bu Yao ve En'en'in bir adım geri atmasına neden oldu.

Yani hala birkaç tane alıyorlar, sanırım?

Belki de yanıklara ateş tozu ya da benzeri bir şey neden olmuştur. Mahallenin baş belası olmaktan bahsediyoruz.

"Sen bu işi ağabeyine bırak. Her zamankinden iki kat fazla koruma tuttum!"

"Yani normalde ihtiyacınız olanın yarısını işe alıyorsunuz, eminim. Buralarda *hırsız olmamalı*," diye mırıldandı En'en. Yao'yu korkunç amcasından uzaklaştırmak için bunca çabayı sırf haydutlar tarafından saldırıya uğramak için göstermemişti.

Lahan cevap olarak sırttı. Ana evin nnden geçerek ek binaya doğru ilerlediler. Ana evden daha az genişti bina, ama yine de ortalama bir halk konutundan daha iyi döşenmiş.

"burada," diye duyurdu Lahan.

Maomao içeriye baktı. Pek gösterişli sayılmazdı ama sade de değildi. Eğer En'en buranın genç hanımının kalması için uygun bir yer olduğuna karar verdiyse, o kadar da kötü olamazdı.

"Dün gece ikiniz de iyi uyudunuz mu? İhtiyacınız olan bir şey olursa bana söylemekten çekinmeyin," dedi Lahan misafirlerine, Maomao ile konuştuğundan daha kibar bir şekilde. *Belki de zorla girilmeyecek bir yere ihtiyaçları !* diye düşündü Maomao.

"Teşekkür . Evet, oldukça iyi uyuduk. Olağanüstü bir geceydi ve hırsızlar ortaya çıkmadığı sürece sorun olmayacağını düşünüyorum," dedi En'en, Lahan'a saygıyla başını sallarken bile bir noktaya değinmeyi ihmal etmedi.

"Yeterince hizmetçiniz var mı?"

"Evet. Ben olduğum sürece, genç hanımın onunla ilgilenecek başka birine ihtiyacı yok." En'en göğsünü kabarttı; Yao garip bir şekilde başka tarafa baktı.

"Başka bir şey yoksa ana eve geri döneceğim."

Lahan söyledi.

Maomao bahçeye bir kez daha baktı. Bahçede çok az büyüklüğüne göre burada hizmetçiler vardı. Gördüğü tek insanlar evde tamirat yapan bir adam ve on yaşlarında üç küçük kızdı. Bekle, belki de içlerinden biri erkekti.

"Çocuk mu kiraliyorsunuz?" Maomao, Lahan'ı çıkış yapmadan durdurarak sordu.

Lahan, "Ben bunu işe almaktan ziyade bir yatırım yapmak olarak görüyorum," diye yanıtlıyor.

"Oh, için..." Maomao söyledi. Yao ve En'en de şimdi ilgiyle dinliyordu.

"Onurlu babam bazen gidecek yeri olmayan çocukları yanına alır. Onların faydalı olacağını düşündüğünü iddia eder."

"Ah. Anlıyorum."

Ucube stratejist insan olarak bir hiçti, ama mükemmel bir karakter yargıcıydı.

Lahan, "Biz sadece bir çocuğu almaya çalışıyorduk," diye ekledi.

"Ancak diğer ikisi de kendiliğinden geldi ve sonunda üç tane." Bunun kötü bir anlaşma olduğunu düşünmüyor gibiydi - daha sonra mükemmel bir memur almak için üç çocuk yetiştirmek. Bu şu anlama gelebilir

Şu anda beslenecek üç boğaz var ama bu yatırım yıllar sonra karşılığını verecek.

Yao tereddütte elini kaldırarak, "Hımm," dedi. "Ev sahibi Lakan Usta ne zaman evde olacak?"

Maomao tam olarak bunu öğrenmeyi çok istiyordu. "En az üç gün uzakta olacak. Muhtemelen daha uzun. Dedi ki Go Sage ile üçün en iyisi yarışması hakkında bir şeyler söylüyorlar ve bir günde tek bir oyunu bile bitiremiyorlar." Lahan doğrudan Maomao konuşurken, sanki o ucubenin gerçekten burada olmadığına dair onu rahatlatmak ister gibiydi. "Resmi bir nişan olmayabilir ama izleyicilerin olacağı kesin. Muhtemelen bir bina kiralayacaklar. herkes kalabilir."

"Bunu sadece bizim için yapmadı, değil mi?" Yao şaşırarak sordu.

"Hayır, bu her yıl yaptıkları bir şey. Elbette bana izin verilebilir Yılda *birkaç* günlüğüne babamın boyunduruğundan kurtulmaya ne dersin? Senin

Mektup sadece mükemmel bir zamanda geldi." "O halde bizden eminsin?" Yao sordu.

"Sorun değil. Kötü bir niyetin olmadığı sürece babamın umurunda olmaz. Sen hala buradayken dönse bile, kalabilirsin. Başiboş gezenleri toplama eğilimine rağmen

Çocuklar, bu eve *kimi* getirdiğı konusunda pek de iyi bir hafızası yok."

Ucubenin içinde dostu ve düşmanı neredeyse anında ayırt etmesini sağlayan bir şey vardı. Yao ve En'en ona karşı düşmanlık göstermedikleri sürece bir sorun çıkmayacaktı.

"Varlığımın sizi engellemekten başka bir işe yaramayacağını düşündüğüm için artık ortalıkta görünmeyeceğim. Seni tekrar görmek güzel, büyük amca.

Eve gitmek istediğinizde bana haber verin, bir araba hazırlatayım."

"Elbette, teşekkür ."

Lahan ana eve dönmek durdu ve "Ah, doğru ya. Maomao."

Maomao hiçbir şey söylemedi.

"Eğer burada yaşamak istediğine karar verersen, istediğin zaman gelebilirsin."

"Asla gerçekleşmeyecek şeyler hakkında konuşarak zamanımızı boşa harcamayalım," dedi ve gözlüklü soytarı sanki uykusunda konuşuyormuş gibi ona ters ters baktı.

"Hiç mi? Bence kendinizi uzun bir süre kalmak isterken bulabilirsiniz. İsteddiğiniz bir şeyimiz var ve zaten burası eğlenceli sürprizlerle dolu."

Ve bu ılımlı uğursuz yorumla birlikte Lahan gitmişti.

"Cehennem gibi," diye homurdandı Maomao ve ek binanın etrafına bakındı. Burası antika bir evdi. Koridorda ilerlediklerinde solda bir mutfak ve oturma alanı, sağda ise yatak odası olduğunu gördü. Ona tuhaf gelen tek şey duvarlardı. İki tonlu bir renk yaratmak için iki çeşit ahşap kullanmışlardı.

Koridorun en ucundaki kapıyı açtı ve durdu. Kağıt kokuyordu.

Ötedeki oda eski tıbbi malzemelerle dolu raflarla doluydu. ve karşı duvarda bir çekmeceli sandık vardı.

İlaç saklamak için kullanılan türden. Odanın duvarları diğerleriyle aynı iki tonlu desene sahipken, zemin soluk bir halıyla kaplıydı ve tavanda dokuz bölüme ayrılmış mandala benzeri bir görüntü vardı.

Ancak tüm bunları kadar dikkati yoktu.

Şimdi . Eli nostaljik bir şekilde rafları okşayan Luomen'e baktı.

"Bu inanılmaz. Burada böyle bir şey olduğuna inanamıyorum. En az tıbbi arşivler kadar iyi olmalı," dedi Yao ama Maomao'nun bir kulağından girip diğerinden çıktı. Bir yandan da gözleri parlayarak tıbbi sandığın çekmecelerine baktı. Beklediği gibi çekmecelerde hiçbir şey yoktu ama ahşaba sinmiş eski ilaç kokuları burnunu gıdıkladı.

Sonra kitaplardan birini indirdi, gümüşbalıkları tarafından kemirilmiş eski bir şeydi. Babası, çocuklarını büyütmek için zevk bölgesine taşınmıştı.

Arka saraydan gelen yaşlı haremağası, sırtındaki giysilerden başka bir şey almadan gitmiş olmalıydı.

Maomao, gençlik günlerinde göz atmaya çalıştığı için başının belaya girdiği pek çok kitabı gördü. Salyalarının aktığını hissedebiliyordu. ağzından.

En'en ona doğru yaklaştı. "Dün bunu gördüğümde inanamadım. Tıp üzerine kayda değer tüm kitaplar."

"Huh!" Maomao ağzını sildi ve soğukkanlı ve sakin görünmek için elinden geleni yaptı, ancak sırtış hızla yüzünü tekrar ele geçirdi.

"Bunların hepsini bir gecede okuman mümkün değil," dedi Yao. "Bütün tatili buna harcasak bile muhtemelen hepsini bitiremezsin."

"Bu çok doğru. Ne kadar utanç verici. Burada bizimle kalsaydın Maomao, onları okuyabilirdin." En'en Maomao'yu sivri bir şekilde dürttü.

Maomao şimdi Lahan'ın ne demek istediğini anlamıştı. Maomao'nun kişisel çıkarlarına hitap ederek onu kendine bağlamayı umuyordu.

Maomao iki yanağına da içten bir tokat attı ve Luomen'e baktı. ", babalık. Kendimizi layık olduğumuzu tam olarak nasıl kanıtlayacağız?" Yao ve En'en'in varlığına rağmen, tanıdık bir ses tonuna büründü.

Kaşları hâlâ çatık olan Luomen kitap raflarından birine dokundu. "Oldukça basit. Belirli bir tıbbi tedaviyi alabilmelisiniz. bu odada bir yerde." "Almak mı?"

Ne garip bir ifade şekli. Kitabı fiziksel olarak almalarını değil, içeriğini kabul etmelerini mi kastetmişti? Bu kitabı anlayabileceklerini göstermek için bilgiye ihtiyaçları olduğunu mu söylüyordu?

"Belli bir risale hakkında ne diyorsun?" Yao elindeki konuya odaklanarak sordu.

"Buna Kada'nın Kitabı deniyor," dedi Luomen. Kada, efsanevi bir hekimin adıydı. Paha biçilemez bir servete sahip olduğu söylenirdi. Tıp bilgisi ve her türlü hastalığı iyileştirme yeteneği. Anlatılan hikâyelerin çoğu onu gerçek bir insandan çok efsanevi bir ölümsüz gibi gösteriyordu.

"Anlamıyorum efendim," dedi Yao. Dürüstlüğü onun en güçlü yanlarından biriydi.

"O zaman sanırım bu görev senin için çok zor olacak," dedi Luomen. Bu kadar soğuk davranması garipti; normalde asla bu kadar kaba olmazdı.

Değerli olmakla ilgili tüm bu şeyler... Sanırım bize öğretmek istemiyor, diye düşündü Maomao. Yao ve En'en'in burada olmasının bir hata olduğunu düşünmeye başlamıştı. Luomen, onları her ne oluyorsa ondan kurtarmak için mücadeleyi başlangıçta planladığından daha da zorlaştırmış olabilir. Onların iyiliği için Gelecekte, Maomao'nun ya da yoldaşlarından herhangi birinin tıp yolunda ilerlemesini istemiyordu.

Yani bu odadaki onca kitap arasından Kada'nın Kitabı'nı, o her neyse, bulup içindekileri kavramaları gerekiyordu.

Bu şeytani bir iş. Jinshi'nin genellikle onun başına açtığı sorunlardan oldukça farklı bir sorun.

Luomen, burada işinin bittiğini işaret edercesine odadan çıkmak üzereydi ki En'en elini kaldırarak, "Affedersiniz efendim. Emin olmak istediğim bir şey var." "Neymiş o?"

"Bu kitap... Bu odada, değil mi?"

"Bu doğru. Ya da en azından ben bu evden ayrıldığımda öyleydi. Varsayalım ki

Kimse burayı karıştırmadı, henüz burada olmalı." "Ve kitabın adı Kada'dan mı geliyor?" En'en kitabın adını yazarken parmağının hareketleriyle karakterler, sadece açık olmak için.

Luomen'in yüzü hafifçe düştü.

En'en'in keskin biri olduğunu biliyordum, diye düşündü Maomao. Yüz hatlarındaki bu hafif kayma Luomen'in sırtının duvara dayandığını hissettiği anda yaptığı bir şeydi. Bu, En'en'in parmağını sorunun kalbine koyduğunu ilan etmek kadar iyiydi.

"Evet, doğru" dedi. "Yine de kitabın tam olarak bu başlığı taşıyacağına dair hiçbir garanti vermiyorum. Ama evet, Kada öyle."

Maomao babasına sorabileceği başka bir şey var mı diye zihnini yokladı ama En'en aşağı yukarı her şeyi anlatmıştı.

Yao elini kaldırarak, "Benim de bir sorum var," dedi.

"Devam edin."

"Bu Maomao'nun tek başına tamamlayabileceği bir görev mi?"

Bir süre düşündükten sonra Luomen cevap verdi: "Bundan şüpheliyim. Dürüst olmak gerekirse, ikinizin burada olması benim açımdan yanlış bir hesaplamaydı." Başka bir şey söylemedi ama bastonuna dayanarak topallaya topallaya odadan çıktı.

"Neden bahsettiği hakkında *hiçbir* fikrim yok," diye homurdandı Maomao, bir kitabı eline alırken bile. Neredeyse yirmi yıldır durduğu için böcekler tarafından yenmişti. Nem, güneş ve böcekler yüzünden kitaplardan bazıları solmaya başlamış, bazıları ise neredeyse lime lime olmuştu. Bunların çoğu tahta şerit ruloları üzerine yazılmak yerine kâğıttan yapılmıştı, ki bu da muhtemelen bir odada çok sayıda saklamak için fazla hantal olurdu.

"Bu tür şeyleri hiç dışarıya yansıtmadılar. Şu hallerine bir bakın," dedi Yao.

Maomao, "Evetkeşke onları kopyalayabilseydim, tüm bu kitapları kaybetmek istemezdim," diye cevap verdi. Şarlatan doktora memleketinden kaliteli bir kâğıt getirtmeyi hayal , böylece güzel ve temiz kopyalar çıkarabilecekti. Kitapların çoğu faydalı bilgiler içeriyordu ve Luomen'in "ev ödevi" , hepsini uzun uzun incelemekten memnuniyet duyardı.

Ooh, işte hiç denemediğim bir karışım!

Başını salladı, kendini kaybolmamaya ikna etmeye çalışıyordu.

Elindeki kitabı. Bunun için zamanı yoktu. Akşama kadar Jinshi'ye dönmek zorunda kalacaktı. Bunu yapmak ve bu işi bitirmek istiyordu.

", siz ikiniz. Dünden beri bu kitapları okuduğunuzu söylemişsiniz? Onlardan ne anlıyorsunuz?"

"Yani... Hepsi kârlı görünüyor," dedi Yao.

"Katılıyorum. Hepsi çok yardımcı oldu. Ancak Kada'nın Kitabı olarak nitelendirebileceğim bir şey görmedik," dedi En'en.

İlk sorun "Kada'nın Kitabı "nın ne olduğunu anlamaktı.

Emin bir şey var: Babam bize sorun çıkarmazdı. hiçbir çözüm bulamadı. Tarifine uyan bir kitap olduğunu ve onlara "onu almalarını" söylediğini belirtti.

Maomao raflara bir *Hrm* ile baktı. Luomen bir dahiydi -Ona bir tane verin, on tane çıkaracaktır. Yıllar boyunca bu kitaplara ne olmuş olabileceğini gayet iyi bilirdi.

önceki yirmi yıl. Luomen'in önerdiği gibi, kimse onlara dokunmamış olsa bile, yine de böcekler tarafından yenmiş ve dikiş yerlerinden ayrılıyor olacaktı. Bazıları artık okunamayabilirdi bile.

"Yao, En'en. Başlangıç olarak gerçeklerin üzerinden geçebilir miyiz?"

Luomen, Maomao'nun bunu tek başına çözemeyeceğini söylemişti. Bunun sebebinin çok fazla kitap olması ve tek bir kişinin hepsini tek başına inceleyemeyecek olması olduğunu düşünmüştü ama üç kişi bir araya gelince pek de umutlu görünmüyordu. Bu da çokluğun yanı sıra bazı engeller olduğu anlamına geliyordu.

"Ne demek istiyorsun? Hangi kitapların olduğu hakkında konuşmak gibi mi?" Yao dedi ki.

"Raflar konulara göre düzenlenmiştir. Krokisini çizmemi ister misiniz?" En'en söyledi.

"Eğer çok nazikseniz."

En'en bir kâğıt parçasına düzgün harflerle her rafın yerini ve orada bulunan kitapların konusunu yazmaya başladı. "Bu bana her kitabın sırtında onları kataloglamaya yardımcı olacak numaralar olduğunu hatırlattı," dedi.

Maomao elindeki kitaba baktı. Kitabın kapağı

İyi ve sağlam bir malzemedenden yapılmıştı, bu yüzden böceklerle direnmişti. Sırtındaki yazıyı hâlâ net bir şekilde okuyabiliyordu: —1-1.

"Tam olarak anlamadım ama bunların sayı olduğunu söylemişsiniz, değil mi?" Yao söyledi. Kafasının karışmasına şaşmamalı; hiç yabancı dil bilmiyordu. Maomao ve En'en temel bilgilere aşina oldukları için numaralandırma sistemini takip edebiliyorlardı.

"Evet, bunlar batı numaraları," dedi En'en, sırtlardaki numaraları şemasına ekleyerek.

Maomao kitaba yakından baktı ve sonra bir şey fark etti. "Özür dilerim ama içinizden biri buraya ait olan kitabı mı aldı?" Raflardaki iki kitabın arasını işaret etti.

"Hayır. Çıkardığım her şeyi geri koydum," dedi En'en.

"Ben de," diye ekledi Yao. "Şu anda elimde olanı başka bir raftan aldım. Neden? Sorun nedir?"

"Numaralardan eksik gibi görünüyor."

Kitaplar sırtlarındaki numaralara göre sıralanmıştı ama içlerinden biri yoktu.

"Hangi numara bu?" En'en sordu.

"—2-11," diye yanıtladı Maomao. "Ben diğer rafları kontrol edeceğim." Tam da bunu yapmaya başladı. Yao yardım etmek için harekete geçti ama rakamların çoğunu okuyamıyordu, çoğunlukla izlemek zorunda kalıyordu.

Maomao çalışıyor. Sonunda Maomao, "Burada hiçbir şey eksik değil." dedi. "Başka bir yerde?"

"Bakmak zorundayım... Ama bundan şüpheliyim." Tek bir kayıp kitap.

mi aldı? Maomao tekrar hrmed. Eğlence bölgesindeki kulübelerinde hiç kitap olduğunu hatırlamıyordu.

"Lahan Usta'ya danışmamız gerektiğini düşünüyor musun?" En'en notlarına —2-11 numarasını ekleyerek sordu. Sonra fırçasını yere bıraktı. En'en bir şeyleri bulma konusunda çok iyiydi ve Maomao'nun Bunun için büyük umutlar besliyordu. En'en güneşin gökyüzünde nerede olduğunu kontrol etmek için pencereden dışarı bakarken, "Muhtemelen öğlen gibi gelir," dedi.

"Yani öğle yemeği hazır olduğunda size haber vermeye mi geliyor?"

"Hayır, yemek için geliyor. Lafı açılmışken, yemek yapmaya başlamalıyım." "Yemek mi yapıyorsun?" Maomao inanamayarak sordu.

"Bize yemek sağlayacağını söyledi, ama En'en ısrar etti.

kendi başına yapıyor. Lahan Usta malzemeleri ve çalışması için bir mutfak sağlıyor ama En'en'in yemeklerini oldukça beğenmiş görünüyor. Dün akşam yemeğinde ve bu sabah kahvaltıda buradaydı," dedi Yao. Ne kadar faydalı bir açıklama.

Anladım.

Lahan güzel şeyleri, hoş şeyleri severdi ve bu lezzete kadar uzanırdı. Eğer iki kişinin eşliğinde görkemli lezzetlerin tadını çıkarabiliyorsa güzel kadınlar, o bulut dokuzda olmalı.

Ne pislik herif.

Maomao, En'en'in burada fazla ileri gittiğini düşündü. Tül saçlı gözlükçünün güzel kadınlara doyamadığını biliyor olmalıydı.

"Ben gideyim o zaman. En sevdiğiniz ördeği yapıyorum genç hanım! Lütfen buradaki işlerle ilgilen Maomao," dedi En'en ve sonra kendini odadan dışarı attı.

Sanırım En'en, genç metresiyle daha çok ilgileniyor.

layık olmaktan ya da her neyse ondan daha çok besleniyordu. Maomao, En'en'in bilmek istediği şeyi öğrenmesine yardım edeceğine güvendiği için pişmanlık duymaya başlamıştı.

"Sana sormasına gerek yoktu. Kitap raflarına gayet iyi bakabilirim," dedi suratı asık Yao. En'en'in Genç Metres Hisleri karıncalanıyor olmalıydı, çünkü az önce çıkmış olmasına rağmen Maomao onun kapıdaki bir aralıktan baktığını fark etti. Ona bir iyilik yapmaya ve hiçbir şey söylememeye karar verdi. En'en dikkatle Yao'yu inceliyordu, sanki yüz ifadesini hafızasına kazımişti.

"Lahan Usta'ya kayıp kitabı soracağız, o yüzden belki de kalanlara bakmalıyız?" Yao dedi ki.

"Peki, bu konuda..." Maomao pek çok olasılığı düşünüyordu. Babası Luomen hakkında bildiğinden çok daha fazlasını biliyordu.

Yao ya da En'en; yani onun neyin peşinde olduğunu tahmin etmek için daha iyi bir şansı vardı. Raftan bir kitap aldı ve sayfalarını çevirdi.

Yıpranmış sayfaların parçaları eksikti, bazıları ise nemden birbirine yapışmıştı. Onları ayırmaya çalışmak muhtemelen okunamaz hale getirecekti. "Kada'nın Kitabı'nın bunun gibi bir *kitap* olmadığına dair şüphelerim var."

"Ne demek istiyorsun?" Yao sordu.

", yani Luomen, Kada'nın Kitabını almamızı söyledi. 'Almak' derken tam olarak neyi kastettiğini bilmiyorum ama içinde ne olduğunu bile okuyamazsak hiçbir yere varamayız, değil mi?" İşaretle

Doktor Luomen'den değil, ailesinin bir üyesi olan babası Luomen'den bahsediyordu.

"Şey, evet..."

"Eğer Luomen bir şey yapmak istemiyorsa, bize çok zor bir görev verebilir. Ama bize çözümü olmayan bir sorun vermez. Bu yüzden cevabın yirmi yıldır kimsenin bakmadığı bir kitapta olduğuna inanmıyorum. En azından bu kadar kırılğan bir kağıda yazılmış bir kitapta."

Yao ona baktı. "Belki de kitapların bu kadar kötü durumda düşünmemiştir. Her şeyi fazla düşünmüyor musun?"

"Bundan şüpheliyim. Babam bir dâhidir; bu kadarını kesin olarak söyleyebilirim," diye yanıtladı Maomao.

Yao bunun üzerine biraz sinirlenmiş görünüyordu ama "Tamam, o zaman normal bir kitap olmadığını varsayalım. Ne tür bir kitap bu?"

"Bu iyi bir soru." Maomao en alt raftan tahta şeritlerden oluşan parşömenlerden birini aldı. Yer kazanmak için bunlardan kağıt kitaplardan çok daha az sayıda vardı. Böyle bir parşömenin ahşap ya da bambudan yapılmış olması bir fark yaratıyordu ama her ikisi de düşük kaliteli kağıttan daha uzun ömürlüydü. "Sanırım bu daha iyi olur dayanıklıdır."

"Evet, yani?"

Hâlâ bir şeyler ters gidiyordu. Maomao parşömenin bağını çözdü ve hafif bir takırtıyla açtı. Evet, uzun süre dayanırdı ama kâğıt üzerine yazmak daha kolaydı ve bu parşömende özel bir şey yoktu.

Sayıları o kadar azdı ki, her biri bir yığınla uğraşarak orada bulunan her şeyi hızla gözden geçirebiliyorlardı.

"Görünüşe göre değil," dedi Yao.

"Öyle görünmüyor."

İkisi de iç geçirdi ve parşömenleri yerine koydu. "Kada'nın Kitabı! Bu da ne demek oluyor?!"

"Katılıyorum. Bunun neresi Kada?" Maomao, En'en'in Luomen'e sorduğu soruyu biraz daha açmak isterdi. "Neden olmasın?"

Genka?"

"Bu Kada'nın başka bir adı, değil mi? Aslında bu daha sık duyduğunuz bir isim," dedi Yao. Bu isme aşına olacak kadar tıpla tanışıklığı vardı. Aynı zamanda Kada'nın Efsanevi Kada daha çok Genka olarak anılırdı. Nedenine gelince.

"Çiçek anlamına gelen Ka'lı isimler pek hoş karşılanmaz. Li'nin kuruluşundan çok önce yaşamış olsa bile," dedi Maomao. Genel olarak, Li'de sadece İmparatorluk ailesinin bunu kullanmasına izin verilirdi.

isimlerindeki karakter. Bazen okuma yazma bilmeyen bir çiftçi yanlışlıkla çocuğuna bu ismi verebilir ya da birisi kasıtlı olarak bir provokasyon olarak kullanmak.

Kız kardeşim Joka gibi.

"Çiçek kadın" anlamına gelen bu ismi fahişe olduğunda almıştı. Orada, erkeklerden nefret eden biriyle zıt bir hayat yaşamaya mahkum edilmişti - "çiçek" bahşedilen bir dünyada yaşayanlara şüphe . Bu isim onun küçük geri dönüşüydü.

"Bir saray hekimi hükümete hizmet eder. Prensip olarak Kada adını bile ağzına almaması gerekir," dedi Yao ve haklıydı. Bu Luomen'in gözünden kaçmayacak bir gerçektir.

Bu durumda... Maomao Luomen'in bilmeceğini çözmeye gittikçe hissediyordu. Bu kitabın nerede olabileceğini hâlâ bilmiyordu ama *ne* olabileceğine dair bir fikir edinmeye başlamıştı.

Eğer düşündüğüm şeyse, o zaman bariz bir yerde olmayacaktır. Parşömenler de dahil olmak üzere raflardaki her şeyi eleyebilirler.

Peki neredeydi?

Bölüm 4: Kada'nın Kitabı (Bölüm 2)

En'en döndüğünde Maomao ve Yao bir süredir kitap raflarını karıştırıyorlardı. "Yemek hazır!" dedi. Güzel, sıcak bir yemek getirmişti. Ufak tefek bir adam da onun arkasından geliyor, onun taşıyamadıklarını taşıyordu. Ek binanın kendine ait bir mutfağı vardı ama ciddi bir yemek pişirmek için ana evin mutfağını ödünç almış olmalıydı.

Kütüphaneden, yemeğin bir masanın üzerine yerleştirildiği oturma alanına geçtiler.

"Öğleden sonranızı böldüğüm için özür dilerim. Beni davet ettiğiniz için teşekkür ederim," dedi Lahan gülümseyerek. Gerçek bir pişmanlık belirtisi göstermedi.

Kimse seni davet etmedi! Bu konuda Maomao ve En'en mükemmel bir uyum içindeydi. Ancak Lahan bir hediye getirmişti. Maomao bunu nasıl anladığını bilmiyordu ama Hasma-Yao'nun En sevdiğim. Birkaç torpili olmalı.

Bu arada, Yao ne zaman bunun ne olduğunu sormaya çalışsa, En'en ağzını kaçırdı. Görünüşe göre genç hanım onun en sevdiği atıştırmalığın kurbağadan yapıldığını hâlâ bilmiyordu.

Lahan Go turnuvasında gerçekten çok kazanmış olmalı. Ayrıca tatlı patatesle ilgili bir iş yapıyor gibi görünüyordu ve bunun dışında başka işleri de vardı. Lahan için yeterli bir iş gibi görünüyordu. Yine de bir şekilde tüm tabakları döndürmeye devam etti. Bu kadarını ona vermek zorundaydı.

"Yemek yerken etrafımda bu güzel çiçekler olduğu için çok mutluyum. Bir gül, bir süsen... ve kuzukulağı." Sonuncusunun kim olduğunu açıklamasına gerek yoktu.

"Biraz erken ama neden yemiyoruz?" Yao yuvarlak masanın üzerindeki yiyecekleri işaret ederek konuştu. Etrafında dört sandalye vardı ve

Yao En'en'e, Maomao da Lahan'a bakacak şekilde oturdular. Bu da Lahan'ın eline birer "çiçek" veriyordu ama kafasını kaldırıp Maomao'yu her gördüğünde belli belirsiz sinirli görünüyordu. Açıkçası, Maomao

Kendisi de alaycı bir homurtuyu zor zapt etti.

Masanın ortasında, kendi suyuyla parıldayan ana yemek duruyordu: bütün bir ördek kızartması. Maomao kendini ağır ağır yutkunurken buldu. Eğer görüldüğü kadar güzelse, bu yemeğin sonunda Yao bu yemeğin tek hayranı olmayacaktı.

Lahan'ın gözleri de parlıyordu. Hâlâ genç bir adamdı, henüz yirmi bir yaşındaydı ve hayatında yiyeceği daha çok şey vardı.

Olayı izleyen En'en sandalyesinden kalktı. "Biraz daha sebze doğrayacağım. Maomao, bana yardım eder misin?"

Yeterince sahip olmadıklarını mı düşünüyordu? Daha çok Hoşnutsuzdu ve öyle de olabilirdi. Burada hanımıyla baş başa küçük bir molanın tadını çıkaracağını düşünürken, etrafta sürünen davetsiz böceklerle karşılaşmıştı.

"Ben de yardım edeceğim!" Yao dedi ki.

Ancak En'en kararlıydı: "Gerek yok, genç hanım. Uzun sürmez. Lütfen, soğumadan yiyin."

Sigh...

Yao dudak büktü. Tüm bağlılığına rağmen, En'en'in genç hanımın duyguları söz konusu olduğunda bazı garip kör noktaları vardı. Belki de göremeyecek kadar yakın olmak diye bir şey vardı.

Sebzeler yan odada, basit bir mutfakta bulunuyordu. Maomao kendi kendine Luomen'in burada uzun zamandır ilaç hazırlayıp hazırlamadığını merak etti. ve bu düşünceye gülümsedi.

"mi?" dedi. En'en biraz daha gözleme pişirirken o da pırasa kıymaya başladı. Çok uzun sürmedi; fırındaki ateş ısınması için yanık bırakılmıştı. "Yao'yu tousle-glasses ile bırakmak konusunda emin misin?" Maomao sordu. Sadece emin olmak istiyordu. Yan odada olsalar bile, genç bir adam ve kadın baş başa kalmışlardı.

"*Bay Tousle-glasses* gençlere elini bile sürmezdi. metresi. Ortada siyasi bir evlilik olduğunu düşünmediği sürece, onun işlerine asla karışmaz. Ve sadece konuşacakları sürece, sıradan bir hödükten daha iyi bir konuşmacıdır. Hayır, endişelenmiyorum."

Lahan en tuhaf zamanlarda bile anlayışlı olabiliyordu. Evet, Yao'nun

Bir şey yaparsa başına büyük bela açabilecek bazı aile üyeleri ve daha da kötüsü olabilecek bir hizmetçi.

Hiçbir şey olmayacaktı, tek bir gece için bile.

Yine de Maomao, genç bir kadınla düzgün bir konuşma yapabildiğini fark edince şaşırdı. *Sayılar hakkında konuşarak Yao'nun canını sıkacağına düşünmüştüm.* Yao tartışmaya katkıda bulunmakta zorlanacaktı ama elinden geldiğince bir *hmm* ya da *uh-huh* demekle yetinecekti.

"Sormamın sakıncası yoksa, aklınızda bir şey mi var?" Maomao söyledi. En'en sebze miktarını gerçekten karıştırmayacak kadar titizdi. Maomao ile bir şey konuşmak için bahane bulmuş olmalıydı. Lahan gelene kadar beklemiş olması, Yao'nun duymasını istemediği bir şey olduğu anlamına geliyordu.

"Aklımda mı? *Seninkinde* bir şeyler olabileceğini düşünmüştüm." En'en gözleme üzerinde çalışmaya devam ederken soruyu ustalıkla Maomao'ya geri çevirdi. Maomao pırasaları bir tepsiye koydu ve biraz daikon kesmeye başladı.

Maomao bu fırsatı değerlendirerek bir konuya açıklık getirmeye karar verdi. "Yao gerçekten de kendi ayakları üzerinde durmaya kararlı, değil mi? Tıbbi ofisteki asistanlardan biri olmak istiyor ama ben yapamam.

nihai hedefinin bu olduğuna inanıyorum." Eğer durum Maomao'nun hayal ettiği gibiyse, Yao'nun Kada'nın Kitabı'nı görmesine kesinlikle izin veremezdi. "Eğer babamın

Bize öğretmeyi teklif etmeniz ahlakınıza ya da etiğinize aykırı, ne yapardınız?"

En'en bitmiş bazlamayı bir tepsiye koydu ve tavana baktı. "Yani o tür bir kitap mı?"

"Sanırım öyle."

İkisi de bu konuşmayı mümkün kılan bir varsayımı paylaştılar.

"Düşünceniz için teşekkür ederim Maomao, ancak genç hanımın fikrine saygı duyacağım."

"yönlendirmiş olsanız bile mi?" Maomao En'en'i inceledi Diğer kadın Maomao'nun ne demek istediğini anlamamış gibi daha fazla ekmek pişirmeye başladı.

"Hanımım oldukça inatçı olabiliyor. Kafasında bir fikir oluştuğunda, ne söylediğimin bir önemi yok. Ne zaman

Yeni görevin duyurulduğunu görünce, kendisini atatacağına yemin etti. Her gününü masasının başında ders çalışarak geçirdi."

En'en bir çift yemek çubuğuyla ekmeği ustalıkla ters çevirdi. Maomao kendini iyi bir aşçı olarak görüyordu ama En'en'in eline su dökemezdi.

"Erkeklerden dayak bile yememeye kararlıydı, bu yüzden giriş sınavında ondan daha yüksek puan aldığınızda canı yanmış olmalı. Karakterinin oldukça dışında davranıyordu."

Bu, Maomao'ya çelme takmak ve genel olarak onu taciz etmek anlamına mı geliyordu? Aslında bunu yapanlar daha çok onun takıntılıydı.

Maomao bunu Yao'ya karşı kullanmadı ve artık bunu neredeyse hiç düşünmedi.

"Bu konuda kendimi biraz kötü hissediyorum." Maomao kadar iyi bir puan almayı hiç beklemiyordu. Hanımefendinin eğitim yöntemleri hesaba gereken bir güçtü. "Amca olsun ya da olmasın, Yao neden bu kadar çok çalışması gerektiğini düşünüyor?" Maomao sordu. Kısmen, tabii ki evde olsaydı amcası sürekli evlenmesi için baskı yapacaktı, ama Maomao işin içinde başka bir şey olduğunu sezdi.

"Bu... onun annesi. Sebep o," dedi En'en bir süre sonra. "Leydi Yao'ya göre annesi ölmüş sayılır. Sık sık babasının ölümüyle aynı zamanda ortadan kaybolduğunu söyler."

"Nedenmiş o?" Maomao sordu. Anneler konusunda empati denebilecek pek bir şeye sahip değildi ama Yao ile çok farklı koşullarda büyüdüklerini biliyordu.

"Kendi evini idare edemeyen bir dulun başına neler geldiğini anladığınızdan eminim."

"Yani Yao'nun amcası devraldı."

"Evet, ama Leydi Yao'nun annesi evin reisi olarak kaldı." Evin eski efendisinin , evin hanımı olarak kaldı.

Muhtemelen bu, Yao'nun annesinin daha sonra amcasıyla evlendiği anlamına geliyordu. Bu o kadar da alışılmadık bir durum değildi ama genç bir kadın için bu durum pek çok çelişkili duyguya neden olabilirdi ve kızgınlık, hatta nefret de bunların arasında olabilirdi.

Yao ayrıca çalışamayan kadınların çok az seçeneği olduğunu da öğrenecekti. Eğer sadece amcasının dediklerini yaparsa

sonunun tıpkı annesi gibi olacağını düşündü.

"Anlıyorum," dedi Maomao. En'en'in neden Yao'nun bu konuşmaya kulak misafiri olmasını istemediğini anlayabiliyordu. Olayın böyle bir yere gidebileceğini biliyordu ve akıllıca bir yer değişikliği seçmişti.

Maomao dilimlenmiş daikonları bir tepsiye koydu. *Sanırım bu iş görür.*

Her şey soğumadan önce acele edip yemek yemek istedi.

Tıpkı En'en'in tahmin ettiği gibi, iki kadın oturma odasına döndüklerinde Yao ve Lahan hararetli bir sohbeta dalmışlardı.

"Yetenekli En'en'in yemekleri söylentilere konu olur ve ben de deneme şansım umuyordum. Garip bir şekilde, bu dönüş olaylar bana oldukça uygun" diyordu Lahan.

"Evet, yemekleri harika. Bir şef olarak her yerde başını dik tutabilir ve üstelik besleyici!"

En'en'in yemekleri hakkındaki söylentileri nereden duymuş?

Maomao'nun sorusu kısa sürede cevaplandı.

"Ağabeyinin restoranı çok popüler ve küçük kız kardeşinin de en az onun kadar iyi olduğu söyleniyor."

"Evet, bence herhangi bir baş kadar yetenekli," dedi Yao, alkışlamak dudaklarına kolayca geliyordu. Maomao, Yao'nun En'en'in kardeşine yardım ettiğini ve onu ailesinin şefi yaptığını duyduğunu hatırlıyordu. Görünüşe göre o olaydan bir süre sonra kendi yoluna gitmiş.

Bunun nedeni aile reisliğindeki değişiklik miydi? Eğer En'en'in Kardeşi Yao'nun amcası tarafından serbest bırakılmıştı, bu da ona karşı antipatisini açıklayacak bir şeydi.

"Onun restoranında üç kez yemek yeme ayrıcalığına sahip oldum. Ahh! Her seferinde hatırlanacak bir yemektir."

"Üç kez mi? Ne zaman gittiniz? Menü her sezon değişiyor, değil mi En'en?"

"Evet. Aslında her ay en taze malzemeleri o buluyor." En'en'in kardeşinden bahsetmek Yao'yu gerçekten meşgul etmeye yetmişti.

Konuşmayı En'en'e aktardı, o da katıldı. Sayılar ve hesaplamalar hakkında ders vermek bir yana, Lahan'ın oldukça hoşsohbet biri olduğu ortaya çıktı - Maomao'nun bilmediği bir gerçek ister istemez.

Bunun yerine, çıtır ördek derisinin tadını çıkarmaya odaklandı. Ördek Yağ ve ot karışımı, üzerine biraz tatlı ve baharatlı *jiang* eklediği bazlamanın içine dolmuştu. Her ısırık ağzını etin zengin lezzetiyle dolduruyor, otlar hoş bir doku sağlıyor, hepsi de yüce basit gözleme ile tamamlanıyordu. Ağzını sulandırmak için yeterliydi.

Tek kelimeyle çok lezzetliydi.

"Ahh, bu harika," dedi Lahan, belli ki aynı fikirdeydi. Söylediğimiz gibi, mükemmel bir konuşmacıydı. Suskun Yao'nun ona bu kadar kolay açılmasını sağladığına göre öyle olmalıydı. Eğer bir şey varsa, konuşma biraz *fazla* iyi gitmişti ve En'en biraz tedirgindi.

Bir süre boyunca Maomao'dan gelen tek ses çiğneme sesiydi. Farkına bile varmadan tabağı boşalmıştı ve midesinde tatlı için yeterince yer kalmıştı.

"Gidip biraz meyve getireyim," dedi En'en. Odadan çıktı ve içinde mandalina bulunan cam bir kapla geri döndü. Kabukları soyulmuştu çıkarılmış, tohumları dikkatlice ayıklanmış ve şekerli suda demlenmişti. Asitlik, ördekten gelen yağ ve yağı kesmede harikalar yaratacaktı.

Maomao yemek çubuklarını bırakırken, "Çok lezzetliydi," dedi. Asıl konuya geçmek için sabırsızlanıyordu. "Lahan, kitap raflarından hiç kitap almadın, değil mi?"

"Kitaplıktaki kitaplar mı?" diye sordu, bir kaşık daha meyve alırken ona sorgulayan bir bakış attı. "Hayır, almadım. Ve eminim ki saygıdeğer babam büyük amcamın eşyalarıyla hiçbir şey yapmazdı. Hatta o odayı temizlemeleri için hizmetkârlarını gönderir. düzenli olarak."

Bu, ucube stratejist tarafından alışılmadık bir düşünce gösterisiydi. Ek binanın bu kadar temiz görünmesine şaşmamalı.

"Sence eksik bir şey mi var?" Lahan sordu. "Hizmetkârlardan birinin bu işe karıştığını düşünmek doğal ama babam etik olmayan birini asla işe almaz. O bunun için fazla tehlikeli bir düşman."

Kitaplar değerli nesnelerdi ve bu nedenle çalınabilirlerdi, ancak stratejistin malikanesinde çalışan hizmetçilerden herhangi biri

böyle bir şey yapabilir mi?

Maomao bunun *zor bir soru* olduğunu

düşündü. "Eksik olan ne?"

"Bu." En'en elindeki listeyi ona uzattı. Üzerinde kayıp kitabın kodu vardı: —-2-II.

"Tam da büyük amcamın yapacağı türden bir sınıflandırma sistemi. tasarladım. İtiraf etmeliyim ki, binden fazla kitabı düzenlemek için mükemmel bir yol."

Lahan'ın da rakamları okuyabildiğini fark eden Yao, En'en'e sinirli bir bakış fırlattı. Ne anlama geldiklerini bilmeyen tek kişi olmaktan nefret ediyordu.

En'en anlamış gibiydi, çünkü yeni kâğıtlara rakamlar yazmaya başladı:

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9

I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX

Yao'nun ifadesi yumuşadı, artık o kadar kızgın değildi. Rakamlara dikkatle bakıyor, her birini ezberlemeye çalışıyordu. Sonunda "I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX" yazılı kâğıt gözüne ilişti. "Bir sonraki sayı mi yazılacaktı?" dedi, parmağıyla masanın üzerinde bir *X işareti* çizerek.

"Evet! Mükemmel iş, Hanımefendi!" En'en alkışlayarak söyledi. Yao biraz garip görünüyordu.

"Kitaplar raflarda düzgünce sıralanmıştı ama..." Yao söyledi. En azından o ve En'en geldiklerinde öyleydiler.

"Evet ve belirgin bir boşluk yok gibi görünüyordu. Ancak şimdi rakamlara baktığımızda bir tanesinin kesinlikle eksik olduğunu görüyoruz," diye ekledi En'en.

"Öyle mi şimdi?" Lahan kayıp kitabın numarasını inceledi.

"Senin gibi bir sayı tutucunun bunu hemen fark edeceğini düşünmüştüm," dedi Maomao biraz da kinle.

"Ne yazık ki bu binaya çok nadiren geliyorum. Yapacak başka işlerim var. Ancak kesinlikle ilginç bir yer."

"Yapacak başka şeyler mi var, rahat bir öğle yemeği yemek gibi? Yoksa aklınızda başka bir şey mi var?" Oops. Gerçek duyguları ortaya çıkmıştı.

"Maomao, lütfen Leydi Yao'nun huzurunda daha saygılı ol," dedi En'en, öğretmen moduna girerek. Maomao ona izin vermişti

Lahan'la birlikte olduğu için görgü kurallarını çiğnedi.

"Kitaplar numaralandırılmışsa, bu sırayla gittikleri anlamına geliyor olmalı, değil mi?" Yao dedi ki.

"Evet. İlk iki cilt temel bilgileri içeriyor. Birinci cilt insan vücudunun anatomisi hakkındaydı, ikinci cilt ise cerrahi tedavi." Maomao'nun uzmanlık alanı bitkisel ilaçlardı, ancak bunlar yine de bir şifa sanatları uygulayıcısı olarak aşına olunması gereken konulardı.

Asıl soru, kayıp kitabın nerede olduğuydu?

Maomao durdu ve Lahan'a baktı. "Bunun bir ilginç bir bina. Ne h-ahem. Bununla ne demek istediğinizi sorabilir miyim?" dedi, kendini tam zamanında yakalayarak. Lahan'ın kütüphaneyle ilgili bir şeyler söylediğini hatırladığını düşündü. özellikle de ilgi çekici bir yer olması.

"Oh, o mu? Bu ek binanın duvarları ve tavanı size de alışılmadık derecede gösterişli görünmüyor mu?"

Yao, "Şimdi sen anladım," dedi, elindeki Tavan. Kütüphanenin kendine has süslemeleri vardı; burada, oturma odasının tavanı her türden hayvan resmiyle kaplıydı.

"Ve bu sadece tavan değil." Lahan yerdeki halının bir köşesini geriye doğru kıvrarak karmaşık bir tahta desenini ortaya çıkardı.

En'en, "Birileri bu işe büyük emek vermiş," diye hayret etti. "Büyük amcam burada yaşamadan önce, burası oldukça eksantrik bir mimardı. Bu evi inşa eden oydu. Alışılmadık desenlere düşküncü ve hileyi severdi."

En'en başını sallayarak, "La klanının kişilikleri hakkında ne dersiniz deyin, dehaya karşı bir eğilimleri var," dedi. Yani mimar Maomao'nun ailesinin bir üyesi miydi?

"Ne yazık ki, yeni bir cihaz fikrinin pençesindeki mimar biraz fazla heveslendi ve sonunda... yeni cihazının pençesine düştü. Onu bulduklarında, neredeyse

Mumyalanmış. İnsanlar onu bir süredir ortalıkta görmediklerini söylüyorlardı ve işte oradaydı, kuru bir kabuk."

Ne Maomao, ne Yao, ne de En'en bir şey söyledi. Bakışları odayı taradı.

"Oh, ol. Bu binada değildi, başka binadaydı. Ve

satmayı başardık. Burada hiçbir mumya ortaya çıkmayacak." Bu, gittiği yere kadar güven vericiydi, ama onlar şimdi buranın çok tuhaf bir yer olduğundan iki kat daha emindiler.

"*Bu* evde hiç mumyalama aleti yok, değil mi?" Yao endişeli bir bakışla Lahan'a sordu.

"Hayati tehlikesi olan bir şey değil, ya da büyük amcam öyle söyledi. Ben bile birkaç genç bayanı ölümcül olabilecek bir eve yerleştirmedim."

"Sence bu duvarların özel bir anlamı var mı?" Yao sordu.

"Bu mümkün. Birkaç dakikanız varsa belki onları keşfedebilirsiniz."

"Gerçekten bilmiyoruz," dedi Maomao, ucube stratejist geri gelmeden önce bu işi halletmek istiyordu. Bugün gün boyunca enfes olacaktı.

"Başka sorunuz var mı? Kitabınızı bilmiyorum ama hizmetçilere sormayı deneyeceğim." Lahan gözlüklerini düzeltti ve sandalyesinden kalktı. "Yarın yapmam gereken bir iş var, bir şeye ihtiyacınız olursa seslenmeniz yeterli. Hizmetçilerden herhangi biri benimle temasa geçebilir."

"Teşekkür ," dedi En'en, ama daha fazlasını söylemedi.

"Yemek için teşekkür ederim. Mükemmeldi. Eminim yorgunsunuzdur. Bulaşıkları bırakabilirsiniz, onlarla ilgilenmesi için birini göndereceğim."

Maomao temizliğe yardım etmeyi planlıyordu ama buna gerek kalmadıysa çok daha iyiydi. Bir an önce kitabı aramaya geri dönmek istiyordu.

Bölüm 5: Kada'nın Kitabı (Bölüm 3)

Maomao kütüphaneye geri döndü ve tekrar etrafa bakındı. *Bu tasarımı bir yerde görmemiş miydim?* diye merak etti. Duvarlardaki iki tonlu desen hafızasında bir şeyleri harekete geçirdi ama ne olduğunu tam olarak düşünemedi.

Yao ve En'en de Maomao gibi kitap raflarını görmezden geliyor, bunun yerine duvarlara ve tavana bakıyorlardı.

Yao, "Eğer söylediklerin doğruysa Maomao, rafları kontrol etmenin bir anlamı yok," dedi. İkisinin birlikte konuştuklarını En'en'e anlatmış olmalıydı, çünkü hizmetkârı dikkatle duvarları inceliyordu.

"Şu duvarın tanıdık geldiği hissinden kurtulamıyorum," dedi Maomao. Desen diğer üç duvardakinden biraz farklıydı ama yine de çoğunlukla kitap rafları tarafından gizlenmişti. "Yani... İnsan anatomisi üzerine bir kitap." Numarasına bakarak kayıp cildin bu olduğunu tahmin etti.

Mırıldanması bir gürültüyle kesildi. Şaşkınlıkla başını çevirdiğinde Yao'nun yere yığıldığını ve kitap raflarından birinin devrildiğini gördü.

En'en'in rengi soldu ve ona doğru koştu. "Leydi Yao!" Hanımefendisi yaralanmış gibi görünmüyordu; ayağa kalktı ve tozları temizledi.

"Görünüşe göre iyisin," dedi Maomao. "Ama ne oldu? Kitaplığı devirmeyi nasıl başardın?"

Muhtemelen hiçbir şey zarar görmemişti - kitaplar sağlamdı Yeterliydi ama raf ağırdı. Tekrar ayağa kaldırmak çaba gerektirecekti.

"İşte, şuna bak," dedi Yao. Üzerinde şu kodun yazılı olduğu bir kitap uzattı

—2-/. Eksik olan numaradan bir önceki numaraydı. "Ne olmuş ona?" Maomao sordu.

"Son sayfaya bakın," dedi Yao. Son sayfanın kenarına çizilmiş küçük bir daireyi göstermek için kitabı açtı. Bu

İkiye bölünmüş: yarısı siyah, yarısı beyaz.

"Bu bir *taiji* sembolü mü?" Maomao sordu.

Bir taiji sembolü: bazen yin-yang olarak adlandırılan ve bazen siyah bir balık ve bir balığa benzetilen Büyük Nihai'nin bir diyagramı beyaz balıklar birbirinin peşinden yüzüyordu. Falcılıkta yaygın bir imgeydi ve "beş element" teorisiyle bir bağlantısı vardı - evet, tıpla ilgiliydi, ancak Maomao daha pragmatik bir eğilime sahip olduğu için bu konuda pek bir şey bilmiyordu.

"Ama orada ne var?" Ona şaşkın bir bakış attı.

"Bir tane daha var," dedi En'en. "İşte." —2-III numaralı bir kitap getirdi. "İşte, ilk sayfada yazıyor"

Maomao iki kitabı sıraya dizdi ve üzerinde düşündü. "Ve Eksik olan kitap, tam ikisinin arasına ait olan kitap." "Bu doğru. Bu yüzden aklıma bir fikir geldi," dedi Yao, duvara bir kendinden emin bir şaplak. "Kayıp kitabın saklı olduğunu düşünüyorum." "Bunu sana söyleten ne?"

Maomao bir açıklama istedi. En'en gözleri kocaman açılmış bir halde ellerini çırpı. "Tabii ki! Leydi Yao, siz bir dahisiniz!"

En'en bile sırf sevimli olduğu için hanımına iltifat etmezdi. Önerisinde bu kadar zekice olan neydi?

"Bu duvarlar sekiz trigramı gösteriyor!"

"Evet! Ben de öyle düşünmüştüm!" Yao söyledi.

"Sekiz trigram mı?" Maomao şaşkınlıkla zihnini yokladı. *Bir gram ne yedi? Sanırım... deneyebilirsin... Hayır... Oh!* "Şu diyagramları mı kastediyorsun?" dedi. Taiji ile ilgili bir şey olduğunu hatırlıyordu ama ne yazık ki ne olduğunu hatırlamıyordu. Bu onun uzmanlık alanı değildi ve bir şeyleri hatırlama yeteneği düştü. onlarla ilgilenmediği zaman. En azından desenlerin neden bu kadar tanıdık geldiğini açıklıyordu.

Babam bana en azından bunları öğrenmemi söylemişti. Ama bitkisel teori kadar pratik gelmemişi, bu yüzden çoğunlukla görmezden gelmişti. Onlarla bir tanışıklığı unuttun; zar zor merhaba demişti.

"Evet! Biliyorsun. Buradaki desen, sanırım bir Yao," dedi Yao.

"Yao?" Maomao sordu. Bunun diğer kadının adı olmadığı açıktı ama ne olduğunu bilseydi lanetlenirdi.

"Sakın bana onları bilmediğini söyleme?" Yao şaşırılmış görünüyordu. -Ama aynı zamanda, belki biraz da memnun.

"Sanırım bunları bilen insanlar azınlıkta," diye homurdandı Maomao, içinde bir huysuzluk hissiyle. Şimdi keşke konuya biraz daha dikkat etseydim diyordu.

"Bu tür desenleri tanıyor musun?" Yao parmaklarını duvarlarda gezdirerek sordu. Beyazımsı tahtalar ve siyahımsı sadece siyah olanlara dokundu. Duvardaki diğer tahtaların aksine, hepsi dikey olarak uzanıyordu, Yao'nun dokundukları ise yatay olarak. "Trigramlar tek bir uzun çizgi ya da iki kısa çizgi olan yao'dan oluşur. Desenlerin yin ve yang'ı ya da bazen sert ve yumuşak olanı temsil ettiği söylenir."

Maomao parmaklarını bükerek saymaya başladı. İki yao'dan oluşan üç setle sekiz olası kombinasyon oluşturabilirdiniz; dolayısıyla sekiz trigram. "Yani, rafı devirerek..."

"Tüm duvarı görebilmek. Ve bir şey daha." Yao solmuş halıyı sıyırdı ve altında tıpkı duvarda olduğu gibi trigramlar olduğunu gösterdi.

Maomao hatırlayarak, "Luomen kitabın bu odada bir yerde olduğunu söylemişti," dedi. Bu odada ama raflarda olması şart değil. "Ve burada yaşayan mimar küçük hileleri severdi." Lahan onlara böyle söylemişti. Bu odada o mimari düzeneklerden birinin bulunma ihtimali yüksekti. "Bir de taiji sembolleri ve trigramlar var..."

Pek bir konu değildi. Ve babası bu bilmeceyi tek başına çözemeyeceğini söylemişti.

"Demek demek istediği buydu," dedi Maomao ellerini çırparak.

"Her şey mantıklı!" dedi En'en, olayı kavrayarak.

Fikri bulduktan sonra Maomao ve En'en hızlıca çalışmaya başladılar. Kitap raflarından birini hareket ettirmeye başladılar.

"Hey! Onu ilk ben buldum!" Yao söyledi.

"Sessizce oturun, Leydi Yao. Bu tehlikeli bir iş. Ayrıca, çok fiziksel bir iş."

Maomao, Yao'nun *muhtemelen ikisi arasında daha güçlü olduğunu* düşündü, ancak bunu yüksek sesle söylemeyecek kadar akıllı vardı.

Birlikte çalışsalar bile, gemiyi hareket ettirmeleri imkansızdı.

kitaplık. Onun yerine içini boşalttılar, sonra da boş kutuyu koridora kaydirdılar. Bunu tekrar tekrar yaptılar. Yao raflardan kitapları alarak onlara yardım etti ama bundan pek memnun görünmüyordu.

Tüm kitap rafları kaldırıldığında, duvarlar bütünüyle ortaya çıktı. Bu, kadınların başını döndürmeye yetiyordu ama halıyı da kaldırdıklarında, bu his düpedüz baş döndürücü bir hal aldı.

"Bu kadar mı?" Maomao yere bakarak şöyle dedi. Tam ortada beyaz bir tahta parçası vardı, normalde bir tahta parçası olan yerin ortasında standart trigram. Tavandaki resim gibi o da dokuz parçaya bölünmüştü.

"Primordial sistemi gösteriyor!" Yao gözleri parlayarak söyledi. Bir kez daha Maomao'nun tanımadığı bir kelime dağarcığına giriyorlardı. Neredeyse soracaktı ama aklına şu geldi. Bunu yapmak sadece işleri, bu yüzden onun yerine oynamaya karar verdi.

"Evet, tabii ki. Primordial sistemi. Peki, kitap nerede?" Yao sessizdi. Belli ki buraya kadar gelebilmişti.

Luomen onlara bu görevi vermişti, bu da bir yerlerde bulunacak bir cevap olduğu anlamına geliyordu. Maomao iki kitaba baktı taiji sembolleri ile. İkisi de insan anatomisiyle ilgiliydi, biri elleri diğeri ayakları detaylandırıyordu.

"Yao," dedi Maomao. "Trigramların her birinin özel bir anlamı var mı?"

"Bir sürü. Yönlerle, hayvanlarla ve hatta aile ilişkileriyle ilişkilendirilirler."

"Hiç insan vücudunun bölümleriyle ilişkilendirildiler mi?" "Evet! Evet, öyle!" Yao hızla kitaplara döndü.

Maomao, "Kayıp cilt hariç, — -2 kodlu sekiz kitap var," dedi. İkinci cilt eksikti, ancak dördüncüden dokuza kadar olan ciltler de dahil olmak üzere geri kalan tüm ciltler hâlâ raflarda. Sayılar, yerdeki ve tavandaki resimlerle aynı şekilde bölünmüştü.

"Ayaklar ve ellerle ilgili kitaplarımız zaten var," dedi Yao. "Bu da diğerlerinin baş, ağız, gözler, uyluklar, kulaklar ve mideyle ilgili olduğunu gösterir. Altı cilt."

"Onları getirdim," dedi En'en, her zamanki gibi hızlı çalışarak. Kitapları açtılar ve tam da Yao'nun tahmin ettiği gibi olduğunu gördüler.

Yao, "Taiji teorisi açısından hiçbir şey eksik değil," dedi. Yine de bir sayı eksikti. Kitap vücudun belirli bir bölümüyle ilgili değil miydi?

Maomao odanın tam ortasında, trigramın olmadığı bir yerde duruyordu. Bir önsezi üzerine yukarı baktı. "Birisi oraya bir sürü hayvan çizmiş," dedi.

"İyice bakarsan ne olduklarını anlayabilirsin. Bir at, bir köpek, bir sülün görüyorum ... Şu ejderhaya benziyor mu? Sence bu doğru mu?" Yao dedi ki.

Maomao, "Şüpheli bir seçim gibi görünüyor," dedi. Ejderha İmparatorluk ailesini temsil ediyordu ve onu izinsiz kullanmak insanların başını belaya sokabilirdi.

"Biliyor musunuz? Tavandaki resimler bile trigramlarla ilgili," dedi Yao.

Maomao gözlerini kıstı. Resimler yaşlılıktan solmuştu ama hâlâ görülebiliyordu. "Tavanın tam ortasında bir at ve iki koyun görüyorum. Bu sana bir şey ifade ediyor mu Yao?" At yukarıda, koyunlar ise aşağıda çizilmişti.

"At ile ilişkilendirilen trigram *qian* denir," Yao cevap verdi. "İlkel sisteme göre, *qian*'ın yönü güneydir, aile ilişkisi babadır, vücut kısmı kafadır, elementi metaldir ve sayısı birdir."

"Sayı mı? Peki, bir koyun ne kadar?"

"Bir koyun iki ya da sekiz olabilir ama İlkel sistemde iki tanedir."

"Yani bir tane birimiz ve iki tane ikimiz var."

Maomao kitaplara baktı. Gizemli bir şekilde -ya da belki de değil- kayıp cilt —2-II numarasını taşıyordu. Bir, iki, iki.

Luomen sorunu çok zorlaştırmamaya çalışmış mıydı? Yapabilirdi, Ne de olsa, kitapları fark etmiş olsanız da olmasanız da, sadece trigram bilgisi ile çözülebilir. Tersine, bu bilgi olmadan, zorluk aşılabilir olurdu.

Maomao tekrar yere baktı; beyaz ve siyah kalaslardan oluşan daha karmaşık bir desen taşıyordu. "Yao?" dedi.

"Evet?"

"Bir ve ikiye temsil eden trigramlar hangileridir?"

Yao yerdeki iki noktaya doğru ilerledi. "Bir tanesi bu, üç uzun çizgisi var. İkincisinde ise en üstteki çizgi kırık. alttaki iki uzun."

☰ ve ☷ , o zaman. Maomao duvara o kadar sert baktı ki sanki duvarda bir delik açacakmış gibi görünüyordu.

"Ne yapıyorsun?" Yao sordu.

"Bir, iki ve ikiden oluşan bir düzenleme olup olmadığını görmeye çalışıyorum." Başını ağrıtıyordu; tüm kombinasyonlar birbirine çok benziyordu. kötüsü de, konsantrasyonunda en ufak bir sapma olduğunda yerini kaybediyor ve yeniden başlamak zorunda kalıyordu.

Yao, "Ben karşı tarafa bakmaya başlayacağım," dedi.

"Ben de sana tezahürat yapacağım! Gidip bir şeyler atıştıracacağım," dedi En'en ve kaçmaya başladı. Maomao onun peşinden gitmek istedi ama gözlerini duvardan ayırmaya cesaret edemedi. Duvarı işaretleyebilmeyi diledi.

ama duvara yazı yazmaya devam edemezdi. Baş ağrısı devam ediyordu.

Maomao hiçbir şey söylemedi. Yao hiçbir şey söylemedi.

En'en çay hazırlamakta olduğu için bir şey söylemedi.

Bu kadar çok trigram varken, bir yerlerde bir, iki ve iki şeklinde bir düzenleme olması beklenirdi ama öyle görünmüyordu. Bir, sonra iki, Maomao tekrar tekrar buldu, ama asla böyle değildi. zor ikinci iki.

Buralarda bir yerde olmalı! diye düşündü ve tam o anda Yao'ya çarptı.

"Buldun mu?"

"Hayır, burada değil," dedi

Maomao. "Bu nasıl olabilir?"

"Belki de kaçırdık?" Maomao birkaç kez gözlerini kırıştırdı ve duvarlara baktı. Gözden kaçırdıkları bir şey olup olmadığını anlamak için her şeyi tekrar gözden geçirmesi gerekecekti ama bunu gerçekten istemiyordu.

"Kim çay ister?" En'en içki kaplarının şangırtısıyla içeri girerek sordu.

""

"Evet, lütfen!" Yao ve Maomao aynı anda konuştu.

Tüm mobilyalar koridora taşındığından, içkilerini yudumlamak için yere bir kilim serdiler.

"Bu çok güzel!" Yao çok mutlu olduğunu söyledi ama işleri bittiğinde duvarları tekrar kontrol etmeleri gerekecekti. şeyi hâlâ bulamazlarsa, Maomao'nun tahmininin yanlış olduğunu kabul etmek zorunda kalacaklardı. "Bir ve ikinin kaç kez görünüp son sayının farklı olması sinir bozucu."

"Evet. Son ikisini asla bulamayız. Sadece bir kez ortaya çıkmasına ihtiyacımız var!" Maomao söyledi.

"Doğru, ama farklı bir çizgi onu başka bir sayı yapar. Burada olduğu gibi-eğer bu yin bir yang olsaydı."

Yang tek bir uzun çizgiydi; yin ise iki kısa çizgiydi.

"Eğer yin yang olsaydı?" dedi Maomao ve yerdeki trigramlara baktı. Eğer☰ adresindeki en üstteki yang çizgisini alıp yin olarak değiştirirseniz,☷ haline gelir.

Ayağa kalktı ve tekrar duvarlara . *Tam etrafındaydı*
İşte...

Bir, iki ve buldu. Bunun bir

Başka hiçbir yerde tekrarlanmayan bir desen. Üçüncüye,☳ adresine gitti ve en üstteki çizgiye dokundu.

Parmaklarının altında bir şey hissedebiliyordu. Sıkıca bastırdı Çizginin ortasına geldi ve içeri doğru çekilerek yol verdi.

Yang'dan Yin'e!

Mekanik bir oldu ve duvardan bir şey fırladı; bir çekmece.

Yao gözlerini kocaman açarak, "Şaka yapıyorsun," dedi.

"Bu bir sürpriz," dedi En'en çekmeceye bakarak. Maomao çekmeceyi çıkardı ve içinde bir kitap buldu.

—2-II.

Kayıp kitabın yapımı çok daha az karmaşıktı Raflardaki diğer her şeyden daha kalındı; sayfaların kalınlığı tam olarak aynı değildi.

"Bu koyun derisi parşömen mi?" En'en sordu.

"Hissettiğim kadarıyla öyle diyebilirim," dedi Maomao. Koyun derisi ham kağıttan çok daha uzun süre dayanırdı.

Maomao titreyerek sayfaları çevirdi. Metin şöyleydi fırça ile değil, batı tarzı bir kalemle yazılmıştır. Çok azı Li alfabesiyle yazılmıştı. Bunun yerine örümcekli, akıcı Batı karakterleri, ara sıra Lince haşiyelerle birlikte.

Bu, babasının orada okuduğu dönemden kalma olmalıydı.

Babası gençliğinde Batı'da yaşamış ve eğitim görmüştü; bu deneyim ona olağanüstü tıp bilgisinin çoğunu kazandırmıştı. Maomao yazının şifresini çözerken kendi kendine mırıldandı. yabancı bir metin. Anlamadığı pek çok kelime vardı ama acele etmezse anlamaya çalışabilirdi.

Sonra yüzündeki kan çekildi. Tam da beklediği şeyi bulmuştu.

"Maomao..." En'en endişeli görünüyordu.

"Nedir bu? Ne ?" diye sordu Yao, batı harflerini okuyamayan tek kişi. Maomao kıpırdamadan öylece durdu. "Ne yazıyor? *yanlış* mı?" Yao uzattı ve sayfayı çevirdi.

Maomao ve En'en orada korktukları şeyi gördüler. "Nedir bu?" Yao sordu.

Dikkatle işlenmiş bir insan vücudu çizimi vardı. Bu kendi başına bir sorun değildi. Ancak bu resim kişiyi derisi olmadan gösteriyor ve altındaki etin ayrıntılarını ortaya çıkarıyordu.

Yao nefesini tuttu ve gözlerini kaçırarak hasta gibi baktı. Görüntü hayal gücüyle çizilemeyecek kadar gerçekçiydi. Sanatçının önünde bir örnek olmalıydı.

Maomao hâlâ korkuyla bir sonraki sayfaya döndü. Bu sayfada bir insan midesi kesilerek açılmış ve içindeki bağırsaklar ayrıntılı bir şekilde tasvir edilmişti.

Babam batıda öğrendiği tıp uzmanlığını İmparatoriçe Dowager'ın karnını yarmak için kullandı. Çocuğunu bu şekilde dünyaya getirmişti. Normalde anne ve çocuk tehlikeyken bir hekim en azından bebeği kurtarmaya çalışırdı ama Luomen her ikisini de kurtarmayı başarmıştı. Bu sadece bilginin tek başına başarabileceği bir iş değildi. Bunu daha önce de yapmış olmalıydı - kaç kişinin içini açtığını kim bilebilirdi? Kaç ceset kesmişti uygulama adına?

Maomao şimdi babasının onu neden hep yanında tutmaya çalıştığını anladı.

cesetlerden uzak tutmak için. Neden onu bir doktor eczacı olarak yetiştirdiğini.

Bu her şeyi açıklıyor.

Maomao iğrenç kitabı kapattı. Luomen'i yaptığı şey için kınamadı. Eğer doktorluk yapmak istiyorsan

Maomao bile gerçek bir insan, yani kendisi üzerinde deney yaptı. Ama çoğu insan? Yao'nun verdiği tepkiyi verirlerdi.

Ellerini ağzına bastırmış, korkunç metne tiksintiyle bakıyordu. Maomao batıda durumun nasıl olduğunu bilmiyordu- Ama Li'deki ortalama bir insan bu kitaptakileri asla kabul . İnanç vardı; tabular vardı. Bu her ikisine de aykırıydı.

Maomao kitabın arkasına baktı, üzerinde cılız harflerle şöyle yazıyordu:

w i t c h c r a f t

Bunun ne anlama geldiğini bilmiyordu ama Luomen'in kitabı neden sakladığını biliyordu. Eğer biri bunu öğrenirse, yakılacaktı. Var olmasına izin verilemezdi.

Kada'nın Kitabını kabul etmek Luomen'in vesayetinin koşuluydu. Burada buldukları şeyle başa çıkmaları, onunla yaşamaya istekli olmaları gerekiyordu.

Kada'nın kitabı denilebilecek bir kitap varsa, o da budur.

Bölüm 6: Batı Başkentine Bir Davet

"Bunu saklayacağım," dedi En'en, Kada'nın Kitabı'nı dikkatlice bir beze sararak. O ve Maomao bunun ne tür bir kitap tahmin etmişlerdi ama Yao tahmin edememişti. Yine de onu görmüştü. Birkaç dakika boyunca yaşadığı şokla donup kaldı.

Yine de, sanırım bu onun biraz büyüdüğünü gösteriyor. Maomao onunla ilk tanıştığında Yao kitap hakkında çok daha fazla yaygara koparırdı. Tıbbi asistan olarak geçirdiği altı ay, daha önce kabul etmeyeceği fikirleri kabul etmesini sağlamış gibi görünüyordu.

Lahan Luomen'e haber gönderdi, o da ertesi gün onları almaya gelecekti. Maomao o zamana kadar düşüncelerini düzene sokabileceğini umuyordu.

Yao ve En'en'e "Korkarım yapmam gereken bir şey var," dedi. Onların nasıl olduğu konusunda endişeliydi ama başa çıkması gereken başka bir sorun vardı, kaçamayacağı bir sorun.

Az sonra bir arabanın içinde zıplayarak ucube stratejistin evinden yatakhaneğine dönüyordu. *Doğruca oraya gidebilsem çok daha hızlı olurdu,* diye düşündü. Lahan'ın kendisi için temin ettiği arabayı doğrudan Jinshi'nin villasına götürmek istemiyordu, Ancak. Onu yurttan başka bir araba alacaktı. Binayı işleten kadın Maomao'ya şüpheli bir bakış attı ama herhangi bir soru sormadı. Belki de Maomao'nun maaşında, bunu yapmayacağından emin olmak için fazladan bir şeyler vardı.

Maomao villaya varır havadaki gerilimi hissetti. Atmosfer o kadar karanlıktı ki Jinshi, Maomao'yu öldürmeye çalışıyor olabilirdi. Mantar yetiştiriyordu; Gaoshun kaşları çatık dolaşıyordu. sürekli çatık kaşlar ve rahatsız görünen ve "Vay, vay..." diye mırıldanan Suiren. Odadaki tek parlak nokta hizmet eden kadın Chue'ydi. Maomao'ya çay getirdi ve o karakteristik

Yürürken gıcırıyordu.

"Bu batıdan gelen fermente çay," dedi. "Güzel kokuyor ve içine bir damla damıtılmış alkol katıldığında çok güzel oluyor ama sana bir şey içirmememi söylediler." Suiren'e doğru bir bakış fırlattı. Maomao alkollü çay içebilmeyi diledi. Aslında, çayı onların tutmasını diledi.

Bir anlık tereddütten sonra Maomao, "Sormalı mıyım?" dedi. Gerçekten de bilmek istemiyordu ama Jinshi her an spor yapmaya hazır görünüyordu ve hiçbirinin onun üzerine düşmesini istemiyordu.

"Olmazsa?" Chue söyledi ve Gaoshun aceleyle yanına geldi. Basen'den hiçbir iz yoktu ve babası iş başındayken de olmayacak gibi görünüyordu.

"Evet, şey... Tekrar batı başkentine gidecek," dedi Gaoshun.

"Oh. Gerçekten. Zavallı adam."

Jinshi'nin yüzü sıkıntıyla buruştu. Arkasından Gaoshun kollarını kavuşturarak kesin bir *hayır*, *hayır* hareketi yapıyordu.

X. Her nedense, Chue onu taklit ediyordu, ancak onunla neredeyse dans ediyormuş gibi görünüyordu. Bunu eğlenceli bir şeymiş gibi gösteriyordu.

"Kim kız?" Maomao kendini durduramadan Suiren'e sordu.

"Gaoshun'un gelini olduğunu söylesem bir faydası olur mu?" Suiren cevap verdi.

"Dünür mü? Yani bu onu oğlunun karısı mı yapar?"

"Evet. Basen'in değil - ablaya ek olarak büyük kardeş daha var."

"Anlıyorum."

Maomao Suiren'le konuşurken, mecazi sporlar Jinshi'nin etrafında adeta bir bulut haline gelmişti. Maomao, konuşmanın geri kalanını dinlemek zorunda kalacağını düşünerek ona döndü.

Hikaye.

"Peki, neden? Geçen sene gitmemiş miydi?"

"Sör Gyoku-ou bunu talep etti. Efendi Jinshi'nin, Sör Gyokuen'in yokluğunda bile işlerin ne kadar düzgün yürüdüğünü görmesini istiyor."

Maomao hafifçe, "Tanrım," dedi ama içinden de, "*Kulağa tam bir baş belası gibi geliyor*," geçirdi.

Gyokuen, İmparatoriçe Gyokuyou'nun şu anda başkentte ikamet eden babasıydı. Maomao yanlış hatırlamıyorsa, İmparatoriçe'nin Ağabeyi Gyoku-ou şu anda batı başkentindeki meseleleri denetleyen kişiydi.

O uzak şehre ulaşmak kara yoluyla iki haftadan fazla sürdü. Gidilecek yerdeki zaman da dahil olmak üzere gidiş-dönüş bir yolculuk, Jinshi'nin başkentten bir buçuk aydan fazla uzak kalmasına neden olabilirdi.

"Belki bunu önermek bana düşmez ama bu sefer Jinshi Usta'nın yerine başka birinin gitmesi mümkün mü?" Maomao söyledi. Takdire şayan bir fikirdi ve Gaoshun ile Suiren başlarını sallayarak onayladılar. Sadece Chue başını sallayarak dans etmeye devam etti.

O çok dikkat çekici. Onunla ne yapacağımdan emin değilim, Maomao düşündü. Burada ciddi olmaya çalışıyordu ama Chue görüş alanının kenarında hoplayıp zıplarken bir kahkaha patlattı. Belki de buydu. Özellikle de bunu sadece Maomao'nun görebileceği bir yerde yaptığı için. Hiç hoş değil. *Beni güldürmeye çalıştığını biliyorum.* Diğer kadını görmeyeceği bir yere bakmak için elinden geleni yaptı.

Maomao'nun bakışı Suiren'i uyarmış olmalıydı, çünkü Chue çok geçmeden yaşlı kadını kafasının arkasına bir darbe indirirken buldu. Gaoshun'un alışılmadık bir gelini vardı. Chue'nin adına Suiren'den özür diledi.

"Üzgünüm, ama sanırım başka bir yere gitsek iyi olacak," dedi Jinshi, kaçınılmaz olarak kargaşadan dikkati dağılmış bir halde.

"Ama tabii ki genç efendi," dedi Suiren. İçeri girdi içecek hazırlamak için yan odaya geçti. Bu, Jinshi'yi tedavi etme işine başlamak isteyen Maomao için mükemmeldi.

Onu yan odaya kadar takip etti ve kapıyı kapattı. Artık başhemşiresi ve bakıcısından yoksun olan Jinshi iç geçirdi. "Konuşmaya devam edebilir miyim?" diye sordu.

"Buyurun. Bunu yaparken yaranıza da bakabilir miyim?"

"Misafirim ol."

Maomao bandajları ve ilaçları çıkardı. Jinshi, karnının etrafındaki bandajı ortaya çıkarmak için üstündeki kıyafeti çıkardı.

Chue, Maomao'nun ne hakkında konuştuklarını unutmamasına neden . Neydi yine? Neyse ki Jinshi hafızasını tazeledi; sargıyı çıkarırken onu dinledi.

"Sir Gyoku-ou'nun kendisi benden batı başkentine dönmemi istedi. Az önce orada olduğumu düşünerek reddedebileceğimi düşündüm. Ama önce

İmparatoriçe Gyokuyou ve ardından Majestelerinin kendisi gitmemi istedi, sanırım bu meseleyi çözer."

"Hem İmparator hem de İmparatoriçe mi? Sence bunu onlar mı planlıyordu?" Maomao soğuk terler döktüğünü hissetti. Açıkta kalan yara hâlâ kırmızıydı. Kanamayı durdurmayı başarmıştı ama yaranın hâlâ taze olduğu belliydi.

"Sör Gyoku-ou'nun mektubu dün gece geldi. Sör Gyokuen olmadan batı başkentinde işlerin nasıl gittiğini görmek için birinin gelmesini istiyor."

Maomao hiçbir şey söylemedi. Jinshi şimdiden zihinsel olarak kendini hazırlıyor gibiydi. Eğer batıya gidiyorsa, o zaman Maomao onunla gitmek zorunda kalacaktı. İltihaplanmadığından emin olmak için yarayı inceledi, ardından biraz daha merhem sürdü.

Babamın bana ameliyat öğretmesini sağlamalıyım, hem de hemen. Mesele sandığından daha da acildi. *Hasarlı deriyi yenisiyle nasıl değiştireceğimi bilseydim...* Jinshi onu kendine çekmeye çalışıyordu ama o buna izin vermeyi reddetti. *Acaba bunu başarıyla yapan oldu mu?*

Hafızasında okuduğu kitaplarda bundan bahsedilip bahsedilmediğini araştırdı. Geçmişte kölelere diş ve deri nakletme girişimleri olmuştu ama duyduklarının hepsi başarısızlıkla sonuçlanmıştı. Ancak, bir insanın kendi derisini vücudunun bir yerinden başka bir yerine nakletme konusunda bazı başarılar elde edilmişti.

Belki Jinshi'nin vücudunda göze çarpmayacak bir yer seçebilirsem...

Belki de kalçaları. Jinshi'nin pantolonunu boş boş çekiştirdi.

Neredeyse yerinden fırlayacaktı. "Ne yaptığını sanıyorsun sen?!"

Sanırım ona kıcına bakmaya çalıştığımı söyleyemem.

"Özür dilerim. Merheme ulaşmak için pantolonunu biraz gevşetmem gerekti."

"En azından beni uyarabilirdin. Hiç utanman yok mu senin?" Adam ona tuhaf bir ifadeyle baktı.

"*Şimdi* de utanç için mi endişeleniyorsunuz efendim?" Maomao son zamanlarda Jinshi'nin patlayıcı maskaralıkları yüzünden biraz yıpranmıştı, ama şimdi kendine . Kafasına yeni bir tedavi yöntemi girdiğinde, zihni çok hızlı çalışmaya başladı.

Yaraya ilaç sürdükten sonra dikkatlice bandajladı. "Bunu kendiniz yapmayı öğrenmenize gerçekten ihtiyacım var, efendim," dedi ve iyi bir önlem için yöntemi bir kez daha gösterdi.

Kadın uzaklaştı ve Jinshi bir şekilde kederli görünerek bornozunu çekti.

"Bu, batı başkentine kadar size eşlik etmem gerektiği anlamına geliyor, değil mi?" Maomao sordu.

"Evet, bunun anlamı bu."

Oraya son gidişlerinde, personel arasında gerçek bir doktor olduğundan oldukça emindi ama onlara pek aldırış etmemişti. *Belki de vardı... Belki de yoktu.* Maomao'nun hafızasına böyle durumlarda güvenilmezdi. İnsanları sadece bir kez gördükten sonra hatırlayabilseydi çok kullanışlı olurdu. Aslına bakarsanız, böyle birini tanıyordu.

Rikuson, işte buydu. Ucube stratejistin yardımcısı Batı başkentinde. Belki de onu görecekti.

"Anlaşıldı efendim. Orada ne kadar kalacağız?" Geçen seferkiyle aynı uzunluktaysa, bir şekilde halledebileceğini düşündü.

"Bilmiyorum. En az üç ay beklerdim." "Üç ay mı?" Bu uzun bir süreydi ve bu süre

En az mı? Birden aklına bir fikir geldi: bu bir cezalandırma göreviydi. Ülkedeki en önemli iki kişinin önünde akla hayale gelmeyecek bir şey yapmıştı. Elbette bir karşılığı olacaktı.

"Usta Jinshi..."

"Biliyorum. Sakın ."

Onun ne düşündüğünü biliyor muydu, yoksa başka bir şey mi hayal ediyordu? Ona sormamasını söyleyebilirdi ama yine de nispeten daha kolay bir soruyla yetinmek zorundaydı.

"Pek çok sorum var ama tanesini sormama izin verin: Neden

Leydi Gyokuyou gitmeniz için ısrar mı ediyor?"

İmparatoru anlayabilirdi ama İmparatoriçe bile Jinshi'ye batı başkentine gitmesini söylemişti. Neden? O bölge onun ailesi tarafından yönetiliyordu ve Jinshi daha yeni ona sadakat yemini etmişti.

Jinshi yarı kendi kendine, "Henüz kesin olarak bilmiyorum ama bir fikrim var," dedi. "Sir Gyoku-ou'nun kızı yakında arka saraya girecek."

"Öyle mi?" Maomao başını salladı ama o da şaşkındı. Arka saraya girmek, kızın İmparator'un gelini olacağı anlamına geliyordu. Majesteleri bile batı başkentinin en güçlü adamlarından birinin kızını geri çevirmekte zorlanırdı.

Maomao, *akrabalarından biri zaten İmparatoriçe, Majestelerinin gerçek eşi*, diye düşündü. Gyoku-ou saraya yeni bir kan bağı daha sokarak ailesinin güç tabanını sağlamlaştırmaya mı çalışıyordu?

"Efendi Gyokuen'in bu konuda ne düşündüğünü bilmiyorum, ama İmparatoriçe Gyokuyou'yu oldukça zor bir duruma soktuğunu düşünmüyor musunuz?

pozisyonu?" Maomao söyledi. Ağabeyinin kızı İmparatoriçe'nin yeğeni olacaktı. Siyasi evlilikler genellikle yakın kan bağı olan eşleri içerirdi ama Gyokuyou bu ihtimalden memnun olamazdı.

Peki ya Gyokuen? Kızının pozisyonu zaten güvence altındayken, torununun da saraya katılmasını gerçekten ister miydi?

Tabii gerçekten kan bağı varsa.

Maomao, Gyokuyou'nun ailesinin cephesinde çatlaklar gördüğünü düşündü.

"İmparatoriçe yeğeninin saraya kabul edilmesine karşı mı çıkıyor?" diye sordu. Jinshi hemen cevap vermedi, Maomao bunu onun doğru bir fikre sahip olduğu şeklinde yorumladı. Yüz ifadesi her şeyi anlatıyordu.

Sonunda şöyle dedi, "Doğru, o istekli değil. Ancak, kızı arka saraydan da kovalayamaz. Bu da bir uzlaşma olması gerektiği anlamına geliyor."

Mevcut İmparatorluk soyunda çok az sayıda prens vardı. Aslında sadece üç tane ve ikisi de bebektir. Sadece bir tane ciddi aday vardı.

"Evliliğiniz için tebrikler, Usta Jinshi!" Maomao ellerini çırparak şöyle dedi.

Jinshi tek kelime etmeden onu başından yakaladı ve sıktı.

Şaşkınlıkla inledi; adam onu bıraktığında, yan tarafını ovuşturdu

Başını salladı ve kendine bazen çenesini kapalı tutmanın daha iyi olduğunu hatırlattı.

"*Bu* vücutla evleneceğimi mi sanıyorsun?!"

Bu senin *kendine verdiğin beden!* Maomao özel olarak itiraz etti ama bu sefer bunu kendine saklayacak kadar akıllıydı. Bunun yerine, "Sadece bir referans noktası olarak, senin dışında onunla evlenmeye uygun başka biri var mı?" diye sordu.

"İmparatorluk ailesinde birkaç nesil geriye gitmeniz gerekir. Bugünlerde zamanlarının çoğunu tapınaklara kapanıp kutsal metinleri okuyarak ve sıradan dünyadan uzak durarak geçiren türden insanlar. İçlerinden hiçbirinin böyle bir şey yapmadığını varsayıyorum. İsyanı körüklemeye hazır olacak kadar büyük hırsları var, orada herhangi bir aday görmüyorum."

"Ve sanırım o ve babası değerli bir hizmetkârla yetinmezler?"

Ancak Jinshi tam da genç hanımın geldiği sırada batı başkentine gitmek üzere yola çıksaydı, düğün aylarca ertelenebilirdi. Gelinin babası bile itiraz edemezdi, çünkü Jinshi'yi çağıran oydu.

Kız için üzülüyorum, onca yolu sadece oturup beklemek için gelmiş.

Ne kadar sempatik olsa da Maomao'nun yapabileceği bir şey yoktu. Her neyse, Jinshi sırf onu mutlu etmek için bir kızla evlenmeye razı olsaydı, acıklı hikâyeleri olan genç hanımlar kapısına dayanırdı.

Başkalarının işleriyle fazla ilgilenemezsiniz.

Maomao'nun yapacak başka işleri vardı. "Ne zaman ayrılmayı düşünüyorsun?" diye sordu.

"İki ay " diye yanıtladı.

Fazla zamanı yoktu. Öğrenmesi gereken çok şey vardı ve bunu aceleyle yapmak zorundaydı.

Jinshi başka bir şey söylemek ister gibiydi, bu yüzden "Aklınızda başka bir şey var mı efendim?" diye sordu.

Durakladı, sonra dedi ki, "Henüz yeterli bilgiye sahip değilim. Sizinle başka bir zaman temasa geçeceğim."

"Pekâlâ, efendim." Maomao ilaçlarını topladı ve

Sargı bezleri, bir sonraki gelişini teyit etti ve sonra villadan ayrıldı.

Bölüm 7: Tabu

Ertesi gün, ucube stratejistin evindeki kütüphane özenle temizlenmişti. Halı tekrar yerine yerleştirilmişti. kitap rafları ait oldukları yerdeydi. Farklı olan bir şey varsa o da solmuş halının yenisiyle değiştirilmiş olmasıydı.

"Lahan Usta hizmetkârlardan birine ortalığı temizlemesini söyledi," diye bildirdi En'en.

"Bu doğru mu?" Maomao rahatlayarak konuştu. Önceki günkü olaylardan hemen sonra oradan ayrılmış ve Yao ile En'en'i odayı dağıtmaları için yalnız bıraktığı için kendini kötü hissetmişti.

"Gerçekten de öyle yaptım ve en azından minnettar olabilirsiniz, Küçük Kardeş," dedi minnettar olmayı hiç istemediği biri. Adam az sonra bir sandalyeye oturdu.

"Senin burada ne işin var?" Maomao sordu.

"Ne biçim konuşuyorsun! Saygıdeğer babam uzakta olduğu için bu evin sorumlusu benim."

"Başka bir deyişle, elinizde bolca zaman var. Babam geliyor mu, gelmiyor mu?"

"Maomao, ses tonuna dikkat et," dedi En'en. Yao çoktan oturmuş ve merakla bekliyordu.

Luomen geldi, bastonunun yere haber verdi. Kütüphaneye girerken kendisine yardımcı olan hizmetkâra teşekkür etti.

En'en kapıyı kapattı. Pencerele de kapalıydı; ışık için mumlar yerleştirilmişti ve odayı sadece aydınlatmakla kalmayıp aynı zamanda tatlı bir bal kokusuyla da doldurdular.

Kütüphanede ateş kullanmaya pek hevesli değilim... Maomao mumları söndürür ve odanın havasını değiştirirdi. Bu konuşma bittiği an.

Luomen için bir sandalye çekti. "Teşekkür ederim," dedi ama sıkıntılı görünüyor. Muhtemelen sandalyenin üzerinde duran kitapla bir ilgisi vardı.

Masa.

"Burada olmamın bir sakıncası yok değil mi dede?" Lahan sordu.

Luomen, "Boynunu nereye soktuğunu yeniden düşünmek isteyebilirsin, Lahan," dedi.

"Demek istediğinizi anlıyorum ama evimde neler olup bittiğinin farkında olmak istiyorum. Bilmediğimi söyleyerek sorumluluktan kaçmak benim tarzım değil."

Lahan bazı açılardan Maomao'nun tam tersi bir kişiliğe sahipti. Belki de yaklaşımından kaynaklanabilecek herhangi bir sorunun üstesinden gelebileceğinden emindi.

"Haklı mıyız? Bu Kada'nın Kitabı mı?" Yao ayağa koyun derisinden kitabı kaldırarak sordu.

"Evet... Batı'da okurken derledim."

Yao'nun yüzü gerildi. En'en kayıtsız kaldı ve Lahan, olsa olsa, düpedüz meraklanmış görünüyordu.

"O halde bu çizimleri de siz mi yaptınız Luomen Usta?" Yao sordu. Sayfaları çevirerek açık insan bedenlerinin tasvirlerini gösterdi.

"Ben yaptım. O illüstrasyonları ben çizdim ve diseksiyonları da ben yaptım."

Diseksiyon kelimesini duyunca Yao'nun yüzü daha da sertleşti. İnsan diseksiyonu pek çok insanın iyi vakit geçirme fikri değildi. Ölü bir bedene saygısızlık etmek ahlaksızlık olarak kabul edilir ve yasaklanırdı.

"Onlar... suçlular mıydı?" Yao sordu.

Luomen üzüntüyle başını salladı. Ayağa kalktı ve kitabın son sayfasına döndü, orada bir kadın resmi vardı. Kadın Bir yabancı gibi görünüyordu; saçları dalgalanıyordu ve açık ten rengi narin fırça darbeleriyle tasvir edilmişti. İç organları Gerçekçi bir şekilde çizilmişti ama yüzü bir bodhisattva'nın stilize edilmiş, dingin ifadesini taşıyordu. burada mürekkep lekeleri vardı; bu sayfa diğerlerine göre belirgin bir şekilde daha az temizdi.

"Batıdaki topraklar bizim bilmediğimiz çok şey biliyor ve onlardan öğrenebileceğimiz çok şey var. Ama bu demek değildir ki yaptıkları her şey doğrudur. Sık sık hiçbir suç işlememiş insanlara ceza verdiklerini gördüm." Luomen'in gözlerinde keder vardı; geçmişe bakıyor gibiydi. "Bu kadın

cadı olduğu söyleniyordu. Suçlamanın doğru olup olmadığını test etmek için onu bir kayaya bağlayıp suya attılar ve orada battı."

Maomao titredi.

Luomen eğitim için harcadığı zamandan pek bahsetmedi. Li'nin sınırlarının ötesine. Bunu yaptığında, çoğunlukla karşılaştığı yaralanmalar ve hastalıklarla ilgili hikayeleri paylaşıyordu.

"Eğer yüzeye çıkmazsa, bu onun bir cadı olmadığını kanıtlayacaktı. Eğer yüzerse, bu onun bir cadı olduğunu gösterecekti ve onu diri diri yakacaklardı. Kadının cadı olmadığına karar verdiler ama bu onun ciğerlerindeki nefesi geri getirmedi."

Yao'nun rengi solmuştu ve elleri titriyordu. Kulaklarını tıkayıp tıkamamayı tartışıyor gibiydi, dinlemek zorunda olduğunu hissediyor ama duymak istemiyordu.

En'en hepsinin aklındaki soruyu sordu. "Bu cadılar... Suçlular mı?"

"Hayır. Farklı bir inancın taraftarları olabilirler. Sözde sapkınlar. Tıp öğrencileri. Bazen gezgin halktan kişilere de cadı muamelesi yapılırdı. Bu anlamda, belki de ben

onlardan biriydi." Luomen kitabı kapattı, parmakları kapaktaki *büyücülük* kelimesini okşadı. "Onların neden onu cadı olmakla suçlamak. Bana batı tıbbını öğreten oydu. Öldüğünde onu parçalara ayırmak için kullanmamı kendisi istedi. Tıbbın ilerlemesi için kendi bedenini sunacaktı..." Luomen'in sesinde hafif bir titreme vardı. "Onun sayesinde İmparatoriçe Dowager'ı ve çocuğunu kurtarabildim."

İmparatoriçe Dowager çok genç yaşta hamile kalmış ve çocuğunu doğuramamıştı; karnını yarmak zorunda kalmışlardı.

Yao hâlâ titreyen eliyle masaya vurdu. "Yani kendi öğretmeninizi, Luomen Usta'yı terk mi ettiniz?! Bu korkunç bir şey!"

Havada bir suçlama vardı. Luomen bunu inkâr etmedi. En'en de sessiz kaldı.

"Hayır-" Maomao söze başladı, ancak Lahan'dan başkası sözünü kesti.

"Büyük amcamın doğru olanı yaptığına inanıyorum," dedi.
"Oyundaki faktörleri göz önünde bulundurun. Eğer kadın kaçtıysa, bu onun bir

Cadı. Eğer kurtarılırsa, bu onun bir cadı olduğunu gösterecekti. Ve onu kurtaran kişi de 'öğrenmek' için topraklarına gelen gezgin bir bilgindi. Cadı malzemesi, şüphe yok. Bu olay daha önce olmuş olsa bile

Büyük amca hadım edilmişti, kendi başına ne yapmış olabilir ki? Resimli bir kitaptan fırlamış bir şey hayal ediyor gibisiniz. Dünyaya karşı bir adam, esir prensesi kurtarmak için ata biniyor ve kötülerini yener ve sonsuza dek mutlu yaşarlar. Aklından geçen bu mu? Böyle bir şey . Farklı olan tek şey bir yerine iki ceset olurdu."

"Ama... Ama..." Yao entelektüel olarak anlıyordu ama duygusal olarak bunu sindirmesi zordu.

Maomao kitaba uzanıp son sayfayı tekrar açmaya çalıştı ama Luomen elini kapağın üzerinde tutarak kitabı kapattı.

"Doğru," dedi, "güçsüzdüm. Öğretmenim insanları kurtarmak için her şeyi yapardı. Doktorların toplantılarına katılmak için erkek kılığına girerdi.

Suçlular. Bazı insanlara yardım edebildi ama kurtaramadığı başka hayatlar da vardı. Her zaman daha fazla ne yapabileceğini soruyor ve hiçbir cevaptan çekinmiyordu. Öldürülmeden bir gün önce Cadı olarak tutuklandıktan sonra hekim olarak çağrıldı. Yaralı bir çocuğa yardım etmek için bir sonraki kasabaya gitti ve orada biri onun yöntemlerinin doğal olmadığını iddia etti. Onu suçlayan kişi bir kadındı. cadı olduğundan şüpheleniyordu. Masumiyetini kanıtlamak için öğretmenimi kurban olarak sundu."

Hikâye konudan sapmış gibi görünebilirdi ama Maomao Luomen'in ne söylemeye çalıştığını anladı. Aslında iki şey. Birincisi, parçalara ayırmak dine aykırı olabilirdi ama hayat kurtarmanın bir yoluydu. İkincisi, bu sapkınlığa zulmedilecekti.

Babamın bahsettiği Kada'nın Kitabı sapkındır ama değildir. Yine insanlar ikisini eşitlemekte ısrar ediyor.

Onlara Kada'nın Kitabını almalarını söylediğinde, evet, onun içindeki "sapkın" uygulamaları kabul etmeleri gerektiğini, ama aynı zamanda

kendilerinin de kuralların dışına çıkacaklarını kabul etmelidirler.

toplumlarının kabul ettiği yöntemler.

Kadınlar Li'de çok az statüye sahipti. Doktor olamazlardı ve bir şekilde bir diseksiyona karıştırlarsa, nasıl muamele göreceklarını kimse bilemezdi. Luomen sadece Maomao'nun değil, Yao ve En'en'in geleceği için de endişeliydi.

En'en'in yüz ifadesini okumak zordu. Yao'nun seçimine uyacağını söylemişti ama Luomen'in anlattıkları onu derinden sarsmışa benziyordu. Yao da aynı şekilde sıkıntılıydı. Maomao'ya gelince, o ne yapması gerektiğini zaten biliyordu.

"Doğru! Büyük amca, bir sorum var," dedi Lahan, elini odadaki gerilimi kesecek kadar sert bir şekilde havaya . Maomao o gözlükleri ve dağınık saçları kovalamak isterdi. "Seyahatinizden dönme sebebiniz bu otopsi miydi?"

"Evet, . Mezarını kazıp onu parçalara ayırdım ve onu yattığı yere geri götürmeye çalıştığımda fark edildim ve neredeyse ölüyordum. Eğer bir öğrenci arkadaşım bana yardım etmeseydi, muhtemelen şimdiye kadar bir nehrin dibini boylamış olurum. Arkadaşım bir at çaldı ve beni sağ salım Li ile bağları olan bir tüccarın malikanesine götürdü. İşte bu şekilde hayatta kaldı."

Luomen'in bazen oldukça cesur olabildiği ortaya çıktı. "Bu arkadaşınız. Dr. Liu olabilir mi?" En'en sordu.

"İtiraf etmeliyim ki... Yıllar boyunca Dr. Liu'nun başına epeyce dert açtım."

Dr. Liu! Maomao doktorun yorgun yüzünü hayal edebiliyordu. Luomenle akraba olduğu için ona sert davrandığını her zaman biliyordu ve bu anlayış şimdi daha da pekişmişti.

"İzin vererseniz bir soru daha sormak istiyorum," dedi En'en. "Li'nin yasaları sadece idam edilen suçluların diseksiyonuna izin veriyor. Yine de Dr. Liu'nun diseksiyon konusunda deneyimi varmış gibi konuşuyorsunuz." Kelimelerini dikkatle seçiyor gibiydi. Maomao'ya göre bu konuda zaten büyük ölçüde emindi ama yine de sormak istiyordu.

"Bundan sonra olacaklar hakkında bir şey söyleyemem. Ama şunu sormama izin verin: Eğer iğne işinde yetenekliyseniz, bu ilk çağrıldığınızda insan derisi dikebileceğiniz anlamına mı geliyor? İnsan etini mutfakta balık keser gibi kolayca kesebilir misiniz?"

Cevap elbette hayırdı. En'en belki de soruları aptalca buldu; sustu. Hiçbirinin konuşmadığı uzun bir an yaşandı. Lahan sessizliği bozdu.

"Belki de bir doktorun en azından küçük bir diseksiyon yapması gerekir, ha? Büyük amcamın bu tür konulardaki deneyiminin İmparatoriçe Dowager'ı ve çocuğunu kurtarmasını sağladığını biliyoruz. Doğal olarak bu, İmparatorluk ailesinin bir üyesinin kendini zor durumda -hasta ya da yaralı- bulunduğu son sefer olmayacak."

Maomao ona susması için bağışlamak istedi ama sormak istediği kendi soruları vardı, bu yüzden sesini çıkarmadı. *Bir Kraliyet ailesinin yaralı bir üyesi, ha?* Bu ona hatırlamak istemediği bir şeyi .

Luomen yine sıkıntılı görünüyordu. "Sanırım bunun için başka bir hikâye gerekiyor," dedi. Maomao hikayelerin bazen uzun sürdüğünü çok iyi biliyordu.

dolambaçlı yollar. "Uzun, çok uzun zaman önce Kada adında bir doktor varmış. Efsanelerdeki Kada değil, eşsiz yeteneklere sahip gerçek bir doktor. Adı hem tıbbı olan yeteneğinden hem de İmparatorluk soyuyla olan uzak bir bağlantısından geliyordu."

Luomen'e bu metni "Kada'nın Kitabı" olarak adlandırması için ilham veren şeylerden biri de bu muydu?

"Peki ona ne oldu?" En'en sordu.

"Tıbbın çıkarları için pek çok diseksiyon yaptı ya da öyle söyleniyor. Ne kadar marjinal olursa olsun, İmparatorluk ailesinin bir üyesi olarak sahip olduğu otoriteyi çalışmalarını ilerletmek için kullanmaktan çekinmezdi. Kendisini suçlularla sınırlamadı; olağandışı hastalıklardan ölen insanların cesetlerini topladı. Yeteneklerine ve yaptığı şeyin doğru olduğuna dair inancına güveniyordu."

Luomen devam etti. "Ama bir yanlış hesap yaptı. Topladığı cesetler arasında genç bir prens de vardı - hükümdarın oğlu ve babasının gözbebeği. Prens genç yaşta gizemli bir hastalıktan ölmüştü."

Masanın etrafındakilerin çoğu, masanın üzerindeki Onlara söylenenlerin sonuçları - sadece Yao ayak uydurmakta zorlanıyor gibi .

İmparatorluk ailesinin üyelerinin kalıntılarının

ölümünden sonra bir yıl boyunca anıt mezarda kalacaktı. İmparatorun, Kada'nın sadece ölümünden sonra değil, ölümünden sonra da türbede kaldığını öğrendiğinde çok öfkeleneneceği çok açıktı. cesedi yattığı yerden kaldırıp parçalara ayırdı.

"Kada kraliyet ailesinden kovuldu ve idam edildi. Gerçek adı gelecek nesillere bırakılmadı ve efsanenin hekimi bile o zamandan beri Genka olarak anıldı. Kada'nın yazdığı her parşömen, her not yakıldı ve doktorların diseksiyon yapması yasaklandı. İmparatorun o zamanki ruh halini düşünürsek.

kimsenin itiraz etmeye cesaret edeceğinden şüpheliyim."

O günlerde Kada adını anmak bile yasaktı. "Böylece bu adam tarihten silindi.

doktorların kendileri, ondan bahsetmeye devam ediyor ve birbirlerine onun hikayesi. Yaptıkları pek çok hastanın kurtuluşuna vesile oldu. Ama o ne bir tanrı ne de bir ölümsüzdü, sadece sizin ya da benim gibi bir insandı."

Maomao, Luomen'in bu isimsiz doktorun yaptıklarını överken aynı zamanda kibrini de kınadığını gördü. En'en'in üzülmemesi için kibar bir ton kullanmaya dikkat ederek, "Bu, tıbbi yöntemlerin dramatik bir şekilde daha kaba hale mi neden oldu?" diye sordu.

"Hem çok. Aksi takdirde, eski sevgiliyi kurtarabilirdik. imparatorun onurlu kardeşleri. İnsanlar eski imparatoriçe dul eşinin onları öldürttüğünü fısıldıyor, ancak aslında tüberküloz olduğunu gösteren yazılı kayıtlarımız var."

Tüberküloz mu? Maomao şaşırmıştı; sadece kardeşlerin yayılan bir hastalıktan öldüğünü duymuştu. Tüberküloz oldukça ölümcüldü, evet, ama eski imparatorun tüm kardeşlerini öldürmüş olması kardeşler-tedavi iğrenç bir şekilde gecikmiş olmalı.

Ya ilk hastayı izole etmeyi başaramadılar ya da yanlışlıkla sadece soğuk algınlığı olduğunu düşündüler.

Her zaman bunun bir kan bağı meselesi olduğunu düşünmüştü. Eski imparatorun hastalığa yakalanmasını engellemişti ama belki de bunun nedeni zamanının çoğunu diğer prenslerden ayrı geçirmesiydi. Duyduğuna göre annesi, sık sık İmparatoriçe Regnant, alt eşlerden biriydi.

"Eğitim ihmal edildiğinde, bir disiplinin ne kadar alçalabileceğinin sınırı yoktur. Batıya okumaya gittim çünkü eski imparatoriçe

Dowager, sahip olduğumuz tıbbi bilginin yetersizliği nedeniyle alarma geçmişti."

Eminim kendi oğlunun bir hastalığa yenik düşmemesini umuyordu.

"Her ne kadar devrim niteliğinde değişiklikler yapmaktan hoşlansa da, Kada yine de diseksiyon yasağını açıkça geri çevirmesini imkansız hale getirdi. Sanırım çocuğuna böylesine derin bir saygısızlık yapılmış bir ebeveynin duygularını anlıyordu."

Yasaları açıkça değiştiremezdi. Anahtar buydu: kapalı kapılar ardında, gizlice, doktorlar tıbbın ilerlemesi için şimdi bile otopsi yapıyorlardı.

"Belki de bu konuşmayı burada sonlandırabiliriz?" Luomen sanki bu gerçek bir soruymuş gibi her birine baktı.

Yao cevap vermedi.

"Evet efendim," dedi En'en, hâlâ canı sıkın ama bitkin bir halde.

", " dedi Maomao daha kararlı bir şekilde. Hâlâ öğrenmek istediği pek çok şey vardı ama Luomen soruları yanıtlamayı bitirmiş gibi görünüyordu.

"Hmm. Demek hikâye buymuş," dedi Lahan. Bu konuşmaya üçüncü bir tekerlek olarak başlamış ve daha fazla dahil olmamış gibi bitirmişti.

"Eğer bu kararı vermezseniz, o zaman size şunu unutmanızı tavsiye ederim

Bugün burada duyduğunuz her şeyi. Bu şekilde daha mutlu olacaksınız," dedi Luomen, yine de onlara bir çıkış yolu bırakacak kadar vicdanlıydı. Yao, En'en ve hatta Lahan'ın bu sırrı kendilerine saklayacaklarına güveniyordu. "O halde ben geri dönüyorum. Bir araba var mı, Lahan?"

"Hemen bir tane hazırlatacağım."

Luomen kitabı cüppesinin kıvrımları arasına usulca sıkıştırdı. "Bu artık burada kalamaz," dedi ve bastonunu yere vurarak kütüphaneden çıkmak istedi. Maomao kendi cübbesinden bir mendil çıkardı ve ona uzattı.

"Bu kadar değerli bir kitabı orada öylece bırakamazsınız. Biri onu çalacak," dedi, En'en'in onu duymayacağı kadar sessiz bir şekilde.

"Doğru, doğru. Teşekkür ; dikkatli olacağım."

Onun gidişini izledi, tek ses bastonunun tıkırtısıydı. Kadın

onu arabasına kadar uğurlamak için izin isteyebilirdi ama Lahan da onunla gittiği için Maomao kalmayı tercih etti. O anda kütüphanedeki diğer iki kişi için daha çok endişeleniyordu.

Acıktım, diye düşündü. Güneş artık gökyüzünde yükselmişti, Ancak En'en yemek hazırladığına dair hiçbir işaret göstermedi, bu yüzden Maomao kendini biraz yemek yapmaya bıraktı.

", yemek hazır," dedi Maomao. Ana mutfakta çörekler yapıyorlardı ve onları birazını paylaşmaya teşvik etmişti.

onunla birlikte. Onları et dolgusuna dönüştürmek için ve deyimiyle hiç de fena bir iş çıkarmamıştı. Burada durabilirdi ama etrafta başka ilginç malzemeler de vardı, bu yüzden bir yemek daha yapmaya karar verdi.

Şimdi elinde köfte ve daha önce hiç görmedikleri bir şeyle, ikisi de pek iştahlı görünmeyen diğer iki kadının önünde duruyordu.

İlk tepki veren Yao oldu. "O da ne?"

Maomao, "Belki de buna *basi hongshu-ipek sarmalı* tatlı patates diyebiliriz," diye cevap verdi. Başka bir deyişle, tatlı patatesler nişastalı sos. Tatlı patatesleri kabuklarıyla birlikte küp küp doğramış, yağda kızartmış ve ardından nişasta şurubuyla kaplamıştı.

"Bu evde çok fazla tatlı patates var gibi görünüyor. Buralarda neredeyse temel bir gıda," diyor En'en.

Maomao, "Patates çiftçisi olan bir akrabam var," dedi. Özellikle de Lahan'ın biyolojik babası.

"Pazarda bunlardan çok gördüğümü sanıyordum. Acaba Lahan Usta onları sürüyor mu?"

"Huh! *Basi*, mi?" Yao yemek çubuklarıyla bir parça patates aldı. Arkasından nişasta şurubundan uzun iplikler bırakması onu eğlendirmişe benziyordu. Maomao onun dikkatini başarıyla dağıtmış gibi görünüyordu.

"Eğer onları yemezsek soğuyacaklar. Başlamaya ne dersiniz?" Maomao buharlı pişiriciden çöreklerden birini aldı ve büyük bir ısırik aldı.

"İşte, Leydi Yao, bunu kullanın." En'en Yao'ya nemlendirilmiş bir Mendil. Yao mendili aldı, ellerini sildi ve bir çörek aldı. "Güzel ama sanki bir şeyler eksik gibi hissediyorum," dedi.

"Lütfen benim yemeklerimi En'en'inkilerle karşılaştırmayın."

"Meslekten olmayan biri için çok iyi bir çaba, Leydi Yao." En'en'in sözleri bile biraz kabaydı.

Yani, ben meslekten olmayan biriyim.

Maomao yemeğin sohbeti biraz yumuşatacağını ummuştı, ama konuşma hiç başlamadı; yemeklerini Sessizlik. En'en önceki tartışmadan Yao'dan bile daha fazla şok olmuş görünüyordu.

Değerli genç hanımı diseksiyona başlarsa ne yapardı?

Maomao, En'en'in her zaman ve her şeyden önce Yao'yu düşündüğünü biliyordu. Şimdilik kendisine yaklaşan her erkeği sinir bozucu bir böcek gibi uzaklaştırıyordu ama bir gün düşünceleri Yao'nun evliliğine dönecekti.

Şimdi görebiliyorum.

Eğer En'en'in engelini aşabilecek bir lord ortaya çıkarsa, Yao muhtemelen yaptığı iş konusunda ona karşı tamamen dürüst olurdu - ama bir kadının çalışmasını kabul edebilecek kadar aydınlanmış bir erkek bile muhtemelen onun diseksiyon yapması fikrini kabul etmekte zorlanırdı.

Ayrıca, doktorların sırlarını ağızından kaçırmamasına izin veremeyiz.

Ayrıca, bir saray görevlisi olarak tıbbi ofise ne kadar süreyle bağlı sorusu da vardı. Yeni oluşturulan görevler genellikle birkaç yıl içinde tekrar ortadan kayboluyordu.

Önünde bir sürü engel var, diye düşündü Maomao. Onu da bekleyen zorluklar vardı ama o neyse oydu. Elinde tıbbi malzemeler ve hasta insanlar olduğu sürece inatla yoluna devam edecekti.

Kapı açıldığında üçü de hâlâ bir şeyler atıştırıyordu. "Bensiz bir şeyler mi atıştırıyorsun? Bu hiç adil değil." Tousle gözlükleri geri gelmişti. Lahan sanki dünyanın en doğal şeyiymiş gibi boş koltuğa uzandı ve kalan köftelerden birini kaptı.

"Hrm. Bir şey eksik." "Bunu kendine sakla."

Neden buradaki herkes lezzete bu kadar takıntılıydı?

Tatlı patatesler olumlu karşılanmış gibi görünüyordu; kimse onları eleştirdi. En'en'in boğazı kurumuş olmalıydı ki çayından bir yudum aldı. "Ne hissediyorsunuz Lahan Usta?" diye sordu.

fincanını bırakırken. "Ne hakkındaki hislerim?"

"Üstat Luomen'in bahsettiği şey. Daha ince bir noktaya değinmek gerekirse, genç hanımların bir doktorunkine eşdeğer bir eğitim alması konusunda ne düşündüğünüzü bilmek isterim."

"*Benim* ne düşündüğümü mü yoksa *insanların* ne düşüneceğini mi bilmek istiyorsun?" "Mümkünse her ikisini de."

Lahan tavana baktı ve . "Diseksiyona gelince, bunun gerekli olduğuna inanıyorum. Eğer ilerlemeyi başaramazsanız, bu durgunluğun tam tanımıdır. Akmayan su çürümeye başlar." Oldukça ilerici bir bakış açısı. "Ancak şu anda böyle bir uygulamayı kamuoyuna açıklamak zulme davetiye çıkarmak olur. İnsanlar alışılmışın dışında olanlardan korkar ve azınlıklardan nefret ederler. Eğer güzel ve sakın bir hayat istiyorsanız, sağlık personeline karışmak gibi saçma bir uygulamayı derhal bırakmanızı tavsiye ederim."

"En azından *sizin* böyle şeylerin üstünde olduğunuzu sanıyordum, Lahan Usta! kadınların evde kalması gerektiğine inanıyorsunuz!" Yao öfkeyle ayağa fırladı. Masa sallandı ve Maomao çay fincanlarını tutarak onları sabitledi. "İnsanları cinsiyetlerine göre değil, erdemlerine göre yargılayacağınızı sanıyordum!"

"Leydi Yao," dedi En'en yatıştırıcı bir şekilde.

Lahan ise bu durumdan rahatsız değildi. "Haklısınız: bu daha çok Bir kadının çalışması bir erkeğin çalışmasından daha zordur. Bir erkek çocuk doğuramaz

-Her ne kadar onları yetiştirebilse de."

Bu apaçık ortada.

Erkekler ve kadınlar biyolojik olarak farklıydı ve üstlendikleri roller de aynı şekilde farklıydı.

"Erkeklerin ve kadınların aynı işi yapması temelde mümkün değildir. Bununla birlikte, olağanüstü yeteneklere sahip çok sayıda kadın olduğunun da farkındayım."

"O zaman neden onlara evde kalmalarını söylediniz?!"

"Henüz söyleyeceklerimin hepsini duymadınız. Eğer nazik olursanız.

|

Sözlerime *başlarken* bunun güzel ve sakın bir hayat istiyorsanız geçerli olduğunu söylediğime inanıyorum. Erkekler ve kadınlar işyerinde eşit şartlarda değildir ve olamazlar - işle ilgili olmayan yükler kaçınılmaz olarak kadınlara daha ağır gelir. Eğer ikiniz de iş hayatında

Aynı yoldaysanız ve biriniz prangalıysa, aradaki farkı kapatmanıza yardımcı olacak bir şeye ihtiyacınız olacak: çok daha fazla bilgiye ya da fiziksel güce, *herhangi bir şeye*. Sadece aynı zeminde durmak için *daha fazlasına* ihtiyacınız olacak."

"Bu doğru."

"O zaman zaten anlıyorsunuz. Doktor olmak erkekler arasında bile zorlu bir iş olarak kabul edilir. Bir kadının bu alana girebilmesi için çok daha yetenekli ve inançlı olması gerekir. Yani kararınız *benim* görüşümle şu ya da bu şekilde etkilenecekse, bence istifa edip evinize gitseniz iyi olur."

Lahan genellikle kadınların yanında çok nazik ama fikrini söylemeye karar verdiğinde bunu kesinlikle yapardı. Yao ve En'en donup kalmışlardı.

"Ben kadınların erkeklerle aynı işi yapabilmesinden yanayım. Ancak her kadın çalışma hayatına giremez ya da girmemelidir. Zaten toplumumuz mevcut haliyle çalışan kadınlara pek de sıcak bakmıyor. Dışarıda pek çok beceriksiz erkek var ve kadınlar da öyle. Belirli bir grup içinde bile bireysel farklılıklar var, bu yüzden zaten zincirlenmiş durumdayken *herkesin* çalışabilmesinin bir yolu yok. Eğer bunun çok zor olduğunu düşünüyorsanız, bunu başaramayacağınızı düşünüyorsanız, o zaman hayatınızda yapacak başka bir şey bulmanızı önermek mantıklı değil mi?"

Maomao aslında kendini Lahan'a katılırken buldu ama Yao oradayken açıkça başını sallamamaya karar verdi.

"Bunu senden duymak Yao," diye devam etti, "insan işe gitmenin tek doğru yol olduğuna ve evle ilgilenmenin anlamsız ve önemsiz olduğuna inanabilir. Ama bence bunun kendisi de bir Hata. Sık sık çalışkan memurların içki içtiklerine tanık olunur. Partiler eşleriyle işe yaramaz diye alay etseler de, aslında çoğu zaman eşlerinin avuçlarının içindedirler. Dünyada ne kadar yükselirseniz, *sınıfa* o kadar ihtiyaç duyarsınız. Giysiler, dedikleri gibi, erkeği erkek yapar. Evet, istisnalar vardır. Elbette vardır. Ancak ayırt edici hiçbir yeteneği olmayan bir adamın bunun yerine iyi görünmesi gerekir ve ne kadar az yeteneği varsa o kadar iyi görünmesi gerekir. Bu yüzden karısı bir getirir, ayakkabılarını giydirir ve onu kapıdan gönderir. Eğer bir şey varsa, bence *sen* biraz fazla küçümseyici olabilirsin."

işgücüne katılamayan ya da katılmayan ama evde kalan kadınlar."
İstisnalardan bahsederken aklında tam olarak *kimin olduğunu*
söylemeyeceğiz. Yao'nun ağzı bir şey söylemek ister gibi
çalışıyordu,

ama cevap veremedi.

"Annem büyükbabam tarafından babamın gelini olarak seçilmiş.
Gurur onda fazlasıyla var. Gördüğünüz tüm zevkli mobilyalar
Buralarda, son mali kaynaklarıyla kendi cebinden ödeme yaptı. Bu
evden kovulduğunda onu en çok üzen şey, artık başkentin ısıltılı
hayatının tadını çıkaramayacak olmasıydı. İlk bakışta hiçbir özelliği
olmadığını düşünebilirsiniz ama iyi bir zevki vardı. Bu evdeki
mobilyalar satıldığında, birçoğu neredeyse yeni fiyatlarıyla aynı fiyata
alıcı buldu - bazılarının

Hatta takdir bile edildi! O zamanlar biraz daha zeki olsaydım,
annemin taşraya sürülmesine izin vermek yerine ona başka bir iş
bulabilirdim. Bir tüccarın karısı olarak çok daha başarılı olabilirdi.
La ailesinden bir adamla evlenmektense tüccar olmayı tercih
ederdi. Gerçi dürüst olmak gerekirse, annem tüccarlığa adım
atmayacak ya da sıradan bir işadamlıya evlenmeyi kabul
etmeyecek kadar iradeli bir insandır."

Lahan oldukça konuşkan bir hale gelmişti ama nedense
söylediği hiçbir şey Maomao'nun alaycı bir müdahalede
bulunmasına neden olmuyordu.

"Tam olarak nereye varmaya çalışıyorsunuz, Üstat Lahan?"
En'en sordu. "Hah, biraz fazla dolambaçlı konuştum. Demek
istediğim basitçe şu ki

Ben de oldukça inatçı oldum ve yetenekli insanların yeteneklerine
uymayan bir yola girdiklerini görmekten nefret ediyorum. Bu çok
verimsiz ve güzel değil. Her ikiniz de yeteneklisiniz, bu nedenle ister
halkın gözü önünde çalışın ister kanatlardan destek verin, başarılı
olacağınızdan eminim. Ustalığa ulaşip ulaşamayacağınız ise başka bir
soru.

Birinin gerçekten istediği şeyin peşinden gittiğini görmek -verimlilikle
sorular bir yana, tutkunun kendisi bu arayışı güzelleştiriyor."

Özetle, Lahan için mesele kendi estetiğiyle uyuşup uyuşmamasına
bağlıydı.

Biraz çay yudumladı, sonra kendinden oldukça memnun görünerek
yerinden kalktı. "Sakıncası yoksa, şimdi müsaadenizi isteyeceğim." O

gözlüklerini sildi ve derhal çıkışını yaptı.

Maomao çenesini ellerinin üzerine dayadı ve onun gidişini izledi. Kimse onu kaba davranışı için azarlamadı; En'en yere bakıyordu. Yao ise dümdüz ileriye bakıyordu; Lahan'ın gidişine küçük bir selam verdi.

Anlıyorum. Lahan'ın gerçekten hangisine açıklama gördüğünü düşündü. *Ne kadar da düşünceli.*

Maomao, Yao ya da En'en Luomen'e ne cevap verirse versin ne yapacağını biliyordu. Onların işine karışmaya hakkı yoktu. hayatlar, hangi yolu seçerlerse seçsinler.

Dokunulmadan duran patates parçasını alıp yedi ve son çayını içti.

Bölüm 8: Gizli Dersler

Maomao, Sazen'i kontrol için eğlence bölgesine ve onunla ilgilenmek için Jinshi'nin villasına gitti ve ardından molası sona erdi. Maomao Luomen'e bir mektup yazarak kararlılığının devam ettiğini ve tıp sanatıyla ilgili daha fazla şey öğrenmek istediğini söyledi. Cevap alamadan tatil sona erdi.

Muayenehaneye döndüğünde, dağ gibi bir çamaşır yığınının onu beklediğini fark etti. Uzun bir tatil boyunca biriken işlerden daha kötü bir şey yoktur.

"Çamaşırları yıka. Sakıncası yoksa hemen," dedi Dr. Liu. Kulağa çok basitmiş gibi geliyordu ama kışın çamaşır yıkamak soğuk bir işti. Beklenti. Elleri uyuşacaktı. Ona ters ters bakmak isterdi ama Luomen'in gençlik günlerinde onu ne kadar sıkıntıya soktuğunu bildiğinden, "Evet efendim" dışında bir şey söyleyemeyeceğini hissetti.

Yapılacak tek bir şey vardı: ona söyleneni yapmak. Çamaşır yığını, Maomao ve diğer hanımlar moladayken doktorların çalıştığını ortaya çıkardı.

"Sanırım işe koyulsam iyi olacak," dedi Maomao.

Çamaşırların büyük kısmı dezenfekte edilmesi gereken sargı bezlerinden oluşuyordu. İlk adım, bunları nispeten temiz olan sargı bezleri ve kan veya yara iziyle kirlenmiş olanlar olarak ayırmak olacaktı.

vücut sıvıları. En kirli olanlar atılacak, onlar ise lekeleri temiz olanlardan kesip yeniden . Bandajlar sarf malzemeleriydi; yeterince kullanıldıktan sonra atılmaları beklenirdi. Maomao özellikle üzerinde kan olan hiçbir şeyi kullanmak istemiyordu; insan kanı bir bulaşma kaynağı olabilirdi.

"Nedir bu?" Yao endişeyle başparmağını çiğneyerek konuştu. Birinin beyaz önlüğüne bakıyordu. Ağır yaralı bir hastayı tedavi ediyor olmalıydılar, çünkü kan içindeydi. Bu hafif alkol kokuyordu, belki de dezenfekte etme girişiminden .

"Doktorların önlüklerini bu yığının içine atmasına izin veremeyiz. Kimin bu?" dedi En'en. Astarına baktı - tüm doktorların kıyafetleri birbirine benziyordu, bu yüzden isimleri iç tarafa işlenmişti. Bir şey söylemedi ama kaşları çatıldı. Maomao omzunun üzerinden bakınca *Tianyu* ismini gördü. Genç doktorlardan biri, oldukça serbest bir adam. En'en'e çıkma teklif etmeye çalışmıştı. birkaç kez, ama o her zaman onu görmezden geldi.

Bir kenara fırlattı.

En'en hiçbir şey olmamış gibi bandajları ayırmaya devam etti. Her ikisi de şu konuşmadan rahatsız olmuştu Luomen, ama Maomao'nun görebildiği kadarıyla, En'en molanın geri kalanında iyileşmiş gibi görünüyordu. *Ne olduğunu bilmiyorum.*

Yine de ona verdikleri cevap.

Luomen henüz ona cevap bile vermemişti; En'en ve Yao'ya cevap verdiğinden şüpheliydi.

"Nasıl olsa çamaşırları biz yıkıyoruz, En'en, neden gidip onun yerine biz yıkamıyoruz?" Yao söyledi.

"Leydi Yao, doktor bile bu insanları şımartmamalısınız. Kural kuraldır."

Özellikle, söz konusu kural, hekimlerin kendi tıbbi kıyafetlerini yıkamaları yönündeydi.

"Ama biz moladayken onlar çalışıyordu..."

En'en hiç alışılmadık bir öfke ifadesi . Yao'nun Tianyu'ya şüpheyile yaklaştığını duymak hiç de hoşuna gitmemişti.

Yao, "Kan lekelerini nasıl çıkaracağımdan emin değilim," dedi.

En'en bu sorunu çözmek için hiçbir hamle yapmayınca Maomao bir adım öne çıktı. "Şunu bana bir saniye ver," dedi. Baktı solmuş kan lekelerine baktı. Yeterince zaman için koyu kırmızı bir renk almışlardı. Maomao kan lekelerinin ama yine de bir kovaya soğuk su doldurdu ve paltoyu içine daldırdı.

"Planınız nedir? Kül mü kullanacaksın?" Yao sordu. Bu, çamaşırlardaki pisliği temizlemek için kullanılan yaygın bir taktikti. Genç kız

Hanıfemendi aylarca çamaşır yıkarken bir iki şey öğrenmişti. Yine de burada başka bir şey gerekiyordu.

Maomao, "Gidip biraz malzeme alacağım," dedi. Ofise geri döndü ve tıbbi malzeme stokunu karıştırmaya başladı.
Malzemeler.

"Ne arıyorsunuz?" diye sordu odada bulunan Dr. Liu. "Bazı lekelerin çıkmasına yardımcı olması için daikon düşünüyordum."

Büyük boy turpun öksürük için de kullanıldığını biliyordu. Sadece lezzetli bir sebze değil, aynı zamanda sağlıklı bir ilaçtı.

"Lekeler mi? Ah, kan demek istiyorsunuz." Dr. Liu, tabii ki daikondan bahsedilince noktaları birleştirmekte gecikmedi. "Madem bunu yapıyorsunuz, o zaman bunları da yıkayın." Ona kan lekeli bir beyaz ceket daha uzattı, sonra bir tane daha, bir tane daha. Kısa süre sonra elinde beş ya da altı tane vardı.

Hiçbir şey söylemedi. "Bir sorun mu var?"

"bile geçirmeyin, efendim."

Bu doktor tam bir canavardı; sesindeki iğneyi duyabiliyordu. Yüzündeki güçlü hatlar gençliğinde onu oldukça popüler biri yapmış olmalıydı ama yaşlandıkça onu sadece sert görünümlü yaşlı bir adam haline getirmişti.

Yine de Luomen'e nasıl yardım ettiğini duymuştu ve bunun için buna katlanabilirdi.

"Büyük bir ameliyat mı oldu?" diye sordu.

"Eh."

Bu muğlak birlikte Dr. Liu günlük rapor üzerinde çalışmaya geri döndü.

Bu kadar çok ceket kirlettiğine göre, ameliyat olması gereken birkaç kişi ya da çok ama çok ihtiyacı olan bir kişi olmalı.

Önlükleri giymişler miydi? Maomao merak etti. Gerçek kan miktarı o kadar fazla değildi ama bazı lekeler onu rahatsız ediyordu. *Ve o koku.* Çamaşırhane servisinin Kış boyunca kapalı kaldı ama doktorların bunları bu kadar uzun süre bırakmamasını diledi.

Ceketleri bir çamaşır sepetine koydu ve biraz daikon rendeledi.

"Sadece hepsini al. Yarım daikona ihtiyacımız yok."

" dedi Dr. Liu.

"Evet, efendim... Bunu lekeleri çıkarmamız gerektiği anlamına mı almalıyım?"

Bu doğrudan bir üstten gelen bir emirdi, bu yüzden itaat etmekten başka yapacak bir şey yoktu - ama Maomao'yu içeri girip daikonu alıp tekrar dışarı çıkmadığı için pişman etti.

Yao, Maomao'nun taşıdığı yeni işleri görünce yüzünü ekşitti.

Özür dilerim.

Maomao beyaz önlükleri batırdı, ardından lekelerin altına kumaş . Ardından, içi rendelenmiş daikon ile doldurulmuş bir pamuk parçası olan bez top ile lekelerle vurmaya başladı.

"Ve bu lekeleri çıkaracak mı?" Yao ona bakarak sordu.

"Evet. Daikon'da kanı parçalayan besinler var. Yatağınızı ıslattığınızda ya da yumurta döktüğünüzde de işe yarar."

"Huh! Bunu hiç bilmiyordum."

Maomao paltoların altına koyduğu bezi çıkararak Yao'nun açıkça emindi. Kan lekeleri beyaz ceketlerden sıyrılmış ve altlarındaki kumaşa geçmişti. Asıl soru, aradan ne kadar zaman geçtiği göz önüne alındığında lekeleri tamamen çıkarıp çıkaramayacaklarıydı.

"Nasıl çalıştığını görüyor musunuz? Eğer mantıklı geliyorsa, lütfen yardım edin. Bunu turp tazeyken yapmamız gerekiyor."

"Doğru, tabii ki."

En'en de katıldı ve rendelenmiş daikonu kirli giysilere vurmaya başladılar.

"İşim bitti!" Yao dedi ki.

"O zaman onları yıkayalım. Kan lekelerini daikon lekeleriyle değiştirirsek amacımıza ulaşamayız."

"Doğru!"

Yao çabuk öğrenen biriydi. Birinin ne yaptığını ve neden yaptığını anladığı sürece, onunla birlikte gitmekten mutluluk duyuyordu - ancak aynı şekilde, herhangi bir şüphesi varsa, topuklarını kazabilir ve her şeyi durdurabilirdi.

Yıkama işini bitirmişler ve sargı bezlerini kuruması için asmışlardı ki genç bir doktor yanlarından geçti. Bu Tianyu'ydu, doktor çırağı.

"Affedersiniz?" Maomao söyledi. En'en Tianyu'ya pek iyi gözle bakmıyordu ve kimse onun Yao ile konuşmaya başlamasını istemiyordu.

Maomao'nun elenmesi grubun sözcüsü oldu. "Üzgünüm ama sanırım ceketiniz çamaşırlarımızın arasına karışmış."

"Oh, uh, evet. Bunun için üzgünüm. Benim için yıkayabilir misin?" Yanıt yeterince hafifti ama Tianyu her zamanki haline kıyasla daha durgun görünüyordu.

"Bir ameliyata yardım etmeniz mi gerekti?" Maomao sordu. "Evet... Yani, sanırım."

Belirsiz cevap Maomao'yu rahatsız etti. Önce kan lekeli palto, şimdi de yorgun olduğu belli olan Tianyu.

"Çok yorgun görünüyorsunuz. Lütfen ceketinizi gelecekte yıkamayacağımızı anlayın. Bugün için şurada asılı duruyor. İsterseniz kuruyunca alın."

"Evet. Elbette," dedi Tianyu asgari bir ve sonra bir yerlere gitti.

"Hiç bu kadar ilgisiz bir doktor görmemiştim!" Yao öfkeyle, kullandıkları kovayı temizledi. Ceketler kurumaya bırakılmıştı, ancak bandajların dezenfekte edilmesi için kaynatılması gerekiyordu. Sanitasyon açısından ceketleri kaynatmak iyi bir fikir olabilirdi. Ama bu kumaşa zarar verirdi ve onlar da sarf malzemesi değildi. Onları ütölemek daha iyi bir seçim olurdu ama Maomao o kadar çaba sarf etmek istemiyordu.

Sigh. İyi. Kuruduklarında, en azından onları muayenehanedeki karyoların altına koyacaktı.

Bütün o çamaşırları yıkamaktan bitap düşmüştü ve bir mola vermek istiyordu. "Zaten bir şeyler kaynatacağımıza göre, biraz da patates pişirmeye ne dersin?"

"Patates!" Yao hevesle söyledi. O ve En'en Lahan'dan kucak dolusu patates .

yatakhane. Hatta o kadar çoktu ki, tıbbi ofise tedarik etmek için bir miktar getirmişlerdi.

Maomao, *sanırım bu yıl bereketli bir mahsul oldu*, diye düşündü. Tatlı patatesler pirinçten daha fazla hasat veriyordu ama o kadar iyi saklanamıyordu. *Basi hongxiu* yapmak için kullandığı nişasta şurubu da tatlı patatesten yapılmıştı - mutfak hizmetçisi, tatlı patatesleri öğütmek de dahil olmak üzere her türlü kullanım alanı bulmuştu toz haline getirdiğini söylemişti.

Ama bunları yapmak kolay ve lezzetli. Bu düşünce Maomao'yu yeniden heyecanlandırdı. Yao'nun gözleri parlıyordu.

"Devam iyi olur, Maomao!"

"Geliyorum!"

Kolları sıırılsıklam bandajlarla dolu olan Maomao, Yao ve En'en'in peşinden gitti.

O sırada güneş gökyüzünde alçalmaya başlamıştı bile. bandajları dezenfekte etmeyi ve kurumaları için asmayı bitirmişlerdi.

"Hiçbir şey yapma şansım olmadı..."

Zaman kısmen çamaşır yıkamakla, kısmen de patates pişirmekle geçip gitmişti. Üçü atıştırmalıklarının tadını çıkarırken, diğer hekimlerden oluşan bir geçit töreni ortaya çıktı.

Kendilerini.

Keşke biraz ilaç karıştırabilseydim, diye düşündü Maomao. Tıbbi ofiste olduğu sürece deney yapmak istiyordu.

Ne yazık ki hava kararır kararmaz hanımlar evlerine gönderiliyordu. Bandajlar kurumaya yüz tuttuğunda, gece boyunca donmamaları için içeri götürülmeleri gerektiğinden bahsetmiyorum bile.

Maomao çamaşırhanenin bir kenarında kuruyan beyaz paltolara baktı. Öncekinden bir tane daha azdı; birileri onun giysilerini almaya gelmiş olmalıydı. *Geri kalanları da yanına alsa ölür müydü acaba?* diye düşündü.

Kimin ceketinin hâlâ orada olduğunu merak ederek paltoların astarlarını kontrol etti. Dr. Liu'nun ceketini buldu. Bu çok şaşırtıcı değildi ama diğer ceketlerin üzerindeki isimler durup düşünmesine neden oldu.

Ameliyatla ilgili bir şey söylemişti, değil mi? Büyük bir ameliyat için geniş bir doktor ekibi gerekirdi ama neden tüm grup içindeki tek deneyimli doktor Dr. Liu'ydu? Diğer tüm ceketlerdeki isimler, Maomao'nun hatırlayabildiği kadarıyla, çırak doktorlara aitti.

"Sakın söyleme..."

Doktorlar diseksiyon yapıyor olabilirler miydi? Çıraklar işe almışmaya başlamıştı; bir sonraki adımı atmaları mantıklı olurdu.

Eğer yaptıkları buysa, Maomao kesinlikle bunun bir parçası olmalıydı. *Babamın Dr. Liu ile temasa geçme ihtimali var mı?* Maomao biraz korkuyla beyaz ceketleri alıp

Tıbbi ofis.

Orada bir tek Tianyu vardı. Topladığı ceketini ütölüyordu. *Başkasınınkini yapmaya zahmet edemez miydi?* Maomao böyle düşündü ama ağzından bir şey kaçırmamaya özen gösterdi. Onun yerine, "Bunları burada bırakacağım." dedi.

"Elbette. Doğru," diye cevap verdi Tianyu, ütü yaparken de daha önce geçerken olduğu kadar yorgun görünüyordu. Bu konuda pek hevesli olmayabilirdi ama Dr. Liu üniforması kırırsırsa onu azarlardı ve muhtemelen ütüyü burada kullanmak Evde de bir tane olsun.

Maomao'ya bakmadı bile - o kadar konsantre miydi, yoksa kafasını kaldıracak kadar umursamıyor muydu? Her iki durumda da bu durum Maomao'yu rahatsız etmedi ve Dr. Liu'nun ceketini masasının yanına koydu. Hâlâ biraz nemliydi ama bu konuda yapabileceği bir şey yoktu.

Hm?

Masanın üzerinde yazmakta olduğu günlük rapor duruyordu. Maomao onu aldı ve sayfalarını karıştırdı. Suçlayıcı bir şey yok. Sonra, Bununla birlikte, son birkaç günün kayıtlarına tekrar baktı.

Hiç yok.

Eğer Dr. Liu'nun sözlerine inanacak olursa, bir ameliyat Gerçek bir doktor kalabalığının ilgisini gerektiren bir olay yaşanmıştı. Raporda en azından bununla ilgili bir kelime olmasını beklerdi. Bunun yerine son günlerin kayıtlarının her biri basitçe okunuyor: *Olağandışı bir şey yok.*

Bir şeyler saklıyor olmalı, diye düşündü Tianyu'ya bakarak. "O ameliyat gerçek bir kâbus olmalı, değil mi Tianyu?" dedi.

Bir süre sonra, "Kesinlikle öyleydi. Hayatımda hiç bu kadar çok çalışmamıştım." Hafif bir gecikme ütü yaptığı için miydi, yoksa bir anlık kafa karışıklığı ya da tereddüt müydü?

"Ne tür bir ?" Maomao ceketleri katlarken sordu.

"Ne fark eder ki? Kimse ameliyat yapmaktan *hoşlanmaz*," dedi Tianyu, tepkisi hâlâ belirsizdi.

Onu için bir şey mi yaptılar? Maomao merak etti. Tianyu'nun En'en'e karşı tutumu onu bir ahmak gibi gösterdi.

Ama en azından sağlık sınavını geçecek kadar zekiydi ve diğerklerinden daha çok konuşuyordu.

Çırak doktorlar. Gerekirse bir ya da iki yalan söylemeyi .

Belki de başka biriyle konuşmalıydım, diye düşündü Maomao - ya da en azından Tianyu'ya ulaşmak için En'en'i kullanmalıydım. Bir pişmanlık duygusuyla katlanmış ceketleri okşadı. *Diğerkıraklardan birini deneyeceğim*.

Yaklaşan karanlığa baktı, sonra kurumakta olan sargı bezlerini toplamaya gitti.

Maomao bundan emindi: Doktorlar, etraflarındaki herkesin tabu olarak gördüğü bir şeyi gizlice yapıyorlardı. Ancak bu kesinlikte bile henüz tam olarak ne olup bittiğini öğrenememişti. ıraklardan birinin yanına gidip "Diseksiyon mu yapıyorsun?" diyemezdi. İçlerinden çok azının

Tianyu kadar girişken değıldi; oğu sessiz ve çekingendi. Bir de Maomao'yla konuşmanın ucube stratejistin öfkesini ekebileceği söylentisi vardı ki, bu da oğu insanın onunla bire bir konuşmak istememesine neden oluyordu.

Belki Yao ve En'en'in bir şekilde bana yardım etmesini sağlayabilirim?

Hayır. Luomen'e ne cevap verdiklerini bilmezken onları bu işe bulaştıramazdı. Babası onlara, eğer bu konunun peşini bırakmayı tercih ederlerse her şeyi unutmalarını söylemişti.

Böylece zaman boşa ve anlamsız bir şekilde geçti.

Batı başkentine ne zaman gideceğiz? Jinshi iki ay demişti- Maomao baskıyı hissetmeye başlamıştı. Ancak, bunun günlük içlerinin önüne geçmesine izin veremezdi. Bugün Yao ve En'en çamaşırları yıkarken, Maomao evde kalıp Tıbbi ofis.

Ha? Ofisin bir köşesinin aniden oldukça boş göründüğünü fark etti. Bir zamanlar ekipmanlar, kitaplar ve diğerkıraklardan birinin kullandığı malzemeler, şimdi temiz, düzenli ve eskisinden çok daha az dağınıktı.

"Biri temizlik yapmaya mı karar verdi?" diye sordu.

"Tayini ıktı," dedi Dr. Liu.

"ıraklığın bitirdi mi?"

Dr. Liu bir deftere bazı notlar alırken " yukarı," diye cevap verdi.

Aslına bakılırsa, askeri kampın yakınındaki tıbbi ofis doktorların çalışması için en uygun yerdi. Her zaman çok sayıda yaralanma olurdu ve bu da onlara becerilerini geliştirme şansı verirdi. Bu nedenle, çıraklar önce bolca pratik yapmanın meyvelerini toplamak için buraya gönderilir, sonra da Birkaç aylık bir stajın ardından, farklı bir tıbbi ofise transfer edilirdi. Bir doktor ne kadar yetenekliyse, o kadar yoğun bir yere atanmayı bekleyebilirdi. Merak ediyorsanız, Maomao'nun yaşlı adamının -yani Luomen'in- askeri kampın yakınında görevlendirilmemesinin nedeni ucube stratejistin müdahalesiydi.

Ben de buradan gitmek istiyorum.

Tek gözlü moruk, Maomao buraya atandığından beri neredeyse her gün ortalıktaydı. Son zamanlarda, belki de Jinshi ile oynadığı Go oyunu nedeniyle daha az görüldüğünü fark etmekten memnun olmuştu. Öte yandan, turnuvadan beri bir şeylerle oldukça meşgul görünüyordu. Ne olduğu gerçekten umurunda değildi; sadece onu görmediği için memnundu.

Çok şükür!

nasıl minnettar olunacağını biliyordu.

Temizliği bitirdi, azalan bazı merhemleri stokladı ve yatak çarşaflarını değiştirdi. "Yapacak başka bir şeyim yok, ocağı kullanabilir miyim?" diye sordu.

"Bir şeyler mı planlıyorsun?"

"Alkolü çıkarmak için biraz şarap ısıtmak istiyorum." Jinshi üzerinde kullanmak için yeterli miktara ihtiyacı vardı.

Dr. Liu, "Luomen de uzun zaman önce aynı fikre kapılmıştı," dedi, yüzündeki hayal kırıklığı ve acı karışımı, hüzünlü bir hikayeyi anlatıyordu. "Ama sonra rahatlamak için dışarı çıktı ve aptalın biri elinde yanan bir pipoyla odaya girdi."

"Yikes! Eminim olaydan sonra çok yanmıştır."

Herkes bunun tek bir sonucu olabileceğini biliyordu: bom! Kendini durduramadan kelimeler ağzından çıkmıştı ama Dr. Liu kaşlarını çatı. "Uyarı yayınlamadığı için Luomen'in hatası!" Yaşadığı sıkıntı, aptalın kim olduğunu açıkça ortaya koyuyordu. Bu sefer Maomao En azından çenesini kapalı tutacak kadar akıllı.

Bu arada, muayenehanenin girişinde, sağlık hizmetlerinden yararlanmayı yasaklayan belirgin bir tabela bulunuyordu.

Sigara içmek.

Maomao, ara sıra ona baktığı için mutluydu.

Babasının geçmişini, onu uzun süredir tanıyan ve birlikte çalışan başka bir doktordan öğrenmişti. Babasının ona batıda geçirdikleri zaman hakkında bir şeyler anlatıp anlatamayacağını merak etmeye başladı.

Keşke bu konuyu ona açabilseydim... Yine de biliyordu ki, konuyu yanlış bir şekilde açarsa, bu tam da istediğinin tam tersi. Beklemek ve olayların biraz daha gelişmesine izin vermek daha iyi.

"Her neyse, ocağı kullanmamak daha iyi. İş kesip sigara içen bir salağın ne zaman içeri gireceğini asla bilemezsin. Al, bu mangalı kullan. Diğer odaya götür."

"Yeterince ısınacağını sanmıyorum, efendim..."

"O ihtiyacımız yok. Ayrıca, seni tanıyorum. Zaman geçirmek için karıştırabileceğin bir şeyler olup olmadığını merak ediyorsun."

Tam isabet.

Luomen'in yanında çalışmış herhangi birinden bekleyeceği gibi zekiydi.

"Kendinize bir kadeh şarap alırsanız kimsenin fark etmeyeceğini de düşünüyor olabilirsiniz."

Neden bu kadar keskin olmak zorundaydı ki?

Maomao büyükçe bir mangal aldı; ayrıca bir çaydanlık, içinden boru çıkan bir damıtma aleti, biraz dezenfektan içki ve bir kova soğuk su aldı.

"Bunları da alın," dedi Dr. Liu, makasları, ilaç paketlerini ve bazı tozları yığarak. "Yüz paket yapın."

"Evet, efendim..."

Onun için bir iş. Belli ki ona boş vakit geçirme şansı vermek niyetinde değildi.

Maomao mangala biraz odun kömürü ekledi ve damıtıcı. Yeşim Köşkü'nde elinde ne varsa kullanarak yaptığı derme çatma damıtma cihazının aksine, bu seçkin bir ekipmandı. İki şey vardı

Biri yukarıda diğeri aşağıda olmak üzere, üzerlerine ters çaydanlık ağızları takılmış güveçler gibi görünüyordu. Şarap alttakine konurdu.

buharlaştırmak için ısıtılır ve daha sonra üst kapta soğutularak damıtılmış alkol elde edilir.

Keşke yurttan da bunlardan bir tane olsaydı, diye düşündü. Oldukça özeldi, bu yüzden bir tane inşa etmek çok para gerektirirdi. Önündeki cihaz seramikten yapılmıştı; metalden bir tane edinmek sadece maliyeti artıracaktı. *Belki eskidiğinde ve artık ihtiyaçları kalmadığında bunu bana verirler?*

Bir şeyler istemek güzeldi. Düşüncelerin gezinmesine izin verdi ilaçları paketlere yerleştirirken aklından geçirdi. Yılın bu zamanında kaçınılmaz olarak soğuk algınlığı ile gelen memurlara verilirdi. İlaçlar da tıpkı yiyecekler gibi kullanılmazsa bozulurdu.

Ama bu paketlerin çok geçmeden tükeneceğini tahmin ediyordu.

Maomao küçük zarfları meşgulken, yan odadan birinin geldiğini duyduğunu sandı. Belki de Yaralı biri! Geri dönmeye çalıştı ama Dr. Liu kapıda duruyordu; onu sert bir şekilde "Orada kal ve işini yap" diyerek karşıladı. Sonra devam etti, "Bir ziyaretçimiz var ama çaya ihtiyacımız olmayacak. Bizim için bir şey hazırlamana gerek yok."

Çok fazla istemediği biri mi?

Ya da belki de çayı boşa harcamak istemediği biri?

Maomao şaşkıncı ama zarfları doldurmaya devam etti... tam olarak Dr. Liu'nun dönmesi için gereken süre kadar.

Umarım o ucube stratejist değildir, diye düşündü kulağını kapıya . Dr. Liu'nun konuştuğunu duyabiliyordu ama sesi alışılmadık derecede saygılı ve kibardı. Görünüşe göre kendisinden daha önemli biriyle konuşuyordu.

"Başka bir yetenekli doktor mu istiyorsunuz, efendim? Korkarım beni gerçekten sıkıştırıyorsunuz..."

konuşuyor olabilir? Maomao merak etti. Sorusu kısa sürede cevaplandı.

"Çok şey istediğimin farkındayım. Aslında iki doktor daha alabilirim."

Bir kapının ardından bile o muhteşem sesi tanıyordu. Arka sarayda olduğu kadar ballı değildi, ama balın yerine insanları kendisine çeken tarifsiz bir niteliği vardı.

Daha az cennet perisi ve daha çok cennet ölümsüzü, ha?

Söylemeye gerek yok, Jinshi'ydi.

"Çıracak hekimlere elimden gelen en iyi eğitimi veriyorum, tıpkı istediğiniz gibi.

en iyi ihtimalle yetkinlik. Cesaretleri var ama becerileri yok ya da becerileri var ama akılları yok. Beceriye ve akıllı geliştirmek zaman alır, söylememe izin verirsiniz."

Güç, akıl ve beceri mi? Bunlar doktor olmanın meşhur malzemeleriydi...

"Pratik deneyim yoluyla öğrenmelerine izin vermek mümkün değil mi?"

"Hah! Pratik deneyim mi? Lütfen efendim, üzerinde eğitim görecekleri hastaları bir düşünün! Tıp uygulayıcılarının insanları kurtarmaya çalıştığı doğru, ancak ne yazık ki başarı garantimiz yok. Bazen başarısız oluyoruz ve o zaman hastalar-ya da yakınlarının bazen bize söyleyecekleri çok kaba şeyler olabiliyor. Eğer son derece güçlü bir kalbe sahip değilseniz, böyle anlar sizi kısa sürede kıracaktır."

Jinshi bir doktor istiyordu ama Dr. Liu yeterli sayıda doktorları olmadığını söyleyerek onu oyalıyordu. Mesleklerini öğrenen genç doktorlar vardı ama bu bir gecede olmayacaktı.

Bu onunla batı başkentine gidecek insanlar bulmakla mı ilgili? Görünüşe göre Jinshi meseleyi kendi ellerine alma ihtiyacı hissetmiş. En tepede olmak kolay değildi.

"Güçlü yürekli insanlar mı? Sanırım sizde bunlardan birkaç tane var," dedi Jinshi, neredeyse neşeli bir ifadeyle. Maomao, daha fazla tıbbi personel talebinin Dr. Liu'nun kendisini Jinshi ile birlikte göndermesi için bir bahane olduğundan şüphelenmeye başladı.

Maomao, Dr. Liu'nun normalde İmparatorluk ailesine katıldığını hatırladı. Eğer Jinshi aniden onu çağırmayı bırakırsa, bir şeylerden şüphelenmeye başlayabilirdi. Onun ne kadar anlayışlı olduğunu biliyordu; onu bu kadar zorlu yapan da buydu.

Dr. Liu, "Eğer seçim yapmak zorunda , başkentle çok fazla bağı olmayan birini seçerdim," dedi. "Eğer, diyelim , bir aşırı korumacı ebeveyn, işleri daha da karmaşık hale getirebilir. Ayrıca, kimse o kadar gitmeye hevesli değil."

Sözleri oldukça sivri başladı. Aslında aklında çok özel bir kişi varmış gibi görünüyordu. Batı başkentine yapılacak yolculuk için personel hakkında konuşuyorlardı. Belki de Maomao'yu Etrafta daha fazla doktor bulundurmanın tek nedeni maiyet değildi; ne de olsa bir öncekinden daha büyük ölçekli bir yolculuktu.

Son sefer neredeyse gizliydi. Maomao neredeyse ne bilmeden kendini yanında getirilmiş bulmuştu. Maomao'nun Grup küçük değildi ama Jinshi'nin İmparatorluk ailesinin bir üyesi olduğu düşünüldüğünde, çok büyük de değildi.

Shaoh batıdaydı ve Hokuaren kuzeydeydi. Li Hokuaren'den büyük bir dağ silsilesi ile ayrılıyordu, zirveleri birkaç metre yüksekliğindeydi ve geçit vermez olduğu söyleniyordu. Kuzeyden gelen orduların büyük çoğunluğu aslında dağların bittiği kuzeybatıdan geliyordu. En azından saray hanımlarının sınavındaki okuma problemlerinden birinin iddiası buydu.

Kısacası, eğer Hokuaren bir hamle yapacak olursa, batı başkentinin kuzeyinde ortaya çıkacaklardı.

Bunu hala hatırladığıma inanamıyorum. Sanırım o yaşlı cadıya teşekkür edebilirim. Madam, Maomao'nun bir şeyler yapmaya çalışmasına izin vermeyecekti. her şeyi tek bir geceye sıkıştırmak.

Maomao dinlemekle o kadar meşguldü ki damıtıcının boş olduğunu ve garip bir duman çıkarmaya başladığını fark etmedi. Ta ki havayı koklayıp yavaşça ve korkuyla arkasına bakana kadar. Dumanı görür görmez koşarak geldi ve ateşi söndürmek için mangalın üzerine su döktü. Tepkileri hızlıydı ama yan odadakilerin gürültülü su sıçramasını fark etmemeleri mümkün değildi.

"Burada neler oluyor?" diye sordu bıkkın ziyaretçi-Jinshi, Maomao'nun tahmin ettiği gibi.

"Yangın nöbetinde uyuyakalmışım," dedi Maomao, hüzünlü bir şekilde suyu silmek için mendilini kullanırken.

"İlginç! Yangın nöbeti kapıya yaslanmayı da içeriyor mu? Çünkü yanağınızdaki izi net bir şekilde görebiliyorum" dedi Dr. Liu. Maomao elini sağ yanağına vurdu ama çok az ve çok geçti.

Hiçbir şey söylemedi.

Hiçbir şey söylemediler.

Kulak misafiri olurken suçüstü yakalanmıştı - ya da belki de yanağı . Bakışlarını Dr. Liu'dan kaçırdı ama Liu onu dinlemeyi reddetti. gözlerini ondan ayırmadı. Bunun yerine onu yakaladı ve boğazını sıktı.

Yow ow !

Kalçalarının üzerine geri çekildi. Kulak misafiri olma konusunda bu kadar endişeli , yoksa onu hemen yan odada bırakmazlardı. Görünüşe göre işin prensibi buydu.

Jinshi kahkahayı patlatacakmış gibi görünüyordu ve gülmemek için kendini zor tutuyordu. Basen, Maomao'nun muhafız olduğunu düşündüğü diğer iki adamla birlikte onun yanında duruyordu. Görünüşe göre yakışıklı olmak kolay değildi.

Jinshi neşeyi başarıyla bastırdı ve en ağırbaşlı tavrıyla öksürdü. "Dr. Liu. Size bir şey sorabilir miyim?"

"Evet, efendim?"

"Bana çırak doktorların henüz yarı hazır olduğunu söylemiştiniz, peki yeni oluşturulan makamın sakinleri hakkında ne düşünüyorsunuz? Ofisinize atanan saray hanımları?"

"Ne demek istediğinizi anlamadım. Onlar... şey, onlar saray hanımları, efendim."

"Evet, ama duyduğuma göre yaptıkları iş neredeyse çırak hekimlerin yaptığı işle aynı. Yani bahsettiğiniz akıl, beceri ve güce sahip olsalardı kendileri de hekimliğe terfi edebilirler, değil mi?"

Jinshi'nin etrafındaki insanlar şaşkınlıkla ona baktı.

Saray kadınları doktorluğa mı terfi etti? Bu teorik olarak mümkün değildi. Dr. Liu'nun orada durup birinin, İmparator'un küçük kardeşi bile olsa, kendisine böyle şeyler dikte etmesine izin vermesine imkan yoktu.

Ancak bu konuda ısrarcı olmak Maomao için işleri daha da zorlaştıracaktı, bu yüzden sessiz kaldı.

Jinshi ile tanıştığı süre boyunca onun nasıl düşündüğünü oldukça iyi anlamıştı. Yaptığı her şey ona mantıklı gelmiyordu ama ne söylemeye çalıştığını anlıyordu

Burada.

Ne yapmalıydı? Nasıl yardım edebilir?

"Öyle bir hanımefendi burada efendim. Eğer onu almak isterseniz," dedi. "Hoh. Peki, kalbi ne kadar güçlü?" Jinshi Maomao'ya baktı, Dostça bir gülümseme değil, yaramazca bir gülümseme.

Bu çocuğu...! Onun kışını silmek zorunda olması kimin suçuydu? *Aslında, belki de kışının derisi mükemmel bir çözüm olurdu...*

Ona yüksek sesle karşılık vermemek için direndi.

Dr. Liu, "Maomao cüretkâr biri, hepsi bu," dedi. "Her şeyden önce o bir kadın. Asla doktor olamaz."

Beni yakaladı, diye düşündü. Doktor *olmayı* özellikle istememişti bile - sadece bir doktorun muayenehanesine ihtiyacı olduğu için köşeye sıkışmıştı.

Beceriler. *Ben bir eczacıyım!* Luomen onu böyle yetiştirmişti. Daha fazla insanı kurtarmak için cerrahi eğitim almak istiyordu ama bu onu gerçek amacından uzaklaştırmayacaktı.

Bu arada, bir eczacı olarak gurur duyuyordu. "Ben değil miydim İlaçları karıştırma konusunda bazı çırak hekimlerden bile daha iyi olduğumu duyduunuz mu, Dr. Liu?" diye sordu.

Adam ona alaycı bir bakış attı. Bunun ona karşılık verebileceği bir durum olmadığını bilmenin hayal kırıklığıyla titredi - sadece bunu atlatması gerektiğini biliyordu.

"Bu durumda uygun bir hekime ihtiyacım yok. Eşdeğer becerilere sahip oldukları sürece, kasabanın testere kemiği ya da hatta bir eczacı. Onlara özel izin verebilirim. Bana bu şartlar altında en az iki kişi daha bulamayacağından emin misin?

koşullar?" Jinshi söyledi. Açıkça ifade ettiğinden daha fazlasını kastettiği belliydi. Maomao bu ses tonuna oldukça aşınaydı.

Arka saray, her zaman onun en rahatsız edici isteklerinin habercisi olmuştur.

Bu, şimdiye kadar ondan yapmasını istediği her şey kadar baş belası olacaktı ama aynı zamanda Maomao'nun entelektüel merakını da tatmin edecekti. Böyle bir şansı bir daha bulamazdı. Dr. Liu'yu ikna edebilirlerse, yepyeni bir şey öğrenme fırsatı yakalayacaktı. Kalbinin hızla çarpmaya başladığını hissetti,

hoş bir heyecan ve kesinlikle daha az hoş bir soğuk ter eşlik etti.

Yumruklarını sıktı. Dr. Liu ona uzun ve sert bir bakış attı.

açıkça reddetmesini söyledi.

Bunu yapmam, diye düşündü. Bunun yerine Jinshi'nin önünde diz çöktü. "Ben bir eczacıyım efendim, eğer beni gerçekten kabul ederseniz."

Jinshi'nin ağzının kenarları yukarı doğru seğirdi. "Onu duydun. Profesyonel görüşünüz nedir, Dr. Liu?"

Dr. Liu bir an için Maomao'ya sessiz bir bakış attı. Maomao, çıraklar ve diğer asistanlarla kıyaslandığında Dr. Liu'nun kendisine adil davranacağını düşünmüştü. Kadın olması gerçekten bu kadar büyük bir sorun muydu?

Sonunda şöyle dedi: "Söylediği gibi o bir eczacı. Ama bazı sorunlar vardır ki şifalı bitkilerle tedavi edilemez."

"Bu konuda bir şeyler yapmak onun tıbbi amirinin görevi değil mi? Bitkilerden daha fazlasını bilmesi gerekiyorsa, ona öğretilemez mi?"

Maomao, Dr. Liu'nun saygıyla eğildiğini göremiyordu ama o anda dişlerini sıkıp öfkesini bastırıyor olması gerektiğini biliyordu.

Jinshi, "Yapılması gerekeni yapacağınız konusunda size güvenebileceğimden eminim doktor," dedi ve odadan çıktı. Basen itaatkâr bir şekilde onu takip etti ama Dr. Liu'ya sempatik bir bakış atmadan edemedi.

Jinshi'nin gidişiyle sessiz bakışlar daha da yoğunlaştı. Maomao'nun tek yapabildiği zayıf bir gülümsemeydi.

"Bana kafanı ver. Bir kez, sonra ödeşiriz." "Evet, efendim..."

Parmak eklemi kafatasına çarptı. Aslında oldukça acı vericiydi. -Yaşlı madama parası için koşturabilirdi.

"Seni bununla bırakacağım. Argh! Lanet olsun Luomen'e. Beni gerçek bir baş belasıyla baş başa bıraktı!" Dr. Liu sandalyesine çöktü ve piposunu öfkeyle içiyordu. Demek hikayeyi Luomen'den duymuştu!

Belki de aptalı oynamayı planlıyordu.

Bir bakıma, Jinshi'nin gelmiş olması çok iyi bir şanstı. Dr. Liu hala açıkça sinirli bir şekilde üfleme devam etti.

"Sigara içmeniz gerekiyor mu efendim?" Maomao tabelayı işaret ederek sordu.

"Şu anda mı? Evet! Evet! Bunu görmezden gelecek kadar iyi ol.

Bir kere. Diğer odada biraz temizlik kalmadı mı?"

Oof, bak kim tuzlu hissediyor.

Yine de Maomao onu daha fazla zorlamaması gerektiğini biliyordu. Yan odaya geçti, sular altında kalmış mangala ve kırıklara baktı. damıtıcı ve başını ellerinin arasına aldı.

Sadece bu fotoğraf bile onun altı aylık maaşına bedeldi.

Bölüm 9: Mesaj

Jinshi villasında bir mektup aldı. Mektup tahta şeritlere ya da kâğıda değil, parşömene yazılmış, rulo haline getirilip bağlanmış ve balmumuyla mühürlenmişti. Farklı toprakların farklı mektup gönderme yöntemleri vardı; bu batıya özgü bir şeydi.

Gaoshun, Jinshi'nin şüphesini doğruladı: "Batı başkentinden geliyor," dedi.

"Evet, Sir Gyoku-ou'dan. Bugünlerde orada gazete olduğunu gayet iyi biliyorum..."

Kâğıt yapımında kullanılan ağaçların az olduğu batıda bile parşömenden daha ucuzdu. Jinshi mührü bir kez daha baktı ve beklediği mühür olduğunu doğruladı. Son zamanlarda ona oldukça tanıdık gelmeye başlamıştı; şu anda böğrüne kazınmış olana çok benziyordu.

Kravatı çekiştirerek mührü kırmaya çalıştı ama kravat ona direndi. Malzeme yeterince narin görünüyordu. Kesilebilirdi elbette. "Makasın var mı, Gaoshun?" Jinshi sordu.

"Buyurun, efendim."

Jinshi mührü kırdı ve iç çekti. Basen burada olsaydı, böyle bir tepkiye neyin sebep olabileceği konusunda Jinshi'yi hemen sorgulamaya başlardı ama Gaoshun daha iyi biliyordu. Jinshi'nin konuşmasını bekledi.

"Okumak ister misin?" Jinshi sordu. Gaoshun parşömene bir göz attı ama başını salladı.

"Ne yazıyor efendim?"

"Kızı, planlandığı gibi tam da *bizim* saraydan ayrılacağımız saatte arka saraya girecek. Sadece bir programı teyit eden bir adam için son derece buyurgan bir mektup." Gyoku-ou Jinshi'nin hâlâ arka sarayın yönetiminden sorumlu olduğunu mu düşünüyordu?

Gaoshun, "Pratik olarak konuşmak, onun arka saraya kabulü siz dönene kadar ertelenmek zorunda kalacak," diye gözlemde bulundu. Jinshi kendini kötü hissetti

Bunca yolu gelmiş olan prenses için ayrı bir villada kalıp beklemesi gerekiyordu. İmparatoriçe Gyokuyou'nun itirazları nedeniyle arka saraya giremezdi.

Bariz bir uzlaşma yolu vardı: onu İmparatorluğun küçük kardeşinin eşi yapmak. Tabii ki Jinshi'nin onunla evlenmeye hiç niyeti yoktu.

Jinshi ise meselenin ne kadar yakın olduğunu biliyordu ve bu durum tüylerini diken diken ediyordu. Eğer böğrüne o armayı damgalamamış olsaydı, İmparator bile muhtemelen ona sineye çekmesini ve kızla evlenmesini emretti.

Jinshi bir şey söylemedi ama şakağına vurdu. Zihninde konuyu tekrar gözden geçirdi; bir şeyler hâlâ yanlış geliyordu.

İmparatoriçe Gyokuyou Jinshi'nin markasını biliyordu. Bu sır İmparatoriçe'nin elinde bir silahtı ama iki ucu keskin bir kılıçtı. Jinshi'nin vücudunda İmparatoriçe'nin kendi armasını taşıdığı herkes tarafından bilinmemeliydi. İmparator ve İmparatoriçe onu bunu yaparken görmüştü ve ne anlama geldiğini biliyorlardı ama başka biri bunun zina kanıtı olduğunu düşünebilirdi. Hem de çok tuhaf eğilimler içeren bir zina.

Potansiyel evlilik eşleri arasında İmparatoriçe'nin kendi yeğeni bile çok tehlikeliydi.

Gyokuyou'nun bakış açısından, bu daha az sadece yüksek yolu seçip kızın girişini kabul etmek zararlıdır.

Arka saraya. İmparator onu birkaç kez ziyaret etmişse ne olmuş yani? İmparatoriçe asla böyle bir şeyi kıskanacak kadar küçük düşünmezdi, şimdi değil. O halde kızın kendisinde İmparatoriçe'nin itiraz ettiği bir şey mi vardı?

"Gaoshun... İmparatoriçe Gyokuyou, Sör Gyoku-ou ve kızına yakın mı?"

"Suiren Hanım'ın bu soruya benden daha iyi cevap verebileceğini düşünüyorum, efendim."

Jinshi yaşlı nedimeye baktı. "Bundan şüpheliyim.

İmparatoriçe Gyokuyou hala batı başkentindeyken Efendi Gyoku-ou'nun bu kızı yoktu. Birbirlerini hiç görmediklerinden şüpheleniyorum."

Suiren, Jinshi'nin önüne biraz pirinç krakeri koydu. Onlar değildi

En sevdiği; yakında burada olacak Maomao için hazırlanıyordu. Genç kadın villadayken hiçbir şey yemiyordu ama Jinshi eve atıştırmalık bir şeyler götürebildiği için mutlu olacağını biliyordu.

"Bu batıya gitme emri iyi, değil mi?" Jinshi söyledi.

Evet, bu öneri sadece onu için yapılmış olabilir.

İmparatoriçe'yi arka sarayda sadece bir eş olduğu dönemden beri tanıyordu ve her zaman kurnaz bir kadın olmuştu. Jinshi kendi kendine, "Kalbinde iyi niyet olduğuna inanmak istiyorum," diye mırıldandı.

İyi niyet elbette pek çok şekilde tanımlanabilirdi ama asıl mesele onun bir planı olmasını ummasıydı.

Ancak politik bir mesele olduğu için, ona eleştirmeden güvenemezdi.

Jinshi mektubu tekrar gözden . Mühür gerçektir ama bir elçi tarafından yazılmış gibi görünüyordu. İfade açıktı, aceleliydi ama aslında Gyoku-ou her şeyin yolunda olduğundan emin olmak istiyordu. Bu

Biçim ve içerik arasındaki bu uyumsuzluk biraz şaşırtıcı.

Her neyse; Jinshi bunu dosyalarında saklamak zorunda kalacaktı.

Mektup kutusuna koyması için Gaoshun'a verdi.

Tam kopan bağı atmak üzereydi ki durdu. İpin bükülmüş kâğıttan yapıldığını fark etti. Bu yüzden bu kadar narin hissetmişti. Şaşırmıştı: kâğıt bir bağ, parşömen rulosunu bağlamak için garip bir şey gibi görünüyordu.

Kâğıt ipi incelemeye başladı, yavaşça gevşetmeye çalıştı. Tek bir kâğıda yazılmış bir mektup olduğu ortaya çıktı. Açıldığında, uzun bir sayı dizisi ortaya çıktı.

"Ay Prensi," dedi Gaoshun. Artık Jinshi adını kullanmıyordu ve bir daha asla kullanmayacaktı.

Jinshi, "Görünüşe göre batı başkentinde araştırmam gereken bir şeyler oluyor," dedi. Rakamların ne anlama geldiğini bilmiyordu ama bir şeylerin şüpheli olduğu açıktı. Tekrar etmek gerekirse, mühür gerçektir; en azından mektubun kendisi gerçektir. Kravata gelince, gizlice değiştirilmiş miydi? Yoksa mektubu Gyoku-ou'dan başka biri mi mühürlemişti? Elbette teorik olarak mümkündü.

Bunu Gyoku-ou'nun kendisi yapmıştı ama Jinshi bundan çok şüpheliydi.

"Ama neden?" diye yüksek sesle merak etti. "Bu bana bir tür şifreli mesaj mı?"

Gaoshun, "Bunun için çok dolambaçlı görünüyor, ama belki de gönderenin başka seçeneği yoksa..." dedi. Kesin bir şey söylemeden durdu.

Bu bir kumardı. Jinshi mesajı bulabilirdi de, bulamayabilirdi de. Ya bulamazsa, o zaman ne olacaktı? Belki başka bir mesaj. Belki de Jinshi sonunda fark edene kadar birkaç tane daha.

"Bu rakamların ne anlama geldiği hakkında hiçbir fikrim yok. I Sanırım bir uzman çağırırsak iyi olacak," dedi Jinshi. Neyse ki tam da o kişiyi tanıyordu.

Gaoshun kaşlarını çattı. Bu tanıdık bir hareketti ama kaşları her zamankinden daha derin görünüyordu.

" olup bittiğine dair bir fikrin varmış gibi görünüyorsun," dedi Jinshi.

"Hayır efendim," diye yanıtladı Gaoshun. "Ancak, şöyle bir şey hatırlıyorum daha önce de oldu."

"Ne zaman oldu bu?" Jinshi parşömene bakarak sordu. "On yedi yıl önce. Gizli bir mesaj Yi klanının yok oluşu."

Yi klanı. Gyokuen iktidara gelmeden önce batı başkentini onlar yönetiyordu. Gerçekten de bölge eskiden I- sei Eyaleti ya da onların adıyla "Yi Batı Eyaleti" olarak biliniyordu. Ama artık İmparatoriçe onları yok ettirdiği için artık var değillerdi. Sözde isyan planları yapıyorlardı. Jinshi o sırada sadece dört yaşındaydı ve olaylarla ilgili hiçbir şey hatırlamıyordu.

Jinshi, "Yi klanını ortadan kaldırmak, imparatoriçenin arka saraydaki çalışmalarıyla birlikte en dikkate değer eylemlerinden biriydi," dedi.

Naip imparatoriçe: yani eski imparatoriçe Dowager. Kendisi hiçbir zaman tahta geçememiş, ancak bir başbakan gibi eski imparator adına siyaset yapmıştır.

"Majesteleri eski imparatoriçe dowager Kadın olmasına rağmen siyasette yer aldı ve aptaldan başka bir şey değildi," dedi Gaoshun.

"Farkındayım. O günlerde aptalın kim olduğunu biliyorum."

Eski imparator -Jinshi'nin babası- bu konuyla hiç ilgilenmemişti.

Politika. Jinshi'nin hatırlayabildiği kadarıyla, adam hastalık yüzünden zayıf düşmüştü; politikaya karışmaya en yakın olduğu zaman Hükümet, zaman zaman sarayda dolaştığı zamanlardı. Son yıllarında odasından neredeyse hiç çıkmaz, resimleriyle meşgul olurdu.

İmparatoriçe bazı zorlayıcı hamleler yapmıştı ama bunların neredeyse tamamı halkın yararınaydı. O, bunları yükseltti Ama aynı zamanda, kan bağıını liyakatten üstün tutan yüksek memurların antipatisini ve hatta nefretini kazandı.

İmparatoriçe'nin en esrarengiz görünen hamlelerinin bile arkasında bir mantık olduğu ortaya çıkmıştı. Arka sarayın genişletilmesi de böyleydi; belki de Yi klanının yok edilmesi de böyleydi.

Hikâye basitti: Yi klanı bir isyan planlamış ve yok edilmekle cezalandırılmıştı. Ancak tam olarak ne şekilde Planladıkları isyan ellerine geçmemişti ve daha da endişe verici olanı, Jinshi'nin gizli mesajlardan ilk kez haberdar olmasıydı.

O da sordu: "Yi klanı ne tür bir isyan planlıyordu?"

Yi yok edilen son klan değildi; Shi klanının kaderi zihninde daha tazeydi. Jinshi sağ tarafındaki yara izini sildi. anılarını yeniden yaşarken yanaklarını sıktı.

Gaoshun, "Eğer bu biliniyor olsaydı, eminim size söylenirdi, Ay Prensi," diye cevap verdi. Yi klanının ne planladıkları bilinmeden önce yok edildiğini söylemenin üstü kapalı bir yoluydu bu.

"Ve sen bunu onayladın mı?" Jinshi sordu.

Gaoşun beklenmedik bir dürüstlikle, "Hayır," diye cevap verdi. Jinshi sorusunun haksızlık olduğunu fark etti. Gaoshun o zamana kadar çoktan Jinshi'nin bakıcısı olmuştu; siyasete karışması söz konusu olamazdı. "İmparatoriçe Dowager sadece bir insandı. O zaman

eski imparatorun aklını kaybettiği zamanlarda."

Jinshi'nin hatırladığı tek eski imparator buydu, perişan ve tutarsız.

"Eminim daha fazlasını öğrenmek istersiniz ama Xiaomao yakında burada olacak."

"Ona hâlâ öyle mi diyorsun?" Jinshi gözlerini kıstı. "Eğer şimdi dursaydım, eminim sorular sorardı." Elbette haklıydı ama yine de canı yanmıştı.

"O zaman neden Maamei Xiaomei demiyorsunuz? Eşleşmek için." Maamei Gaoshun'un kızıydı ve Jinshi onun babasına karşı ne kadar zorlayıcı olabileceğinin farkındaydı.

Gaoshun yorgun görünüyordu. "Eskiden yapardım. Ama bunu yapmam yasaklandı, bu yüzden özür dilerim efendim ama yapamam."

"Yasak mı? Ne yani, ağzından kaçırdın ve herkesin içinde ona böyle mi seslendin?"

"Hayır... Diğerine Damei demek gibi talihsiz bir alışkanlık edindim."

"Damei..." Başka bir deyişle, "Küçük Mei"ye karşılık "Büyük Mei". Gaoshun'un kızının adı Maamei, karısının adı ise Taomei idi. Normalde bu kadar önemli olmayabilirdi ama Gaoshun'un karısı da kızı kadar korkutucu olabilirdi.

", ne kadar mesafe var?"

"Altı yıl," dedi Gaoşun, vurgulamak için parmaklarını kıvrarak. Erkeğin kadından altı yaş büyük olduğu bir evlilik pek alışılmadık görünmezdi, ama tam tersi, bu yaygın bir durum değildi. Gaoshun bununla bir şey kastetmemiş olsa bile, işin nasıl garipleşebileceğini hayal etmek kolaydı.

"Hm, anlıyorum. Evet, Maamei'nin ismini yalnız bırakmamız gerektiğine inanıyorum." "Elbette efendim. Teşekkür ederim." Gaoshun derinden eğildi.

Jinshi mektubu kilitli bir çekmeceye koydu. Koridorda bir zilin çaldığını duydular, bu bir ziyaretçinin geldiğini gösteriyordu.

"Kedi geldi," dedi Jinshi. Maomao hâlâ birkaç günde bir yarasını kontrol ediyordu. Doğrudan hastaneden geldiği için muayenehanesinde, o gün iş yerinde yaşadığı sorunlarla ilgili azar işitmeyi bekliyordu.

Mektup Jinshi'yi hâlâ rahatsız ediyordu ama bununla daha sonra ilgilenecekti. Şimdilik yüzünde bir gülümseme belirmesine izin verdi ve Maomao'nun ayak seslerinin yaklaşmasını bekledi.

Bölüm 10: Pratik Alıştırmalar

Tavuklarla başladılar. Aslında hâlâ sıcaktı, henüz katılaşmamıştı. Sadece göğsü ve karnı yolunmuştu; kuşların kanı bile akmamıştı. Maomao keskin, özenle parlatılmış bıçağı sapladığında kan fışkırdı.

"İç organları dikkatlice çıkarın. Tek bir çizik bile görmek istemiyorum. Onlar akşam yemeği olacak, bu yüzden onlara nazik ."

Maomao, *bütün kanı akıtmaya dikkat etmeliyiz yoksa et kötü kokar*, diye düşündü. Kan akıtma görevi, becerilerini geliştirmeleri için onlara bırakılmıştı.

Orada Maomao'dan başka beş ya da altı kişi daha vardı. Tanıdığı yüzlere bakarak, diğer herkesin bir çırak doktor.

Kendisine bir ilaç koşusuna katılması söylenmişti ama kendini başkentten biraz uzakta bir tavuk çiftliğinde buldu. Her şey serbest dolaşan kuşlardan birini yakalamakla başladı ki bu doktor kıyafetleri içinde neredeyse imkansızdı. Bunun yerine onlara çiftlik kıyafetleri ve kirli deri önlüklerle işe koyuldular. Ne zaman ki Bir kuş yakaladıklarında boynunu sıkmaları ve ardından yakındaki bir kulübeye girip kesmeye başlamaları gerekiyordu.

Bunların doktorlar, seçkinler, başkentten kaymak tabakası olduğunu kim hayal edebilirdi ki?

Dr. Liu, "Sizden onları canlı *canlı kesmenizi* istemediğimiz için minnettar olun," dedi. Sesi neredeyse eğleniyormuş gibi geliyordu. Sahip olmak

Elinden gelen tüm ihtişamla talimatlarını ilettikten sonra tavuk çiftçisiyle pazarlığa başladı. Karaciğerinden midesinin kurumuş astarına kadar bir tavuktan elde edilebilecek tıbbi her şeyin değerini hesaplıyorlardı.

Maomao, tavuk yakalamak ve kesmek gibi işlere diğerlerinden daha olduğu izlenimini edindi.

çırak hekimler- bu da Tianyu'nun bir kuşu ilk yakalayan. Bu sıkıntı onu "Çiftlikte mi büyüdün?" diye sormaya teşvik etti.

"Hayır. Bu eğitimi üçüncü kez alıyorum, o yüzden alışmaya başladım. Yine de hiç iyi hissettirmiyor."

Haklıydı: Kan lekeli kıyafetler çırakların gerçek dünya pratiğine çoktan başladığını gösteriyordu.

Tianyu, "Şimdi sana bir sorum var, Niang-niang," dedi. Maomao bu isim karşısında kaşlarını çatı. Bu isimden pek hoşlanmıyordu ama adam onu kızdırdığını gördüğünden beri bu ismi daha çok kullanmaya başlamıştı, bu yüzden yapabileceği en iyi şey bir şey söylememektir. "Dr. Liu'yu buraya nasıl getirdin?"

Tianyu'nun gözleri parlıyordu. Yirmili yaşlarının ortalarında bir yerdeydi ama o anda aklında yaramazlık olan on yaşında bir çocuk gibi görünüyordu. Normalde bu tür şeylere hiç ilgi göstermezdi. Maomao, tüm enerjisini En'en'e ayırdı.

Ama dedikoduyu sever.

En'en'i de dedikodularla doldurmuştu, bu yüzden Maomao ilk başta onu sadece hızlı kulaklı biri olarak düşünmüştü, ama görünüşe göre doğuştan merakı da vardı. Yine de tüm gevezeliğine rağmen, Maomao'ya doktorların pratik egzersizlerinin ne içerdiği hakkında tek bir kelime bile etmemişti. Görünüşe göre şarlatanın gevşek dudaklarını paylaşmıyordu.

Her halükarda Maomao onunla konuşmak istemiyordu ve konuşursa da ondan pek yararlı bilgiler alamayacağını biliyordu.

"Konuşmak yerine, elinizdeki işe konsantre olmaya ne dersiniz? O safra kesesini yarmadığın için sana teşekkür ederim."

Bunu yapmak her yere safra bulaştırır ve etin tadını berbat hale getirirdi. Dahası, bir hayvanın safra kesesi potansiyel bir tıbbi içerikti ve bu yüzden bir tanesini mahvetmek büyük olasılıkla onlara Dr. Liu'nun eklemine tadına baktıracaktı.

Tianyu gevezenin tekiydi ve bir erkek için değersiz bir bahane gibi görünüyordu ama en azından ellerini iyi kullanıyor gibiydi. Kaygan kuş etini kolaylıkla kesti.

Dr. Liu, "Çalışırken, organların insandaki benzerlerine nasıl karşılık geldiğini düşünün" diye talimat verdi.

Elbette insanlar ve tavuklar farklı yapıdaydı ama bu yine de mantıklı bir ilk adımdı. Eğer kaçan bir tavuğu yakalayamazsanız, çırpınan bir hastayı nasıl tedavi edecektiniz? Canlı bir kuşun boynunu sıkacak cesaretiniz yoksa, bir kesecek cüreti nereden bulacaktınız? Ve eğer kuş öldükten sonra bile onu kesip biçecek kadar becerikli değilseniz, bir insan bedeni üzerinde çalışma şansınız yoktu.

Bu uygulama olabildiğince temeldi, ancak bu ilk aşamayla başa çıkamayan çıraklar vardı.

"Tavuklardan sonra ne üzerinde çalışacağız?" Maomao sordu - aslında bir sonraki aşamaya geçeceğini varsayarak.

"Domuzlar," diye yanıtladı Tianyu. "Yeterince büyükler, bu yüzden üçlü gruplar. İneklere geldiğimizde, beş kişilik gruplar oluyor. Ama o noktada çok daha az insan oluyor. Bir kez alışmaya başladığınızda, size doktor üniformanızı giydiriyorlar ve kan bulaşmamasını söylüyorlar. Ondan sonra bir adım daha var ama bilmiyorum. ne olduğunu."

"Oraya varmadın mı?"

"Hayır, beni tekrar başlattılar. Yeterince ciddi olmadığımı iddia ettiler."

"Nedenini anlayabiliyorum," dedi Maomao kendini durduramadan. Kendini yapmaktan alıkoyamadığı bir başka şey daha, nihayetinde Tianyu'ya uzanıyordu; diğer çıraklardan çok daha sakin görünüyordu. Bu nedenle, daha önce buraya gelmiş olan Tianyu dışındaki herkes tavukların kanını görünce yüzünü buruşturmuştu.

"Daha kötüsü de olabilirdi. Bu iş için uygun olmadığınıza karar verirlerse, sizin için her şey biter."

Uygun değil, ha?

Biraz diseksiyon yapmayı doktorlara ne olduğunu merak ediyordu; belki de başka bölümlere transfer ediliyorlardı. Olası bir doktorluk kariyerinden kopmuş olacaktı.

"Bir doktor çırağının maaşıyla tatlı En'en'ime hak ettiği hayatı veremem!"

Adam hâlâ pes etmemişti - ne zaman edeceğini bilmiyor muydu?

Dayan, En'en!

İnsanlar tavuklarını kestikçe kan kokusu yayılmaya başladı. odaya yayıldı. Buna dayanamayan bir çırak burnuna ve ağzına bir mendil bastırdı, ancak Dr. Liu geri döndüğü anda kıdemli doktor mendili elinden aldı. "Giymek

Bir hastayı tedavi ederken maske doğru protokoldür. Ama burada değil" dedi.

Mendilin altında çırağın yüzü tavuğu gibi kansızdı. Kısa süre sonra kulübede kalamayacak kadar hastalandı ve koşarak dışarı çıktı.

"Tanrım. Bu kaçınıcı oldu? Şansı ," dedi Tianyu sanki bu durum onu hiç etkilememiş gibi.

Maomao iç organları bir tepsiye dizdi. Kalp, karaciğer, bağırsaklar, mide.

Bağırsaklara zarar vermek kolaydır ama lezzetlidir. Neredeyse şu anda onları yiyebilirdim. Tavuk bağırsakları küçük ve narin olsa da yıkaması sinir bozucu. *Taşlığı bir şişe geçirip ızgarada için neler vermezdim. Bir tutam tuz, tek ihtiyacı olan bu.* Eğer kanı doğru şekilde çıkarmış olsalardı, nefis olurdu. *Safra kesesi de tek parça. Mükemmel.* Her yere safra dökmek bütün kuşu mahvederdi.

Organları dikkatlice tepsiye yerleştirdi. İşini bitirdiğinde Dr. Liu bakmak için yanına geldi. "Pekâlâ. Onları tekrar yerleştirin ve dikin," dedi.

"Pardon?" Ama onları pişirilebilirliklerine göre çoktan ayarlamıştı!

"İşe koyulmaya hevesli olduğunu görebiliyorum. bu durumda çalışmak. Hastaları et yığınının başka bir şey olarak görmemeye başlayacaksınız."

"Bundan şüpheliyim efendim," dedi ama aslında adam onun içini görmüştü.

Safra kesesine zarar vermemek için özel bir dikkat göstererek tüm organları ait oldukları yere geri koydu.

"Bununla ne yapacağını biliyor musun?" Dr. Liu, Maomao'nun burnunun altına bir şey sokarak sordu. Bir balık kancasına ve dikkatlice beze sarılmış bir ipliğe benziyordu.

"Evet, efendim, aşağı yukarı."

İplik muhtemelen ipekti; bu da kendine özgü parlaklığı açıklıyordu. Kancalı iğneye ipeği geçirdi, sonra dikerken parmaklarıyla kesiğin kenarlarını birbirine bastırdı.

En azından daha önce dikiş dikmiştim. Her zaman düz bir iğneyle, ama kancalı olanı kullanmak beklediğinden daha kolay oldu. O alıştığında ne kadar etkili olacağını görebiliyordu. *Resmi görevdeyken sana güzel şeyler veriyorlar.*

Böylece dikiş dikerek ve eşit derecede etkilenererek . Ölçü. Eğer bir şey isteyebilseydi, kancanın ucunun biraz daha uzun olmasını isteyebilirdi - biraz kısaydı ve tutması zordu. Daha sıkı kavrayabileceği bir şeyle bu daha kolay olurdu.

Tutmak için işe yaramaz. Daha iyi kavrayabileceğim bir şeye ihtiyacım var.

Hâlâ işi bitirdiğinde sadece kendisi için yeni bir alet geliştirip geliştiremeyeceklerini düşünüyordu. Şöyle bir baktı ve Tianyu'nun çoktan bitirmiş olduğunu gördü. İşte yine o hayal kırıklığı.

"Şuna bir bakayım," dedi Dr. Liu, dikişleri incelerken. "Hımm. Pekâlâ, bundan sonra ne istersen yapabilirsin. Ama ben ilaç için kullanabileceğimiz organları topluyorum. Gerisini sen alabilirsin." Pek de etkilenmiş görünmeden arkasını döndü. Görünüşe göre bu onun onayından geçiyordu. "O iğneleri yıkadığınızdan emin olun. Kaynatın ve dezenfekte edin. Ucuza gelmiyorlar."

Şekillerinden inceliklerine kadar, kancalar açıkça yetenekli zanaatkârların eseri idi. Maomao sessizce bir tanesini eve götürmeyi umuyordu; bu fikir de buraya kadarmış.

Dikişleri kesti ve temizleyebilmek için organları bir kez daha dışarı çıkardı.

Maomao, tavuklardan domuzlara ve oradan da ineklere terfi etti ve o sıralarda bir teslimat aldı.

"Çok teşekkür ederim," dedi ve yatakhaneyi işleten kadından aldı. Akşam yemeği çoktan geçmişti; iş geç bitmişti. Kadın bunca zamandır onu bekliyordu. Kadın Ayrıca biraz sırtıyor mu? Maomao gönderene baktı ve

Gaoshun'du.

Yanlış bir fikre kapıldığını garanti edebilirim.

Gaoshunun adına gelmiş olabilir ama sadece bir kişi göndermiş olabilir. Jinshi. Basen'in adını da kullanabilirdi ama bu Basen'in öğrenmesi halinde sıkıntı yaratacak gibi görünüyordu, o yüzden Gaoshun'du.

Maomao hâlâ birkaç günde bir Jinshi'nin villasına gidiyordu. Yıl sonu tatili sona erdiğinde bunu Yao ve En'en'den nasıl saklayacağı konusunda endişelenmişti ama sorun kendiliğinden çözüldü.

"Benden önde gittiğini düşündüğünü biliyorum Maomao, ama değilsin!" Yao ilan etmişti. Belli ki Maomao'nun Jinshi'ye yaptığı ziyaretlerin "pratik alıştırmalar" için yapılan geziler olduğunu düşünüyordu.

Sanırım tamamen haksız değil, diye düşündü Maomao. Her halükârda, Yao'nun uygun yanlış anlaması için minnettardı. Yao'nun davranışlarına bakılırsa, o bu acımasız yolda yürümeyi seçmiş gibi görünüyordu.

Teslimatta Gaoshun'un ismi Maomao'nun aklına oğlunu getirdi. *Basen'i villada hiç görmedim.* Bir hücum atı kadar güçlüydü. yaban domuzu ve onun kadar kurnaz. Muhtemelen ustasındaki herhangi bir değişikliği fark etmemesi için Jinshi'nin özel hayatından kasıtlı olarak uzak duruyordu.

Yine de Jinshi'ye işte eşlik ediyor gibi görünüyor. Jinshi'ye tıbbi ofis, örneğin. Ona neler olup bittiği hakkında ipucu vermemek doğaldı, ancak Basen bile onu dikkatli bir şekilde ele almazlarsa sinirlenirdi. Neyse ki Gaoshun bunu nasıl yapacağını biliyordu. Ya da en azından Maomao öyle olmasını umuyordu.

Maomao, güvenli bir şekilde odasına paketi açtı. İçinde bir mektup ve beze sarılmış, hafif kokulu bir şey vardı.

"Her zamanki gibi zarif, görüyorum." Ambalajı açarak içinde tütsü bulunan seramik bir kabı ortaya çıkardı. Burnuna götürdü ve kokladı.

Bazı ilavelerle sandal ağacı bazı.

Karışımların hepsi muhtemelen çok süslüydü, ancak kokular birbirini pek iyi tamamlamıyordu ve

sonucun ucuz olduğu izlenimini verdi. Her zaman en iyisine sahip olan Jinshi'den biraz kötü bir gösteri.

Hayır... Bekle.

Maomao için olduğu için bilerek o kadar iyi olmayan bir şey mi göndermişti? Onun bir keresinde bir insanın sınıfını kullandığı tütsüden dair bir şeyler söylediğini hatırlıyor gibiydi. Bu açıdan bakıldığında, bu bir saray hanımı için beklenenden biraz daha güzeldi, ama çok fazla değil.

Geriye Jinshi'nin ona neden tütsü gönderdiği sorusu kalıyordu. Kolunu kokladı ve hafif bir kan kokusu keşfetti.

Onu görmeden önce kokusunu aldığımı sanıyordum.

Son zamanlarda, çiftliğe yaptığı diseksiyon gezilerini ev ziyaretlerine gittiğini söyleyerek örtbas ediyordu. Hayvanlar Kendilerini açıklamak yeterince kolaydı; organlar şifalı, et ise yemek içindi.

Bugün, bir avcının bir ayı yakalama şansına sahip olduğu ve doktorların diseksiyona dahil olabildiği ortaya çıktı.

Dr. Liu kendinden geçmişti; onlara bunun çok nadir bir fırsat olduğunu söylemişti. Eti bozmaması için kanın hızla akıtılması gerekiyordu, bu yüzden doktorlar nadiren gözlem yapabiliyordu.

Diseksiyon kıyafetlerini değiştirmişler ve deri giymişlerdi. önlükler. Her şey bittikten sonra Maomao mahkemeye dönmeden önce bir banyo yaptı.

Arada bir hamamlardan birine gitmek güzel, diye düşündü. Yurtta banyo yoktu, bu yüzden bu bir özellikle hoş bir fırsattı. Maomao'nun büyürken deneyimlediği, eğlence bölgesinin az sayıdaki lükslerinden biri de insanların her gün banyo yapmasıydı. Arka sarayda bile birkaç günde bir yıkanabiliyordu.

Banyo yapmayı sever miydi? Eğer sıkıştırılırsa, öyle olduğunu söylemek zorunda kalacaktı. Bu kez hamama giriş ücretini bile ödemişlerdi ve gün ortasında banyo yapmak onun için bir zevkti. kendine has bir zevk.

Oh... Belki de saçım yüzündendir. Saçlarının kuruması için zaman yoktu elbette, o yüzden yıkamadan gitmişti.

Jinshi'nin, Jinshi'nin bu işi yapması için neyin gerekli olduğunu anlayıp anlamadığını merak ediyordu.

gerçek bir doktor olmak.

Belki bir kısmını. Ama insan cesedi parçalamayı bildiğinden emin değilim.

Belli ki onu muayene etmeye geldiğinde yanında getirdiği kokuyu almıştı. En tuhaf şeyler konusunda bile titiz olabiliyordu.

Hala durumu düşünen Maomao, tütsüden bir çay kaşığı aldı ve yaktı. Sonra üzerine bir sepet koydu ve sepetin üzerine yarın giyeceği kıyafetleri yerleştirdi.

Bununla başlayalım. Sadece bir tutam kullandı; fark edilip edilmeyeceğinden bile emin değildi.

Böylece ertesi gün için hazırlandı ve yatma vaktinin geldiğine karar verdi. Gece kıyafetlerini giymek üzereydi ki kapı çalındı. "İçeri gel," dedi.

En'en elinde böreklerle içeri girdi. "Bunlar akşam yemeğinden kaldı. İster misin?"

"Kesinlikle." Maomao, En'en'in yemeklerinden yeme fırsatını asla kaçırmazdı. Şu anda o kadar da aç değildi ama Yarınki kahvaltı. Bugünlerde yaptığı geziler, Jinshi'yi görmeye gitmesi ve tıbbi uygulamalar nedeniyle pek fazla vakti olmamıştı. En'en'in ev yapımı yemeklerinin tadını çıkarma fırsatları.

En'en börek tabağını masaya koydu ve sonra tütsüyü gördü. "Kıyafetlerini parfümlemek hiç sana göre değil."

"Benim aylarım var. Sadece son zamanlarda her zamankinden daha fazla kan var." Bu doğru değildi; tam da ayın bu zamanlarında birkaç gün boyunca oldukça melankolik oluyordu. "Yao'nun bunu yaptığını biliyorum ve bunun iyi bir fikir olabileceğini düşündüm."

Elbette bu işi yapanın muhtemelen En'en olduğunu biliyordu.

"Oh, anlıyorum." Maomao, En'en'den sivri bir karşılık bekliyordu ama En'en bundan başka bir şey söylemedi. Her ne kadar Maomao'nun bu günlerde ne kadar sık dışarıda olduğunu fark etmiştir.

Yani beni konuda ikna etmeye çalışmayacak mı?

Maomao Yao'yu herhangi bir şeye bulaştırmadığı sürece, En'en onun işine burnunu sokmamaktan memnun görünüyordu.

Maomao böreklerin üzerine bir bez örttü ve geri döndü

değişiyor.

Maomao ertesi gün muayenehaneye vardığında Yao'yu Dr. Liu ile konuşurken buldu ve pek de mutlu görünmüyordu. İki genç kadın bugünlerde işte sık sık birbirlerini bu yüzden birbirlerini pek görmemişlerdi ve yeniden bir araya gelmiş gibi görünüyorlardı fırtınalı bir gün olabilir.

Umarım şüpheli bir şey söylemez, diye düşündü Maomao endişeyle ecza dolabını düzenlemeye koyulurken.

"Ve *beni* hiçbir şey için dışarı gönderme ihtiyacı hissetmiyorsun?" Yao dedi ki.

Ve burada.

Yao kararlıydı ve görünüşe bakılırsa en az Dr. Liu kadar korkutucu görünmeye niyetliydi.

Kıdemli doktor, "Hayır, bilmiyorum," diye yanıt verdi ve ardından tartışmanın sona erdiğini söylemek istercesine günlük rapora baktı. Raporda sadece dün rapor edilecek fazla bir şey olmadığı yazıyordu.

"Komik. Bugünlerde hep ayak işlerine bakıyorsun Maomao," dedi Yao. Harika. Şimdi Maomao da işin içindeydi.

"Evet, öyle görünüyor," diye cevap verdi. Bunu tartışmanın bir anlamı yoktu. "Peki dünkü işlerin seni nereye götürdü? Ne yapmaya?"

"Biraz ayı safrası topluyordum," dedi Maomao. Aslında o anda, bir gün önce elde ettiği safrayı bir kenara koyuyordu. Avcı onlara işlenmiş bir miktar vermişti. Çok güzel bir ilaçtı; şekilsiz kurutulmuş bir hurmaya benziyordu.

Dr. Liu'nun bir bakışını yakaladığını düşündü ama Liu onu durdurmak için bir şey söylemedi. Suçlayıcı bir şey söylemediğini biliyordu.

"Safra çok önemli bir tıbbi bileşen olduğu için nasıl hazırlandığının gösterilmesini istedim. Ayrıca safra kesesinde taş olup olmadığını görmek için bir ineğin kesilmesine de yardım ettim. Üzülerek söylüyorum ki, yoktu."

"Bir ineğin safra kesesindeki taşlar, yani bezoarlar mı? Bunların her bin hayvandan ancak birinde bulunduğunu duydum. Orada olmadığını neredeyse kesinlikle bildiğin bir şeyi neden aramaya gidiyorsun?" Yao

sordu.

"Adil bir soru. Hayvan safra taşı belirtileri gösteriyorsa bezoar bulma şansı çok daha yüksektir. Taşlar çok daha fazla Açık pazara çıktıkları anda daha pahalı oluyorlar, bu nedenle işaretleri gösteren bir hayvan görürseniz, yerinde bakmak son derece mantıklı."

Maomao ince bir çizgide yürüyor, Dr. Liu'nun kendisine kızmasını engellemeye çalışırken kesinlikle doğru olmayan bir şey de söylemiyordu. Yao'ya karşı biraz suçlu hissediyordu ama bu konuşmadan sıyrılması gerekiyordu. *Bunun benim için adil olmadığını biliyorum...*

Jinshi'nin arkasına saklanıyordu. Yao kirli taktikleri yüzünden ona zor anlar yaşatabilirdi ama Maomao konuşacak havada değildi. Yapacak başka, daha acil işleri vardı.

Yao ona baktı ve yüzünü buruşturdu. Dr. Liu günlük rapora tekrar baktı. Maomao'nun durumundan memnun olduğunu söylüyor gibiydi. Cevap ver.

Anlıyorum, Yao. İnan bana, biliyorum! Maomao, Yao'nun ne istediğini biliyordu. gerçekten söylemek istedim. *"Neden ben de gelemiyorum?" Bilmek istediğin şey bu.*

Sonunda cevabı veren Dr. Liu oldu. "Yapacak bir işiniz varsa, kafeteryaya giderek işe başlayın."

"Kafeterya mı efendim? Neden?"

"Dur tahmin edeyim: daha önce hiç öldürmedin ve hayatında tavuk. Maomao'nun sadece ayıyı doğramalarını *izlediğini* mi sanıyorsun? Burada olan şey bu ve o artık buna alıştı." Bu Dr. Liu'dan gelen nadir bir iltifattı ama nedense Maomao'nun hoşuna gitmedi.

"Peki En'en? Tavuk kesmede Maomao'dan bile daha iyi olmalı."

"Belki öyle, ama neden ilk etapta ayak işleriyle ilgilenmeyen birini getirdin? Ne yani, En'en'in seni rahat bırakacağını mı sandın? Kimseye baskı yapmayacağım.

Hırsı olmayan biri. Bu ayak işlerini sadece Maomao'nun yapmasının haksızlık olduğunu mu düşünüyorsun? Her şeyin farklı olmasını mı istiyorsun? O zaman işe etrafındaki insanlar için bir yük olmadığından emin olmakla başla!"

İşte her zamanki Dr. Liu, acımasız ve merhametsiz.

Yao eteğini tuttu; doktorun sözleri belli ki acıtmıştı ama bir şey söylemedi. Bunun doğru olduğunu biliyordu; daha önce mutfakta eline satır bile almamıştı. Maomao'nun bu sabah kahvaltıda yediği börekler tamamen En'en'in işiydi.

gereken başka bir şey var.

Yao'nun arkasından duyulabilir bir diş gıcırdatma sesi geldi. Bu, bir şişe dezenfektan alkole uzanan En'en'di.

Korkutucu. Çok korkutucu.

Ancak Yao uzandı ve onu durdurdu. "En'en," dedi.

Çoğu zaman nedimesi ne isterse onu yapıyormuş gibi görünüyordu ama şu anda aşırı korumacı bir hizmetliyle nasıl başa çıkacağını bildiğini gösterdi. Dr. Liu'ya döndü ve "Ne dediğinizi anlıyorum efendim. Bir satırı nasıl kullanacağımı hemen öğreneceğim."

"Hoh! , değil mi? Canlı bir tavuğun kafasını keserek başla." "B...Kafa kesmek mi?"

Bunu başaramazsa Maomao'nun gittiği yolu takip edemeyeceği doğrudu. Çırak hekimlerden biri bile diseksiyon için kullanacağı domuzu öldürürken çirkin, sümüklü gözyaşlarına boğulmuştu. Çiftlik hayvanları sizi bu şekilde etkiliyorsa, insanlar üzerinde asla çalışamazdınız. Ne de olsa bir hekim, hastaya anestezi bile yapamadan kendini bir kolu ya da bacağı kesmek zorunda bulabilirdi.

Savaş alanında her zaman olur.

Savaşta, babanızın gizli anatomi kitaplarına ihtiyacınız olmazdı - bir ömür boyu yetecek kadar insan organı görürdünüz. Diseksiyonla ilgili bir kitabı yasaklayabilmek, kendi açısından, barış zamanının sağladığı bir lükstü.

Dr. Liu sırtarak, "Birisi hâlâ hayattayken onun organlarını kesip biçecek cesaretin var mı merak ediyorum," dedi.

"Yaparım! Yapabilirim! Buraya bunun için geldim," diye ısrar etti Yao. Kıdemli doktorla zıtlaşmaya çalışmıyordu; gerçekten de tıp becerileri edinmek istiyor gibiydi.

Eğer Yao sadece amcasının baskısından kurtulmak için muayenehaneye geldiyse, şu an için mükemmel bir zaman olabilirdi vazgeçip eve dönmesini istedi. Zehirli yiyecekleri tadarken aldığı fiziksel yaralara rağmen Yao hâlâ genç ve güzeldi,

ve zeki. Onu elde etmek için can atan bir sürü talibi olmalıydı.

Kes şunu. Aynı amcası gibi düşünüyorum.

Yao ve En'en, Yao'nun amcasını küçümsüyorlardı, ama kuşkusuz, hala 'nun amcasını düşündüğü bir seviye vardı.

Mutluluk. Li, genel olarak bekâr bir kadının rahatça yaşayabileceği bir yer değildi. Çok fazla alışkanlık, gelenek ve koşul buna karşı çıkıyordu. Yine de bunu Yao'ya söylemek Maomao'nun haddine değildi. Eğer Yao yapmak istediği şeyin bu olduğuna karar verdiyse, Maomao onu rahat bırakacaktı.

O sırada Yao'nun arkasında duran ve alaycı Dr. Liu'ya bakan En'en'e bir an göz attı. Maomao, En'en'in de kendisi gibi Yao ne yapmaya karar verirse versin yorum yapmaktan kaçınacağını biliyordu. Ancak o anda gözlerinde alışılmadık bir kararsızlık vardı.

Bunun nasıl sonuçlanacağını merak ediyorum.

Her nasılsa, yine de Maomao'yu ilgilendirmiyordu. O Yeni aldığı malzemeleri dolaba koyarken not aldı.

Yao hiç vakit kaybetmedi: o gece geldiğinde, o da Mutfak. En'en onun satırı acemice kullanışını dikkatle izledi. korku. Bu kez eve erken gelen Maomao ikisini de izledi ve sabırla yemeğin hazır olmasını bekledi.

"Yani bunu alıyorum ve-" *Whack!*

"Müdire Hanım..."

Yao bıçağı odun keser gibi indirdi.

Sadece eti değil, kemiği de kesebilirmiş gibi görünüyordu. Maomao yardım etmek istese bile, çok yaklaşmak güvenli görünmüyordu.

"Bu şekilde çalışmak tehlikeli. Daha küçük bir şeyle başlamalısın!"

"Hayır, et! Et kesmem lazım!"

En'en belirgin bir şekilde paniğe kapılmıştı. Normalde çok soğukkanlıydı.

Maomao onun Yao için daha iyi bir öğretmen olmasını beklerdi ama bu şekilde hiçbir yere varamayacaklardı. Maomao hiçbir şey görmemiş gibi davranmaya ve odadan çıkmaya karar verdi

-Ne yazık ki gözleri En'en'inkilerle buluştu. En'en ona tüm bakışlara son verecek bir bakış attı ve sonra masayı işaret etti. Orada yemek vardı. Yemeye hazırdı. Acılı karides, daha az değil.

Maomao ağır ağır yutkundu. En'en önceden bir şeyler mi hazırlamıştı? Taze yemekten buhar püskürüyordu. Bol miktarda, kocaman karides ve bir sürü sebze. Maomao, En'en'in bildiği için, soya ezmesi kullandığından emindi ama muhtemelen lezzetini tamamlamak için biraz meyve suyu da kullanmıştı. Pilavın üzerinde harika olurdu. Sulu karidesleri neredeyse ağzında hissedebiliyordu.

En'en'in bir mesaj gönderdiği çok açıktı.

"Akşam yemeği istiyorsan, bize yardım et" ha?

Maomao kaşlarını çatı ama ellerini yıkamaya gitti. Kabarık karidesi yenemezdi.

Yao'nun elindekinden bir boy daha küçük bir satır seçerek işe başladı. Sonra kesme tahtasının üzerine tek bir havuç koydu. "Bunu doğrayarak başla Yao," dedi.

"Havuç mu? Ama ben burada et kesmeyi öğrenmeye çalışıyorum!"

"Sanırım şimdi Dr. Liu'yu duyabiliyorum: *Sen mi? Bir parça ginseng bile kesemezken et mi kesiyorsunuz?*" Maomao havuç yerine geleneksel olarak daha şifalı bir şey koyarak cevap verdi.

Yao bir süre sonra, "Peki," dedi.

"Güzel. Şimdi, *bu* satırı al. Aslında farklı türde satırlar vardır ve onlarla farklı şekillerde kesmeniz gerekir. Şu an elinde tuttuğun bıçak kemiği parçalamak için. Bu değil yumuşak et gibi hassas bir şey içindir. Eğer bir hastanın kolunu kesmeye çalışıyorsanız, bu mükemmel olurdu."

Yao'nun buna söyleyecek bir şeyi yoktu; dudağını ısırıp ve bıçakları değiştirdi. En'en rahatlamış görünüyordu. Yao kendini eğitime adanmıştı, bu yüzden tıbbın mutfak sanatlarıyla ortak olduğu bazı şeyleri bilirdi ama buna satır türleri dahil değildi. Konu mutfağa geldiğinde, yemek pişirmekten ziyade yemek yeme konusunda daha bilgiliydi.

"Tamam, şimdi bıçağı nasıl tutacağımız üzerinde çalışalım. Bu şekilde yap. Havucu keserken de böyle yap." Maomao Yao'nun elini santim santim hareket ettirdi. "Yerine sabitledikten sonra havuç

hareket etmezse, güzel ve yavaşça kesebilirsiniz; kesmek zorunda değilsiniz.

En'en ekipmanlarına iyi bakar, bu nedenle bu bıçak mükemmel kesme kenarı. Çok fazla güce ihtiyacınız yok. Unutmayın ki iltihaplı deriyi ya da eti kestiğinizde canlı kan damarlarını kesmiş olursunuz."

Yao kararsız bir kesim yaparken bıçak gümledi.

"Pekâlâ. Şimdi onu yaklaşık beş parçaya böl."

Güm, güm, güm. Yao son derece yetenekli genç bir kadındı; sadece birinin ona ne yapması gerektiğini göstermesi gerekiyordu. Ne kadar yetişkin görünse de henüz on altı yaşında olduğunu hatırlamakta fayda vardı.

"İşte!" dedi havucu doğramayı bitirirken. "Tamam, sırada bu var." Maomao bir daikon koydu.

"Artık sebze yok," dedi Yao.

Maomao, "Şimdiye kadar tek yaptığın havuç dilimlemekti," dedi. "Ete geçmeden önce bir daikonu düzgünce soyma üzerinde çalışalım."

Bir daikonun kabuğunu soymak daha zor bir işti ama Maomao, Yao'nun öğrenimini ürünler üzerinde yapmasını istiyordu. Sırf biraz et doğramayı başardı Dr. Liu'nun ofisine hücum etmesini istemiyordu. Adil olmak gerekirse, önce bir tavuğu boğazlaması gerekecekti.

Yao mutsuz görünüyordu ama turp üzerinde çalışmaya devam etti.

"Merak etmeyin, ilk seferde hepsini bir kerede soymanızı istemem. Soyması daha kolay olacak şekilde daha küçük parçalara ayırın."

"Elbette. Ben de tam olarak bunu yapacaktım," diye dudak büktü Yao. O soyma işiyle uğraşırken Maomao havuçla ne yapacağını düşündü.

"Maomao," dedi En'en, önce Yao'nun doğramaya çalıştığı domuz etini, sonra da kurutulmuş shiitake mantarlarını göstererek. Mantarlar lüks bir malzemeydi; Maomao onları nasıl elde ettiğini sormamaya karar verdi. Yakınlarda gördüğü diğer tek şey bazı baharatlardı.

"Tatlı ve ekşi domuz eti yap," duyduğum şey bu mu?

Aslında, tam da tatlı patates nişastası vardı.

Orada. Domuz etini kaplamak için mükemmel olabilir, daha sonra kızartılabilir.

Maomao soğumakta olan karidesi özlemekten kendini alamıyordu ama En'en kendini incitmediğinden emin olmak için Yao'yu izlemeye odaklanmıştı. Maomao'ya devam edip domuz eti yapmaktan başka seçenek kalmamıştı.

"Maomao," dedi Yao bu kez. "Bil diye söylüyorum, hekimlik yolundan vazgeçmeyeceğim."

Maomao, Yao'ya yalan söylemek istemeyerek, "Kadınlar hekim olamaz," diye cevap verdi. Bu noktada Maomao ve yurttaşlarına verilebilecek en fazla izin, eşdeğer bilgi edinmek olabilirdi. Onlara hiçbir unvan verilmeyecek ve bundan kendi çıkarlarını tatmin etmek dışında hiçbir şey elde edemeyeceklerdi.

Entelektüel merak ve belki de acil bir durum ortaya çıktığında müdahale edebileceklerini bilmek.

"Ama doktor olmanız için gereken şeyleri zaten , değil mi?"

Bu Maomao'nun kısa kesmesine neden oldu. Cevap vermedi; eğer Yao'ya yalan söylememeye kararlıysa, o zaman sessizlik tek yanıttı.

"Bu konu hakkında çok düşündüm," dedi Yao. "Yani kitabı Lakan Usta'nın evinde bulduğumuzdan beri."

Bu Maomao'nun duymaktan hoşlanacağı bir isim değildi ama Yao'ya kötü kötü bakmanın da bir faydası olmayacaktı, o yüzden sessizce dinledi.

"Doğru, bu düşünce tarzını kabul etmekte zorlanıyorum ama tıpla uğraşanlar için muhtemelen gerekli olduğunu anlayabiliyorum. Usta Luomen bunu gayet açık bir şekilde ifade etti. Her zaman bunları eninde sonunda öğreneceğimizi düşünmüştüm ama şimdi görüyorum ki bunları uygulamaya koymak için ihtiyacınız olan başka bir şey daha var."

Zeki kızların hepsi iyi ve güzeldi ama bazen cehalet mutluluktı. Yao bilmeseydi ya da bilmiyormuş gibi yapabilseydi, o zaman daha basit, daha kolay bir yol ona açık olabilirdi.

Maomao, Yao'nun mutlu olması dileğini hissediyordu; o bile bunu hissediyorsa, En'en'in ne kadar daha fazla hissetmesi gerekirdi?

Yao bir doktor olarak aynı şeyleri öğrenecekse, ancak o zaman cahil, mutlu mutluluk sadece daha da uzaklaşacaktır.

"Yao," dedi Maomao yavaşça, "doktor olmak, bir doktorun

Bazen insanlara bıçak saplarlar. Hamile bir anne doğum yapamazsa Çocuğa ulaşmak için onu kesip açmanız gerekebilir ve bunu en iyi ihtimalle sadece bebeğin hayatta kalacağını bilerek yapmanız gerekebilir. Yapmamanız için yalvaran bir hastanın kolunu ya da bacağını kesmek zorunda kalabilirsiniz ve acıyı dindirmek için anestezi bile bulunmayabilir.

Dökülen bağırsakları karın boşluğuna geri tıkmanız ve üzerlerindeki deriyi dikmeniz gerekebilir."

"Bunların hepsini biliyorum."

"Bu kana bulanmış bir meslek. Bu, hayatını sizinle geçirmek isteyen hiç kimsenin olmayacağı anlamına gelebilir. İnsanlar kanın kirli olduğunu düşündükleri için sizden nefret edebilirler. Bu hayatı gerçekten *istiyor olmalısınız*, yoksa uzak durmanız daha iyi olur."

"Birazcık kandan korkacak bir adamla ilgilenmezdim. Değil mi, En'en?"

"Genç hanımefendi..." Genellikle Yao söz konusu olduğunda herhangi bir erkeği tutmaya çok hevesli olan En'en çelişkili görünüyordu.

Normalde Yao gibi biri daha düzgün bir yolda yürüyor olmalıydı. Maomao bile bunun yarattığı hayal kırıklığını görebiliyordu ama 'yu durdurması için hiçbir sebep yoktu. Tek yapabileceği Yao'nun seçtiği yola biraz olsun ışık tutması için dua etmekte.

"Tüh, kırıldı. Daikon soymak görüldüğünden çok daha zormuş," dedi Yao kaşlarını çatarak ve onlara kalın bir turp kabuğu şeridi göstererek.

Maomao, "Haklısınız, bu kolay değil," dedi.

"En'en onları şakayık çiçeği gibi gösterebilir!"

"Evet, o özel biri." Dürüst gerçek buydu. O konuşurken Maomao domuz etini yağa batırıp bir güzel kızarttı. Yao yırtık pırtık turp kabuğuna pis pis bakmaya devam ediyordu.

Karidesin tadına bakmaları biraz zaman alacak gibi görünüyordu.

Bölüm 11: Diseksiyon

Maomao ve ıracık hekimler karanlık ve rutubetli bir yere getirildiklerinde hava ısınmaya başlamış ve butterbur yenilebilir tomurcuklarını açmıştı.

"Sonunda gerçek anlaşma zamanı geldi, ha?" Tianyu küstahça konuştu. Gözü korkmadan hareket edebilecek cesarete sahip olan tek kişi oydu; diğerk ıracıkların hepsi soluk yüzlüydü. Arada bir Maomao'ya "*Burada ne işin var?*" der gibi baktılar ama bir şey söylemekten kaçındılar. Maomao, birlikte hayvanları incelerken bu bakışlardan çok çekmişti. Şimdi de bunun kendisini rahatsız etmesine izin vermeyecekti.

Kimsenin bir şey söylemediğı *tam* olarak doğru değildi.

"Birileri *çok* özel muamele görüyor," dedi Tianyu. Her ne kadar anlamsız görünse de, demir gibi bir siniri vardı. Çiftlik hayvanlarını incelerken, içlerinde en sakin olan oydu. O sınıfta öğrenmeyi diğerk öğrenciler kadar kolay benimsememiş olabilir, ancak soğukkanlılığı onu diğerklerinden daha yetenekli bir uygulayıcı haline getirdi. Gerçekten de çok iyiydi.

"Eğerk öyle demek istiyorsan," diye yanıtladı Maomao. "Ooh. Kışkandım."

Maomao, Tianyu'nun biriyle konuşmadığı sürece sakin kalamadığını düşünmeye . Diğerk ıracıkların çoğı da Pratik alışma sırasında Maomao bir yana, herhangi biriyle konuşacak kadar gergindi ama Tianyu durmaksızın onunla gevezelik ediyor gibiydi.

"Tedavim gerçekten çok özelse, belki o beyaz önlüklerden birini alabilirim."

"Ooh, bunun mümkün olduğunu sanmıyorum, Niang-niang."

Bu Maomao! Bunu bilerek mi yapıyordu? Her neyse; onu yola getirmek çok zor olacaktı, bu yüzden kendi haline bıraktı.

Dürüst olmak gerekirse, Tianyu'nun geldiğini anlayabiliyordu. *Özel muamele, ha? Sanırım beni suçladıkları için kimseyi suçlayamam.*

Bunun. Normal şartlar altında Maomao bu loş ve nemli koridorda doktorların eşliğinde asla yürümezdi. Koridorun nereye gittiğine gelince, burası idam edilen suçluların dinlendirildiği odaydı. Doktorlar özel bir geçit kullanıyorlardı.

Kimse onları oraya giderken görmesin diye.

Ancak Maomao bunu ilk kez kullanmıyordu. Hayır, bu Suirei'nin gerçekten ölüp ölmediğini görmeye gittiği zamandı.

Suirei, şu anda eski eşi Ah-Duo ile birlikte yaşıyordu. *Keşke o da cerrahiyi öğrenebilseydi.*

Bir keresinde, batı başkentine giderken, Maomao'ya yardım etmişti. Bazı yaralı muhafızları tedavi etmiş ve tedavi diğer şeylerin yanı sıra bir insan kolunun kesilmesini de içermesine rağmen soğukkanlılığını kanıtlamıştı. Burada harika iş çıkarırdı.

Sanırım doğum koşulları bunu imkânsız kılıyordu, diye düşündü Maomao. Resmi olarak kabul edilmese de, Suirei eski imparatorun torunuydu. Aynı zamanda yok edilen Shi klanının bir üyesiydi, bu yüzden hayatı bağışlanmış olsa da, yaşadığı gölgelerde kalmaya mahkumdu.

Ne büyük kayıp. Maomao'nun ağıt yakmaktan başka yapabileceği bir şey yoktu.

Başka bir şey onun gücünün çok ötesindeydi. O zaman belki de Suirei'nin ölü kalması gerektiği düşünülebilirdi ama bu bir hakaret olurdu. Suirei'nin yaşayabilmesi için hayatta bir kez görülebilecek bir performans sergileyen başka bir kız olduğunu unutamazdı.

"Peki, buraya katılımınızı kim destekliyor?" Tianyu sordu. Çok doğrudan.

"Beni adam kayırmakla mı suçluyorsunuz?" Maomao sordu - tıp ofisi personeline ilk katıldığında da aynı şeyden şüphelenilmişti.

"Hayır. Bence bundan daha büyük bir şey. Erkek sezgisi."

Bu çocuğu...

Tianyu nasıl hem bu kadar köpüklü davranıp hem de bu kadar anlayışlı olabiliyordu? Jinshi'nin bu işe karıştığını anlarsa herkes için kötü olur.

Maomao bunun yerine, "En'en'e söylüyorum," dedi.

"O burada değil, ona nasıl söyleyebilirsin ki?" Tianyu cevap verdi. Bu yüzden

onu konudan uzaklaştırmak için çok şey yapmıştı ama bu ona yeterince zaman kazandırmıştı. Gidecekleri yere varmışlardı.

"İşte," dedi Dr. Liu, koridorun sonundaki bir kapıyı işaret ederek. Kapı büyük, ağır bir gıcırtıyla açıldı ve nemli, rutubetli havanın taze bir patlamasını serbest bıraktı.

Alkol kokusu alıyorum, diye düşündü Maomao. Bu bir teselli olmalıydı.

içkileri severdi ama o anda içki içecek havada değildi. Odanın ortasındaki karyolada yüzü yukarı dönük ve tamamen çıplak bir adam yatıyordu. Boynunda ipten kaynaklanan morluklar vardı. Asılarak idam edilmiş bir suçluydu ve alkol kokusu muhtemelen cesedin silinmiş olmasından kaynaklanıyordu.

Dr. Liu, "Önlükleri giyeceğiz ama mümkünse kirletmemeye çalışın," dedi. Maomao kendisine verilen önlüğü aldı ve giydi. Ayrıca saçlarını arkadan bağlaması için değil ama yüzünü kapatması ve gözlerinin altını örtmesi için beyaz bir bandana verildi. Dr. Liu sözlerine şöyle devam etti: "Kesimi ben yapacağım. Beni izleyeceksiniz ve her organı, her doku katmanını hafızanıza kazıyacaksınız." Elinde zaten bir kesici bıçak vardı. "Burada gördüğün her şeyi hatırlamanı istiyorum." Ses tonu düpedüz tehditkârdı.

Önceden not almamaları konusunda uyarılmışlardı. Dr. Liu'nun burada olması ve onlara bunu öğretmesi, sözde gerçekleşmesi mümkün olmayan bir şeydi. Alabilecekleri tek şey hatırlayabildikleri her şeydi.

Yani mesele kamu ahlakı ile tıbbi ilerleme arasındaki çatışmaya gelip dayanıyor. Doktorların uzlaştığı nokta, çok fazla bir şey yapmamaktı.

Açıkça.

Küçük, keskin bıçak cesedin iri karnına kolayca girdi. Kan fışkırmasına yetecek kadar değildi ama aynı zamanda et de sert değildi; Dr. Liu ölüm katılığının geçtiği bir ceset seçmiş gibi görünüyordu. Cesedi açtı ve onlara yeni kesilmiş hayvanlarda olduğundan çok daha kolay görülebilen iç organları göstermeye başladı. Çalışma

Ancak, gerçek bir insan cesediyle çalışmak eve biraz yakın geldi.

Öğrenciler artık hayvanlarla çalışmaya alışmışlardı ama Hatta birkaçı ellerini ağızlarına götürdü.

"Burası kalp. Hiçbir koşulda ona bağlı büyük kan damarlarını kesmemelisiniz," dedi Dr. Liu onlara. Sonra organlara doğru devam etti. "Mide, ince bağırsak, kalın bağırsak. Bunlar sindirim sistemini oluşturur. Yapmanız gereken

Onları tanıyın; bağırsaklardan yeterince sosis yaptık."

Aslında bunu onun emriyle yapmışlardı; onlara hayvanlarının ziyan edilmemesi gerektiğini söylemişti. Sosisler çok lezzetliydi ama çıraklardan birkaçı bir daha asla başka bir tane yiyemeyecek gibi görünüyordu.

"İşte üreme organları. Bir kadın mahkumu idam ettikleri an seni arayacağım. Üreme organları söylemeye gerek yok, kadınlarda oldukça farklı bir form." Hayatının bu noktasında Maomao elbette erkek cinsel organını gördüğünde ne şaşırmış ne de skandala uğramıştı. "Bu adamın hangi hastalıktan muzdarip olduğunu söyleyebilecek biri var mı?" Dr. Liu onlara sordu.

Nasıl anlayacağımızdan emin değilim, diye düşündü Maomao. Adam günlerdir ölüydü, yani derisinin rengi artık durumu hakkında güvenilir bir rehber değildi. Bazı benekleri seçebildiğini düşündü ve ilk kez görmesine rağmen Bir insanın iç organlarını yakından görünce bir tahminde bulunabileceğini düşündü.

Başka kimse cevap istekli görünmüyordu, bu yüzden "Karaciğer hastalığı mıydı efendim?" diye sordu. Maomao çok fazla göze batmak istemiyordu ama birinin cevap vermesi gerekiyordu yoksa burada sıkışıp kalacaklardı Sonsuza dek.

"Bunu neye dayanarak söylüyorsunuz?" Dr. Liu sordu.

"Karaciğerinin renginin kötü olduğu hissinden kurtulamıyorum. Daha önce çalıştığımız hayvanlara kıyasla. Ayrıca derisinde bazı sarı renk değişimleri var ve sarılık karaciğer sorunlarının iyi bir ."

Yao'da da aynı belirti vardı.

"Sizin için geçer not. Bu adam sarhoş oldu ve şiddete başvurdu. Barda başka bir müşteriyle kavga etti ve sonunda onu öldürdü. Kendi annesi onu durdurmaya çalıştı ve onu da öldürdü. Aslına bakarsanız, daha önce işlediği bir suçtan dolayı hapisten yeni çıkmıştı ve ikinci şansı kalmamıştı."

Bu yüzden asıldı.

"Eğer bunu, bir başka gemiyle karşılaştırırsak daha açık bir şekilde görüleceği gibi

Sağlıklı bir karaciğerde bu karaciğer belirgin şekilde iltihaplıdır. Aşırı alkol kullanımı tipik olarak suçludur, ancak bazen kanla da bulaşabilir, bu nedenle ellerinizde herhangi bir kesik veya yaralanma olmamasına dikkat edin

böyle bir şeyle çalışırken. Zehir yaradan vücudunuza girebilir ve sizi hasta edebilir."

Dr. Liu'nun ses tonu o kadar korkutucuydu ki Tianyu bile akıllıca bir yorum yapamadı. Aslında, gözleri genişti; organı inceledi dikkatle. Gerçekten iş başındayken beklenmedik bir ciddiyet sergiliyordu gibiydi.

Maomao da ona çok benziyordu: parçalara ayrılmış cesede dikkatle bakıyor, her şeyi kavlıyor, doktorun korkutucu olsun olmasın söylediği tek bir kelimeyi bile kaçırmadığından emin oluyordu.

"Özel ders" bittiğinde öğrenciler üstlerini değiştirip hamama doğru yola çıktılar. Bir tapınağın hemen yanındaki hamama gittiler. -İnsan hamamının din adamlarının arınması için bir yer olarak başladığını hayal ediyordu, ancak artık kurum seküler para birimi.

Banyolar karışık değil, cinsiyete göre ayrılmıştı ve gün ortasında burası çok kalabalık değildi, ancak yine de soyunma odası sıkışık hissediliyordu. Öyle bile olsa, sıkışık raflar Muhtemelen on beş takım kıyafet için yer vardı. Başkentte çok sayıda hamam vardı ve burası en lüksü olmasa da temiz ve bakımlıydı.

"Vay be..." Su güzel ve sıcaktı, diğer yüzücüler de azdı - Maomao'ya göre burası bir cennetti.

Öğrencilere yıkandıktan sonra evlerine gidebilecekleri söylenmişti, bu yüzden bugün saçlarını temizlemek için zaman ayıracaktı. Nemin ve karanlığın yapışkan hissini yıkadı. Bu Banyoda öylece ıslanıp hiçbir şey düşünmediğiniz bu anlara sahip olmak çok önemliydi.

Hiçbir şey yazamıyor olmamız çok kötü, diye düşündü. Ama eğer yazsalar, notları kendi başlarına yasak kitaplar olurdu.

Bugün sadece gözlemlemişlerdi ama gelecekte Maomao ve diğerlerinin diseksiyonu kendilerinin yapması beklenecekti. Maomao, bir cesedin huzurunda bu kadar sakin ve mantıklı kalmasına şaşırmişti. *Belki de onu daha önce hiç görmediğim içindir. Çünkü o bir suçluydu. Çünkü ölmesinin kendi suçu olduğunu kendime söyleyebiliyordum.*

Tanıdığı biri olsaydı aynı şeyi yapabilir miydi? Ya da belki de canlı bir insanı değil, sadece eskiden insan olan bir şeyi kesiyor olmalarının yardımı olmuştur.

Maomao Luomen'in gizli kitabını düşündü. Son sayfada onun öğretmeni olduğunu söylemişti. Yine de çizimlerinde çok yaşlı görünmüyordu. *O çizimleri yaparken neler hissettiğini hayal bile edemiyorum.* Luomen'in öğretmeni onun için ne ifade etmiş olmalı?

Maomao bir kez daha iç çekerken, birkaç genç kadın banyoya girdi.

"Sence beni alırlar mı?" dedi içlerinden biri.

"Elbette! Kesinlikle," diye yanıtladı diğeri.

Maomao konuştuklarını merak ederek dinledi.

"Gerçi uzun zamandır çağrı yapmadıklarını duydum. Bilirsiniz, arka saray için bayanlar?"

"Aynen öyle! Sayıları azalıyor olmalı. İşte sana fırsat!"

Arka saray için bayarlara çağrı mı? Maomao düşünceli bir şekilde kaşlarını çatı. Jinshi, Gyoku-ou'nun kızı, İmparatoriçe Gyokuyou'nun yeğeninin saraya gireceğini söylememiş miydi? Ertelemenin bir yolunu bulmuş bile. *Bu yüzden gönüllü istiyorlar.*

Böylesine genç bir kadının etrafında sadece batı başkentinden gelen nedimeler olamazdı; zaten o çok önemli ve nüfuzlu birinin çocuğuydu.

"Herkes Veliaht Prens'ten bahsediyor ama İmparator'un şu anda sadece iki oğlu var. Yerini bulmak için çok şansın var. Çok fazla oğlu olamaz, değil mi?"

Vay canına! Bu genç hanımın hırsı vardı. Sadece saray kadını olarak arka saraya girmeyi değil, aynı zamanda İmparatorun yatak arkadaşı ve hatta ulusun annesi.

Hayal kuracaksanız, büyük hayal kurun.

Maomao, işler kadının beklediğinden çok farklı bir şekilde sonuçlansa bile. Başını salladı ve su düşmeye başladı. *Bu bana şunu hatırlattı.* Bu yeni eş gelmeden önce batı başkentine gideceklerini biliyordu ama hâlâ kesin bir tarih duymamıştı. Çünkü Hatta onlarla birlikte başka kimin geleceğini bile bilmiyordu. *Bir dahaki sefere ona sorarım,* diye düşündü ve sonra kendini banyodan dışarı atıp soyunma odasına yöneldi.

Bölüm 12: Sayıların Sırrı

Jinshi büyük bir esneme hareketi yaptı, işinin bir bölümünü bitirmenin haklı ödülüydü bu. Ofisinde yalnızdı. Hayır, bu tam olarak doğru değildi - bir paravanın arkasından kağıtları karıştıran birinin sesi geliyordu. Kimin? Baryou, sosyal anksiyete bozukluğu olan adam.

Jinshi işini neredeyse bitirmişti ama Baryou'ya sormak istediği bir şey vardı.

"Baryou, sana bir şey sorabilir miyim?"

"Evet efendim, ne ?" diye ince bir ses geldi ekranın arkasından.

"Aşk nasıl başladı?"

"Hrm? Bu aşk nasıl başladı?"

"Chue desem anlar mısın?"

Aşk hakkında konuşmak garip gelebilir ama Baryou, perdeli ve çekingen tavrına rağmen aslında evli bir adamdı. Hatta Jinshi'nin nedimelerinden biri olarak kısa süre önce hizmete girmiş biriyle evliydi: Chue. Jinshi'nin ana Hizmetçilerini seçerken ona aşk dolu bir bakış bile atmamalarını şart koşardı. Chue bunu kesinlikle yerine getirdi. gereklilik.

"Evet, pek insan gibi görünmüyor, değil mi?" Baryou cevap verdi. Yanlış anlamaya davetiye çıkaracak bir başka ifade. "O senin karın değil mi? *Çocuklarınız* var, değil mi?"

Jinshi itiraf etmeliydi ki, böylesine güçlü bir kişiliğe sahip bir kadının Baryou ile nasıl çalıştığını anlamak zordu. Merakı vardı onu aşk hikayelerini sormaya yönlendirdi, ancak aldığı cevabı pek beklemiyordu.

"Annem ve ablam Maamei'nin biraz entrikası vardı. Bana baktılar, Basen'e baktılar ve Aile soyunu devam ettirmenin en emin yolunu seçtiler."

Jinshi döndü.

"Tüm çocuk yetiştirme işlerini üstlenmeleri şartıyla kabul ettim ve böylece evliliğe karar verildi. Birbirimizi sadece iki haftada bir yüz yüze görüyoruz ve fazla konuşmuyoruz ama ben söylemeliyim ki, sanırım oldukça iyi anlaşıyoruz." "Evet... Yani, siz öyle diyorsanız..."

Ba kardeşler birbirlerinin zıt kutupları gibi görünüyordular. Jinshi son derece çelimsiz olan Ba kardeşlerin Baryou, son derece güçlü Basen'den daha iyi bir seçimdi. Bu baştan sona siyasi bir evlilikti.

"Ne kadar yaşayacağımı bilmediklerini belirttiler ve acele etmemi ve bazı varisler üretmemi emrettiler. Hatta bunu memuriyet sınavına girmenin önüne koymamı istediler."

Baryou memuriyet sınavını iki yıl önce geçmişti, bu da sınava ancak çocuk sahibi olduktan sonra girdiğini gösteriyordu.

Jinshi, "Kesinlikle... benzersiz biri ama Suiren onu hizada tuttuğu için oldukça güvenilir bir yardımcı oldu," dedi. Aslında bu söz Maomao'nun onun altında çalıştığı zamanları hatırladı. "Mi klanından geliyor, her ne kadar bir yan soy olsa da."

Bu pek çok şeyi açıklıyor. Ma klanı İmparatorluk ailesi için korumalar sağlarken, Mi klanı da İmparatora ve akrabalarına doğrudan hizmet eden bir bilgi ağı oluşturuyordu. İkisi de kraliyet ailesini koruyordu; biri ışıktı, diğeri gölgede. Bazen üyelerini birbirleriyle evlendirmeleri mantıklı geliyordu. bağları güçlendirmek için.

Jinshi, "Görüyorum ki sen olmak kolay değil," dedi.

"Benden çok daha fazla sorunuz olduğunu söyleyebilirim, Üstat Jinshi. Hem görünüşünüz hem de rütbeniz açısından. Bana gelince, kız kardeşim geceleri sessizce yatmamı ve karımın gerisini söyledi."

Jinshi'nin bir kez daha verecek cevabı yoktu. Baryou oldukça küstahça bir şey söylemiş ve Jinshi'nin duymaması gerektiğini hissettiği bir şeyle devam etmişti. Jinshi siyasi bir evliliği Baryou kadar kolay kabul edebilseydi hayat ne kadar kolay olurdu.

Sohbetleri koridordan gelen birinin sesiyle kesildi; Jinshi'nin ofisinin dışındaki koridor, ayak seslerinin duyulabilir şekilde yankılanması için özel olarak tasarlanmıştı.

Baryou, "Ah, kız kardeşimden bahsetmişken, işte geldi," dedi. Sonra da ekledi: "Eğer Chue'yi nasıl idare edeceğinden emin olamazsan, ona sorman yeterli."

Ayak sesleri bir kadın ayakkabısından geliyordu ve Jinshi saray kadınlarının çoğunu kol mesafesinde tutma yolundan çıktı (bu şekilde daha az sorun), Maamei olduğunu varsaymak doğaldı Yaklaşıyorum.

"Teşekkür ama Chue'yi unut," diye Jinshi. Sadece aşkın nasıl kök saldığını merak ediyordu - ne yazık ki bu sorgulama ona işe yarar bir içgörü kazandırmamıştı.

Kapı çalındı ve gerçekten de Maamei bir elinde evraklar, diğerinde çay malzemeleriyle göründü.

"Merhaba, geri döndüm... Sizin neyiniz var?" diye sordu ikisinin de kendisine baktığını görünce.

Jinshi'nin o anda ona Chue hakkında soru sormaya hiç niyeti yoktu; dikkatli olmazsa Maamei'nin yanlış bir fikre kapılma ihtimali bile vardı ve bunu asla unutamayacaktı. Bu zorlu kadın karşısında korkuya kapılanlar sadece Baryou ve Basen değildi. Onun yerine dikkatini dağıtacak bir şeyler düşünmeye çalıştı.

"Dikkatimi dağıtmak için bir yol bulmaya çalışıyorsun, değil mi?" Maamei ona ters ters bakarak şöyle dedi.

"Kim, ben mi? Hayır, hayır. Sadece size sorduğum henüz bir cevap alıp almadığımızı merak ediyordum."

Ona sorduğu şey Gyoku-ou'nun son mektubuna iliştirilen kravattı. Rakamlar karşısında şaşkına dönen Jinshi bir uzman çağırmıştı.

"Ah, Lahan Usta'yı kastediyorsunuz. Kendisinden gelen bir mektup var elimde."

Sayıları düşündüğünüzde aklınıza Lahan gelirdi. Bu bariz bir çözümdü ve bu durumda doğru çözüm olduğu da ortaya çıkmıştı. Jinshi mektubu açtı, gerçekten de rakamların ardındaki gerçeği açıklıyordu.

"Görebilir miyim?" Maamei yanına gelerek sordu. Jinshi elindeki masanın üzerindeki mektup. Baryou bile ekranının arkasından çıkacak ilgisini çekmiş görünüyordu. "Nedir bu? Bir hesap defteri mi?" Maamei söyledi.

"Öyle görünüyor," diye yanıtladı Jinshi.

Lahan onlara bir tür defterin kopyasını göndermişti; mahsullerden alınan vergilerle ilgili olduğu anlaşıyordu. Batı başkentinde toplanan vergilerin belli bir yüzdesi ulusal merkeze gönderilirdi. Kravat birkaç yıpranmış sayfadan yapılmış gibi görünüyordu, Muhtemelen aynı bölgeden birkaç yılı kapsayan kayıtlar. Maamei, "Belki de budur," dedi.

Bir önceki yılın ilk yarısına ait gibi görünüyordu. Batı başkentinde çok fazla ürün üretilmiyordu ama bazıları vardı. Örneğin buğday ve üzüm, pamuk ve şeker pancarı. Koyun yünü bölgenin bir diğer önemli ihracat ürünüydü.

Maamei'nin de belirttiği gibi, kayıtlar kendilerine gönderilen gizemli numaralarla eşleşiyordu. Sayılar, iki ile dört arasında Rakamlar, hasat miktarlarını gösterir; toplanan vergi miktarını elde etmek için bunları vergi oranıyla çarpın.

"Hm? Şuraya bakın, rakamlar farklı." Maamei'nin parmağı buğday verilerinin üzerinde durmuştu. Orada ve sadece orada defterdeki sayı daha büyüktü. "Eğer rakamlar farklıysa, bu birinin defterle oynadığını gösterir. Ama bu hiç mantıklı değil..."

"Katılıyorum. Anlamıyorum," dedi Jinshi. Eğer numaradaki defteri daha küçük olsaydı, bu basit olurdu. Usulsüzlük ortaya çıkacaktı. "Ama bildirdikleri rakam *daha büyüktü*."

Yani birileri gerçekte hasat edilenden daha fazlasını rapor etmişti. Doğal olarak bu da daha fazla vergi toplanacağı anlamına geliyordu. "Kasıtlı olarak çok fazla vergi mi ödüyorlar?"

Jinshi bunu neden yaptıklarını anlayamadı. Bu sadece onlara zarar verebilirdi.

Ona mantıklı gelmeyebilirdi ama Lahan kendilerine gönderilen rakamların hasattan alınan vergilerle ilgili olduğuna karar vermiş gibi görünüyordu.

"Borçlarından daha fazlasını ödemeleri çok güzel, ancak

şüpheli kokular geliyor," dedi Maamei.

"Üzerinde oynadıkları tek rakam buğday mı?" Baryou birkaç yıllık kayıtlara bakarak sordu. "Görünüşe göre tüm hasatlar geçen yıl ortalamadan daha küçüktü."

"Eğer bu mesaja ya da her neyse ona inanılacaksa, buğday Özellikle de az sayıda," dedi Jinshi, gözlerini kısarak sıra sıra dizilmiş figürlere bakarak. Batı başkent bölgesi böcek salgınına karşı önlem alması için uyarılmıştı; eğer gerçek durumu gizlemek istiyorlarsa, bunu yapmanın bir yolu da bu olabilirdi.

"Buğday ne zaman hasat edilir?" Jinshi sordu.

Baryou, "Kış buğdayı var, bahar buğdayı var, yani duruma göre değişir ama yılın ilk yarısı kış buğdayı hasadı olur, yazın başında," diye yanıtladı.

Yani Jinshi'nin bölgeyi terk etmesinden ve hatta İmparatoriçe'nin babası Gyokuen'in başkente gelmesinden çok sonraydı.

Maamei, Lahan'ın çalışmasına hayranlık duyarak, "Tüm bunların arasında bunu fark edebilmesinden etkilendim," dedi. Lahan'ın çalışmasını fark ettiği doğrudu.

Rakamlardaki tutarsızlık etkileyici bir başarıydı, bu rakamlar işinde uğraştığı rakamlar olsa bile.

"Son mektubunda bununla ilgili bir şeyler söylemiş," dedi Baryou ve kâğıtlarını karıştırdı. "*Bize gönderilen kayıtlarda bir tanıdığının mührü . Bunu hatırlıyorum.*"

"Bir tanıdığın mührü mü?" Lahan'ın mektubu Jinshi'nin de tanıdığı bir isimle devam ediyordu. Bir yıl önce batı başkentine giderken kendisine eşlik eden insanları düşündü. Maomao ve Ah-Duo'nun yanı sıra Lahan da vardı - enerjik ve

Hepsi unutulmaz insanlardı ama içlerinden biri daha mesafeliydi.

"Rikuson... Büyük Kumandan Kan'ın yardımcısıydı, değil mi?" Baryou söyledi.

"Evet, sanırım bu ismi daha önce duymuştum," dedi Maamei.

Rikuson: Eksantrik stratejistin sağ kolu. Batı başkentindeki ziyafette Maomao ile dans eden .

Şu anda Gyokuen'in isteği üzerine Gyoku-ou'nun yardımcısı olarak görev yapıyordu. "Peki onun hakkında özel bir şey duydun mu Maamei?" Jinshi

sordu. Rikuson hakkında gerçekten bildiği tek şey iş unvanıydı. O bilmiyordu.

adamın nasıl biri olduğunu bile bilmiyordu. Tek bildiği, Rikuson'un pek de hoşlanmadığı bir yönünü gördüğü ve bu kötü ilk izlenimden kurtulmanın zor olduğuydu.

"Usta Rikuson hakkında mı? Bir bakayım... Korkarım onun hakkında bildiğim her şey kulaktan dolma," diye yanıtladı Maamei çayı hazırlarken. "Lakan Usta'ya hizmet etmeden önce bir devlet memuruydu ama anladığım kadarıyla oraya devlet memurluğu sınavlarını geçerek gelmemiş. Bağlantıları vardı. Tüccar bir aileden geliyor.

Ailesi ve nazik mizacı ona her zaman belli bir Saray hanımları arasında popülerlik." Belki de Maamei'nin bilgi aldığı yer de burasıydı.

"Kimdi bu bağlantılar?"

"Korkarım emin değilim. İsterseniz araştırabilirim."

"Acelem yok. Ancak batı başkentine gitmeden önce bilmekten memnuniyet duyarım."

Maamei, zeki Maamei, Jinshi'nin önüne çay atıştırmalıkları koydu ve ardından bir mektup karalamaya başladı. Hiç şüphesiz Rikuson hakkında bir şeyler öğrenecekti, hem de çabucak. Yazmayı bitirdiğinde, mürekkebi kurutmak için sayfayı çırttı ve ardından cüppesinin kıvrımlarına sıkıştırdı.

"Erm... Doğrudan Sör Lahan'a sormaz mıyız?" Baryou haddini aşmış olabileceğini düşündüğünü ima eden bir tereddütle sordu öneririm.

Jinshi kaşlarını çattı. "Sör Lahan bana zaten birkaç iyilik yaptı. Bu dahil."

"Anlıyorum..."

"Eğer yeni bir borç altına gireceksem, ona boş bir sayfa olarak gitmemeyi tercih ederim. Biraz bilgi sahibi olmak ve yalnızca kendi başıma elde edemeyeceğim şeyler için ödeme yapmak daha iyi. Öyle mi?"

"Evet, tabii ki."

Lahan örnek bir insan değildi ama kirli de girmezdi, bunları çirkin bulurdu. Yine de, Jinshi'nin ne kadar az iyilik borcu varsa, o kadar az zayıflığı vardı.

sömürülürse, daha iyi olur.

"Evrakların geri kalanını buraya bırakıyorum," dedi Maamei ve çayın yanına koydu. Pek de ince olmayan bir şekilde ona işinin başına dön.

"Güzel, teşekkür ederim. Sizi bununla takas edeceğim, isterseniz bir göz atın." Jinshi ona bir şey uzattı; evrakları sağa sola savurabilen tek kişi o değildi.

Maamei'nin genellikle dar olan gözleri gerçekten de oldukça genişledi ve doğru okuduğundan emin olmak için birkaç kez kâğıdın üzerinde gezindi. "Bu doğru mu?" diye sordu. "Ve bu durumda batı başkentine gitmenize hiç gerek yok, Üstat Jinshi."

"Tek kelime daha etme. Tehlikenin çok iyi farkındayım." Yabancı uluslar ve doğal afetler onun tek düşmanı olmayacaktı.

"Birisi bir suç duyurusunda bulunursa ne yapmayı planladığınızı sorabilir miyim?"

Uzak bir ülkede canınıza kastedildi mi?" dedi Maamei. Onu en çok endişelendiren nokta buydu.

"Tam da bu nedenle seçilmiş hekimler ve savaşçılarla birlikte seyahat edeceğim."

"Evet, Dr. Liu'ya bize daha yetenekli doktorlar bulmasını emrettiğinizi duydum.

Peki ya korumanız?" "Askerlere gelince..."

"Benim şey tam olarak askerler! Seçtiğiniz kişiyle güvende olacağınızdan emin misiniz?"

Jinshi saçını ; Maamei bunun medeni olmadığını düşündüğünü gösteren bir bakış attı.

"Seçilmiş," diye Jinshi. "Bu benim bir seçeneğim olduğu anlamına geliyor." "Ben diyorum ki-!"

Baryou, Maamei'nin yanından kâğıtlara bakarak, "Pekâlâ, şimdi!" diye seslendi. "Gerçekten seninle mi geliyor? Lakan Usta?"

"Evet, Sör Lakan'dan benimle gelmesini istedim."

"Ne yaptın?" Maamei'nin yüzü Jinshi'nin mümkün olduğunu düşünemeyeceği bir şekilde buruştu. Böylesine açık bir tiksinti onun için normal değildi. "Ne düşündüğünüzü sorabilir miyim? Öfkeden kuduracak! Bu korkunç bir şey! Arkanı döndüğün anı çağını bulacaksın!"

"*Biliyorum*. Biliyorum."

"Muhafızların da baştan aşağı Lakan Usta'nın adamları! Sizi öldürebilirler ve bunu bir kaza gibi gösterebilirler!"

"Benden gerçekten bu kadar nefret ediyor mu?" Jinshi, Go turnuvasından bu yana stratejistin kendisine yeni yeni saygı duymaya başladığı izlenimine kapılmıştı.

"Dizginlerini kim tutacak? Ben de bunu bilmek istiyorum. Lakan Usta'yı *getirebilirsin* ama onu kesinlikle Kontrol. Yine de, eğer Usta Luomen hekimler arasında olsaydı..." Ah, Maamei. Oyunun nasıl oynandığını biliyordu.

"Sör Luomen olmaz, ondan gelmesini isteyemem. Yaşı böyle uzun bir yolculuğa izin vermez. Özellikle de sakat bacağıyla. Her halükarda o son çare olacaktır."

Aslında tüm bunlar uzun zaman önce halledilmişti. Jinshi'nin yaptıklarından sonra batı başkentine gitmesi *gerekiyordu*.

"Kim o zaman?" Maamei sordu ama sonra durdu. "Şunu demek istemiş olamazsın..."

Sezgileri mükemmeldi; açıklamaya gerek yoktu. Eğer Lahan gelemiyorsa ve Luomen de gelemiyorsa, geriye pek çok kişi kalıyordu. Özellikle de biri - aynı anda hem en iyisi hem de en kötüsü.

"Maomao'dan bahsediyorsun." Maamei'nin yüzü .

Jinshi ona belli belirsiz bir gülümseme sundu ama gözlerine bakamadı.

Bölüm 13: Gyoku-ou

Rikuson'un elindeki tüy kalem parşömenin üzerinde hızla ilerledi. Şimdiye kadar bu imzalardan kaç tanesini, hızlı yazmaya çok elverişli sıkıştırılmış formda atmıştı? Arada sırada kendi versiyonunu orijinaliyle karşılaştırıp değişmediğinden emin oluyordu.

Başkentteyken tek yapması gereken bir kâğıt parçasını kesmekti; elini bu kadar yormamıştı. Bir kâğıt aldı.

Bir an bileğini silkeledi ve kâğıda baktı.

"Usta Rikuson. Bunları da halledebilir misiniz?" A görevli daha fazla evrakla geldi. O, bu şekilde gelen beşinci kişiydi. Buraya gelen bürokratin aksanından Rikuson onun Kaou Eyaleti'nden geldiğini tahmin etti. Kulak memeleri biraz büyüktü, geleneksel olarak kutsama ile ilişkilendirilen bir şekil. Sol omzu da sağ omzundan biraz daha aşağı eğikti; belki de her şeyi sağ tarafta taşıma alışkanlığı vardı.

"Teşekkür . Buraya koyabilirsin," dedi Rikuson.

"Peki efendim."

Bu yeni şey, yani, angarya bir işti. Ya da en azından vali öyle görüyordu.

I-sei Eyaleti nüfusunun çoğu doğu ile batıyı birbirine bağlayan ticaret yolları üzerindeki şehirlerde yoğunlaşmıştı. Bu "meşguliyet", ana ticaret yollarından uzak kırsal bölgelerde yaşayan köylülerin dilekçelerini içeriyordu. Köylerde, şehirlerde değil. Mezralar. Çoğu çiftçiydi, hayvancılıkla uğraşıyordu. çobanlar ya da üzüm yetiştiricileri - kurak iklimde hayatta kalabilecek şeyler. Bazıları sulama kanalları inşa edilmesini istiyordu; diğerleri ise giderek sıklaşan gece eşkıya saldırıları nedeniyle

çiftlik hayvanları. Buğday hasadı son zamanlarda çok kötü geçmişti ve birilerinin gelip bakması için birkaç dilekçe vardı. "Ha ha ha!"

Rikuson ne olduğunu anlamadan yüksek sesle gülmeye başlamıştı, Giden bürokratin ona güvensiz bir bakış atmasına neden oldu.

İmparatorluk şehrinden buraya geleli altı aydan fazla olmuş olmalıydı. İddiaya göre, başkentin siyasetinden anlayan birini istedikleri için buraya gönderilmişti,

Ama yine de ona verilen tek şey böyle işler yapmaktı. Bunca zaman içinde değişen tek şey Rikuson'un bu işte daha iyi olması, daha hızlı ilerlemesiydi, bu da ona daha fazla iş verilmesi anlamına geliyordu.

"Neredeyse bana güvenmedikleri hissine kapılıyorum," diye homurdandı boş odaya, kendisine tahsis edilen ofise. Sağ elini tekrar çalıştırdı - tendinitin başladığını hissetmeye başlamıştı - ve kağıtlara bir kez daha baktı. Her gün bakması için yeterince evrak verildiğinde o bile kalıpları tespit edebiliyordu. Ne de olsa, (düşünmek hoşuna gidiyordu) basit bir yetenekten çok daha fazlasına sahipti. fotoğrafik hafıza.

"Her şeyi ona rapor ettiğimden eminim ama yine de ."

Tüm bu işleri ona gönderen Gyoku-ou'ydu. Eğer Rikuson bir şey fark ettiyse ve bunu rapor etmediyse, bir gün serbest bırakılabilirdi. daha sonra bir şeylerin temizlenmesi gerektiğinde. Buraya *gerçekten* de bu yüzden çağrıldığını hissediyordu.

Gyoku-ou, görünüşte geçici de olsa, batı başkentinin mevcut yöneticisiydi. Orta bölgeye giden Gyokuen geri dönmemeye karar verirse, en büyük oğlu Gyoku-ou onun yerine geçecekti. Gyokuen'in birkaç çocuğu daha vardı ama hiçbiri Gyoku-ou gibi güçlü iradeli.

"." Elinde daha fazla evrakla başka bir bürokrat belirdi.

Artık dilekçeler değil, Rikuson'un üstlerine gönderdiği belgeler vardı. geri gönderiliyordu. Bu bürokrat doğrudan Gyoku-ou'ya bağlı olarak çalışıyordu ve Rikuson onu daha önce tam iki kez görmüştü.

İlk kez batıya yaptıkları yolculukta

ikincisi ise Rikuson'un Gyoku-ou'ya resmi selamlarını iletmeye gittiği zamandı; o ve bu adam birbirlerini görmüşlerdi.

diğerini geçerken. Adam, "Bunlar iade ediliyor," dedi.

Kâğıtların üzerinde hiçbir şey yazmıyordu; ne imza ne de mühür vardı. "Bunu iznin reddedildiği anlamına alabilir miyim?" Rikuson sordu.

"Evet, gerekli ama daha önemli birkaç şey var.

işler. Önceliklerimize sahip çıkmalıyız."

Bundan daha açık konuşamazdı. Rikuson'un ağzının kenarları kalktı ve kağıtları bir çekmeceye koydu.

"Bir şey daha var," dedi adam. "Evet?"

"Usta Gyoku-ou sizi soruyor. Hemen değil ama sabah ödevlerinizi bitirdiğinizde çay içmek için bir araya gelmeyi öneriyor. Rica etsem?"

Bir davet olarak ifade edilmesine rağmen, Rikuson reddetme özgürlüğüne sahip değildi. Bunun yerine, "Ama elbette. Öğleden sonra zili çalmadan önce orta avludaki açık hava pavyonuna gelmeliyim, değil mi?"

"Bu doğru."

Daha sonra, bürokrat başka bir ilgi göstermeden ofisten ayrıldı.

Çardak, Gyoku-ou'nun her zaman çay içmeyi sevdiği yerd. Vahanın hemen yanında, mevcut en serin yerd. Rikuson tahmin edebilirdi: ne zaman çay içilecekse bütün sabah orada böcek kovucu tütsüler yakılırdı.

Bu Gyoku-ou denen adam hiçbir şekilde beceriksiz değildi. O vardı nüfuzlu bir adamın oğluna yakışır bir eğitim almıştı ve Rikuson bile - belki de babasından miras kalan- gerçek bir arzu hissedebiliyordu. Tüccar babası batı başkentini daha müreffeh bir yer haline getirmek istiyordu. Gyoku-ou neredeyse kontrol edilemeyen bir hırsa sahipti; bu hırs gençken gözlerindeydi ve şimdi de orada duruyordu.

Böylesi bir hırs beraberinde bir tehlike unsuru da getiriyordu.

"Bu benim de yetki alanıma giriyor mu?" Rikuson boş ofise sordu. Orada genellikle yalnızdı ve kendi kendine konuşmayı alışkanlık haline getirmişti. "Her ne kadar birkaç tanıdığa daha ihtiyacım olsa da..."

İnsanların yüzlerini hatırlamak sadece Rikuson'un sahip olduğu eşsiz bir yetenek değildi; aynı zamanda onun hobisiydi. Gördüğü her yüz için mükemmel bir hafızaya sahip olmak, aynı insanları tekrar tekrar görmenin sıkıcı olduğu anlamına geliyordu.

arasında ipekler, mücevherler ve diğer eşyalar için faturalar buldu. lüks aksesuarlar. Burada, bir ticaret merkezinde, İmparatorluk başkentinde olduğundan çok daha ucuzlardı, ama yine de

fiyatlar. Bu kaynakların ne için kullanıldığını çok iyi biliyordu. Batıya vardktan hemen sonra Rikuson'un yolları kesişmişti. genç bir kadınla. Belki on beş ya da on altı ve İmparatoriçe Gyokuyou'ya çok benziyordu.

Rikuson kendisine etrafı gezdiren bürokrata sorduğunda, onun Gyoku-ou'nun kızı olduğunu öğrendi. Rikuson'un Bürokrat mırıldanarak birbirlerine pek benzemediklerini de eklemişti ama bu kadarla yetinecek kadar akıllıydı.

"Hırslı... Evet, ."

Rikuson artık genç kadını hiçbir yerde görmüyordu. Muhtemelen günlerdir başkente doğru yola çıkmıştı.

Ağzının kenarlarının tekrar yukarı kalktığını hissetti ve sonra işine geri döndü, tüy kalem bir kez daha sayfaların üzerinde koşturdu.

Bronz teni dışında, Rikuson'un karşısındaki saygıdeğer şahsiyet batı başkentinden birine pek benzemiyordu. Zengin, koyu renk bir sakalı vardı ve bazı alışılmadık derecede derin kırışıklıklar dışında, Li'den tamamen sıradan bir insan olarak geçebilirdi. Düz saçları yuvarlak yüzünü çevreliyordu; batı başkentinin ortalama sakinlerinden daha zayıftı ama sıkı ve kaslıydı.

Bu, söylemeye gerek yok, Gyoku-ou'ydu. Babasıysa, Gyokuen, Dost canlısı bir tüccara benziyordu, oğlu ise bir savaşçıya. Kırklı yaşlarındaydı ama burada, göbeklenmenin çok kolay olduğu batı başkentinin sakinleri arasında en az on yaş daha genç görünüyordu. Mükemmel, beyaz dişleri muhtemelen iyi bir izlenim bırakmasına yardımcı oluyordu.

Rikuson, Gyoku-ou'nun düz ön dişlerine baktı, sonra gözlerini kaçırdı. "Davetiniz beni onurlandırdı," dedi uzun ve yavaş bir selamla.

"Ayaklarına kapanmana gerek yok. Otursana."

Bir uşak hasır bir sandalye çekti ve Rikuson oturdu. Masanın üzerinde meyve suyu bardakları vardı.

"Çayı mı tercih ederdiniz?" Gyoku-ou sordu.

"Hayır, efendim. Masa başı işi insanın canının tatlı bir şeyler çekmesine neden oluyor."

Bardakların üzerinde yoğunlaşma vardı; Rikuson yeraltı suyuyla soğutulup soğutulmadıklarını merak etti.

"Yine saygılı olmaya çalışıyorsun. Ne yani, burada bir tür art niyetim olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Ha ha ha! Hayır, ama gerginim." Rikuson kıkırdadı ve meyve suyundan bir yudum aldı. "İtiraf etmeliyim ki, başkentin en iyi kişi olduğum için hayal kırıklığına uğramış olmalısınız. Sizin göreviniz için hiçbir şekilde uygun değilim."

"Ha ha ha. Babam asla yanlış adamı seçmez, sizi temin ederim. Sör Lakan'ın emrinde çalıştınız, değil mi? Tek başına bu bile yetkinliğinizin kanıtıdır."

Sör Lakan', değil mi? Rikuson bardağını yere bıraktı. Masanın üzerinde bir dizi farklı meyve suyu vardı

"Sorabilir miyim?" dedi Gyoku-ou, ayağa kalktı ve dönerek etrafta. Bakışları bir grup tüccarın üzerinde yoğunlaştı. "Bu grupta tanıdığınız biri var mı?"

"Üç kişi efendim," dedi Rikuson bir saniye sonra. "İkisi her yıl başkente gelen karavanları işletiyor. Diğer ise kendi öncelikle deniz yoluyla ticaret."

Uşak yeniden ortaya çıktı ve Rikuson'un önüne yazı gereçlerini koydu. Onların isimlerini yazdı.

"Sadece iki kişinin ismini biliyorum. Ve bu gruptaki diğer herkes benim için yeni."

"Anlaşıldı. İsimleri kayıtlarımıza göre kontrol ettireceğim." Belki de Gyoku-ou onlardan birinden şüpheleniyordu - ya da belki de sadece Rikuson'un hatırlama gücünü test etmek istiyordu.

Kısa bir süre sonra bir bürokrat geldi ve Gyoku- ou'nun kulağına fısıldadı.

"Mm," dedi Gyoku-ou, tatmin olmuş bir sesle. Sakalını sıvazladı. "Etkileyici. Her iki konuda da haklıydın."

Rikuson bir kez daha alçakgönüllü bir şekilde eğilerek, "Sadece onları tanıdım," dedi.

"Komik bir şey bu. Her gün düzinelerce ya da yüzlerce yüz görüyor olmalısınız ama yine de onları hatırlıyorsunuz. Bilirsiniz, başkentte La klanı üyelerinin hepsinin oldukça yetenekli olduğunu iddia ederler.

sıradışı yetenekler. Onlardan biri olmadığına emin misin? Bu Sör Lakan'a neden hizmet ettiğinizi açıklayabilir."

"Ne fikir ama, efendim!" O gün ilk kez, Rikuson

yürekten güldü. Bu, batıya geldiğinden beri duyduğu en komik şey olabilirdi. Hiçbir gezgin komedyen, Rikuson'un damarlarında La kanı akıyor olabileceğinden daha komik bir fıkra anlatamazdı. "Bu klan bir sürü insanla dolu

kalıpları kıran, diyelim. Bana gelince. Hmm. Yaptığım şey daha çok bir alışkanlık."

"Alışkanlık mı?"

"Evet, efendim. Annem bana her zaman insanların yüzlerini unutmamam gerektiğini söylerdi."

"Ah, evet. Tüccar soyundan geldiğinizi hatırlıyor gibiyim, değil mi?"

"Biliyorum efendim ve bir müşterinin yüzünü unutmak hayati bir ilişkisini riske atmak demektir. Annem beni hatırlamanın yaşamak olduğu konusunda uyarmıştı."

Rikuson'un kahkahası korkusunu dağıtmış gibiydi, çünkü artık rahatlıkla konuşabiliyordu.

"Sıkı bir yetiştirilme tarzınız varmış gibi görünüyor." "Evet, efendim."

Rikuson o anın nefes almasına izin verdi; meyve suyundan bir yudum aldı. Tam onurlu stratejistin meyve suyu içme alışkanlığını düşünüyordu ki Gyoku-ou beklenmedik bir şey söyledi.

"Sence Efendi Lakan bu meyve suyunu sever mi?"

"Efendi Lakan'ın içki içmediğini biliyorsunuz, değil mi?"

"Kimin yok ki?"

Rikuson bu hikâyenin çok iyi bilindiğinin farkındaydı. Ne de olsa, o adam ne zaman bir yerden geçse, bu bir tayfun gibiydi ve fırtınadan sonra ortalığı temizlemek de Rikuson'a düşüyordu.

Gyoku-ou, "Batı başkentine geldiğinde bu meyve suyundan biraz bulunmasını sağlayacağım," dedi.

"Buraya geldiğinde mi, efendim?" Rikuson hazırlıksız yakalanarak tekrarladı. Birdenbire ince bir ter tabakasıyla kaplı olduğunun farkına vardı.

"Ah, yine gerginsin. Evet, sanırım bunu ilk kez duyuyorsunuz. Sana küçük bir sır vereyim." Sonunda Gyoku-ou'nun tartışmak istediği konunun kalbine ulaşmış gibiydiler. "Sör Lakan şehrimize geliyor, da İmparatorluğun küçük kardeşi var."

Neredeyse İmparatorluk ailesinin bir üyesi

yardımcı.

Rikuson ağzının kenarlarını gülümsemeye zorladı ama içinden bir iç geçirdi.

Soru: 300.000 kişi bir yılda ne kadar yemek yer? Cevap:

Ne yediklerine bağlı: Ne yediklerine bağlı.

Cevap o kadar saçmaydı ki Rikuson öfkeden geçip kuşkuya kapıldı.

Ani çay partisinden sonra, hepsi de ticaretten anlayan birkaç kişiyle konuşma fırsatı bulmuştu. Kendisine daha düşünceli cevaplar verebileceklerini umuyordu.

"Kesin bir şey söylemek mümkün değil. Batı bölgeleri Kae Eyaleti kadar verimli değil. Pirinç burada orta bölgeye çok daha lüks."

Gerekçeyi duymuştu. Birçok kez duymuştu.

Pirinç değilse, buğday. Buğday değilse, karabuğday. Olası ikame gıdaları arıyordu, her birinden ne kadar olduğunu bilmek istiyordu. tedarik edebileceklerini düşünüyordu. Hesaplamaları defalarca yapmıştı ama matematikçi değildi; cevabı bulamamıştı. Ancak doğruyu söylemek gerekirse, batı başkentindeki bürokratların hiçbiri Rikuson için bu kadar ileri gitmeyecekti. Ona sadece dışlanmış, bir yabancı gibi davranılmıştı; ya da daha üst düzey birinin onları durdurduğunu iddia etmişlerdi; ya da çok meşgul olduklarını ve zaman ayıramadıklarını söylediler.

"Sanırım Ay Prensi de hep böyle hissetmiştir," dedi Rikuson, iç çekmekten kendini alamayarak. Lakan'ın müdahalelerinin sık sık kurbanı olan bu soylu, genç bir adama göre çok çalışıyordu. Ne yazık ki çok çalışmak yeterli değildi. İmparatorluk ailesinin bir parçası olmak, tanınmak ve kabul görmek için herkesten daha parlak olmanız gerektiği anlamına geliyordu.

Rikuson ofisine geri döndüğünde dışarıda bir ulağın beklediğini gördü. "Kae Vilayeti'nden bir mektup, efendim," dedi adam.

Rikuson'a küçük bir kutu verdi - Rikuson'un tahminine göre bir mektup bile sayılmazdı. Kutu dekoratif bir fiyonkla bağlanmış bir iple kapalı tutuluyordu. Başkentte sık sık bu tür mektuplar alırdı. Çeşitli ezoterik kurallar ipin nasıl bağlanacağını düzenliyordu ve bir kez

        nde kolay kolay tekrar ba lanamazdı.

Bu yayları       n bir ustalığı vardı ve Rikuson buna sahipti ama dürüst olmak gerekirse, o anda böyle Ő eyler için fazla enerjisi yoktu. Bunun yerine bir bıçak kaptı ve d       kest  .

Paketin en üstünde, üzerinde çılgınca stilize edilmiş bir L harfi bulunan bir kâğıt vardı; bu, Lahan'ın yazıŐmalarına eklemeyi sevdiği eğlenceli bir dokunuŐtu.

Lahan Lakan'ın ye  neniydi, bu yüzden sık sık aynı amaçlar için çalışıyorlardı. Rikuson Lahan'ı bir iş arkadaŐından çok bir dost olarak görmüştü ama sonuçta sadece iş hakkında konuştuklarını hayıflanarak düşündü.

"En azından ne biliyor." Lahan bir rakam adamıydı ve Rikuson'a tam da istediği verileri sağlamıŐtı.

Pirinç için her bir *taneden* yaklaşık 150 kilogram elde edilir ki bu *da* kabaca bir kişiyi bir yıl boyunca beslemeye yeter. Tabii ki, bu pirinç diğer gıda maddeleriyle karıŐtırılırsa gerilirdi. Pirin le diğer gıda maddelerinin karıŐtırılması durumunda verimin nasıl etkileneceğine dair ayrıntılı hesaplamalar vardı.

buğday, soya veya patates eklenmiŐtir. Ayrıca Lahan, her birinin ne kadar kolay muhafaza edilebileceğini,   Őitli ürünlerin likiditesini ve hatta mevcut piyasa fiyatlarını belirtmiŐtir.

"Patateslerini bize yedirmeye çalıŐacağından korkuyordum. Sanırım ona bir özür borçluyum."

Lahan'ın babası patates yetiştiriyordu ama patatesler pirinç ya da buğday kadar iyi saklanamıyordu ve Lahan'ın ailesi Şu anda patatesleri daha uzun süre dayanacak hale getirmenin ya da başka bir Şekilde iŐlemenin yollarını arıyordu.

Sayıların dolambaçlı sütunları Rikuson'un başını döndürüyordu. Lahan'ın onları düzgün bir Şekilde düzenlediğinden hiç Şüphesi yoktu ama grup sayıya bakıp gerçekleri algılayabilen nadir insanlardan biriydi. Rikuson zorunluluktan sayılarla haŐır neŐir olmuştu ama çoğu insan için dükkândaki fiyatları ayrıŐtırabilmek, ihtiyaç duydukları tüm sayısal beceriydi.

Rikuson sayfaları boş boş çevirdi. Çoğu salt veriydi ama bir sayfada bir yazı vardı: *Yakında ilginç Şeyler olacak.*

"Sanırım biliyor," dedi Rikuson.

Lakan batı başkentine gelecekti. Lahan'ın

Muhtemelen notu Rikuson'a küçük bir şok yaşatmak umuduyla karalamıştı, ama ne yazık ki Gyoku-ou halıyı onun şaşkınlığı altında.

Rikuson mektubu kutusuna geri koyarken gülümsedi. Sonra kestiği kravatı eline aldı.

"Hmm." Şimdi keşke yapmasaydım diyordu. Yerine koyacak bir şey bulma umuduyla çekmecelerini karıştırdı ve kutunun etrafına bağladığı bir parça kenevir ipi buldu. O olduğu sürece Nasıl düğümlediğini hatırladığında, biri açıp tekrar bağlamaya çalışsa hemen anlardı.

Kutuyu alt raftaki bir sandığa yerleştirdi ve büyük bir esneme hareketi yaptı. "Sanırım küçük bir yürüyüş zamanı."

Evet, bugünlerde kendi kendine daha çok konuşuyordu. Yetkililerin işlerini bıraktıklarını duymuştu çünkü Psikolojik olarak masa başı işi; belki o da aynı yoldan gidiyordu.

Önce bir çay partisi, şimdi de bir yürüyüş. Bir gözlemciye işinde kaytarıymuş gibi görünebilirdi ama normalde çok çalışkandı. Bununla yaşamak zorundaydılar.

"Acaba bugünlerde dışarıda dolaşmama izin verilecek mi?" Annesinin ona söylediği bir şey daha vardı: Yeryüzünde neler olup bittiğini bilmeyen bir tüccar bir şey satmak. Bu sözleri duyalı çok uzun zaman olmuştu ama hâlâ hatırlıyordu.

Belki de bir dilekçe için olduğunu söyleyerek onu çiftçi köylerini görmeye göndermelerini sağlayabilirdi. Avluda bir tur attı ve durumu nasıl açıklayabileceğini düşündü. onun seferini onayladı.

Yürürken bağırışlar duydu. Yolundan saparak seslerin geldiği yöne doğru ilerledi ve seslerin iri yarı adamlara ait olduğunu fark etti. Kavga ediyor gibiydiler; bir grup adam bir çember oluşturmuştu ve merkezde ikisi birbiriyle boğuşuyordu. Ah: güreşiyorlardı.

Bağırان adamların hepsi gülümsüyor ve kahkahalar atıyordu. eğleniyorlardı. Rikuson onların hepsinin asker olduğunu hatırladı. Başlarındaki hepsi aynı renkteydi, mavinin bir tonuydu. Kuşaklarının renklerinden hepsinin asker olduğuna karar verdi.

farklı rütbeler.

Rikuson adamların arasına dalarak maçı daha yakından izlemeye çalıştı. Maç bittiğinde, galip gelen kişinin iyi tanıdığı biri olduğu ortaya çıktı: Gyoku-ou. Daha önce onunla birlikte çay yudumlayan adam şimdi bir güreş maçını kazanıyordu.

Orada durmuş terliyor ve askerleriyle gülüşürken, koca bir şehrin hükümdarı gibi görünmüyordu. Etrafındakiler için, bu insanların duygularını paylaşan biri olarak görünmüş olmalı. onun altında.

Rikuson yutkundu. Gyoku-ou'nun sırf brownie puanı kazanmak için köleleriyle güreşirdi. Bundan en az onlar kadar zevk alıyordu.

Rikuson, Gyoku-ou'nun onu fark etmesini istemiyordu. Eğer vali onu güreşmeye davet ederse, ikiye bölünebileceğinden korkuyordu. Rikuson'un

Sadece mola vermek istediği için yürüyüşe çıkmış olmaktan duyduğu suçluluk duygusu onu katılmaya zorlayacaktı.

Ofisine geri dönmeye kararlı bir şekilde topuklarının üzerinde döndü. Bu

Birden kendini işine vermek, temiz hava almaya çalışmaktan daha iyi göründü. Ne de olsa, Gyoku-ou'nun kendi başına halledemediği fazla işlerle ilgilenmesine yardımcı olması için batı başkentine gönderilmişti. Rikuson'un üzerindeki yük büyüktü, evet, ama bu sanki valinin yapacak kendi işi yoktu. Askerleriyle geçirdiği bu dostane an bile onların kalplerini ve zihinlerini kazanmanın etkili bir yolu olarak ikiye katlandı.

Rikuson uzun zaman önce izlediği bir oyunu düşündü. Bu filmde bir general bütün geceyi askerleriyle içki içerek geçirmiş, her an öldürülebilecekleri savaş meydanına çıkmadan önce kısa bir süre eğlenmişti. Gyoku-ou da buna çok benziyordu. Genel olarak. Bu dünyada başrol oyuncular ve küçük oyuncular vardı. Rikuson kendisinin öncekilerden biri olmadığını anlamıştı.

Savaş halindeki bir ülkede onun rolü kayda değer bir şey yapmadan ölmek olurdu. Burada, bu barış dünyasında ise görevi ufak tefek işler ve çeşitli görevler yapmaktı.

Gyoku-ou farklıydı. O, aksiyonun kalbinde alan bir ana karakterdi. Rikuson gibi değil.

Rikuson bir kez daha derin bir iç çekti.

"Sanırım batı başkentinin ona ihtiyacı var."

Gyoku-ou savaşta olduğu kadar barışta da gösteriyi çalabilir.

Bölüm 14: Seçim

Şaşırtıcı derecede sakın hissettim.

Maomao, düşüncelerinin ağzından çıkmasını engellemek için bir elini hafifçe ağzına bastırdı. Bunun yerine ellerini dikkatlice yıkadı ve kıyafetlerini değiştirdi. Sonra banyoya gidecekti. Hepsi bu kadar.

İlk kez bir insan bedenini, hırsızlık suçundan asılmış bir adamın cesedini incelemişti. Şimdi her tarafı kesiklerle kaplıydı. Öldükten sonra kesilip biçileceğini bilseydi, yaşam tercihlerini yeniden gözden geçirebilirdi.

Çok iyi yıkandığımdan emin olmalıyım, diye düşündü Maomao. Hâlâ kokup kokmadıklarını görmek için ellerini kokladı. Ellerini parfümlemişti.

Daha emin olmak için kıyafetlerini değiştirdi, bu yüzden her şeyin yolunda gideceğini düşündü...

"Niang-niang!"

Durması gerekip gerekmediğinden emin değildi. Sadece bir kişi ona böyle seslenmişti. Tianyu'yu görmek için geri döndü.

Tek kelime etmedi - bunu yapmak "Niang-niang" a cevap vereceğini kabul etmek kadar iyi olurdu. Yine de aynı zamanda onu görmezden gelmek de pek doğru gelmiyordu.

Eğer sadece bana gevezelik edecekse, ben gidiyorum.

Aslına bakarsanız, Tianyu'nun bugün onu durdurmak için iyi bir nedeni vardı. "Dr. Liu bizimle konuşmak istiyor," dedi.

"Peki ya banyom?"

Tianyu azımsanmayacak bir hayal kırıklığıyla, "Görünüşe göre beklemek zorunda kalacağız," dedi; anlaşılan yıkanmak için sabırsızlanan tek kişi Maomao değildi. Tianyu kıyafetini burnuna bastırdı ve sertçe kokladı.

Eğer geciken tek kişi o değilse, Maomao pek şikayet etmedi. Tianyu'yu takip etti. Diğer çırakların hepsinin evlerine gittiğini fark kendini alamadı.

"Peki ya ?" diye sordu.

"Başka ne olabilir? Geri çekildiler," dedi Tianyu ve sonra her şey anlam kazandı. Diğer çıraklar hayvanları parçalara ayırmakta yeterince iyiydiler ama insan etini keserken elleri titriyordu. Görünüşe göre sadece Maomao ve Tianyu oraya aitmiş gibi görünmeyi başarmıştı.

Yani o da mı salladı? Hay aksi. Her neyse, en azından birkaç deneme daha diye düşündüm, diye düşündü Maomao ve ellerini tekrar kokladı.

Maomao'nun yaşlı adamı (yani Luomen) Dr. Liu ve diğer birkaç doktorun bulunduğu bir odaya getirildiler. Orada uzun bir Konferans masası banklarla kaplıydı ve herkes en uçtaki masanın etrafına dizilmişti.

Hepsi üst düzey doktorlar mı?

Orada bulunan tüm erkekler yetenekli ve . Her yerde olduğu gibi doktorlukta da bir hiyerarşi vardı, ancak genel olarak doktorlar üst, orta ya da alt düzey olarak adlandırılırdı.

Çırak.

Maomao gözlerini ovuşturdu, çünkü o büyük toplulukta hiç beklemediği birini gördü. Ona hevesle el salladı, gözleri kibar, bedeni iriydi. Çopur bir bıyığı vardı.

Hadım olmasına rağmen.

"Usta Hekim..." Maomao söyledi. Bu da elbette *arka saray* hekimi olarak nitelendirilebilir.

O şarlatandı.

Onun burada ne işi var? Yani, sanırım mantıklı, bir . Tıbbi uzmanlığı hakkında ne düşünürse düşünsün, *arka saray*ın tıbbi ofisine tek başına bakıyordu, bu da en azından diğer üst düzey hekimlere eşdeğer bir unvana sahip olması gerektiği anlamına geliyordu. Yine de, belirgin bir şekilde yerinde değilmiş gibi görünüyordu. Oturdu Orada, zekâları ve becerileriyle diğerlerinden ayrılan adamların arasında bir domuz yavrusu gibi duruyordu.

Bir düşününce. Şarlatan ölü bir bedene dokunmaktan bile korkuyordu. *Çıraklıktan doktorluğa nasıl geçmişti?*

Bu bir gizemdi. Kraliyet sarayının yedi harikasından biri,

diyebiliriz.

Maomao'nun düşünceleri bir alkış sesiyle bölündü. "Görünüşe göre hepimiz buradayız," dedi Dr. Liu, mırıldanan odayı susturarak.

Maomao, bir noktada birkaç orta düzey doktorun da onlara katıldığını fark etti ve Maomao'ya sanki burada şarlatandan bile daha yersizmiş gibi bakıyorlardı. Fiziksel olarak diğerleri kadar etkileyici olmayabilirdi ama bu erkek topluluğunun ortasında bir kadın her zaman dikkat çekecekti. dikkatini kendine çekti.

", başlayalım. Herhangi bir açık koltuğa oturabilirsiniz."

Onun için söylemesi kolay.

Üst düzey hekimlerin hepsi oturuyordu; şimdi orta düzey hareket etmeye başladı. Bir çırak olan Tianyu ayakta kaldı, bu yüzden Maomao da aynısını yaptı ve herkes oturana kadar bekledi. Dr. Liu'nun daveti kulağa evrensel geliyordu ama burada hâlâ bir hiyerarşi vardı. Bir emir. Acil bir durumda durum farklı olabilirdi ama şu anda, eğer sebep olmak istemiyorsa, protokole uymak en iyisi olacaktı. Gereksiz sürtünme.

Tianyu en alttaki koltuğa oturdu ve Maomao da ondan sonra kalan son koltuğa yerleşti.

Kendimi yine belirsiz bir durumda buldum, diye düşündü.

Belli ki kimse üst düzey doktorların yanına oturmaya cesaret edememişti, bu yüzden tek boş koltuk şarlatanın yanındaydı. Otururken ona dostça bir gülümseme verdi. "Tanrım, uzun zaman oldu," dedi. "Bir ısırik alır mısın?" Gizlice sakladığı şekeri ona gösterdi. Masanın altında.

Ne o, mahallenin teyzesi mi? Maomao düşündü ama "Belki şimdi değil" dedi.

Kibarca reddetmek en iyisiydi; içinde şeker yuvarlanırken tartışmaya asla konsantre olamazdı. ağız. Ayrıca, Dr. Liu onlara ters ters bakıyordu. Şarlatan fark edildiğini fark etmemişti.

Dr. Liu onları neden buraya çağırdığını açıklamaya devam etti, belli ki şarlatanın dolu yanaklarını görmezden gelmeyi tercih etmişti.

"Batı başkentine kimin gideceğine karar verebilmek için sizi bir araya topladım," dedi. Maomao'nun kulak misafiri olduğu aynı konu

Jinshi ile görüşüyordu. Jinshi uzun yolculukta kendisine doktorların eşlik etmesini istemişti; mümkünse iki doktor daha.

İki tane daha. Acaba kaç tane var?

O anın heyecanıyla Maomao kendini aday olarak önermişti. Bundan bir şey çıkıp çıkmayacağını bilmiyordu. Ancak eğer seçilmezse, bunun kendisi için sorun anlamına geleceğini biliyordu. Bir sürü bela.

"Burada özellikle batı başkentine gitmek isteyen biri var mı?" Dr. Liu sordu. Maomao etrafına bakındı ve tam elini kaldıracaktı ki biri ondan önce davranarak elini havaya kaldırdı.

"Soru, efendim!"

Eğer birinin sorusu varsa, Maomao henüz gönüllü olamazdı. Elinin tekrar aşağı kaymasına izin verdi.

"Bu seyahatin parametreleri çok muğlak. *Neden* batı başkentine gitmemiz isteniyor? Bu cezalandırıcı bir görevlendirme mi?"

Konuşmacı orta düzey hekimlerden biriydi, oldukça usta olduğu düşünülen biriydi. Maomao onun adını hatırlamıyordu.

Aslında haklı bir soru. Jinshi onunla bu yolculuk hakkında zaten konuşmuştu, bu yüzden doğal olarak bunun sadece uzun bir yolculuk olduğunu varsaydı.

keşif gezisi. Ancak koşulları bilmeyen biri Jinshi'nin rütbesinin düşürüldüğünü düşünebilirdi.

Bekle... Öyle mi?

Cezalandırıcı bir görevlendirme, rütbe tenzili... Ama Jinshi'nin konuşmasına bakılırsa çok yakında yola çıkacaktı, bu yüzden rütbesi düşürülmüş gibi görünmüyordu. Ancak diğer herkese göre, Majesteleri ve İmparatoriçe Gyokuyou, Jinshi'nin bir süreliğine çok uzun bir yolculuk. Birkaç prensin babası olan İmparator için kendi kardeşi bile bir engel olarak görünebilirdi.

"O da ne? Bu bir ceza mı?" dedi şarlatan, endişeyle Maomao'ya sessizce.

Duymamış mı?

Diğer tüm üst düzey doktorlar konuya aşına gibi görünüyordu. Belki de şarlatan bu döngünün dışında kalmıştı.

Özellikle de şarlatan *olduğu* için. Ya da belki de şeker emmekle o kadar meşguldü ki bunu fark etmemişti.

Dr. Liu işaret edercesine öksürdü; Maomao'ya iri yarı doktoru duymamış gibi yapmaktan başka çare kalmamıştı.

"Bu görev cezalandırıcı değil. Ancak varış noktası düşünüldüğünde uzun bir yolculuk olacak. En iyimser tahminle bile en az üç ay başkentten uzak kalmayı beklemelisiniz."

"Savaş mı başlıyor?" Zor bir konuydu ama bu ortanca doktor lafı dolandırmadı. Toplanan doktorlar Mırıldandı ve şarlatan korku içinde Maomao'ya sarıldı. Neredeyse herkesin onlara baktığını hissedebiliyordu.

"Sevgili Guen. Zahmet olmazsa," dedi Luomen, şarlatanı dürterek.

Bir adı mı var? Guen mi?

Maomao'nun arka sarayda onun adını öğrenme şansı hiç olmamıştı; herkes ona sadece "doktor" diyordu. Tamam, belki de Bir yerlerden duymuştu ama açıkçası insanların isimlerini hatırlamak Maomao'nun özel yeteneklerinden biri değildi.

O asker asla unutmaz, diye düşündü, Rikuson'u hayal ederek. Batı başkentine gönderilmişti, değil mi? Onun durumunda, bu kesinlikle bir rütbe düşürmeydi.

Vakvak Maomao'yu bıraktı ama onun yerine Luomen'e tutundu. "Bütün bunlardan ne anlıyorsun Luomen?"

"Hrm. Pekala, onu dinleyelim ve bu işin nereye görelim."

Dr. Liu bu noktada şarlatanın maskaralıklarından o kadar bıkmıştı ki ona bakmayı bile bırakmıştı. Tamamen kayıtsız olmak kendi içinde bir tür dahilikti.

Onu hâlâ kovmadıklarına inanamıyorum. Nasıl hala bir işi olduğu hayatın gizemlerinden biriydi.

Dr. Liu, "Savaş olasılığı hakkında konuşamam," dedi. "Bizim işimiz hasta ve yaralıları tedavi etmek. Bize söyleneni yaparız. Ne var Dahası, bu gezi çok geniş çaplı bir gezi olacağa benziyor."

Dr. Liu doktorlar arasında sıcak bir karşılama bulamıyordu. Kimsenin gönüllü olması pek mümkün görünmüyordu.

Onlara bu seferin merkezinde kimin olduğunu söylerse fikirleri değişebilirdi. Jinshi kraliyet ailesinin bir üyesiydi, ve onunla birlikte giden bir doktorun

onunla şahsen konuşabilirim. *Ama Jinshi'nin gideceğinin halka emin değilim.*

Statüsü göz önüne alındığında, konu muhtemelen son ana kadar gizli tutulacaktı ve bu yüzden kimse elini kaldırmayacaktı. Kendini az çok rahat hisseden Maomao bir kez daha elini kaldıracaktı ki Dr. Liu'nun ona ters ters baktığını gördü.

Onun nesi var? diye merak etti. Ona bir şey koymamasını mı söylüyordu?

kendini burada öne mi çıkaracaktı? Düşük statüsü gerçekten de eninde sonunda ona engel mi oluyordu?

"Gönüllü yok mu? Ben de öyle düşünmüştüm. Üç kişilik bir aday listesi hazırladım ama bir yeri daha doldurmak istiyorum. Son koltuğu kimse istemiyor mu?"

Dr. Liu'nun ısrarlarına rağmen kimse tepki vermedi. Üst düzey doktorlar bu durumdan bıkmış görünüyordu; belki de Hikaye.

"Evet, efendim!"

Bir kişi elini kaldırdı: Tianyu.

"Hâlâ çırak olduğumu biliyorum ama başka kimse gitmeyecekse gidebilir miyim?"

Sesi her zamanki gibi neşeliydi. Sanki bir hayvanı ya da bir insanı inceliyormuş gibi mutluydu.

En'en'in kayıtsızlığı karşısındaki ısrarı Maomao'nun Tianyu'nun gerçekten de yüz­süz bir adam olması gerektiğini düşünmesine yol açmıştı ama çalışmaları sırasında onunla konuştuğunda, yavaş yavaş durumun böyle olmadığını anladı. Tianyu basitçe diğer insanların yaşadığı geniş duygu dalgalanmalarını yaşamıyordu. Konuşkan yapısı dışarıdan bakanların onun duygusal olduğunu düşünmesine neden olabilirdi ama En'en'le tam da onun soğuk karşılaması ilgisini çektiği için konuşmuş olması bile mümkündü.

Sapkın bir adam, diye düşündü Maomao. Meseleyi zorlamaya meyilli olduğundan değil; herkesin zaafları vardı.

"Başka kimse var mı?" Dr. Liu sordu. El kaldıran olmadı. Üst düzey doktorlar topluca nefes verdi.

Jinshi'nin geldiğini bilselerdi eminim onlardan birini yakalayabilirdi. Dr. Liu baştayken bu asla gerçekleşmez.

Maomao, babası Luomen'in iyi bir aday olacağını düşünüyordu; batı bölgeleri hakkında çok bilgiliydi ve

Ama o başını salladı. *Çok yaşlıydı ve artık yeterince güçlü değildi.* Hadım olmak onu yaşlılıktan daha da yaşlı bir hale getirmişti. Kayıp bir diz kapağına sahip olmak da yardımcı olmamıştı. ya da. Bu kadar uzun bir yolculuk onu aşırıyordu.

Ancak üç kişi seçilmiş olsaydı Maomao'ya ne olurdu? *Sanırım sadece benim seçileceğime inanmak zorundayım. zaten listede.*

Utanç verici görünüyordu. Birçok insan batı başkentini kırsal bir durgun su olarak görüyordu, ancak hiçbir şey gerçeklerden daha farklı olamazdı. Gelişen bir şehirdi, batı kültürünün bağlantı noktasıydı. En yeni tıbbi becerileri ve teknolojiyi edinmenin çok daha kolay olacağı bir yer olduğundan bahsetmiyorum bile.

Babamın gitmeyeceğinden emin miyim?

Soruyu sorarken bile bunun olmayacağını, imkânsız olduğunu biliyordu. Luomen'e gelince, şarlatan hâlâ ona ; Luomen heyecanlanmış görünmüyordu ama kendini de kurtaramıyordu.

"Başka kimse mi?" Dr. Liu tekrar sordu, bunun üzerine aşırı başarılı orta boy doktor bir kez daha elini kaldırdı. "Gönüllü müsünüz?" Dr. Liu söyledi.

"Başka bir soru, efendim." Doktor doğrudan Maomao'ya baktı. "Saray kadınlarımızdan birinin burada ne işi var?" Kuşkusuz bu soru herkesin aklındaydı ama hepsi de sormak için doğru zaman olmadığını hissediyordu. "Elbette onun istisnai varlığı hekimler arasında sayılacağı anlamına gelmemeli?"

Umarım öyledir. Maomao nihayet cevabını şimdi ve burada alabilseydi, bu harika olurdu, ama odanın geri kalanı onun coşkusunu paylaştı. Üst düzey hekimler sanki artık dinlemiyorlarmış gibi pek tepki vermedi ama orta düzey hekimlerin bakışları sertti. Tianyu yüz ifadesinde özel bir değişiklik olmadan sahnenin gelişimini izledi.

"O bir hekim olarak görülmemeli. Ancak bizimle birlikte geliyor" dedi Dr. Liu.

Maomao bir rahatlama dalgası hissetti. Demek bir uzlaşma yolu bulmuştu. Önemli olan, onunla birlikte gidebilmesiydi.

"Efendim, bir saray hanımının bu kadar uzun bir yolculuk için uygun olduğundan emin değilim." Ortanca doktor pes etmedi.

"Bir erkeğin dayanıklılığına sahip olmadığını kabul ediyorum ama pratik sınavı geçti. Hiç değilse bir hekimin becerilerine sahip. Dahası, dürüst olmak gerekirse, onun ilaç bilgisi muhtemelen sizinkinden daha iyidir. Eğer tıbbi malzemelerimiz tükenirse Varış noktamızdaki malzemeleri, ders kitabına başvurmadan eldeki malzemeleri kullanarak ikame edebilecek birinin olması faydalı olacaktır."

Dr. Liu sert olabilirdi, ama aynı zamanda karakter ve yetenek konusunda sağlam bir yargıcıydı.

Orta düzey doktorlar yine de pek memnun görünmüyordu. İçlerinden Maomao'ya inanmayan bakışlar atarak sanki şunu söylemek ister gibiydi
ve Bundan emin miyiz?

"Bir kadının gelip sizinle aynı muameleyi görmesinden hâlâ memnun değil misiniz? O zaman şöyle düşünün. Bu sefer büyük bir grup olacak. Bir sürü başka saray kadını da olacak. diğer idari görevlerde yardımcı olmak için bize eşlik ediyor. Fazladan yardıma itirazınız yok, değil mi?"

"İlk kez bir hanımefendi özellikle tıbbi bir sıfatla buraya getiriliyor. Ve onu

Muayeneye gir! Bu çok ileri gitmek Dr. Liu, sizin için bile."

Himm. Bu ortanca doktor Tianyu'nun tam tersi gibi görünüyordu: biraz baş belasıydı, ancak Maomao. Onun en kayıtsız patlamaları bile başka koşullar altında minnettar olabilirdi. Ancak şu an o zaman değildi.

"Bu kararı ben vermedim," dedi Dr. Liu, görünmeye tehlikeli bir şekilde yaklaşarak. Bu arada yaptığı bir sonraki açıklama her türlü muhalefeti susturmaya yetti. "Büyük Kumandan Kan bu kez bize katılacak."

Bu orta düzey doktorlar arasında bir vızıltı yarattı. Maomao tüylerinin diken olduğunu hissetti. Kendisine kederle Luomen'e baktı.

Maomao bir En'en değildi ama dişlerini gıcırdatmanın eşiğindeydi.

"Hepiniz onunla başa çıkabileceğinizi düşünüyor musunuz?" diye sordu Dr. Liu, umutsuzluğa tehlikeli bir şekilde yakın bir sesle. Bu, daha fazla konuşulmaması için yeterliydi.

İtirazlar. Belki de Dr. Liu bu gizli bilgiyi kendisine saklamalıydı, ancak ne olursa olsun, diğer doktorlar

Bu kişi konusunda yardım alabilecekleri herkesi kesinlikle kabul edeceklerdi.

Ancak Maomao'nun meseleyi bu kadar sakin ve mantıklı bir şekilde düşünecek zamanı yoktu. Sahip olduğu tek şey, çok sinirlendiği bir andı. *Orospu çocuğu!* Biliyordu!

Maomao uzun zamandır ilk kez Jinshi'nin orada olmasını diledi, böylece ona bir su birikintisinde mahsur kalmış bir solucanmış gibi bakabilecekti.

Dr. Liu'nun da işi bitmemişti. "Beş gün içinde ayrılıyoruz. Hazırlanmanız için hepinize izin vereceğim, o yüzden vedalaşın ve gitmeye hazırlanın."

Maomao'nun ağzı açık kaldı ve bir türlü kapatamadı.

Bölüm 15: Hazırlıklar

Beş gün içinde yola çıkacaklardı. Bu o kadar ani olmuştu ki Maomao hazırlık yapmak için acele etmek zorunda kaldı. Alışveriş yapması gerekiyordu ve konuşması gereken birkaç kişi vardı.

Belki de herkese şehir çıkacağımı söylememeliyim, diye düşündü, ama bir haber çoktan *gitmişti*, yani belli ki sorun yoktu. *Yaşlı madama* kesinlikle *söylemeliyim*. Eve döndüğünde midesine inecek bir yumrukla daha karşılaşmak istemiyordu.

Böylece Verdigris House'a gitmiş ve hanımefendi ona şöyle demiş: "Öyle mi? Bu durumda, biraz ambergris istiyorum. hatıra."

Evet, öyle bir şey olmayacak.

Maomao'nun dilinde maddenin adı şu anlama geliyordu "ejderha tükürüğü tütsüsü" ve gerçekten de bir ejderhanın salyasından yapıldığı söyleniyordu, ancak gerçekte nereden geldiği belli değildi. Çok pahalıydı ve tıbbi işlevleri de vardı; kalp için etkiliydi.

"Ne demek yine gidiyorsun?! Bu çok saçma! Bir saray hanımının saraydan bu kadar sık uzaklaştığını hiç duymamıştım!"

Bu acılı itiraz eczacı çırağı Sazen'den geldi. Gözlerinde yaşlar bile vardı.

"Özür dilerim. Bir şekilde idare etmen gerekecek. Sende var Kokuyou, bir sorun çıkarsa her zaman babamla irtibata geçebilirsin." Maomao ona imzalı bir kâğıt uzattı ve hepsi bu kadar. Eczacı dükkanına bir müşteri gelmişti, bu yüzden Sazen onlara yardım etmek için geri döndü.

Maomao, *"Sanırım kendine biçtiğinden daha bir eczacı,"* diye düşündü. Kronik bir endişeli olduğu kesindi; belki de bu yüzden kendini hak ettiğinden daha az önemsiyordu.

"Aman . Dikkatli olsan iyi olur. Derler ki güneş

Batı sizi *berbat* bir şekilde bronzlaştırabilir." Maomao'nun Verdigris Evi'ndeki ablası Pairin'in öğüdü de böyleydi; Pairin'in cildi bugün özellikle sağlıklı bir ışıltıya sahipti.

Dün gece iyi bir müşterin mi vardı? Maomao düşündü. Kız kardeşinin cinsel iştahı sıradanlığın çok ötesindeydi, bu yüzden onun için "iyi" bir müşteri sadece çok parası olan bir müşteri değildi. İyi yapılı bir erkek olduğuna şüphe yoktu.

"Al bakalım. Buna kesinlikle ihtiyacın olacak. Her sabah sür, sonra yatmadan önce yüzünü yıkayıp çıkar." Meimei Maomao'nun eline seramik bir kap tutuşturdu. Muhtemelen içinde cilde iyi gelen bir tür krem vardı.

Maomao, "Her zaman yüzümü yıkama şansım olacağından emin değilim," dedi. Batıdaki başkent çok uzaktaydı ve ister karadan ister denizden gitsinler, su çok kıymetli olacaktı.

"Küçük Maomao'muzu bir yere mi götürecekler? Hangi salak bu kararı verdi?" diye sordu Joka.

Sormanız komik. Onu maskeli bir soylu olarak tanıyor olabilirsiniz.

Bu, Verdigris Hanesi'nin ünlü prenseslerinin üçünü de açıklıyordu.

"Oohh, senin için endişeleniyorum! Geri çekilmek için çok mu geç Maomao?" Pairin ona sıkıca sarıldı. Bir gece önce gerçekten de çok meşguldü; sıcaklığı hâlâ üzerinden yayılıyordu.

"Bir düşünün. Bizim kazanmak için canımızı dışımıza taktığımız parayı soylular tatile harcıyor," diye tükürdü Joka.

"de değil! O soylular işimizin *gelişmesine* yardımcı oluyor. Bu döngünün devam ettiğinden emin olmak için onları sonuna sıkmamız," dedi Meimei, kahkahası aslında söylediği şeyin kabalığıyla tezat oluşturacak şekilde net ve yüksekti. Sonra gözlerini pencereden dışarı dikti. "Kabul ediyorum, ben de en az sizin kadar endişeliyim... Ama sanırım Maomao'ya elini sürmeye cüret eden olursa acımasızca davranacak biri var."

Şimdi Maomao'ya baktı, bakışları kederliydi.

"Meimei," dedi Maomao. "Bu dolaylı konuşmayı sürdüreceğim ama herkesten çok *onun* için endişeleniyorum."

Ucube stratejist de onlarla gidiyordu. Maomao bilmiyordu.

Ama batı başkentindeki insanlar kiminle uğraştıklarını anlamış olsalardı, onun evinde kalmasını isterlerdi.

Ya da belki de reddedecek durumda değillerdi? Sakın bana onu gerçekten davet ettiklerini söyleme.

Onun yokluğu başkentte bir sorun teşkil etmeyecekti. aylarca ofisinin sorunsuz çalışmasını sağlayabilirdi. onsuz. Maomao'nun asıl korkusu yolda başına ne tür bir bela açabileceğiydi. Bunu hayal etmek bile başını ağrıtmaya yetiyordu.

Beni gerçekten bunun için mi kullanıyorlar? Dişlerini sıktı. Her zaman onun müsait olan herkesi kullanabileceğini ve kullanacağını biliyordu.

-Unutmak onun suçuydu. Aslında, garip bir şekilde, arka saraydan beri insanları idare etme şeklinin değişmediğini fark edince küçük bir rahatlama hissetti.

Zirvede duranlar duygusallıkla sürüklenmeyi göze alamazdı. Jinshi'nin davranışları zaman zaman duygusal olabiliyordu ama Maomao o anlarda hâlâ bir parça rasyonalite olduğuna inanıyordu. En azından inanmak *istiyordu*.

Hayır... Mümkün değil, diye düşündü ve bu fikri hemen reddetti. Aksi takdirde, kendi derisine asla bir damga yakmazdı.

Tüm bunları söyledikten sonra, belki de bu gerçekten Jinshi'nin hatası değildi. Personel seçiminde eli kolu bağlı olabilirdi. Bunun pek bir önemi yoktu. Sonuçta bu Maomao için beladan başka bir şey değildi.

Meimei'nin verdiği kremi kaldırıyordu ki arkasından ukala bir ses, "Hey, Çilli!" dedi.

"Öyle mi? Ne var, Chou-u?" Maomao sinirli bir şekilde döndü.

"Sen aptalsın!" diye bağırdı ve ukala velet koşarak uzaklaştı. Kısmen felçli bir bacağını hâlâ sürüklüyordu ama belli ki bozmamıştı. Uşağı Zulin de aynı şekilde Maomao'ya dil çıkardı ve ardından Chou-u'nun peşinden koştu.

"Bu da neydi şimdi?" Maomao mırıldandı.

"Chou-u seni özlüyor Maomao," dedi Meimei.

"Hrm. Ve görünüşe göre Zulin hala onu takip ediyor?" "Son zamanlarda yeniden başladı." Meimei sıkıntılı görünüyordu.

"Yine mi başladın?"

"Onun bir ablası var, hatırlıyor musun? kız. Çırak olarak eğitim alıyordu ve bu yıl müşteri kabul etmeye başladı."

"Öyle mi?" Verdigris Evi'ne o kadar çok kadın gelip gidiyordu ki Maomao hepsini takip edemiyordu. "Biraz erken değil mi?" Genç kadının son derece zayıf olduğunu hatırladı.

"On beş yaşında. İyi bir diyet, kemiklerine biraz et koymak için uzun bir yol kat etti ve müşterilerimiz fark etmeye başladı. İhtiyacı olan her şeye sahipti. Geldiği yerde gerçekten kötü besleniyor olmalı."

Üstelik kızın kendisi de hırs doluydu; "ilk çıkışını" yapmak için sabırsızlanıyordu. Tüm bunlar küçük kız kardeşinde çelişkili duygular uyandırmış olmalıydı.

"Henüz çok kültürlü değil, ama bence bu kız büyüyecek."

"Öyle mi düşünüyorsun? Bence biraz fazla dikenli," dedi Joka.

Pairin buna açık açık güldü. "'Joka' adını alan bir kadından duymak isteyeceğim son şey bu!"

Ailesinin ona verdiği isim bu değildi. Madamın, kızları unutmaya teşvik etmek için isimlerini değiştirdiği biliniyordu.

Ama Joka kendine, dünyayı yaratan tanrıçanın adının bir parodisi olan bir ad vermişti ve bu ad

sözde yasak karakter *ka*'yı cüretkar bir şekilde dahil etti.

"Annem bana her zaman babamın çok önemli biri olduğunu söylerdi. Bunu kullanmaya hakkım var," derdi bazen.

Bu karakterin kullanılmasını haklı çıkaracak bir baba mı? Bunu yapabilecek tek kişi İmparatorluk ailesiydi. Bu tanıma uyan ve yaşı Joka'ninkine uyumlu olan tek kişi eski imparatordu ama Maomao bunun imkânsız olduğunu farkındaydı.

Joka, annesinin o gece öldürüldüğünü öğrenince ne hissetmiştir acaba?

Kandırılmak mı? Belki de erkeklere olan nefreti buradan kaynaklanıyordu. Belki de.

Üstüne üstlük, yaşlı madam onun bu huysuz ismi kullanmasına gerçekten izin vermişti.

Çok korkutucu.

Verdigris Evi Maomao olmadan da devam edecekti. Güçlü kadınlarla doluydu ve aslında buradaki erkekler de oldukça güçlüydü, Böylece her şey yoluna girecekti.

Maomao iç geçirdi ve hazırlıklarının bir sonraki aşamasına geçti.

Maomao alışverişini bitirip yatakhaneye döndüğünde güneş çoktan batmıştı.

Bir iç çekip binaya girerken, *bundan sonraki bölümün en zoru olabileceğini* düşündü.

Bir satırın sürekli *güm güm* sesini duyabiliyordu. *Hâlâ* çalışıyor, diye düşündü Maomao, mutfağa göz atarken. Yao oradaydı, En'en'in yönetiminde tavuk doğruyordu. Henüz bir uzman olduğu söylenemezdi ama geçen günkü kemik kırma şiddetini azaltmıştı ve şimdi düzgün bir yemek pişiriyormuş gibi görünüyordu.

Maomao hiçbir şey söylemedi. En'en hiçbir şey söylemedi.

Yao, Maomao'yu fark edemeyecek kadar tavuğuna odaklanmıştı; En'en Maomao'yu orada gördü ve ona yalvaran bir bakış attı.

Sanırım şöyle diyor... "Şu anda konsantre oluyoruz. Lütfen bölmeyin."

Maomao tam odasına doğru gidiyordu ki, karşıdan gelen yurt müdürü kadınla karşılaştı. "Maomao, birkaç aylığına gideceğin doğru mu? Odanı senin için bırakabilirim ama temizlememi ister misin?"

Kadının sesi mutfağa kadar rahatlıkla taşındı.

Sonuç tahmin edilebilirdi: bir "Ah!" ve ardından bir "Hanımefendi!"

Maomao kapıdaki çatlaktan içeri baktı ve hemen hemen beklediği şeyi gördü. "Bunu yapmayın genç hanım," dedi En'en. "Parmağınızı ağzınıza sokmamalısınız! Çiğ tavuk eti

Tehlikeli. İşte, sana biraz ilk yardım vereceğim."

Gıda amaçlı etler bile zehir veya böcek içerebilir.

"Bence bu biraz fazla oldu En'en," dedi Maomao, En'en'in Yao'nun eline o kadar çok sargı bezi sardığını izlerken. neredeyse hareketsiz kaldı.

Maomao Şimdi olaya dahil olmuştu ama Yao sinirli görünüyordu. Yao'nun bir Şey söylemek istediği belliydi ama Maomao sosyal açıdan dünyanın en becerikli insanı sayılmazdı ve Yao'ya ne söylemesi emin değildi. Satırı nasıl düzgün tutacağını hâlâ öğrenmekte olduğu düŐünülürse, Dr. Liu'nun onu henüz özel derslere katılmaya davet etmiş olması pek olası görünmüyordu.

Sonunda Maomao sadece " z r dilerim. Bir süreliğine uzaklara gideceğim."

"Anlıyorum," dedi En'en ve gözlerini dikip bakma nezaketini gösterdi. Ama bir an için Maomao'nun adını tam olarak koyamadığı bir ifade geçti yüzünden, "Artık sadece ben ve Leydi Yao olacağız!" diyen bir ifade. Yao, neyse ki, Maomao'ya bakıyordu. ve fark etmedi.

Maomao, Yao'nun da En'en kadar iyi Şüpheleniyordu. O zeki bir kadındı ve entelektüel olarak neler olup bittiğini anlayabilirdi; sadece duygularının ona yetiŐmesi biraz zaman alıyordu.

Maomao kendine daha *on altı yaşında olduğunu* hatırlattı. Maomao'dan dört yaş daha genç.

S yleyebileceği her Şeyi söylediğini düşünen Maomao odasına dönmek üzereydi ki bir gümbürtü daha duydu - bu sefer birinin yerde tepindiğini.

"Maomao!"

"Evet?"

Yao'nun nefesi kızgın bir yaban domuzu gibi burun deliklerinden dışarı fırladı. Dimdik duruyordu, kararlılığı yüzünden okunuyordu.

"Genç hanım..." En'en iki katlanır yelpaze çıkarmıştı; birinde *Yao*, diğerinde ise *Go for it yazıyordu!* Nereden bulmuştu

Bunlar mı? Gerçekten de, bu yüce baŐarılarla sahip bir leydi.

Yao bir kez daha homurdandı ve Maomao'nun önünde durdu.

"Buyurun, genç hanım." En'en ona bir tür kitapçık uzattı. "Mn!" Yao kitapçığı Maomao'ya doğru bastırdı.

"Bu da ne?"

"Ne-ne demek istiyorsun?"

Yao tam olarak bir açıklama yapamıyordu, bu yüzden En'en yardım etti. "Kütüphanedeki kitaplardan bir Şeyler kopyaladı. Kitaplarda olmayan bulabildiği kadar çok örnek topladı.

Ders kitabı, bu yüzden sanırım orada olanlardan bazıları seni bile şaşırtacak, Maomao."

"Ne?" *Lanet olsun, bunu istiyorum.* "Bunu gerçekten alabilir miyim?"

"Şeysana alabileceğini söyledim!" Yao, aslında böyle bir şey söylememiş olmasına rağmen karşılık verdi.

Yine de teklif ediyorsa, iki kez teklif etmesine gerek yoktu. Maomao kitabı aldı ve hemen karıştırmaya başladı. "Vay canına! Wooooooooow!"

"Hayır! Şimdi bakma! Dinle, o kadar önemli bir şey yapmadım. En'en ısrar etti, ben de biraz kopyaladım. Sadece birazcık!"

Bu kız ekşi olduğu kadar tatlıydı da! Neredeyse çok fazlaydı.

Ne yazık ki Yao için, Maomao onun el yazısı ile En'en'inki arasındaki farkı anlayabiliyordu ama bunu yapmayacak kadar da terbiyeliydi. kopyalamayı hangisinin yaptığını işaret etti.

Bunun yerine başını eğdi ve "teşekkür ederim" dedi. Neredeyse ne yaptığını bilmeden Yao'nun elini tutup tokalaştı bile. Dürüst olmak gerekirse, o kadar mutluydu ki burnundan sümükler akabilirdi.

"Hmph... Yolculuğunuzda zaman geçirmek için *bir şeye* ihtiyacınız olacak." Yao'nun yüzü kızarmıştı ve sesi çok sessiz çıkıyordu. Arkasında, En'en el sıkışan kişiye buz gibi bir bakış atıyordu.

Maomao, "Karşılığında size hatıra olarak bir şey alacağımdan emin olabilirsiniz," dedi.

"Hatıraya ihtiyacım yok!" Yao dedi ve hâlâ sinirli görünerek kesme tahtasına geri döndü.

"Bu durumda hiçbir şey kesemezsin. En azından yaranla ilgilenmeme izin ver," dedi Maomao. Tüm tedaviyi En'en'in yapmasına izin verirse, Yao bir bandaj mumyasına dönüşecek gibi görünüyordu.

Yao, Maomao'nun bakımına boyun eğdi, ancak En'en tüm bu süre boyunca tehditkâr bir şekilde yakınlarda belirdi.

Bölüm 16: Deniz Yolculuğu

Ayrılacakları gün Maomao kendini sırtında tek bir bohça eşyayla bir arabaya binerken buldu.

Artık sıradan olduğu kadar duygusal da.

Yao ve En'en onu için oradaydı, En'en her zamanki gibi bakıyordu ve Yao biraz asık suratlıydı. Maomao vedalaştığı için üzgün hissediyordu ama bir daha geri dönmeyecek gibi de değildi.

Tüm tıbbi malzemeleri önceden hazırlanmıştı ve paketlenmişti. Diğer gerekli eşyalar da kargoda olduğundan, yanında sadece birkaç yeni kıyafet ve Yao ile En'en'in ona verdiği kitap vardı. Maomao taşıma hastalığından muzdarip değildi, bu yüzden zamanını okuyarak geçirmeyi dört gözle bekliyordu.

Dört doktorun gideceğini duymuştum, diye düşündü ama sonuçta kimse ona tam olarak kim olduğunu söylememişti. Bu onu rahatsız ediyordu; bir şeyler sakladıklarına dair her türlü belirti vardı.

Arabaya biner binmez doktorlardan birinin kim olduğunu öğrendi.

"Ooh! Bindığımız gemi bu mu?"

Tianyu başını dışarı uzattı. Maomao onu bekliyordu - Dr. Liu'nun tüm kışkırtmalarına rağmen yine de tek gönüllü o olmuştu.

bir görev için çok tecrübesizim. Sanırım ben konuşacak biri değilim.

Maomao da seçilmişti ama o hekimler arasında sayılmamıştı. Böylece dört doktor ve bir yardımcı vardı. Dr. Liu personel sıkıntısından bahsetmişti, bu yüzden bu seçim için çok düşünmüş olmalıydı.

Maomao, sonuçta sadece yardım etmek için orada olduğunu kendine sürekli hatırlatmak zorundaydı; bir yandan da gerçekte ne olduğunu unutmamalıydı.

orada.

İmparatorluğun küçük kardeşi, nam-ı diğer Jinshi ve ucube stratejist de bu geziye katılacaktı, yani bu daha büyük bir olay olacaktı

geçen seferkinden daha büyüktü. Maomao'nun şimdiye kadar gördüklerinin en büyüğü olan üç büyük yelkenli gemi onları bekliyordu. Ona deniz yoluyla gidecekleri söylenmişti ve gemiler de öyle görünüyordu. Her birinin dört ya da beş direği vardı ve toplar da görüyordu. Gemilerin yapısı batı teknolojisinden büyük ölçüde etkilendiklerini gösteriyordu, ama şatafatlı bir kırmızı renkteydi, Yeşil ve altın rengi, onların Çin gemileri olduğunu gösteriyordu. Maomao gemilerin içlerinin ne kadar büyük olduğunu bilmiyordu ama her biri birkaç yüz kişiyi rahatlıkla alabilecek gibi görünüyordu. Herkes sıkışırsa belki bin kişi bile alabilirdi.

"Gerçekten karadan gitmekten daha mı hızlı olacak?" Maomao kendini durduramadan sordu. Batı başkentine yaptığı son ziyaretten eve tekneyle dönmüştü ama bu sefer nehirden değil denizden gideceklerdi. Deniz yolu kesinlikle daha uzundu ama aynı zamanda gece gündüz kesintisiz seyahat edebiliyordunuz.

"Muhtemelen tüm kargo yüzünden. Bu kadar büyük bir VIP bir yerde bu kadar uzun süre kaldığında buna ihtiyaç duyarsınız. Artı getirmeleri gereken tüm hediyeler." Biraz da kızgınlıkla yapılan bu açıklama üst düzey doktorlardan birinden geldi. Sakalı ve sert bir yüzü vardı. Muhtemelen zamanının çoğunu masa başında geçirmesine rağmen teni fark edilir derecede bronzlaşmıştı. Damarlarında en azından biraz yabancı kanı olduğunu düşündüren açık renk saçları vardı. Maomao onu belli belirsiz tanıdı ama farklı işlerde çalıştıkları için tıbbi ofisler, adını bilmiyordu. Belli ki bu geziye gitmek için seçilen dört doktordan .

Maomao, "Evet, bu mantıklı," dedi. Başka herhangi bir Koşullar gereği, onun adını hatırlamadığı gerçeğini görmezden gelmeye çalışabilirdi ama bu kez öğrenmesi gerekecekti. Bunu daha sonra öğrenmek zorunda kalacaktı.

"Yolculuk sırasında sorumluluk bende olacak," dedi doktor. "Sizinle çalışmayı dört gözle bekliyorum."

Maomao, ayakları yere basıyor gibi görünüyor, diye düşündü. Dr. Liu'yu tanıyan biri olarak, çalışanlarını sadece yetenekleri için değil, aynı zamanda tutumları için de seçerdi. Bu adam, kendisinin de batı başkentinden geldiği hissini veriyordu.

"Diğer iki doktor zaten gemide," dedi adam. "Ben öndeki gemide olacağım, Tianyu da arkadaki gemide olacak,

ve Niang-niang, sen olacaksın. Size üstteki doktorlardan biri eşlik edecek."

Maomao tek kelime etmedi. Ona adını yanlış bildiğini söylemeli miydi? Kendisinin de onunkini hatırlayamadığını düşünürsek buna hakkı var mıydı?

"Efendim, bir sorum var." demekle yetindi. "Evet?"

"Gemide benimle birlikte başka kim olacak?" Konuşurken kaşlarını çattı, kocaman, kudretli bir kaş çattı.

"Ortadaki gemi en önemli yolcumuz için. Akraba bir genç. Ne kadar görkemli olduğunu anlayamadınız mı?"

Ortadaki gemi gerçekten de gemilerin en büyüğü ve en gösterişlisiydi. Hepsi.

"Bir genç," diye Maomao, rahatlayıp rahatlayamayacağını merak ederek

henüz. Bu, ucube değil Jinshi olduğunu ima ediyor gibiydi. *Tahmin edebilirdim ama yine de.*

Aynı zamanda, hangi doktorun onunla birlikte olacağı sorusuyla baş başa kalmıştı. Eğer Jinshi Maomao'yu tek başına yanına çağırırsa, bu durum şüphe uyandırabilirdi.

"Luomen'in bize söylediğine göre, Büyük Kumandan Kan sallanan bir gemide genellikle oldukça sakinleşiyor, sadece bulantı önleyici ilaçlara ve beslenmesini desteklemek için biraz meyve suyuna ihtiyacı var."

"Öyle mi efendim?"

Eğer deniz tutarsa, bu onu Lahan'a çok benzetir. Belli ki başını döndüren sadece alkol değilmiş.

"Gemiler hakkında bilmeniz gerekenleri size söylediler mi?"

"Evet, efendim. Gemide gerekli tüm ekipmanların depolanacağı bir tıbbi ofis olduğunu ve çoğunlukla orada uyuyacağımı söylediler."

"Bu doğru. Yine de istersen bekleyen kadınlarla yatabilirsin, Niang-niang."

"Ofis, lütfen."

Yaver hanımların varlığı yeterince doğaldı; Jinshi onlar olmadan zorlukla seyahat edebilirdi. *Ama Suiren orada olacak mı?*

Suiren, Jinshi'nin yaşlılığın ilk dönemlerindeki hizmetçisi. Bu kadar uzun bir yolculuk onun için zor olacaktı ama o burada olmasaydı

Maomao'nun aklına gelen aday Basen'in ablası Maamei olabilir.

Çocukları dair bir şey duymamış mıydım?

Bir anneden çocuklarını bu kadar uzun süre bırakmasını istemek de kolay olmayacaktı. Maomao durumu düşündü ama her halükarda gemide başka bekleyen hanımlar da olacaktı. Dikkatle seçilmiş olanlar, şüphesiz, ama yine de Maomao'nun en iyisi mesafesini korumak için.

Sakallı doktor, "Gemideki diğer doktor bilmek istediğiniz başka bir şey varsa sizi bilgilendirebilir," dedi.

Evet, tamam, ama o kim?

Ucube stratejistin geleceğini herkese ve her şeye söylemekten mutlu görünüyordlardı, peki neden doktor konusunda bu kadar ketum davranıyorlardı? Hiç mantıklı gelmiyordu.

"Oh, siz misiniz, efendim?" Tianyu teknesine binerken şöyle dedi.

"Bununla ilgili bir sorunun mu var?" diye tersledi, herkes bir yana, toplantıdaki ortanca doktor. Aşırı başarılı biri gibi görünüyordu ve görünüşe göre bu olayda bu yüzüne patlamıştı. Elbette Maomao onun adını bilmiyordu.

Endişelendiğim değil. Hâlâ diğer doktorun kim olabileceğini merak ederek teknesine bindi.

Gemide denizciler harıl harıl çalışıyorlardı.

Acaba bu bizim VIP odamız mı? Görkemli odalar güverteden yukarı doğru çıkıntı yapıyordu. Güzel bir esintisi vardı ve kesinlikle iyi döşenmiş. Aynı oda, İmparatorluk ailesine ait bir villada olsa hiç de yadırganmazdı. *En çok rahat...ama aynı zamanda en belirgin hedef gibi.*

Maomao merdivenlerden aşağıya, güvertenin altına indi. Nemli hava tenine yapışmıştı. Belki de havanın daha iyi hareket etmesini sağlamak için duvar yoktu; alanda bölücüler için sadece en zayıf bahaneler vardı. *Bürokratlar muhtemelen bu odada tıkiş tıkiş uyumak zorunda kalacaklardı.*

diye düşündü Maomao. Yemek yerken de durum aynı olacaktı. Gemi denizcileri işe almıştı, bu yüzden yöneticilerin boş zamanları olacaktı. Masa oyunlarının bir süre sonra daha da popüler hale geldi, gemilerde başka eğlence yoktu.

Gemide, bir savaş gemisi olarak ikiye katlanabilecek kadar top . Birkaç bölge vardı.

Muhtemelen bekleyen hanımlar ve daha önemli yolcular için duvarla çevrili odalar. Bu gemideki cinsiyet oranı çok çarpıktı. Ayrı odalar, muhtemelen herkesin bir arada yatması durumunda ortaya çıkabilecek komik fikirleri engellemek içindi.

Tanrım, bu heyecan verici.

Kuşkusuz, yolculuk boyunca her gün bu gemiyi gördükten sonra muhtemelen bıyacaktı ama herkes yeni bir çevre keşfetmek ister. Duvarların orasında burasında sağlam halatlar ve ahşap yüzdürme aletleri vardı.

Geminin üç katı vardı - güvertedeki VIP odasını da sayarsak dört. Bir alt katın inşaatı da bir üst katinkine benziyordu ancak burada tıbbi ofis ve mutfak bulunuyordu. Maomao tıbbi ofisi sona saklamaya karar verdi; onun yerine mutfağa bakmaya gitti. İçinde birkaç su fıçısı ve dumanın dışarı çıkmasını sağlamak için akıllıca inşa edilmiş bir ocak vardı.

Gemide ateş kullanmak korkutucu bir şey.

Sobanın etrafındaki alan yangına dayanıklı malzemelerle inşa edilmişti, ancak yine de çok dikkatli olmanız gerekirdi.

Gemideki insan sayısı düşünıldüğünde çok küçük bir mutfağa benziyordu; muhtemelen VIP'lerin yemeklerini pişirmek için tasarlanmıştı. Maomao gibi homurdananlar sıcak çorbayla yetinmek zorunda kalacaktı.

Ne yerseniz yiyin, sonunda diğer taraftan çıkmak zorundasınız. Maomao tam banyonun nerede olduğunu merak ediyordu ki geminin pruvasına inşa edilmiş bir yapı gördü. Muhtemelen yapılmıştı. Muhtemelen dikkatsiz bir yolcu da dahil olmak üzere, eşyaların doğrudan denize düşmesine izin vermek. Maomao dikkatli olmak niyetindeydi.

Geminin en alt kısmında kargo bulunuyordu. Mühimmat ve suyun yanı sıra erzak ve Maomao'nun batı başkentine hediye olarak götürdü. Tatlı patatesleri görünce pek memnun olmadı; bunları kimin sattığı belliydi.

Gerçekten saklayabilecekler mi? Tahta kutulardan birinin içine baktı. Patatesler, görünüşe göre neme karşı bir önlem olarak pirinç kabukları içinde saklanmıştı.

Maomao geminin geri kalanını gördüğüne ikna olduktan sonra tıbbi ofise gitti. Gerçek duvarları vardı, böylece hasta olabilecek herkesi karantinaya alabiliyorlardı. Kapıyı buranın yöneticisini bir sandalyede otururken buldu; yumuşak ve nazik adamdı.

Bir şey söylemedi; bir an için gelenin babası Luomen olduğunu sandı ama hayır, tam olarak öyle değildi.

"Oh! Merhaba, genç bayan!"

Ses kaygısız ve tanıdıktı. Normalde arka sarayda bulunan birine aitti: şarlatan doktor.

"Siz misiniz, efendim?" Maomao sordu. Bu bir soru olarak ortaya çıktı ve iyi bir nedeni vardı: şarlatanın alamet-i farikası olan çoprabalığı bıyığı yoktu. Yüzü bir bebeğin poposu kadar pürüzsüzdü.

"Ack! Bana bakma. Çok utanıyorum..." Vakvak, sanki perçemlerini düzeltmeye başlayacak yaşta genç bir kadınmiş gibi kızardı ve dudaklarını büzdü.

"Ne oldu efendim? O bıyık sizin gurur ve neşe kaynağınızdı."

Burnunu çekti. "Bana tıraş gerektiğini söylediler. Bir hadımın bu şekilde kıl çıkarmasının normal olmadığını söylediler."

"Kabul ediyorum, bu biraz alışılmadık bir durum."

Hadımlar kendilerini erkek yapan şeylerden yoksundular, bu yüzden de ayırt edici erkek fiziksel özelliklerini kaybetme eğilimindeydiler. Yüz ve vücut kılları seyrekleşiyordu ama elbette istisnalar da olabiliyordu. Bazı durumlarda, "erkek" kısmının aslında vücudun içinde kaldığı bile görülüyordu. Her halükarda, şarlatan hadım olmasına rağmen bıyık bırakmayı başarmış ve bundan büyük gurur duyuyor gibi görünerek sık sık ince saç tellerini okşuyordu.

Maomao, "Bu hâlâ neden burada olduğunuzu açıklamıyor," dedi.

"Gördüğünüz gibi, şu anda arka sarayda özel ilgi gerektiren hiçbir eş yok. Eş Lihua gerçekten de tek üst eş ve Luomen ona bakabilecek kapasiteden çok daha fazlası. I

Yeni bir eşin geleceğini duymuştum ama sanırım bu iş yattı."

İmparatoriçe Gyokuyou'nun yeğeninden mi bahsediyordu? Demek arka saraya girmeyecekti.

Gerçekten de bir tenzil-i rütbe.

Dr. Liu çok titiz bir adamdı. Batı başkentine yapılacak bir yolculuk için yeterli sayıda doktor olmadığı gerekçesiyle Jinshi'yi kendi doktorları olarak bulmuştu ve eğer yetenekli bir üst düzey doktorları varsa, en azından bir tane daha olmaması doğru olmazdı. Bu yüzden hiç değilse rütbesi ve unvanı olan şarlatanı kullanmayı tercih etmişti. Hatta Maomao'yu tıbbi bilgilerle donatmak için bu kadar ileri gitmiş olabilirdi çünkü onun şarlatanla iyi anlaştığını biliyordu. Alternatif olarak, belki de Maomao'nun gideceğini bildiği için şarlatanı seçmişti.

"Hoo hoo hoo! Daha önce hiç gemiyle seyahat etmemiştim. İnsanın kalbi çarpmıyor mu? Neler olacağını bilmiyorum ama siz burada olduğunuz sürece eğlenceli bir yolculuk olacağından eminim, genç bayan."

Eğer şarlatan doktorun ona tavsiye edebileceği bir şey varsa, o da iyimser yanı olmalıydı. Maomao ayrıca başına gelebilecek herhangi bir şeyden bir şekilde kurtulacak kadar şanslı olduğunu da hissediyordu. Tanımlayamadığı biri ya da bir şey ondan hoşlanıyor gibiydi. "Çay ile başlamaya ne dersin? Ben biraz su kaynatayım."

Maomao, "Sobayı kendin yakarsan kızabileceklerini düşünüyorum," dedi.

"Gerçekten mi? O zaman bir mangal kullanabiliriz."

"Burada odun kömürü yakarsak boğulabileceğimizi düşünüyorum."

Oda fazla hava almıyordu ve kömür yanıyordu. eksikti. Bir pencere vardı ama çok küçüktü; odanın kendisi de oldukça loştu.

Vakvak'ın yüzü düştü. "Gemiyle seyahat etmenin düşündüğümünden daha az rahat olabileceğini düşünmeye başlıyorum..."

"Söylemeye gerek yok, efendim."

Vakvak hayal kırıklığına uğramış yüzünü yakındaki karyolaya gömdü. "Ah! Gördüğüm kadarıyla yataklar da sert."

"Korkarım bu konuda yapılabilecek pek bir şey yok efendim. Herkesle aynı yerde uyumak zorunda kalmadığınız için mutlu olun. Oh, işte, bu rafı kargomuz için kullanabiliriz."

Maomao kıyafetlerini rafa koydu ve kapıyı açtı. Yao'nun ona verdiği kitap. Kendini pencereden gelen ışığı kullanabileceği şekilde ayarladı; pencerenin açısı, kitap okumaya izin verecek şekilde mükemmeldi. onu yatağa oturttu.

"Kitap mı okuyorsunuz hanımefendi?"

"Görünüşe göre gitmemiz biraz zaman alacak. Eminim birileri bizi aramaya gelecektir."

"Hrm." Vakvak hayal kırıklığına uğramış bir şekilde yanaklarını şişirdi ve portatif bir Go tahtası çıkardı. "Sorun değil. Bazı Go problemleri üzerinde çalışacağım." Kendi kitabını çıkardı - tabii ki ucube stratejistin kitabını.

Gemi için bir uğurlama törenine benzeyen bir şey yaptılar ve sonra yelken açtılar. Başta Jinshi olmak üzere VIP'ler bir tür ritüel gibi görünen bir şey gerçekleştirdiler, ancak Maomao sadece yarım Dikkat. Ucube stratejistin etrafı kolaçan ettiğini fark edince aşağı inip odalardan birine sığındı.

Bir gemi yolculuğunun keyifli olduğunu söylemek zordu ama hayal ettiğinden daha az şüpheli bir seyahat şekliydi. En azından nehir yolculuğundan daha iyi olduğu kesindi.

Eskiden gemilerde böcekli ekmek yemek zorunda kaldıklarını duydum. Bu yüzden denizciler önce böcekleri çıkarmak için canlı bir balık koyarlarmış. Maomao'nun çekirge ve yılan yediği biliniyordu ama o bile böcek dolu ekmek yeme düşüncesinden hoşlanmıyordu.

Sanırım yolculuk o kadar uzun sürmeyecek.

Ona uzun gelmişti ama denizcilerin bazen denizde geçirdikleri aylara hiç benzemiyordu. Gemide en fazla iki hafta kalabilirlerdi ve yol boyunca birkaç limana uğrarlardı. İlk öğünde bambu yapraklarına sarılmış et, balık çorbası ve hatta mandalina yediler. Gemideki ilk gün için lüks bir dokunuş, diye düşündü.

"Meyveleri bile var! Bu harika!" dedi şarlatan, mandalinasını soyup yerken mutlulukla gülümseyerek. Maomao uzun zamandır önce yemeğini bitirmiş ve dişlerini fırçalıyordu.

Onlara neden mandalina ikram edildiğine dair belli belirsiz bir fikri vardı. "İnsanlar deniz yolculuklarında yeterince ürün alamıyor," dedi.

"Çok doğru. Yeterince uzun sürmüyor."

"Bu da beslenmede dengesizliğe yol açıyor ve insanları hasta ediyor." "Evet, kesinlikle. Dengeli beslenme, işte mesele bu." Şarlatanın ne olduğunu bilip bilmediği tam olarak belli değildi.

konuşmak ya da .

Şöyle dedi: "Tanrım, burada bolca boş vaktimiz var.

Hiç hasta yok gibi ."

Eminim arka sarayda geçirdiğinizden daha fazla boş zamanınız yoktur, diye karşılık verdi Maomao zihinsel olarak. Ağzında biraz su çalkaladı ve pencereden dışarı tükürdü. Bazıları bu davranışı görgüsüzlük olarak nitelendirebilirdi ama dışarıda sadece okyanus vardı. Bu hızlı ve kullanışlıydı.

"Eğer bu kimsenin yaralanmadığı ya da hastalanmadığı anlamına geliyorsa, o zaman bu iyi bir haber," dedi ve ofisin raflarına baktı. Bir gemi için

En yaygın rahatsızlıkları tedavi etmek için şifalı bitkilerin yanı sıra gemilerle savaşmak için bazı karışımlar da dahil olmak üzere cömert ilaç çeşitleri

belirli hastalıklar. Hatta birkaç topikal ilaçları bile vardı.

"Size bir şey sorabilir miyim?" Maomao bir konuyu açmaya karar vererek şöyle dedi

Bir süredir merak ettiği bir konu vardı. "Bir keresinde bir cesede bakmak bile istemediğini hatırlıyor gibiyim, peki doktor olmak için sınavı geçmeyi nasıl başardın?"

"Test mi? Ah, sınav. Evet, geçtim!" Vakvak muzaffer bir homurtu çıkardı ve göğsüne vurdu.

Maomao ona kuşkulu bir bakış attı. "Sanırım *yazılı* bir sınavdan bahsetmiyorsunuz?"

"Evet, tabii ki. Arka sarayda doktor yoktu, bu yüzden hekimlerin muayenesini hadımlara açtılar. Sınavı geçen tek kişi bendim!" Küçük bir homurtu daha; şarlatan belli ki kendisiyle gurur duyuyordu. Bazen hadımların bürokrat ya da asker olmayı başaramamış kişiler olduğu söylenirdi. Aralarında yabancı uluslar tarafından hadım eski köleler de vardı. Dürüst olmak gerekirse, Maomao çoğunun neden sınavı geçemediğini anlayabiliyordu: birçoğu pek eğitilmiş değildi.

Herhangi bir hekimin arka sarayda çalışmak için yeterince istekli olması pek olası görünmüyordu.

ayrıcalık, bu yüzden tam tersini yapmışlar ve bir hadımı hekim yapmaya çalışmışlardı. Elde ettikleri şeyi bekleyip beklemediklerini merak etti.

"Peki ya ondan sonra? Uygulama sınavı?" Maomao bastırdı.

"Pratik sınav mı? Hmm... Hatırladığımdan emin değilim... Ah, şimdi sen , sanırım bana bir tavuğu inceletmişlerdi."

"Ve?"

"Oh, ipin ucuna gelmiştim, size söyleyeyim! Boynunu sıkmaya çalıştığımda, kuş alnıma sert bir gagalama yaptı ve beni bayılttı!"

Maomao ölüm sessizliğine büründü ve bunu ne kadar kolay hayal edebildiğini fark ederek .

"Beni de bir domuzu incelemem için çağırdılar ama o büyük, kara gözleriyle bana baktığında yapamadım!"

Doğal olarak. Aynı şekilde korkutucu bir şekilde resmedilebilir.

"Anlıyorum," dedi Maomao. Tüm bunlardan sonra, üst düzey yetkililer muhtemelen bu şarlatanı gerçek bir doktor yapmaktan vazgeçmişlerdi ama yine de arka saraydaki cariyelerin vizitelerini yapacak birine ihtiyaçları vardı, bu yüzden ona bu unvanı verip öylece bırakmışlardı. "Senden sonra doktor olan başka hadım var mı?"

Elbette eğer

Testi birkaç kez daha uygulasalardı, daha nitelikli birini korkutmuş olabilirlerdi.

"Peki, bu konuda. İmparatoriçe Dowager'ın arka sarayda topladığı hanımlar için bir bina inşa ettirdiğini hatırlıyorsunuz, değil mi?"

"Evet, biliyorum."

Eski imparatorun yatak arkadaşı olan kızlar için bir sığınak görevi görmesi, arka saraydan ayrılamasalar da onları güvende tutacak bir yer olması amaçlanmıştı. Ne yazık ki, sonunda Shi klanının isyanında kullanıldı.

"Onlar doktorlar arasındayken, orası bir kliniğe dönüştü. Muayenehaneye girmemden hoşnut *olmadılar* ve diğer hadım doktorlara karşı dişe diş bir mücadele verdiler."

"Ahh..."

Bu biraz mantıklıydı. Klinikte hizmet veren saray kadınları tıbbi tedavi konusunda yarım yamalak şarlatandan çok daha fazla şey biliyorlardı.

"Arka sarayın daha fazla doktora ihtiyacı olmadığını iddia ettiler, bu yüzden ne yazık ki daha fazla haremağası terfi ettirme konuşmaları bir kenara bırakıldı." Yani şarlatan, arka sarayın tek doktoru olmuştu. resmi doktor.

Bu adam sadece şansıyla yaşayan bir adam.

Bir ara ona bir servet kazandırmak zorunda kalacaktı.

Şenlü, kadının adı , değil mi? Her şeyin merkezinde o vardı.

Vakvak uzaklara bakıyordu.

Şenlü klinikte çalışan orta yaşlı bir kadındı. Yardım etmişti

Shisui ve Shi klanından kaçmak için, ya da Maomao öyle duymuştu.

Sadece bu da değil, şüphelerle karşılaşmaya başladığında intihar etmeyi planladığı söylenmişti ama Maomao o zamandan beri başka bir şey duymamıştı.

Sanırım öyle ya da böyle ölecekti, ister kendi yapsın, ister onların beklesin. Görünüşe göre kimse Maomao'nun öyle ya da böyle bilgilendirilmesi gerektiğini düşünmemişti.

Şarlatan dişlerini fırçalamayı bitirdi ve tıbbi aletlerini hazırlamaya başladı. "Şimdi, günde bir kez muayene yapacağız. Yemek saatinden sonra, bana öyle söylendi."

Kimin sınavı? Muhtemelen en önemli insanların. Ya da en önemli kişi.

"Ahh! Üstat Jinshi-ahem! Yani Ay Prensi'ni yıllardır görmemiştim. Çok heyecanlıyım!"

Maomao uzun zamandır kimsenin ona Jinshi dediğini duymamıştı. O artık Ay Prensiydi - daha doğrusu bir kez daha Ay Prensiydi - ve bir yıldan uzun bir süredir öyleydi.

"Evet, tabii ki."

Kabul etmek gerekir , Jinshi'nin bir hadım olduğuna inandığı zaman da şarlatanın yüzü aynı derecede kızarmıştı.

Hmmm...

Maomao'yu onun yardımcısı yapmışlardı ama onun bu konuda ne hissettiğini sormamışlardı.

Jinshi'nin odası geminin diğer bölümlerinden çok daha görkemliydi.

Burada güzel bir esinti alıyor. Ferah da. Ve aydınlık.

Elbette tüm bunlar güvertede olmanın getirdiği şeylerdi ama yine de oldukça keyifli olmalı, diye düşündü Maomao.

Bir kadın yumuşak bir sesle, "Bu taraftan lütfen," dedi.

Deniz yolculuğu bu kadar yaşlı biri için kolay olamaz.

Biraz yaşlıca bir nedime olan Suiren'di. Belki de getirebilecekleri başka kimse yoktu. Şarlatan doktorun ürkmeden odaya girmesine izin verdi ama gözleri Maomao'nunkilerle buluştuğunda yüzünde kısa süreli bir kaş çatma belirdi.

İkinize de iyi şanslar, diye düşündü Maomao odadaki diğer iki bekleyen bayana bakarak. Onlar da aynı şekilde şarlatana baktılar ama Maomao'yu incelediler. *Gerçekten de iyi insanlar seçmişlerdi.*

Bu ikisi açıkça neler olup bittiğini, yani gerçekleri anlayabiliyordu. Maomao aslında onlara oldukça düşküncü. ona karşı hemen düşmanca davranmadılar.

Kadınlardan biri kırklı yaşlarında görünüyordu. Jinshi'nin süt annelerinden biri olabilecek kadar yaşlı. Jinshi'nin Maomao'nun daha önce gördüğü diğer kadın, son zamanlarda Jinshi'nin villasında bulunan Chue'ydi.

Sanırım davranışlarına rağmen oldukça yetenekli olmalı.

Ara sıra sergilediği tuhaf davranışları değişmemiş görünüyordu.

İmparatorluk küçük kardeşinin etrafındaki kadınların çoğu oldukça sade görünüyordu ama bu onun karakterine çok uygundu. Maomao odanın içinde yürürken, Jinshi'nin hizmetinde kalsaydı En'en'in burada olup olmayacağını merak etti.

"Lütfen, ettiğim için özür dilerim," dedi , sözcükleri ağzında geveleyerek.

Jinshi bir sandalyede oturmuş, katlanır bir paravanın diğer tarafında bekliyordu. Ritüel kıyafetini değiştirmiş, üzerine bir şeyler giymişti. nispeten daha kolay.

"Uzun zaman oldu, Başhekim. Rica etsem." Jinshi kolunu uzattı. Odaya tütsü kokusu yayıldı ama Maomao gelenin Jinshi olduğu hissinden kurtulamadı

en güzel kokan kişi kendisiydi. Işıltılı Jinshi arka sarayda olduğu gibi, hiç şüphesiz şarlatan doktorla birlikte olduğu , tam teşekküllüydü.

Biraz gözünüzün korkması için şarlatan olmanıza gerek yok.

"Eep..." diye ciyakladı vakvak. Maomao bir kenarda onu izledi. Çopur bıyığı hâlâ yerinde olsaydı, titriyor olurdu.

"Sınav", Jinshi'nin notlarını almaktan biraz daha fazlasını içeriyor gibi görünüyordu.

ve ona birkaç soru sordum.

Sanırım bu adamdan fazla bir şey bekleyemem, diye düşündü Maomao.

Aklına şarlatanın tam da bu yüzden seçilmiş olabileceği geldiğinde, ona karşı gerçek bir acıma duygusu hissetti. Bırakın muayene için gömleğini çıkarmasını isteyecek cesareti göstermeyi, Jinshi'deki değişimi bile fark edemeyecekti.

Suiren tecrübeli bir kadındı; Jinshi'nin sağlığıyla şarlatan olmadan da ilgilenebilirdi.

bakanlık.

Bu arada Maomao hiçbir şeyin ters gitmemesine dikkat ediyordu. Ne kadar dikkatsiz ve rastgele çalışırsa çalışsın, şarlatanın aniden Jinshi'nin kıyafetini ters yüz etmesini beklemiyordu.

"Şey, ben herhangi bir sorun görmüyorum," şarlatan, sonuna kadar kekeleyerek.

"Teşekkür ederim. Bundan sonra seni her gün göreceğim." "Eep!"

Şarlatan, muayene sırasında neredeyse hiç dokunmadığı aletlerini temizledi. Jinshi hâlâ ona bakıyordu. Şarlatan başını kaldırdığında ışıldısını daha da artırdı.

Ne oluyor ?

Güller Jinshi'nin sürüklendi.

"Usta Doktor, bıyıklarınızı kestiğinizi görüyorum. Size çok yakışmış."

Vakvak aslında ciyaklamadı ama ciyaklamış da . Bulutların üzerindeymiş gibi görünüyordu.

Jinshi sözlerini şöyle sürdürdü: "Sizi arka saraydaki alışkın olduğunuz ortamdan çıkarıp deniz yoluyla bir yolculuğa zorladığım için özür dilerim. Ancak, yerine getirmeniz gereken çok önemli bir rolünüz var. Sonuna kadar bana eşlik ederseniz çok memnun olurum."

"E-E-Evet! , elbette!" dedi şarlatan, gözleri dolmuştu. Jinshi'nin sözüne tamamen inanmıştı.

Bu arada Maomao için bu bir maskaralık gibi görünüyordu. Suiren ve diğer bekleyen hanımlar da aynı şekilde buna inanmıyordu. Ama bunun bir önemi yoktu. Sadece şarlatanın inanması gerekiyordu.

"Buradaki diğerleri sizin bir hadım olduğunuzun farkında, Başhekim. Bu herhangi bir rahatsızlık duyacak olursanız, umarım bana söylersiniz."

"Evet, efendim!" dedi , o kadar hevesliydi ki gözlerinden neredeyse yaşlar boşalıyordu. Yanakları alabildiğine kızarmıştı ve Maomao neredeyse onun arkasında da bir çiçeğin açtığını görebileceğini düşündü.

"Bir şey daha var." Jinshi gözlerinde kederle şarlatana baktı. Maomao ona ters ters baktı ama bu saçma oyunun bir an önce bitmesini istiyordu. "Adınız, Usta Hekim. Guen, değil mi?"

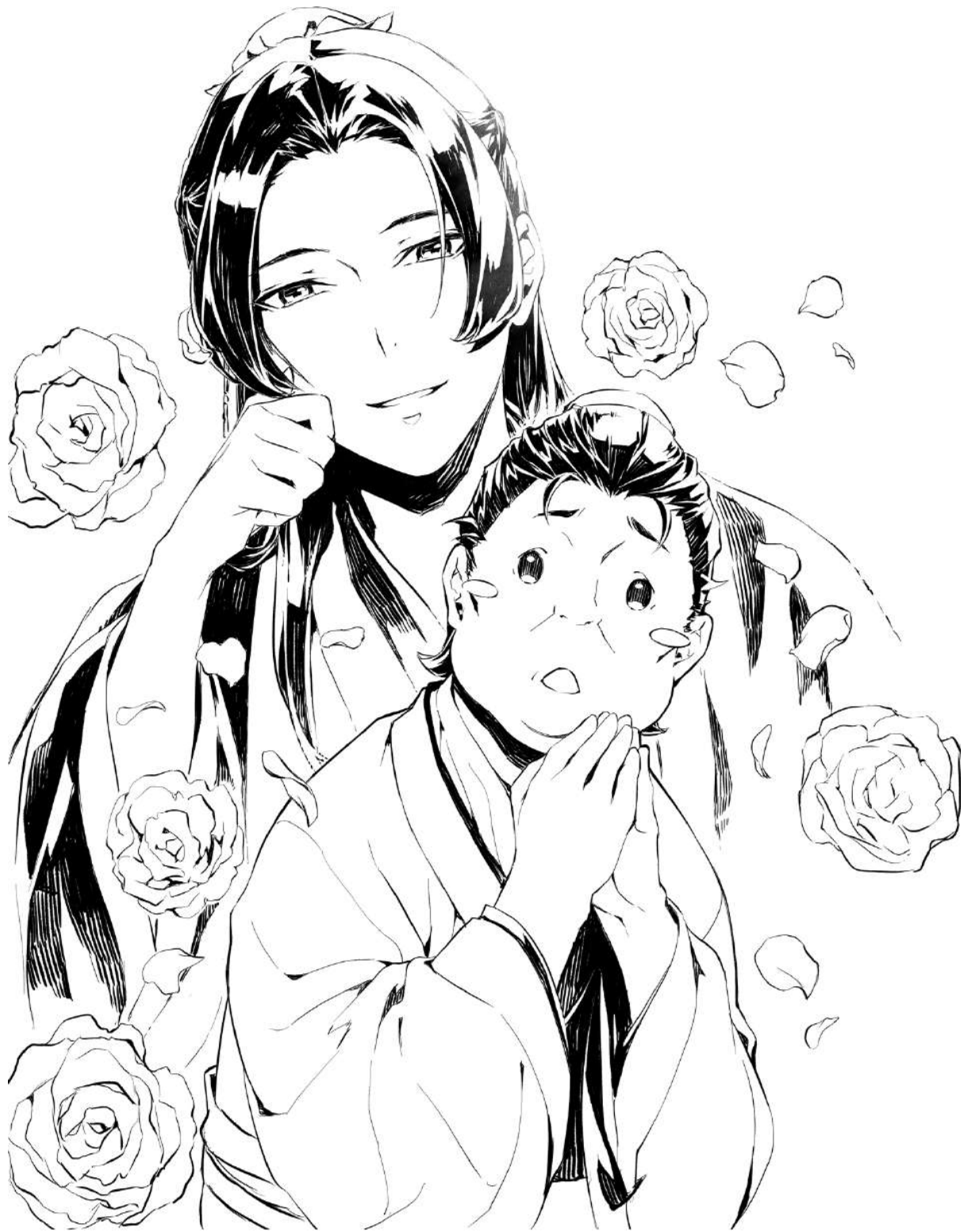
"Evet, efendim!"

Oh. Bu onun adı mı?

"Bu gemideki tek hekim sizsiniz ve bu nedenle herkesin size isminizle değil, Başhekim olarak hitap etmesini rica ettim. Eğer bir itirazınız yoksa?"

"Ben... Ben onur duyarım!"

Aslında şarlatanın hiçbir itirazı yoktu. Kendisine bu büyük unvanla hitap edilmesi için adeta yalvarıyordu.

Burada bir şeyler dönüyor ama ne olduğunu bilmiyorum,
diye düşündü Maomao.

Şarlatan aletlerini temizlemeyi Suiren, "Affedersiniz ama küçük bir ricam olacak. Sizce biz bayanlar da günlük muayene olabilir miyiz? Tabii ki, ben

Böyle küçük meselelerle sizi rahatsız etmeyi hayal bile edemezdim, Başhekim. Size yardım eden genç bayanı bağışlarsanız çok iyi olur."

Ah-hah. Başlıyor.

Maomao şarlatana baktı. "Eminim çok meşgulsünüzdür efendim. Siz önden gidin."

"Evet, tabii ki," dedi şarlatan, tökezlemeden Suiren'le konuşurken kullandığı kelimeler. "Peki o zaman, genç bayan. Bu konuda size güvenebilir miyim?"

Maomao tıbbi malzeme dolu çantayı şarlatandan aldı. "Elbette efendim," dedi, bir senaryodan okuyan birinin tüm coşkusuyla.

Vakvak'a kibarca kapıya kadar eşlik etti ve koridorda onun ayak seslerini bile duymadığından emin olunca, aniden gerçekten de çok kasvetli görünen Jinshi'ye döndü. Maomao ona homurdanmak üzereydi ama Suiren bir şaplakla onu engelledi.

"İçecek bir şeylere ne dersiniz?" diye sordu Chue, her zamanki sosyal bilinciyle.

"Çaya ihtiyacım yok," diye yanıtladı

Maomao. "Elbette."

Chue'ye güzel denemezdi ama onun yanında rahatlamayı kolaylaştıran şeyin tam da bu olduğunu söylemek kabalık olur muydu?

Zaten dünyada çok fazla güzel insan var,
diye düşündü Maomao. Suiren'in kendisi de muhtemelen bir zamanlar oldukça güzel bir hanımefendiydi; bu yaşında bile hala çok güzel görünüyordu. Kırk yaşlarındaki diğer kadının yüzü ise sertti ama yine de oldukça güzeldi.

Maomao'ya elini uzatarak ilk konuşan da o oldu. "Suiren Hanım sınavını beklemek istediğini söyledi, o yüzden belki benimle başlayabilirsiniz?"

Hm? Maomao bu kadını daha önce bir yerlerde gördüğünden emindi. Eğer biraz daha genç olsaydı...

"Ne? Yüzümde bir şey mi var?" Bu yüz Maomao'ya yırtıcı bir hayvanı hatırlattı. Kesinlikle daha önce görmüştü.

"Maomao, Taomei Basen'in annesi," dedi Suiren.

"Annesi mi?"

Eğer Basen'in annesiye, bu onu...

"Belki kızım Maamei ile tanışmışsınızdır," dedi Taomei. Evet, ona benziyordu. Maamei, Go turnuvasına ikramlar getiren kadın. Yirmi yıl kadar sonra Maamei muhtemelen bu kadının tıpatıp aynısı olacaktı.

"Şey..." Maomao ne söyleyeceğinden tam olarak emin değildi. Basen'in iyi niyetli davranışları için minnettar olduğunu kibarca ifade etmeli miydi? Ama Basen onun için hiçbir şey yapmamıştı ki. Maamei de kesinlikle yapmamıştı.

Ama bekleyin, Taomei'nin akrabası olan biri vardı.

Maomao, "Gaoshun'un iyi ofisleri için her zaman minnettarım," dedi. Her detaya dikkat eden bir adam. Eğer bu kadın Basen'in annesiye,

Bu da onu Gaoshun'un karısı yapar.

Kahretsin! Bu dikkatli olmam gerektiği anlamına geliyor.

Maomao bir keresinde zevk bölgesinden bir bayana Gaoshun, karısının korkunç bir kadın olduğu gerekçesiyle reddetmişti. Maomao aslında Taomei'nin ne yaptığını öğrenmesini beklemiyordu ama yine de midisini bulandıran bir his vardı içinde.

"Oh? Bildiğim iyi oldu. O da bu yolculukta, biliyorsunuz." "Gaoshun Usta mı?"

Maomao Jinshi'ye bir bakış attı ama Gaoshun'dan hiçbir iz göremedi. Belki de gemide devriye geziyordu? Gemide muhafızlar vardı. Jinshi'nin odasına girdi ama içeride sadece kadınlar vardı ve bu onu biraz tedirgin etti.

" ya Üstat Basen?"

"Batı başkentine ayrı bir yoldan gidiyor. Karadan."

Tek mı gitmek zorundaydı? Bu onu rahatsız etmedi mi?

Basen son zamanlarda Jinshi'den dikkatlice ve kasıtlı olarak uzaklaşmıştı - politik bir hayvan değildi ama o bile şimdiye kadar fark etmiş olmalıydı.

"Yapacak kendi işi var," dedi Taomei ve sonra kıkırdadı, bunu yaparken ağzını kibarca gizledi. Tüm bu durumdan belli belirsiz eğlenmiş görünüyordu.

Ne tür bir iş? Maomao merak etti. Sormak için yarım aklı vardı -Ama şu anda işine öncelik vermesi gerekiyordu.

"Kolunu ver lütfen," dedi.

"Tabii ki."

Taomei kolunu uzattı ve Maomao nabzını ölçtü. İyi ve güçlüydü. Sağlığı gayet yerinde görünüyordu ama Maomao tuhaf bir şey fark etti. Taomei'nin sağ ve sol gözleri biraz farklı renkler. Bir süre onları inceledi. "Bir sorun mu var?" Taomei sordu.

"Hayır," dedi Maomao. İki göz de hafifçe senkronize olmayan bir şekilde hareket ediyor gibi görünüyordu. Maomao bir dürtüyle sol elini hareket ettirdi.

Sonra aynısını sağ eliyle yaptı ve ancak o zaman Taomei'nin gözlerinin hareket ettiğini gördü.

Sağ gözü kör mü?

Bazen insanlar iki gözleri arasında farklılıklarla doğarlar, ancak renk yaşamın ilerleyen dönemlerinde de değişebilir - genellikle körlük nedeniyle.

"Bu bir tür test ?" Taomei sordu. Maomao'nun yüzündeki düşünceleri fark etmiş olmalı. Onu işaret etti. Sağ gözü, Maomao'nun Gaoshun'un karısından bekleyebileceği kadar keskindi.

"Özür dilerim hanımefendi. Kaba olmak istememiştim. Günlük hayatta herhangi bir engelle karşılaşmıyor musunuz?"

"Hayır, endişelenecek bir şey yok. Uzun zaman önce oldu ve artık buna tamamen alıştım."

"Pekâlâ hanımefendi. Bu durumda, sizi rahatsız eden başka bir şey var mı?"

"Hayır, hiçbir şey."

"Gözlerinize ve dilinize bakabilir miyim?"

Maomao, Taomei'nin gözlerinin altındaki deriyi çekti ve . Sağ göz kesinlikle kördü ve rengi bulanıktı. Gözlerinin altında Gözlerin bulanıklaşmasına neden olabilecek yaşlılık koşulları, ancak Taomei o gözündeki görme yetisini uzun süre önce kaybettiğini söylediğinden

Maomao bunun bir yaralanmadan kaynaklandığından şüphelenmişti.

"Lütfen bu yolculukta özellikle dikkatli olun. Yelkenli bir gemide her şey sallanır."

"Farkındayım," diye yanıtladı Taomei. Maomao bu kadar bariz bir şeyi söylediği için kendini biraz aptal gibi hissetti. "Yine de söylemeliyim ki, sizce de Ay Prensi'nin gezici bahçesinde kayda değer bir çiçek yok mu?"

aynı fikirde olmak da aynı fikirde olmamak kadar zordu. "Keşke kızım Maamei de bu geziye gelebilseydi, eski bir Benim gibi bir büyükanne evde kalabilirdi. Yine de onu tüm ailesiyle birlikte zor gönderdik."

"Tanrım. Sen bir büyükanneysen, ben de kurumuş yaşlı bir kabuk olmalıyım," diye karşılık verdi Suiren.

"Üç torunum var. Artık genç bir kadın gibi davranamam, değil mi?" Taomei söyledi. Yüzündeki ifade Suiren'in laf sokması belki de onun inatçı yönünü gösteriyordu. Maomao ikisi arasında uçuşan kıvılcımları neredeyse görebildiğini düşündü. Görünüşe bakılırsa Jinshi'nin kadınları zayıflatmak için bir yolu vardı.

sadece en güçlü ve en yetenekli olanları seçti. Maomao muayenesini hemen bitirdi ve ardından bekleyen genç hanımlara geçti.

"Benim adım Chue."

"Evet, biliyorum."

"Ama bana sadece Bayan Chue diyebilirsiniz. Arkadaşların yaptığı gibi!" Çok ciddi görünüyordu.

"Hımm... Doğru," dedi Maomao. O özel , evet. Gaoshun'un geliniydi ve bu onu aynı zamanda Taomei'nin gelini yapıyordu. Böylesine sert bir kayınvalide için oldukça uçarı bir genç kadındı. Maomao iyi anlaşıp anlaşılamadıklarını merak ediyordu.

Hamur tatlısına benzeyen burnu, küçük gözleri ve bronz teniyle Chue, adaşı olan serçeye çok benziyordu.

Pek güzel sayılmaz. Ama aynı zamanda. Şimdi bu Maomao onu ikinci kez gördüğünde, Chue'yi çekici bulmamanın zor olduğunu fark etti. İmparator'un küçük kardeşine hizmet etmektense bir sokak tezgâhında mal satmaya daha uygun görünüyordu.

"Chue oğlumun karısı," diye açıkladı Taomei.

"Evet, Efendi Gaoshun söyledi. Büyük oğlunuz, değil mi?"

"Bu doğru. Basen değil, Baryou. Basen'in acele edip ne kadar istesem de." Taomei'nin yüzünde aynı eğlenmiş ifade vardı. Yüzü daha önce olduğu gibi.

Gaoshun'un bu ailesinde oldukça fazla şey oluyor gibi görünüyordu.

"Madem konu açıldı, size büyük oğlumu takdim edeyim."

Taomei söyledi. Odanın köşesindeki perdeye doğru yürüdü ve perdeyi aralayarak soluk yüzlü bir adamın Go problemleri üzerinde çalıştığını gösterdi.

Bunca zamandır burada başka biri mi vardı? Maomao onu hissetmemişti bile.

"Evet, anne? Yardımcı olabilir miyim?"

"En azından bir merhaba diyebilirdin, Baryou."

"Merhaba?" Baryou daha küçük, daha sıska ve en az altı aydır güneş görmemiş olsaydı Basen'e çok benzeyecekti. "Evet, merhaba..."

Baryou Maomao'ya bakmadı bile ama karnını tutarak yere yığıldı. Hasta görünüyordu ve Maomao Ama Chue önce davranıp Baryou'yu perdenin arkasına itti.

"Sevgili kayınvalidem, ilk kez tanıştığı insanlar söz konusu , yazılı iletişimle başlamamız gerektiğini ve onlara alıştıktan sonra, onunla ekranı aracılığıyla konuşabileceklerini düşünüyorum. Birini bu şekilde yüz yüze bırakmak, dünyada onu daha iyi hissettirecek yeterli mide ilacı yok!"

Chue'nun söyledikleri son derece mantıklıydı - hayır, aslında değildi ama kulağa mantıklı *geliyordu*.

"Evet, onunla başa çıkmakta her zaman daha iyiydin... Bana öyle geliyor ki eskisinden çok daha kötü durumda."

Bu anne ve gelinin ilişkisi çok iyiydi. Maomao, şansı olsaydı bile hangi espriyi yapacağını bilemezdi.

"Sence de Baryou'yu bırakıp yerine Maamei'yi getirmemiz gerekmez miydi?" Taomei söyledi.

"Evet, ama o zaman çocuğuma kim bakacaktı?"

"Yeterince adil. Çocuk yetiştirmekle hiç ilgilenmedin. Yine de en azından bir tane daha doğurursan bana çok yardımcı olursun."

Espri yapma fırsatları hızla ve yoğun bir şekilde geldi, ancak Maomao sessizlik başladığında bunun asla durmayacağından şüpheleniyordu.

Özetleyelim:

Gaoshun'un karısı,

Taomei. Gaoshun'un

oğlu, Baryou.

Baryou'nun karısı, Chue.

Hepsi çok karakterli.

Bu Basen için çok fazla olurdu -aslında, onun orada olması olayları daha da karakteristik hale getirirdi.

Maomao, Gaoshun'un kaşlarını çatışını o kadar net görebiliyordu ki sanki o da onlarla birlikteydi. Ancak Basen, Gaoshun'u kendisi için ayrı bir yolculuk, doğru bir seçim olmuştu.

Maomao tam da sınavlara olan ilgisinin bu kadarla sınırlı olduğunu düşünüp gitse mi diye düşünürken Suiren onu dürttü.

"Evet, hanımefendi?" diye sordu. Döndüğünde kendisini bir arı sürüsü kadar dostane bir bakışla karşı karşıya buldu. Jinshi süslü ekranının arkasından onlara ters ters bakıyordu.

Maomao buraya gerçekten ne için geldiğini tamamen unutmuştu.

"Size Usta Jinshi diyebilir miyim?"

Bir süre sonra "Evet" diye cevap verdi.

Görünüşe göre, bütün bu süre boyunca paravanın arkasında bekliyordu. Sonunda kadınların muayeneleri hiç bitmeyecekmiş gibi görüldüğünde içeri bakmıştı ama yine de kadınlar muayene olurken baktığı için onun kararını sorguladı.

"Ama sadece burada," diye ekledi Jinshi. "Bu ismi başka hiçbir yerde kullanma."

"Anlıyorum efendim. Ama sınavlar hala..."

Suiren gülümseyerek çay yapıyordu. Maomao ihtiyacı olmadığını söylemişti ama anlaşılan karşı tarafın ihtiyacı vardı. En azından sınavlar göstermelikti. Jinshi onu katlanır masanın arkasına çağırdı. ve gitmekten başka çaresi yoktu. Paravanın arkasında bir

Kapının arkasında da bir yatak odası vardı.

"Acele etmeyin o zaman," dedi Suiren, Maomao'ya çayı verirken. Diğer bekleyen hanımlardan hiçbiri onları takip etmedi. Bu arada, perdenin arkasından taşların tıkırtısı duyuluyordu; belli ki Baryou sorunlarıyla uğraşmaya devam etmişti.

Yatak odası karanlıktı; pencere yoktu. Onun yerine titrek bir mum ışığı vardı. Bir çeşit mum ışığı olmalıydı. Havalandırma, çünkü pencere olmamasına rağmen odada bol miktarda hava varmış gibi görünüyordu.

"Kapıyı kilitleyin lütfen," dedi Jinshi. Maomao çayı bıraktı ve mecburen kapıyı kilitledi. Sürgülü değil, sallanan bir kapıydı, belki de geminin tasarımındaki batı etkisini yansıtıyordu. Şarlatandan aldığı çantayı masanın üzerine koydu ve taze sargı bezleri çıkardı. Aslında Maomao'ydu Çantayı hazırlarken merhemle birlikte onları da koymayı ihmal etmemişti.

O şarlatana bandajımı değiştirdiğimi söyleyeceğim. Eğer ona sol koluna sarılı olanı gösterirse, bu açıklamayı fazla düşünmeden kabul edecekti.

"Madem öyle," dedi Jinshi. Yatağa oturdu ve her zaman yaptığı gibi üstünü çıkardı.

"Evet, efendim. ." Maomao ellerini temizledikten sonra Jinshi'nin böğrüne uzandı. Kırmızı, kabarık ete dokundu ve Jinshi irkildi. "İyi ilerliyor gibi görünüyor."

"O merhemden bıkmaya başladım."

"Biraz daha izlememiz gerekiyor. Ben sileceğim, tamam mı?"

Maomao eski merhemi sildi ve yenisini sürdü. Jinshi Biraz seğirdi - belki de onu gıdıklıyordu - ama her seferinde aynı şeyi yaptı, bu yüzden aldırmadı, sadece çalışmaya devam etti.

Maomao'nun kendi kolunda da birkaç yanık vardı ama Jinshi'ninki kadar ciddi bir yanığı hiç tedavi etmemişti. O sadece Luomen'in ne yaptığını hatırlamaya çalışarak yara izini değerlendirdi.

Keşke Yao kitabı için yanık tedavisi hakkında birkaç sayfa kopya etseydi, diye düşündü. Kitaplara göz atmış, ama elle tutulur bir şey görememişti. Muhtemelen diğerlerine sorabilirdi.

ama bunu Jinshi'nin işin içinde olduğuna dair herhangi bir şüphe uyandırmadan yapmaya dikkat etmesi gerekiyordu.

İlaç uygulandıktan sonra, yine her zamanki gibi bandajı değiştirdi.

"Şimdiden bitti mi?"

"Çoktan bitti," diye onayladı.

"başka bir şeyiniz yok mu?"

Tedavi edilecek başka bir şey yoktu. *Belki kafası hariç.* Belli ki gevşemiş olan vidalarını sıkabilseydi hayat çok daha kolay olurdu.

Elbette, söylemek istediği *pek* çok şey vardı - yine de ona *konusmak* istediği hiçbir şey olmadığını söylemek kabalık olur muydu?

Jinshi sessizdi; anlaşılan o da en az onun kadar konuşacak konu bulamıyordu.

Maomao başını eğdi ve sonra şöyle dedi: "Önce ben konuşabilir miyim, efendim?"

"Devam et."

"Batı başkentine yaptığım bu yolculuk. Ne kadar sürmesini bekliyorsunuz?"

kendisine kesin bir cevap vermesini beklemiyordu, ama konuşmak için boşa kürek çekiyordu.

"Dürüst olmak gerekirse, bilmiyorum. Sanırım bunun en az üç ay süreceğini konuşmuştuk, değil mi?"

"Evet, efendim. O zaman başka bir soru. Beni bu yolculuğa çıkarmanın yararları hakkında. Yaranızı tedavi etmek dışında burada herhangi bir değerim var mı?"

Jinshi buna bir şey demedi ama gözlerini kaçırdı.

Ahh. .

"Ucube stratejisti tuzağa düşürmek için beni mi kullandınız efendim?"

Bir duraklama daha oldu ve sonra Jinshi, "Kendimi kötü hissettiğimi söylesem yardımı olur mu?" diye cevap verdi.

Maomao ona ters ters bakmak istedi ama tuttu.

Bunun için yeterince para almamanın imkanı yok!

Buna inanamıyordu. Ona çok iyi bir pahalı alkol yoksa buna asla katlanmazdı. Sahip olduğu tek şey

Elinde ise Suiren'in servis ettiği çay vardı. İlk yudumu Jinshi'den önce o aldı - Jinshi'den  almanın küçük bir yoluydu bu.

"Bunun için yeterince para almadığını düşünüyorsun," dedi Jinshi. İstediği zaman oldukça anlayışlı olabiliyordu. Cüppesinin kıvrımlarından bezle sarılmış bir parça çıkardı ve beyazımsı gri bir taşı ortaya çıkarmak için açtı.

"şey bu mu?!"

"yle olmalı. Lütfen teyit eder misiniz?" Jinshi yatağın yanındaki çekmeceden bir iğne çıkardı.

"Onaylamak mı? Yani..." Maomao taşı aldı. Göründüğünden daha hafifti. Aslında çok hafifti. Jinshi ona bunun tam olarak ne olduğunu araştırmasını söylüyor gibiydi. "Memnuniyetle efendim."

Maomao mum alevinde ısıttı ve ardından ışık taşına sapladı. Kendine özgü bir koku üretti.

"Bu gerçek! Bana sahtesini getirmenizi beklemezdim, Jinshi Usta. Bu gerçek ambergris!" Daha yeni ayrılmışlardı ve Maomao Yaşlı madam için hatıra eşyasını temin etmişti.

"Laka-ahem. Demek istediğim, stratejistin bu yolculukta bize kesinlikle eşlik etmesi gerekiyordu."

"Bu batı başkentinden gelen bir talep miydi?" Maomao sordu.

"yleydi. Ama aynı zamanda burası hakkında onun da fikrini almak istedim."

Demek olan biten bu.

Stratejist bir ucube, bir pislikti ve insanlığın çıtasını oldukça aşığlara çekmişti ama iş stratejiye geldiğinde eşi benzeri yoktu.

Maomao etrafına bakınarak, "Savaş çıkabileceğini duydum," diye cüret etti. Burası Jinshi'nin odası olduğu için uygun şekilde ses yalıtımı yapılmış olmasını umuyordu.

"Yapılacak en iyi şey bir savaş kazanmak değildir," dedi Jinshi. "En iyisi hiç başlamamaktır. Ama en iyi olanı yapmak bazen çok zordur."

Başka bir deyişle, savaş potansiyeli aklından hiç çıkmıyordu. Hoşlarına gitse de gitmese de doktorların neden anlamaya başlamıştı.

"Benim burada olmamın ucube stratejistle başa çıkmamı kolaylaştıracadığını sanmıyorum. Babam da başka bir hikaye."

Evet, Luomen'in stratejistlerle arası iyi gibi görünüyordu. Eğer o

daha genç olsaydı, dizi kötü olmasaydı, onunla gelebilirdi.
bu yolculukta. Ne yazık ki hayat o kadar basit değildi ve onun yerine
şarlatan doktor gelmişti.

Asla benim yerime geçemeyecek, değil mi? Maomao, Jinshi'nin
şarlatana nasıl davrandığını düşündü. Adamla konuşmuş, ona kendini
iyi hissettirmişti. Aslında izleyenlere
düpedüz samimiyetsiz.

Özellikle de şarlatanın yeni tıraş edilmiş yüzüne iltifat etmişti.
O şarlatanı tanıyorsa, sakalının bir daha uzamasına izin vermezdi.
bir süre. Dahası, Jinshi şarlatanın adını hiç kullanmamış, ondan
"Başhekim" diye bahsetmekte ısrar etmişti. Gemideki neredeyse hiç
kimse şarlatanı tanımıyordu. Maomao'nun onun adını kullanmadığını
varsayarsak, o bir şarlatan değildi; sadece başka bir doktordu. Fiziksel
özellikleri bir hadım olduğunu ele verse bile.

Bu uzun yolculukta üst düzey hekimler çağırılmıştı ve onlardan biri
de bir hadımdı. Maomao'nun sık sık birlikte görüldüğü biri.

Birden masaya vurmak istedi.

Hayır, bunu yapamazsın! Sakin ol!

Kendini sakinleştirmek için çaydan bir yudum daha almaya gitti
ama çoktan içilmiş olduğunu fark etti. Jinshi ona kendi fincanını uzattı.
O da aldı.

tereddüt etmeden içti. Kısmen yatıştırıcı etkisi olan bitkilerden
yapılmıştı, belki de duygularını kontrol altında tutmasına yardımcı olmak
içindi.

kontrol altında. Suiren, böyle bir şeye ihtiyaç duyacaklarını
hissediyordu.

Maomao uzun bir nefes verdikten sonra gözlerini Jinshi'ye dikti.
"Usta doktoru babamın dublörü olarak kullanmaya çalışıyorsun."

"Her zaman bir şeyleri çok çabuk anlıyorsun. Beni açıklama
yapmaktan kurtarıyorsun." Arka sarayda olduğu gibi ona baktı.

Luomen ve şarlatanın ikisi de hadımdı, ama görünüşleri çok farklıydı
ve yaş olarak birbirlerine hiç benzemiyorlardı. Ancak sadece söylentileri
duymuş olanlar için tek gördükleri hadım bir doktordu ve
bunlardan çok fazla vardı. Jinshi'nin kasıtlı olarak arka saraydan bir
doktor getireceğini asla tahmin edemezlerdi. Eğer
Birini bekliyorlardı, bu Luomen olurdu.

kraliyet sarayında hizmet etmek için aşağılanma.

Maomao'ya seçilmiş hekimler hakkında son ana kadar bilgi vermemelerinin nedeni de buydu.

"Batı başkenti -ya da Sir Gyoku-ou mu demeliydim?
Sör Luomen'in gelmesi konusunda ısrarcıyım. Bunun ne anlama geldiğini anlıyor musun?"

"Onun görmesini istedikleri bir hastaları olması kadar basit olduğunu sanmıyorum."

Luomen olağanüstü bir doktordu; batı başkentinde onun hizmetlerinden yararlanabilecek pek çok hasta olduğuna şüphe yoktu. Ama başka bir şeyler dönüyor gibi görünüyordu.

"*Benim* bakış açımdan, bunun onurlu stratejisti uysal tutacağı izlenimine kapılmış olabileceklerini düşünüyorum. Tabii ki, ben Onlara kesin bir cevap vermeyeceğim. Eğer başhekim Sör Luomen ile karıştırırlarsa, bu onların sorunu."

Jinshi'nin sesindeki otorite tonu, onun her zamanki zavallı hali olmadığını, İmparator'un genç oğlu olduğunu gösteriyordu. Kardeşim. İnsanları piyon olarak kullanabilen ve kullanacak olan bir adam. "Uysal mı, efendim? Sanırım elinizi bir piyona vermeniz daha güvenli olur.

Gerçek bir tilki. Özellikle de bu Gyoku denen adam İmparatoriçe Gyokuyou'nun ağabeyi olduğu için, değil mi?" Maomao sordu.

"Pek çok insan başkalarının yapamadığını yapabileceğini . Bazen her şeyi deneyecek kadar çaresizleşirler. Bununla birlikte, bir bilgenin her bağlısı bir bilge değildir. En önemlisi, Kraliçelerinin akrabaları tarafından dize getirilen ülkelerin sayısı hiç de az değil."

Bir vuruş. Maomao tüylerinin diken diken olduğunu hissetti. "Bunu bana gerçekten söylemeli misin?"

"Size hiçbir şey *söylemiyorum*. Sadece olasılıklardan bahsediyorum."

Evet, ama şüphe duyduklarınız değil.

Aynı zamanda, hiçbir şey söylenmemesi Maomao'yu da kızdırabilirdi.

Jinshi işaret parmağını kaldırdı ve Maomao'ya doğrulttu. "Bir şey deneyecek kadar çaresiz kaldıklarında kimi hedef alacaklar?"

"Benim istismar edilebilecek bir zayıflık olduğumu mu söylüyorsunuz?"

"Belli ki . Ve stratejistin eski yardımcısı şimdi

Sir Gyoku-ou."

Rikuson'dan bahsediyor.

"Sir Gyoku-ou sizi biliyor, bu kadarından emin olabiliriz."

Eğer sorarlarsa Rikuson anlatmak zorunda kalacaktı. Jinshi'nin bu yolculuk için çevresindekileri akıl almazlığı anlamaya başlamıştı.

"Başkente kalırsam peşime düşeceklerini mi sandınız?"

"Tekrar söylüyorum, bu bir olasılık. Onurlu stratejistin ne kadar çok düşmanı olduğunu biliyorsunuz."

Bu Maomao'yu sessiz bıraktı.

"Düşündüğünüzden çok daha fazla tanındığınızdan şüpheleniyorum ve sizi tanıyan herkes sizi görmezden gelecek kadar aptal değil."

Bu konuda ona hak vermek zorundaydı. O da Tıbbi asistan olmadan önce daha çok düşünmeliydi. Onun için bu fırsatı ayarlayan Jinshi'ydi ama ucube stratejist kendini böyle göstermeseydi hayatı çok daha sessiz olabilirdi. Geçmişe hayıflanmanın ona bir faydası olmazdı.

"Lahan bir şekilde işleri idare edebilecektir, bu yüzden onu geride bıraktım. Ayrıca Sör Luomen'den de ara sıra arka sarayda görünmek. Ve sizden özür dileyerek, benimle gelmenizi istedim. Strateji uzmanının seni görebileceği bir yerin senin için daha iyi olacağını düşündüm. Belki daha kolay değil, ama daha güvenli."

"*Sen*" şöyle, "*sen*" böyle. Tam da onun nihayet arada bir adını kullanmaya başladığını düşündüğü sırada.

"Ayrıca benim için de oldukça uygun oldu."

Seni adi herif! Maomao neredeyse haykıracaktı ama bunun yerine çayından bir yudum aldı, nefesini verdi ve basitçe, "Öyle mi efendim?" dedi.

Her ne kadar onu rahatsız etmiş olsalar da, Jinshi'nin sözleri Yaptığı şeyi Maomao'yu düşünerek yapmıştı. Maomao'nun kişisel ilişkiler ağının, ihtiyaç duyduğu kişileri ve onlara nerede ihtiyaç duyduğunu ve her şeyden önce onun güvenliği için en iyi olacağını düşündüğü şeyi dikkate almıştı.

"Eski bir arkadaşınızı yardımcısı olarak atadım.

koruma. Bir Lihaku."

Maomao soğukkanlılıkla, "Evet efendim," diye cevap verdi. Ambergris'e mesafeli bir bakış attı.

Bu açıklamanın bana doğru geldiğinden pek emin değilim. O çay malzemelerini topladı ve yatak odasından çıkmaya hazırlandı. Atıştırmalıklara dokunmamıştı bile.

"Yanına biraz atıştırmalık almayacak mısın Maomao?" Suiren, her zamanki gibi hazırdı, paketlenmiş ve gitmeye hazır bazı pişmiş ikramlar vardı.

Maomao, *bunun şarlatanı mutlu edeceğini* düşündü ve öyle dedi, "Evet, teşekkür ." Atıştırmalıkları aldı, saygıyla eğildi ve odadan çıktı.

"Bundan emin misiniz, genç efendi?"

Suiren Jinshi'ye bir şeyler söylüyordu ama Maomao duymazdan geldi. "Ah, şey..." Jinshi uzanarak bir şeyler söylemeye başladı Maomao, ama dürüst olmak gerekirse bir gün için yeterince konuşmuştu. Fark etmemiş gibi davranarak oradan ayrıldı.

Gaoshun dönmüştü ve dışarıda bekliyordu. Çalışkan destekçisi olduğu için, bir şeyler hissediyor gibiydi.

Maomao'ya baktı, çünkü kaşları çatılmıştı ama söyleyebileceği bir şey yoktu. Maomao ona şaşkın bir bakış attı ama gitmeye karar verdi. tıbbi ofise geri dön.

Bölüm 17: Chue

Maomao günlük rapora gayretle şunları yazdı: üç deniz tutması vakası, iki yaralanma, bir kişi kendini iyi hissetmiyor.

İşten anladığı hızlı bir muayene ve biraz ilaç dağıtmak olan şarlatan, "Çok yoğun bir gündü," dedi. Alnında az çok var olan terleri sildi. Nedense arka sarayda olduğundan daha enerjik görünüyordu.

Maomao, *gerçekten de çok fazla zamanı* olduğunu düşündü.

Birkaç gündür gemide yaşıyorlardı. Bazı insanlar hâlâ sürekli sallanmaya alışamamıştı ama deniz tutması vakaları genel olarak azalmıştı. Denizdeki ilk gün sakin geçtiyse de, ikinci gün deniz tutmuş yolcular akın akın kapılarını çalmaya başlamıştı.

"Kesinlikle öyle," dedi Maomao. Maomao askeri kampın yanındaki sağlık ofisine alışkındı ve açıkçası buradakinden daha fazla hareket görüyordu ama şarlatan, hastadan çok yaban otu gören arka saray ofisine alışkındı ve burası ona bir tımarhane gibi geliyor olmalıydı.

Önceden bol miktarda deniz tutması ilacı hazırlamışlardı, ancak bu ilaçlar sadece tutmanın etkisini azaltmaya yarıyordu; solgun yüzlü ve midesi bulanalar söz konusu olduğunda Maomao şöyle düşündü en iyi tedavinin onlara bir kova vermek ve onları iyi havalandırılmış bir alana götürmek olduğunu söyledi.

Lahan'ın burada olmamasına şaşmamalı. Ucube stratejistin geleceğini düşünerek onun da gelebileceğini düşünmüştü ama o cimrinin deniz tutması çok kötüydü. Aslında onun burada olması faydalı olabilirdi.

Her ne kadar bunu kabul etmekten nefret etse de, bu geziye çıkmamak için bir bahane bulmuş olmalıydı. Ayrıca, o -onun hakkında ne düşünürse düşünsün- aile reisliği için sıradaki kişiydi, bu yüzden o ve stratejist muhtemelen aynı anda evden uzakta olmamalıydı.

Aynı anda.

Stratejistin bir şekilde onu fark edip gemisine gelmesinden endişe ediyordu ama şu ana kadar hiçbir şey olmamıştı. Muhtemelen deniz tutmuştu.

"Şimdi, hızlıca bir şeyler atıştırmaya ne dersiniz? Rica etsem hanımefendi, gidip arkadaşımızı arayın."

Ofiste hasta kalmadığı anda şarlatan çay yapmaya başladı. Ancak ateş kullanımı son derece kısıtlıydı, bu yüzden su kaynatamıyordu. Soğuk servis edilmesi gerekiyordu.

Üç fincan ve üç atıştırmalık vardı. Gemilerde atıştırmalık yiyecekler pahalıydı; Jinshi'yi muayene etmeye gittiğinde şarlatana verilen de buydu. Aslında, o zamandan beri her seferinde, ziyaretinde atıştırmalıklar mevcuttu ve her seferinde eve hatıra olarak birkaç tane gönderiliyordu.

Sanırım kendini yeniden canlandırmak istiyor. Maomao içini çekti ve muayenehanenin kapısını açtı.

"Sorun nedir, genç bayan?" Koridorda Maomao-Lihaku'dan en az iki baş daha uzun bir adam duruyordu. Korumaları olarak görevlendirilmişti ve şu anda elinde büyük bir Her iki elinde de ağırlık vardı. Çoğu zaman öylece duruyordu, bu yüzden egzersiz yapma fırsatını değerlendirmeye karar vermiş gibi görünüyordu.

"Atıştıрма zamanı, efendim."

"Teşekkürler! Bu harika bir haber." Ağırlıkları bıraktı ve ofise geldi, ancak onun varlığı ofisi önemli ölçüde daha sıkışık.

"Tatlılara aldırımıyorsun, değil mi sevgili Lihaku?" diye sordu şarlatan.

"Her şeyi yerim!" Lihaku dedi ki.

"Güzel, güzel. Çayınıza şeker atıyor musunuz?" "Ne?

Bunu yapan var mı?"

"Güneyde de böyle olduğunu duydum."

"Çok ilginç! Bol şeker, lütfen!"

Lihaku bu içkinin tadının nasıl olacağı sorusuna o kadar kapılmıştı ki, geminin içkisinden cömertçe bir porsiyon koymak üzereydi.

değerli şeker kaynağını çayına kattı. Maomao onu aldı. "Korkarım sana izin veremem. Şeker son derece değerlidir."

"Oh, foo." Vakvak dudaklarını büzdü. Maomao şeker ve balı saklamak zorunda kalacaktı Arka sarayda vakit öldürürken bir şeydi ama erzaklarının azalabileceği bir yolculukta, onun biraz itidalli davranmasına ihtiyacı vardı.

Tek şey bu değildi.

Tatlı çay mı? Bu gerçek olamaz.

Maomao yemeklerini baharatlı, alkolünü kuru severdi; başka bir deyişle, şekerli çay içmeye tahammülü yoktu.

"Elbette birazcık iyi olur? Soğuk suyla yapınca tadı çok zayıf oluyor," dedi Lihaku da suratını asarak.

"Çay yapraklarını havanda dövmeye ne dersiniz? Bu onları daha lezzetli yapar" dedi Maomao.

"Hey, bu kötü bir fikir değil. Havanımız var mı?"

"Var! Belki bizim için fiziksel işleri de halledebilirsiniz?" diye cüret etti şarlatan. Konuşkan haremağası ve cana yakın asker birbirlerinden çok farklı görünmüyorlardı ama kısa sürede arkadaş olmuşlardı. Lihaku bu iş için doğru seçim olmuştu.

Yine de, farkında olmadan Luomen'in vücut ikizi haline gelen şarlatan meselesi vardı. Gerçeği öğrenirse ne düşünürdü acaba?

Sanırım sessizlik altın değerinde, diye düşündü Maomao. Şarlatanı tanıyordu ve ona bu kadar tatsız bir şey söylenmesinin hiçbir faydası olmayacağını biliyordu. *Keşke Jinshi de bana aynı şekilde davransa.*

Aklına gelir gelmez bu fikri reddetti.

Jinshi'nin ona neler olduğunu anlattığından emindi çünkü o Bunun en iyisi olacağını düşündü ve Maomao da daha fazla bilgiyle önündeki seçenekleri kavramanın daha kolay olduğunu inkâr edemezdi. İmparator'un yakışıklı küçük kardeşi oldukça yetenekli bir adamdı. En azından olayları mantıklı bir şekilde düşünüyor, içgüdülerinden ziyade analizlerine göre hareket ediyordu. Mükemmel olmasalar bile, ulaştığı cevapları kabul etmek çok daha kolaydı.

Maomao bile şikayet edemezdi.

Şu aptal marka hariç.

Buna hâlâ inanamıyordu.

Bu düşüncenin onu şarlatan sorusuna geri götürmesine izin verdi.

Jinshi'nin onu yem olarak kullanmasına mı kızmıştı?

Yoksa- "Yemek yemeyecek misiniz, bayan?"

"Ben yiyorum," dedi Maomao, bir atıştırma olarak. İçi salamura bir şeyle doldurulmuş bir çörekti, saklayacağından emin olmak için iyi bir yoldu. Atıştırma olarak oldukça güçlü bir tat veriyordu ama çayla dengelendiğinde mükemmeldi. Yerken küçük bir *Hrm?! sesine* karşı koyamadı; bu gerçekten iyi.

"Hiç de tatlı değil," dedi vakvak, yüzü asılmıştı. İlk ısırığını şekerli bir şey umarak almıştı.

"Vay canına, bu çok iyi! Pek bir şeye benzemiyor ama bu şey iş demek!" Lihaku söyledi.

"Öyle olmalı. Bu Ay Prensi'nin bir hediyesi," diye cevap verdi şarlatan, sanki bu gerçeğe gurur duyuyormuş gibi küçük bir homurtuyla ve

Burada atıştırma teknik olarak Maomao'ya verilmişti.

Maomao biraz daha çay aldı ve küçük pencereden dışarı baktı.

"Karayı görebiliyorum," dedi.

"Ooh! Yapabilir misin?" Vakvak geldi ve pencereden içeri sıkıştı.

"Öğlene kadar limana varmamız gerektiğini duydum, ama görünüşe göre

Sanki biraz geç kalacakmışız gibi. Yine de beklenmedik bir şey değil," dedi Lihaku, emin olmak için bir not defterini kontrol ederek. "İki gece kalıp ertesi sabah yola çıkacağız. Yoğun olacak."

"Bu moruk hangi gemideydi?" Maomao sordu.

Maomao'nun kimden bahsettiğini iyi bilen Lihaku, "Yaşlı öncü gemide," dedi.

Deniz tutması geçince buraya gelmeyi deneyebilir.

Maomao kaşlarını çatı. Eğer kazara da olsa aynı gemide seyahat edecek olurlarsa, bu hiç de eğlenceli olmayacaktı.

"Onun için endişelenmenize gerek olduğunu sanmıyorum," diye ekledi Lihaku. "İhtiyar karaya çıktığında katılması gereken bir ziyafet var. İmparatorluk ailesinden birini getirmek için onca zahmete girdiğimize göre biraz diplomasi yapmamız gerekecek."

"Oh, ziyafeti duydum. Bir doktora ihtiyaçları olacak.

Ama ben gitmediğime göre siz de gitmek zorunda değilsiniz hanımefendi," dedi şarlatan. Sonra onlara sorgulayıcı bir bakış attı ve "Bu arada, bu yaşlı bunak kim?" dedi

Maomao'nun akli başka bir Şeye takılmıştı ve ona cevap vermedi.
"Diplomasi mi? Elbette."

"Elbette. Bakmak ister misin?" Lihaku defterden basit bir harita çıkardı. Geminin rotasıyla birlikte sahili de gösteriyordu.

"Li'ye hizmet ediyor olsalar bile burada yabancı bir ülkedeyiz" dedi. Gerçekten de harita sınırları da içeriyordu. "Bu ülkenin prensesi birkaç yıl önce arka sarayda yaşıyordu. Duyduğuma göre
"Evlilikle verilmiş olsa da."

Evet, tanıdık geldi. Çok tanıdık.

"Ah, Konsolos Fuyou," dedi Şarlatan. "Ahem, Şey, o artık bir eş değil."

"Onu hatırlıyorum!" Maomao ellerini çırpıtı, hafızası Şarlatanın sözleriyle canlanmıştı. Bu, arka sarayın duvarlarında dans ederken görölen kadındı.

"Bayan Fuyou'nun orada olacağını düşünüyor musunuz?" diye sordu Şarlatan.

"Sanmıyorum," dedi Lihaku. "O, hizmetiyle kendini kanıtlamış bir askere verilmiş olan değil mi?"

"Sanırım öyle. Yine de bunun doğru bir Şey olduğundan pek emin değilim - prensesleri öyle herkese veremezsiniz, vasal bir devletin bile," dedi Şarlatan.

Tahmin etmem gerekirse, yetkililerin bundan daha fazlası olduğunu çok iyi bildiklerini söyleyebilirim.

Eğer asker Prenses Fuyou'nun eski bir arkadaşısıysa her ihtimalde ailesi de öyleydi. Hatta Fuyou arka saraydaki rolünü yerine getiremeyecekse, oradan ne kadar erken çıkarsa o kadar iyi olacağını düşünmüş olabilirler.

Lihaku, "Mesele Şu ki, en iyi askerlerimizi de kendi ülkelerine geri gönderemeyiz" dedi.

"Ah, evet, bu mantıklı."

"Arka saraydan bir gelin... Üstün hizmetim için bir ödöl alacak , sanırım nakit parayı tercih ederdim," diye etti Lihaku.

"Őaşırdığımı söylemeliyim, sevgili Lihaku. Para seven bir tipe benzemiyorsun."

"Herkesin harcamak istediğı Şeyler vardır."

Yüksek fiyatlı bir fahişeyi kontratından çıkarmak gibi, değil mi?

Maomao, Lihaku'nun şu anki maaşının ne kadar olduğunu merak ediyordu. Rütbeleri istikrarlı bir şekilde yükseliyor gibi görünüyordu, ancak zengin olamadıysa

Çok yakında Pairin'in kendisi de bir madam olacaktı.

Maomao tekrar pencereden dışarı baktı. *Eğer akşama kadar karaya varamazsak, sanırım tüm dükkanlar kapanmış olacak.*

Li'nin hemen güneyinde bir ülkedeydiler ama geminin limana yanaştığı anda inmeyi bekleyemezlerdi. Gemiye bakılırsa Güneşin gökyüzündeki yüksekliği nedeniyle alışveriş için fazla zamanları olmayacaktı. Eğer şansları varsa, bir gece pazarı ya da Ama bu tür yerler Maomao'nun peşinde olduğu ürünleri satma eğiliminde değildi.

genellikle ızgara, şiş ya da meyve oluyor.

Elbette, bu şeyler eğlenceliydi ama onun istediği bunlar değildi. Ertesi gün biraz boş zamanları olabileceğini umuyordu.

Ofis kapısının dışında belirgin ayak sesleri duyduklarında vakvak "Biri mi geliyor?" diye sordu. Kısa bir süre sonra kapı çalındı. "Lütfen içeri gelin," dedi vakvak ve Chue içeri girdi.

"Merhaba! Böldüğüm için özür dilerim."

"Sorun nedir? Ay Prensi kendini kötü mü hissediyor?"

"Hayır. Eğer olmazsa bir iyilik isteyeceğim." Küçük gözlerini Maomao'ya çevirdi. "Bize bir yiyecek ödünç almak istedikleri söylendi."

Bu akşamki ziyafet için tadımlık." Lihaku'nun ve şarlatanın gözleri onunkilerle birleşti.

Yani, bu işi sevmediğim söylenemez. Hoşlanmadığı şey, ucube stratejistle aynı yerde olmaktı. Chue bir şey çıkarıp ona gösterdiğinde bu istekten kurtulmanın bir yolunu bulmaya çalışıyordu.

Maomao hiçbir şey söylemedi. Ancak, onu tutamadı bakışları Chue'nin tuttuğu mantara kayıyordu. Kurutulmuş shiitake gibi görünüyordu.

Hnngh...

Bu Jinshi'nin zekice bir dokunuşu muydu, yoksa Suiren'in mi? Shiitake mantarı doğada nadiren yetişen lüks bir mantar türüdür. En'en bunları arada bir yemeklerinde kullanıyordu ama genel olarak Maomao için elde edilmesi neredeyse imkânsızdı.

Eğer onları yetiştirebilirsem, yapabileceğim işleri bir düşünün!

Xianggu adı altında, anemi ve yüksek tansiyon tedavisinde kullanılan bir ilaçtı. Maomao tıbbi amaçlar için kullanabilir da rehidre edip

yemeklerine biraz daha lezzet katabilir. Hatta çorba ya da et suyuna bile dönüştürülebilir.

Bu nedime Chue, Maomao'yla dalga mı geçiyordu? Kısa bir bakıştan sonra, mantar elinden kayboldu; ancak yeniden ortaya çıktı. Sonra tekrar kayboldu. bir ikinciyle ve sonra bir üçüncüyle yeniden ortaya çıktı. Sanki bir tür sihir gösterisi yapıyor gibiydi.

"Ne diyorsun?" Chue olabildiğince kibar bir şekilde sordu ama hayır cevabını kabul etmeyeceği belliydi. Çok iyiydi.

Bu konuda üzgün görünmek bir zarafetti ama yapması gerekeni yapacaktı - daha doğrusu Maomao'ya gerekeni yaptıracaktı. Çok Jinshi-esque bir yaklaşım.

Maomao bir süre sonra, ", " dedi. "Anlıyorum."

"O zaman bu senin için!" Chue yine yoktan var etmiş gibi görüldüğü bir giysi setini hemen üretti ve Maomao'ya uzattı. "Bu senin ziyafette giymen için. Seni de makyaj yapacağız!" Aralarında bir allık fırçasının da bulunduğu makyaj aletleri, bir sahne oyunundaki kötü adamda görebileceğiniz gibi, parmaklarının arasında bir çırpıda belirdi.

kadar karakterli ki, dayanamıyorum. Basit bir tanımlama "Basen'in ağabeyinin karısı" gibi bir ifade bu kişiyi açıklamaya asla yetmeyecekti. *Etrafındaki onca karaktere rağmen öne çıkıyor.*

Chue'nin görünüşü sade olabilirdi ama belki de bunu telafi etmek için içsel benliğini güçlendirmişti. Belki de sadece zihinsel olarak güçlü Ma kadınlarıyla hayatta kalmak için böyle güçlü.

Sanırım burada gömüleceğim, diye düşündü Maomao, ayak uydurabilmek için bireyselliğini artıracak bir şeyler yapması gerekip gerekmediğini merak ederek. Yine de, diye düşündü, göze çarpmak için kendi yolundan çıkmak için bir neden yoktu. Tüm cümlelerini bir cümleyle bitirmek

farklı konuşma biçimi çok geçmeden sıkıcı hale gelecektir.

"Makyajı geçiyorum, teşekkürler. Sadece mantar lütfen."

Maomao'nun derece sıradan tepkisi karşısında biraz hayal kırıklığına uğrayan Chue, "Eğer eminseniz," dedi. Yine de mantarları uzattı.

Şimdi yanlarında tam olarak kaç tane şifalı bitki getirdiklerini merak ediyorum, diye düşündü ödülüne bakarak.

Maomao gemiden indiğinde onu balık kokusu ve hareketlilik karşıladı. Hava kararmaya başlamıştı ve dükkânların çoğu kapalıydı ama akşam alışverişi yapmak için oradan oraya koşuşturan birkaç kişi görebiliyordu.

"Dikkatli ol!" diye seslendi şarlatan, gemiden bir mendil sallayarak.

"O iyi olacak - ben !" Lihaku geri seslendi.

Onun şarlatanın koruması olması gerekmiyor muydu?

Maomao düşündü. Belli ki o da onun görevinin bir parçasıydı.

Chue'nin ona verdiği giysiler iyi kumaştandı ama süssüz ve renkleri sadeydi. Bir yemek tadımcısı için makul bir uzlaşmaydı. Pürüzsüz keten bu nemli topraklarda tenine iyi geliyordu.

Yarından itibaren hep bunu giyeceğim. Maomao iç çamaşırı dışında neredeyse hiç giysi almamıştı, bu yüzden bu mükemmel bir zamanlamaydı. Ayrıca malzeme yıkandıktan sonra çabucak kuruyacaktı,

çok uygun. Doktor yardımcısı üniforması vardı ama kalın kumaş, onu bunaltıcı koşullar için uygunsuz kılıyordu.

Chue, Maomao'ya makyaj yapmak isteyip istemediğini sormak için birkaç fırsat daha yakalamıştı ama Maomao sürekli olarak reddetmişti. Yine de tamamen çıplak görünmek kabalık olurdu, bu yüzden bir parça beyazlatıcı pudra ve bir miktar allık sürmüştü.

"Bir arabanın beklediğini söylediler," dedi Lihaku etrafına bakınarak.

"Sence bu o mu?" Maomao, diğer gemilerden birinin önünde duran bir arabayı işaret ederek sordu.

"Şu mu? Zaten yolcuları var, bizim için yer olduğunu sanmıyorum." İnsanlar yığılıyordu.

Kadınlar mı? Önemli nedimleri, diye düşündü. Gerçi onlardan çok var gibiydi.

O ve Lihaku ne yapacaklarını şaşırılmış bir halde orada dururken Chue çıkageldi. "Merhaba!"

"Yikes! Nereden çıktın sen?" Lihaku haykırdı. Onun yaklaştığını hiç fark etmemişti. Genellikle kendine özgü ayak sesleri onu ele verirdi ama bu sefer hiçbir şey duymamışlardı.

"Şu tarafta bekleyen bir araba var, sizin için hazır. Bu taraftan lütfen."

"Oldukça hafifsiniz, hanımefendi."

"Bayan Chue sade olduğu kadar çevik de. Onu harika yapan da bu! Bu arada bana Bayan Chue demekten çekinmeyin." Sırıttı, etrafında döndü ve saçma bir poz verdi.

"Pekala! yoksa, Bayan Chue."

"Elbette, Usta Lihaku. Bu arada, Bayan Chue evli bir kadın, dolayısıyla her türlü teklifi reddetmek zorunda."

"Çok yazık. Tam benim tipimsin. kadınla karşılaşmadan önce seninle tanışmış olsaydım, kesinlikle sana asılmaya çalışırdım."

Bu da onun tipi olmadığını söylemenin başka bir yoluydu.

"Senin için çok kötü. Bu kadar iyi kadınlarla pek karşılaşmazsın," dedi Chue.

Her şeyin üstesinden geliyor, değil mi? Tüm o neşesi - Maomao'nun etrafında olmayan bir tür insan, bir *tipti*. onu bu noktaya getirdi. Bu arada Chue, cüppesinin kıvrımlarından bir şekilde bir dizi küçük bayrak çıkarmıştı.

Alaycı bir espri yapmak isterdim ama nereden başlayacağımı bile bilmiyorum, diye düşündü Maomao ve sonra biraz yalnız görünen Chue'yi görmezden gelerek arabaya bindi.

Li'nin güneyinde yer alan bu ülkenin adı Anan'dı. Bir asırdan fazla bir süredir vassaldı; "Anan" adı bile orijinal adı değildi, eski bir imparator tarafından konulmuştu. A karakteri "ikinci, "ikincil" ya da "aşağı" gibi anlamlara geliyordu. Li'nin kuzeyindeki ülkeler topluluğu olan Hokuaren için de durum aynıydı. Bu isim, kelimenin tam anlamıyla, *kuzey-hoku'daki aşağı-ülkeler* topluluğu anlamına geliyordu.

Onlara bu ismi her kim verdiyse

önemli, diye düşündü Maomao. Ve başka bir ülkeye böylesine alenen aşığılayıcı bir isim dayatmak için kendilerini fazlasıyla beğenmişlerdi.

Herhalde diğer ülkelerin de bizimkine verdikleri bir isim vardır.

Batıdan gelen insanlar Çinlilerden daha açık tenliydi ve genellikle uzun boyluydular. Bu yüzden bazen Çinlileri "maymunlar." Yerel dilde konuşuyorlardı ve muhtemelen anlaşılamayacaklarını düşünüyorlardı - bunu bilmiyorlardı Maomao'nun az buçuk batı dilini konuşması, kendisine hakaret edildiğini anlaması için yeterliydi. Madam, birinin kendisini küçümsediğini fark etseydi, sadece gülümser ve fiyatlarını yükseltirdi.

Sanırım ikimiz de bunu birbirimize yapıyoruz.

İnsanların size hakaret etmesini istemiyorsanız, onlara hakaret etmeyin - ama Maomao hakarete uğramaktan çok güvende kalmaktan endişe ediyordu. Ülkeler aslında sadece büyük insan gruplarıydı, bu yüzden ülkeler arasındaki ilişkiler nihayetinde bir tür insan ilişkisine dayanıyordu.

Maomao arabadan indiğinde devasa bir sarayla karşılaştı. Vermilyon cila Li'dekiyle aynı renkteydi, ancak çatının şekli ince bir şekilde farklıydı. Bu biraz yuvarlak ve fenerler asılı, parlıyordu.

Sarayın ortasından geçen bembeyaz bir yol, düzgün çiftler halinde dikilmiş yel değirmeni palmyelerinin bulunduğu bir bahçenin içinden geçiyordu.

"Bu taraftan, lütfen," dedi işçi olduğu anlaşılan bir adam. Hizmetkâr. Neyse ki, hafif bir aksanla da olsa Li dilini konuşuyordu.

Ne bir önemi yok. Ben sadece bir yemek tadıcısıyım, diye düşündü Maomao. Bunu yüksek sesle söylemeyi bile düşündü ama Chue zaten önde koşuyor. Maomao'ya kendi rehberlik ediyordu. Hâlâ o garip, cıvı cıvı ayak seslerini çıkarıyordu. Maomao ve Lihaku itaatkar bir şekilde takip etti.

"Bu odayı kullanabilirsiniz," dedi hizmetçi ve onları bir odaya götürdü. kapı. Chue hemen içeri dalıp etrafına hızlıca bir göz attı. Buna alışkındı.

"Her şey görünüyor mu?" Lihaku odada ona katılarak sordu

ve bölgeyi tarıyor.

"Sorun değil. Güneyde bazen böcekler ya da yılanlar olur," diye yanıtladı Chue.

"Yılanlar mı?" Maomao sordu. Gözleri parladı ve memnuniyetle gözetime . "Aralarında zehirli olan var mı?"

"Evet! Bazıları."

"Burada hiç akrep var mı?" "Hayır, akrep yok."

Dikkatli bir aramadan böcek ve yılan çıkmayınca ikisi de hayal kırıklığına uğramış görünüyordu.

"Genç bayanı anlıyorum ama *siz* neden bu kadar mutsuz görünüyorsunuz Bayan Chue?" Lihaku sakince araya girdi ve "Bayan Chue "nin tercih ettiği hitap şeklini kullanmaya özen gösterdi.

"Peki, burada bir şey olsaydı daha ilginç olmaz mıydı?"

Yani Chue sadece kendini ön plana çıkarmaktan hoşlanmıyordu. Her şeyin canlı olmasını tercih eden biriydi. Maomao, Gaoshun'un karakter yüklü evine nasıl düştüğünü anlamaya başlamıştı. Aynı zamanda, Chue ile kayınvalidesinin nasıl geçinmesi gerektiğini düşünmek onu biraz korkutuyordu.

Chue çay yapmaya başladı. Sürahi belli ki soğuk suyla doluydu çünkü terliyordu, bu da ziyaretçilere duyulan saygının bir göstergesiydi. Soğuk su çok yakın bir zamanda getirilmiş olmalıydı.

"Merak etmeyin. Ben halledebilirim," dedi Maomao. Chue'nin meşgul olması gerektiğini düşündü.

Çay malzemelerine uzandı ama Chue, "Sorun değil, kendim için de biraz yapıyorum. Bu akşam sizinle birlikte olacağım, Bayan Maomao." O kadar hızlı hareketlerle çalışıyordu ki Maomao'nun katılabileceği hiçbir yer yoktu. "Sui ren Hanım evlenmemiş genç bir kadının koruması bile olsa bir erkekle yalnız kalması konusundaki endişelerini dile getirdi, ben de . Seni izliyor olacağım!"

Maomao ve Lihaku birbirlerine ve sonra hep birlikte, "Hah! Sanmıyorum," dediler.

"Ben de öyle. Ama büyük hanım sana bir emir verdiğinde, onu yaparsın. Ayrıca, kayınvalidemle tanıştın. Sanırım onunla başa çıkabilirim.

oldukça iyi, ama her dakika onunla olmak çok yorucu. Sen de

Ayrıca kocamla da tanıştım, sence bana hiç destek oldu mu? Size şunu söyleyebilirim ki, kocamı ona bırakıp arada bir kendimi rahatlatmak benim için sorun değil."

Bununla birlikte, Chue kanepeye uzandı ve çayını yudumladı. Kesinlikle rahatlamış görünüyordu. Hatta atıştırmalıklardan birini, bir çeşit pirinç krakerini aldı ve kemirmeye başladı.

Maomao ve Lihaku, bunu yapmamak için hiçbir neden olmadığına karar verdiler.

kendilerini de evlerinde hissediyorlardı. Yapacak başka bir şey bulamamış gibi görünen Lihaku, odanın köşesinde bir direk buldu ve barfiks çekmeye başladı.

Kas beyni, diye düşündü Maomao. Bir sandalyeye oturdu ve aynı şekilde içmeye başladı. Bu arada Yao'nun ona verdiği kitabı okumaya devam .

"Hazır vaktimiz varken size ziyafetin nasıl geçeceğini anlatmak isterim," dedi Chue. Dudaklarında hâlâ kırıntılar vardı ama Görünüşe göre çalışma havasındaydı. "Lütfen yap," dedi Maomao.

Chue kendi evindeymiş gibi rahat bir şekilde arkasına yaslandı ve "Yemek tadımını siz ve ben halledeceğiz, Bayan Maomao. Ay Prensi ve Büyük Kumandan Kan için. Etrafta birkaç kodaman daha var ama onlar kendi düzenlemelerini yaptılar."

Chue'nin Ma klanına ait olması gerekiyordu ama görünüşe göre Maomao'yu şaşırtacak şekilde o da yemek tadımı yapıyordu.

Maomao, "İzin verirseniz Ay Prensi'ni alacağım," dedi. İkisi de harika değildi ama kötünün iyisiydi.

"Elbette. Bence Büyük Kumandan Kan kulağa çok daha ilginç geliyor."

Gerekçesi ne olursa olsun, Chue ucube stratejisti halledecekti ve Maomao bunun için mutluydu.

", yemek tadımını bahçe partilerinde ve benzerlerinde yaptığımız gibi yapacağız, bu yüzden Sanırım size nasıl çalıştığını anlatmam gerekiyor. Ancak bu diplomatik bir durum, bu yüzden çalışırken koltukların arkasına saklanacağız."

"Mantıklı."

"Sadece oradan bir şeyler hissetmeye çalışın."

Bu biraz dikkatsizce. Ya da, şey, sanırım daha yönlendirilmemiş.

Kabul ediyorum, her şeyi kitabına göre yapmaktan daha kolay olurdu.

İlk başta En'en'e daha çok benziyordu ama Maomao ile daha çok ortak noktası varmış gibi gelmeye başlamıştı. Eğer bir şey varsa, Maomao

Muhtemelen etrafında olup bitenler konusunda en gayretli olan oydu.

"Bu açıklamanın sonu! Eminim gelip bizi arayacaklardır. Zamanı geldiğinde, o zamana kadar hepimiz istediğimizi yapabiliriz. Dağılabilirsiniz!"

" "

"Elbette!"

Bununla birlikte, istedikleri her şeyi yapmaya devam ettiler.

Bölüm 18: Anan'ın Ziyafeti

Aynı dili konuştuğunuzda bile kültürel farklılıklar çok büyük olabiliyordu. Ananese ziyafetlerinin Linese ziyafetlerinden çok farklı görüldüğü ortaya çıktı.

Li'nin güneyinde yer alan Anan'da hava oldukça sıcaktı, hatta sıcaktı. Davul ve flüt sesleri havayı dolduruyordu, daha hafif ve Li'nin müziğinden daha neşeli bir gürültü. Dışarıya halılar serilmişti ve insanlar bunların üzerine oturuyordu; sandalye yoktu, bunun yerine oturmak için parlak minderler temin edilmişti. Yemekler de aynı şekilde masa üzerinde değil, halının üzerinde servis ediliyordu ve herkese tek tek servis edilmek yerine herkes büyük ortak tabaklardan yiyordu. Alkol, benzersiz şekilli kavanozlarda geliyordu ve parlak rengiyle ayırt ediliyordu.

Yemekler, hepsi de açık saçık giyinen kadınlar tarafından hazırlanıyordu. Giydikleri etekler gösterişli renkli kumaşlardan daha fazlası değildi.

Üstleri kısa kollu iken bellerine sarılmıştı. alkol kavanozları neredeyse kadınların düzgün vücutlarını tamamlamak için tasarlanmış gibiydi.

Etrafta çok fazla siyah saç vardı, ama çok fazla değildi. Düz. Cilt tonları fildişinden bal rengine kadar değişiyordu ve insanların çoğunun sert yüzleri vardı. Maomao, Fuyou'yu hatırladı. Eski orta eşin yüz hatları Li'den birinin yüz çok benziyordu. Belki de arka saraya gönderilmişti.

Tam da bu .

Ziyafete katılmak üzere çağrılan askerler, çekici dansçılara ve sunuculara bakmaktan kendilerini alamadılar.

"Sadece farklı yürüyorlar, değil mi!" Chue, Maomao'ya kalçalarını gösterişli bir şekilde salladığını söyledi. Kimse onu görmedi - yemek tadımcıları bir perdenin arkasında çalışıyordu. "Sanırım o kıyafetlerden bir tane alacağım.

"Yarın kocamı biraz baştan çıkaracağım."

"Bu tür şeylerden hoşlanır mı?" Maomao sordu, hayalinde

Basen'in solgun ve cılız bir versiyonuna benzeyen Baryou. İtiraf etmeliydi ki, evlilik hayatlarının nasıl olduğunu merak etmekten kendini alamıyordu.

"Hiç de değil," dedi Chue açıkça. Görünüşe göre sadece giymek istiyordu.

Anan'da bu tür etkinlikler dostça bir ziyafetten ziyade resmi bir akşam yemeğiydi; yine de, yemek tadımcılarına ihtiyaç duyacak kadar önemli kişiler, güzel bir alçak masa ve ayaklı tepsilerle yükseltilmiş bir kürsüde oturlardı. Maomao'nun görevi tepsideki yiyecekleri teker teker almak ve zehirli olmadıklarından emin olmak için tadına bakmaktı. Perde, Maomao'nun bu işi yaptığını gizlemek için yapılmış gibi görünüyordu ama aynı zamanda yemek tadımcılarının sohbet ettiğini de rahatlıkla gizliyordu Birlikte.

"Burada kraliyet ailesinden pek çok tanınmamış yüz var." Chue küstahça konuştu. "Sanırım bu çok doğal. Bütün o Siyasi evlilikler çok fazla yabancı kan getirecektir." Bu Maomao'nun sorusunu cevaplıyordu-Fuyou nispeten Görünüşe göre Çinliydi, çünkü oldukça fazla Li mirasına sahipti. Bu tür maçlar, iki ülke arasında dostluk kurmanın yaygın bir yoluydu. kendilerini aile yaparak daha güçlü bir bağ kurabilirler. Alternatif olarak, egemen bir ülke böyle bir taktikle vasal bir devletin soyunu inceltmeye çalışabilir.

Burada her şey huzurlu görünüyor, ama Anan'ın Li'den hoşlanmadığını düşünmeye başlıyorum.

Bu düşünceye engel olamadı. Ne de olsa Anan halkı, Li'nin ülkelerine verdiği ismin kendileriyle alay etmek için kullanıldığını biliyordu.

Maomao perdedeki bir aralıktan, böyle bir kızgınlığın en olası hedefi gibi görünen kişiye baktı. Jinshi elinde bir fincan alkolle oturuyor ve gülümsüyordu. Arkasından yüzünü sadece profilden görebiliyordu ama sağ yanağındaki yara izi belki de sıcaktan dolayı her zamankinden daha kırmızı ve belirgin görünüyordu.

Jinshi diplomatik gülümsemesini takınmıştı. Kendisine yüklü bir porsiyon alkol doldurulmuştu ama içtiğine dair pek bir iz yoktu. Maomao görüş alanının kenarında sunucuları görebiliyordu.

boş fincanlar için keskin bir göz tutmak.

Ona yaklaşmak kolay olmazdı, değil mi?

Jinshi'ye göz ucuyla bakıp durdular ama onun atanmış bir sunucusu varmış gibi görünüyordu ve herhangi biri gelip ona bir şey getiremezdi.

"Buyurun," dedi yumuşak bir ses - Gaoshun'du bu, perdedeki boşluktan biraz yiyecek uzatıyordu. Yemek eninde sonunda Jinshi'ye ulaşacaktı ama ancak Maomao tadına baktıktan sonra.

Bu yemek pırıl pırıl parlayan domuz spareribiydi. Maomao gümüş bir çubukla dikkatlice yüzeyde gezindi. Bulanıklaşmadığını kontrol ettikten sonra kemiği çıkarmaya ve eti parçalara ayırmaya başladı.

Kabaca eşit büyüklükte birkaç dilim kesip küçük bir tabağa koydu.

Yemeğin tadına baktı. Biraz , belki de meyveyle pişirilmişti. Mandalinanın keskin ve serin tadı vardı.

Çok iyi, diye düşündü. Elindeki örneği yuttu ve bir ısırık daha alma isteğine direndi. Artık iş başındaydı: daha fazla yemek iyi görünmeyecekti.

"Çok iyi!" dedi, bir şeyler atıştırmakta olan Chue. Zehrin tadına bakma noktasını çoktan aşmıştı.

"Bayan Chue, işiniz ne olacak?" Maomao sordu.

"Kontrol ettim ve hiçbir sorunu yok! Oldukça lezzetli." Bir elini yanağına götürdü ama bu noktada sadece yemek yediği belliydi.

Keşke Hongniang, Sazen ya da Lahan'ın kardeşi burada olsaydı, diye düşündü Maomao, tanıdığı en iyi üç şakacıyı düşünerek. Bu üç kişi için iğneleyici cevaplar bulmak çok zordu. Chue *her* şeyi kendi başına yaptı. Biraz yardıma minnettar olurdu.

Maomao, tadına baktığı tabağı onayladı. Tabağı alıp Jinshi'ye veren aslında Gaoshun'du.

Buna karşın, Chue'nin üzerinde neredeyse hiçbir şey kalmamış tabağını alıp kendi yardımcısına vermek zorunda kalan kişi ucube stratejistin yardımcısıydı.

Üstün. Kendi suyuyla kendini zehirlediğinde stratejistin yanında olan aynı adamdı.

Yardımcı uzun, sessiz bir an boyunca tabağa baktı. Sonra yalvarırcasına Chue'ye baktı.

"Devam et," dedi. "Zehir yok!" Ağzının etrafında hâlâ biraz yağ parlıyordu.

Adamın, kuşatılmış yemeği stratejiste götürmekten başka çaresi kalmamıştı. Bir sonraki yemek geldiğinde Spareribs.

"Bir kız biraz çeşitlilik ister!" Chue iç çekerek yeni bir çift gümüş yemek çubuğunu parlattı.

Maomao'nun aklına farklı bir şey geldi -aslında aynı anda üç şey. "Çok fazla gibi görünüyor," dedi tabağı getiren Gaoshun'. Bu düşünceyi ağzından kaçırmak istememişti ama yine de başardı.

Gaoshun'un kaşları çatıldı. "Onur konduğumuzdan Orada," dedi, sanki kendi özgür iradesiyle konuşmuyor gibiydi. Perdenin diğer tarafından ucube stratejist el salladı.

Maomao, ", Bayan Chue," dedi.

"Peki! Benim için sorun değil." Chue ikinci bir davete gerek kalmadan zehirin tadına bakmaya başladı.

Ucube stratejist hayal kırıklığına uğrayabilirdi ama Maomao'nun işi içinde zehir olup olmadığını anlamak için yiyecekleri tatmaktı, başka şeyler yemek değil Doyana kadar.

Bu şık bir akşam yemeği olabilir ama Jinshi buraya gerçekten diplomasi yürütüyordu. En yumuşak gülümsemesini takınmış, konuşuyor ve gülüyordu. Yemek için sadece mütevazı bir bahane yedi, bu yüzden Maomao'nun yapacak fazla bir şeyi yoktu.

Eğer Jinshi bir kadın olsaydı, görünüşü bir ve diplomasi söz konusu olduğunda, kendi avantajına kullanabileceği bir silahtı.

Hiçbir şey değilse bile, insanları nasıl idare edeceğini biliyor. Yakın çevresine girdiğinizde parıltısı çok çabuk kaybolsa bile.

Diğer VIP çok daha az iş yapıyordu. Ucube Stratejist Chue'nin yemek artıklarını karıştırıyor, alkol meyve suyu içiyordu. Biri onunla konuşmaya çalışıyor gibi görünüyordu ama o konuşmadı.

ilgileniyor gibi görünüyordu. Bir şeyler yakalamaya çalışmak için arkasına küçük bakışlar atmaya devam etti.

Maomao'ya bir bakış.

"Belki haddime değil ama ona karşı *biraz* daha nazik olmayı deneyemez misin?" Chue bir lokma tavuk yerken sordu.

"Ona bir santim bile verirsem ne olacağını biliyor musun?" Maomao kelimenin tam anlamıyla tükürdü.

Chue başını arkaya eğdi ve hayal etmeye çalışıyormuş gibi gözlerini kapattı. "Sanırım çok ilginç bir şey." Bu ihtimal hoşuna gitmiş gibi bir hali vardı - ama bunun ortasında kalan kendisi olmayacaktı.

Keşke bu yemek bir an önce bitse. Maomao içini çekti ve bir sonraki yemek parçasını aldı.

Tüm deneme ve sıkıntılarına rağmen, yemek sonunda sona erdi.

Bunda komik bir şey olmadığına eminim, diye düşündü Maomao. Yemek tadımcısı olarak, yemekten sonra sağlık durumunu takip etmek de işinin bir parçasıydı. Yavaş etki eden bir toksin ortaya çıkması birkaç saatten birkaç güne kadar sürebilirdi. Midesinde hâlâ yer vardı ama başka bir şey yemeden önce bir süre bekleyip nasıl hissettiğini görmek istedi.

"Vay be! Bir lokma daha yiyemedim!" dedi Chue, şişkin karnını ovuşturarak. Acı sona kadar, stratejistin yemeğini tatmaktan daha çok zevk almıştı.

Şimdi tek yapmaları gereken geceyi geçirmek üzere odalarına dönmekti. Ertesi gün alışverişe gitmek için izin almışlardı ve Maomao aslında bunu dört gözle bekliyordu.

Böylece ziyafet akşamı olaysız bir şekilde sona erdi. Evet, o Gece sessizdi.

Bölüm 19: Vakvak Ortadan Kayboluyor

Güneş ışığı Maomao'nun göz kapaklarını araladı ve dışarıda cıvıldaayan kuşların sesini duydu.

"Hm... Mmm..."

Yavaşça gözlerini açtı ve büyük bir esneme hareketi yaptı. Yatak yumuşaktı ve çok güzel kokuyordu ve karada oldukları için hatta taş. Uzun zamandır ilk kez derin bir uyku çekmiş gibi hissediyordu.

Bu Anan, değil mi? diye düşündü, yeni uyanmış bir beynin bulanıklığında nerede olduklarını hatırlamaya çalışıyordu.

Yataktan kalktığı anda, masanın üzerinde congee ve nispeten görkemli yemeklerden oluşan bir kahvaltı buldu. Ayrıca Chue'nin çoktan yemeğe başlamış olduğunu gördü.

"Çok hızlısın," diye belirtti.

"Evet. Bayan Chue erken kalkar, yoksa kayınvalidesi kızar. Hadi, kahvaltı edelim!" Yüzüne yemek tıkıştırmaya devam etti. Yemeklerin zenginliği, onların

Dün geceki ziyafetten kalanlar - Maomao'nun hiçbirini tanımaması dışında. Görünüşe göre, misafirler misafirdi ve artıkları servis ettim.

Maomao, "Fazla bir şeye ihtiyacım yok," dedi ve yulaf lapasının üzerine biraz sirke koyup yemeye başladı. Dışarıdan bakınca oldukça lezzetli görünüyordu.

Sıradan Li-tarzı kahvaltı, ama sirkedeki balık sosunun eşsiz tadı ona başka bir ülkede olduğunu hatırlattı.

Bu gelişmelere ayak uydurmanın imkansızlığına rağmen Maomao'nun Chue'nin yanındayken özel bir davranış sergilemesi gerekmiyordu, bu yüzden de zarif bir şekilde yemek yeme konusunda endişelenmiyordu.

Kahvaltısını bitirip dişlerini fırçalarken kapı büyük bir gürültüyle açıldı.

"Sorun nedir?" diye sordu.

"Genç bayan!" dedi Maomao'nun koruması Lihaku. Hafif sıkıntılı görünüyordu. "Birkaç dakika önce o dost canlısı yaşlı adamın

Doktor gemide değil."

"Ne?"

Neden şarlatağ doktor kayıp olsun ki?

Biri onu kaçırdı mı?

Vakvak'ın buraya getirilmesinin nedeni Luomen'in dublörü olmasıydı. Lihaku'nun şarlatağının dublörü olması gerekiyordu. Ama şu anda Maomao'nun yanındaydı. Yine de gemide konuşlanmış başka askerler de vardı ve şarlatağı kaçırmak kolay bir iş olmamalıydı.

"Ne demek istediğinizi anlamıyorum. Yani... *Neden?*"

Maomao başını ellerinin arasına aldı; Chue çok meraklı görünüyordu. "Senin tahminin de benimki kadar iyi," dedi Lihaku.

"Ben gidiyorum

gemiye dönüp neler olduğuna bakacağım. Peki ya siz bayan?" "Peki ya ben?" Maomao söyledi. Etrafta öylece dolaşamazdı.

burada tek başına. Birinin nereye gittiğini bilmesi gerekirdi.

"Pekâlâ, hikâyeyi duydum," dedi Chue. "Bu bir gizem gibi kokuyor! Merak etmeyin, ben çoktan gidip izin aldım." Onlara göz kırptı, dişleri parlıyordu.

"Bunu nasıl yapabildiniz? Bunu yeni ," dedi Maomao, üzgün bir şekilde en sıradan ve en az ilgi çekici yanıtı seçerek. Bunun eğlenceli bir geri dönüş için iyi bir zaman olabileceğini biliyordu, ancak eğer başlarsa

Onları dışarı çıkarırsa asla durmayacaklardı, bu yüzden fırsatın geçmesine izin verdi. "Çok basit. Bana dışarı çıkarsan, Bay Lihaku ve

Ben de sizinle gelebilirim. Bugün vakit öldürmekten başka bir şey yapmayacağını düşündüğümden, dışarı çıkman için izin aldım. Bütün gün burada kalsaydın, Bayan Chue sizinle kalmak zorunda kalacaktı, o zaman Anan'ı görme fırsatını kaçıracaktık ve ben de burada oturup kayınvalidemin ziyarete gelip gelmeyeceği konusunda endişelenmek zorunda kalacaktım."

Başka bir deyişle, başından beri kendini göstermeye hazır ve hevesliydi.

Hey, eğer gitmeme izin vereceklerse, ben de gidebilirim.

Chue'nin hevesi oldukça yardımcı oldu.

"Eğer sorun olmazsa, sanırım gemiye geri dönerek başlayacağım."

Maomao onay için Lihaku'ya bakarak şöyle dedi.

"Elbette. Öyle düşünmüştüm hanımefendi; bu yüzden size söyledim. Bana kalırsa bir sorun yok ama..." kaçırdı.

"Ama ne?"

"Şey, haberciyle konuşurken... fark edilmemeyi tercih edeceğim biri fark edildim."

"Senin tercih edeceğin biri..."

Maomao artan bir korkuyla odanın girişine doğru baktı. Chue kapının yanına gitti ve kapıyı açtı.

"Eyvah!" dedi kulak misafiri olan tek gözlü bir ucube.

"Günaydın, efendim," dedi Bayan Chue, ancak selamlaması sadece şekil içindi.

"Günaydın! Maomaoooo! Ne güzel bir havamız var, değil mi?"

Tek kelime etmedi, sadece ona mümkün olan en sert bakışını attı.

"Ee! Dışarı çıkacağını duydum! Belki babam da seninle gelmeli!"

"Lütfen yapmayın." Maomao'nun ifadesi buz gibiydi ama ucube stratejistin moralini bozmayı başaramadı.

"Bütün o mağazalar! Oh, sana ne alayım? Kıyafet mi? Saç süsü mü? Oh! Ya da belki güzel bir ilaç istersin!"

Her zamanki gibi onu dinlemiyordu.

"Bayan Maomao," dedi Chue onu dürterek. "Bizimle gelmesini engelleyebilecekmişiz gibi görünmüyor. Neden pes edip güzel cüzdanın bizimle gelmesine izin vermiyoruz?"

"Cüzdan mı? Sanırım üzerinde birbirine sürtünecek iki sikke varsa şanslı sayılırız." Maomao'nun kafasında tipik olarak Lahan ya da stratejist için para işleriyle ilgilenen benzer biri. "O zaman

ben gidip yardımcıyı getireyim. Çanta onda *olmalı*." ile Lihaku adamı aramaya gitti.

"Usta Lihaku! Bekleyin!" Maomao seslendi. "Maomaaaooooo! Ooh, umarım bir sürü ilaçları vardır! Biz Değerli amcam için de bir hatıra bulmalıyım." Tilki gözleri heyecanla parladı.

"Cüzdan! Paraya ihtiyacımız var. Onu burada bırakmak zaman kaybına neden olur."

Chue dedi ki. "başı belada olabilir, kaybedecek bir dakikamız bile yok. Ayrıca, Ananese mercanlı bir saç çubuğu istiyorum."

"Her zaman hazırsınız, değil mi Bayan Chue?" Chue'nin çok arkadaş canlısı biri olduğunu söylemeye izin verin.

"Olmak zorundayım! Kocamın geliri başka bir şey için yeterince istikrarlı değil. Evlendiğimizde ve hatta bir çocuğumuz olduğunda, o hala devlet memurluğu sınavlarına çalışıyordu. Sınavları geçtikten sonra her şeyin yoluna girdiğini düşünmüştüm ama sonra meslektaşları ve emekli oldu. En azından bağlantıları sonunda ona yeni bir iş bulmuştu. Ama tüm bunlar Bayan Chue'nin bebek doğar doğmaz işe gitmesi gerektiği anlamına geliyordu."

Chue konuşurken bir dizi küçük bayrak salladı. Kesinlikle bu kadar zor günler geçirmiş birine benzemiyordu ama kim bilebilirdi ki?

"Bu arada, kocam yeni işine başladığından beri, bir sonraki çocuğu doğurmam için baskı altındayım. Elbette, mantığa göre, belki kayınbiraderim ailenin reisi olacak, ama bir çocuk doğurup doğurmayacağını kim bilebilir? Sanırım büyük hanım ona zorbalık yapıyor. gelinim."

"Ne demek istediğini anlamadığımı söyleyemem."

Eğer Basen'e gerçekten miras kalacağı garanti edildiyse, kadınlara karşı son *derece utangaç* tavrı göz önüne alındığında mirasçılar konusunda endişelenmesi anlaşılabilirdi.

Bu konuda dikkatli davranmazsa eski eşi Lishu ile ilişkisi bile bitebilir. Maomao bir yıl önce rahibe manastırına giden şanssız prensesi düşündü.

Basen o ayrı kara ne yapıyordu?

Maomao ve Chue'nin konuşması Lihaku döndüğünde sona erdi. "Onu yakaladım!" diye bağırdı. Çantası, yani ucube stratejistin yardımcısı .

Gemiye geri döndüklerinde, burayı son derece sessiz buldular. Belki de herkes dışarı çıkmıştı. Denizciler emin olmak istiyorlardı. Erkek kıyafetleri giymiş orta yaşlı bir grup kadından oluşan temizlikçiler odalardaki çöpleri temizlerken, güverteyi süpürürken ve her yüzeyi özenle cilalarken

gemide. Temizlikçiler de yolcuların yemeklerini hazırlıyordu ve denizcilerin aile üyeleri gibi görünüyordu.

"Maomao! Burada ne yapmamız gerekiyorsa yaparak fazla zaman kaybetmeyelim - alışverişe çıkmalıyız!"

İğrenç yaşlı bir adam bir şeyler geveliyordu ama Maomao onu görmezden geldi. Gemide kalan bir avuç asker, stratejisti gördükleri anda kaçışmaya başladılar, her ne yapıyorsa ona yakalanmamak için can atıyorlardı.

"İşte," dedi şarlatan doktoru korumakla görevlendirilen askerlerden biri - Lihaku'ya doktorun kim olduğunu bildiren adam ortadan kayboldu.

"Ne yapıyordun sen?" diye sordu adamı tanıyor gibi görünen Lihaku, sırtına bir tokat atarak.

"Özür dilerim. Nöbetçiyi değiştirirken bir an için gözlerimizi ondan ayırdık ve ortadan kayboldu. Sonra tıbbi ofise girmeye çalıştık..."

Maomao ofis kapısını denedi ama açılmadı. "Kilitli," diye gözlemledi.

İçerideki tüm ilaçlarla birlikte, herhangi birinin içeri girip malzemelere el atmasını önlemek için kapının kilitlenmesi gerekiyordu. Kimse olmadığında ofis her zaman kilitli tutulurdu.

"İçeri bakmaya çalıştım ama orada kimseyi göremedim, bu yüzden doktor geri dönme belirtisi göstermeyince size söylemem gerektiğini düşündüm." Asker başını eğdi.

", anlıyorum. Nöbetçiyi değiştireceğinizi söylemişsiniz. Git senden önce görevde olan adamı getir."

"Emredersiniz efendim!" Asker koşarak gitti.

"Kilitli bir oda! Bu bir gizem gibi kokuyor," dedi Chue neşeyle.

"Yaşlı adam nereye gitti?" Lihaku düşündü.

Maomao, "Eğer şanslıysak, bir yerlerde uyuyakalmıştır," dedi. Yedek anahtarı vardı, o yüzden kapıyı açtı ama şarlatan doktor odada değildi. "Burada çok sıra dışı bir şey yok," dedi. Sıra dışı bir şey varsa o da şarlatanın pijamalarının bir yığın halinde yatağın üzerinde durmasıydı.

Lihaku, "kadarıyla pek düzgün bir adam değil," dedi.

"Bilmiyorum. Normalde pijamalarıyla yaptığı şey bu değildir."

Bir an için onları bir kenara atabilirdi ama daha sonra katlayacağından emin olurdu. Beceriksiz olabilirdi ama medeniyetsiz değildi.

Maomao, göz ucuyla ucube stratejistin ecza dolabına uzandığını gördü ve onun elini tokatlayarak uzaklaştırdı.

Adamın bundan mutlu görüldüğüne yemin edebilirdi ama bu onu kendini hasta hissetti, yüzden görmezden geldi. Yardımcısı özür dilemek için başını tekrar tekrar ona doğru eğdi.

"Eğer şarlatan ben olsaydım ve acelem olsaydı..." Maomao mırıldandı. Sabah kalkıp kıyafetlerini değiştirdikten sonra onun ne yapacağını hayal etmeye çalıştı. Son birkaç günü aralarında sadece bir perdeyle yaşayarak geçirmişlerdi, bu yüzden onu neyin geçirdiği hakkında oldukça iyi bir fikrim var.

"Muhtemelen tuvalete gitmiştir," dedi.

Banyo geminin pruvasındaydı. Bir haremağası kayıp. ekipman idrar yapma ihtiyacını daha sık hale getirdi. Vakvak uyanmış ve acilen tuvalete gitme ihtiyacı duymuş, bu yüzden de aceleyle pijamalarını çıkarmış olabilirdi. Dün gece Karada olduğu gibi gemilerde de klas yemekler ve büyük ihtimalle alkol servis ediliyordu. Bu etkileyici bir durumdu.

Vakvak akşamdan kalma sersemliğiyle kapıyı kilitlemeyi bile

unutmuştu. "Sanırım tuvaleti denemeliyiz," dedi Maomao. Onlar da Ofisten baş tarafa doğru en hızlı rotayı izleyerek, temizlikçi kadınlardan birinin yanından . Kadın sobanın yanında yoğun bir şekilde çalışıyor, inatçı bir lekeyi çıkarmaya çalışıyordu, belki de yağ sıçramıştı. bir tencere veya tavadan.

Sonunda geminin pruvasındaki tuvalete ulaştılar ama orada vakvak yoktu.

"İçine düşmediğinden eminiz, değil mi?" Lihaku çoğunlukla şaka yaptığını söylüyordu ama tuvaletin atıkların doğrudan denize düşmesine izin veren bir delik olduğu doğrudu.

"Hayır, yapmadı. Beline bakınca sıkışıp kalıyordu," diyor Chue.

Maomao hiçbir şey söylemedi ama kollarını kavuşturup başını öne eğdi. Göz ucuyla yaşlı osuruğu görebiliyordu

Biraz kuru meyve atıştırıyordu ama onu görmezden gelmeye karar verdi. Yardımcısı ona bambu bir t p i inde çay ikram ediyordu.

"Sorun nedir, Bayan Maomao?"

"D           da... Başhekim sıkışabilir, peki ya başka bir şey? Takılmayacak bir şey?"

"Ne ?"

Maomao cüppesinin kıvrımlarından muayenehanenin anahtarını çıkardı. "Ya uykulu ve aceleciyse ve bunu d            ? Bir olasılık gibi g        , değil mi?"

Chue'nin tepkisi "Eyvah!" oldu.

Lihaku, "Biliyor musun, o adamla bunu görebiliyordum," dedi.  kisi de Maomao'yu yalanlamadı.

Anahtar olmadan, şarlatan ofise geri dönemez.

Maomao denizcilerden birine "Affedersiniz," dedi.

"  yle mi? Ne?"

"Bu sabah ba  hekimini tuvaletin etrafında görmediniz, değil mi? Belki de telaşlanmıştı?"

Denizci şaşkınlıkla ona baktı, sonra arkadaşlarından bazılarını  a  ırdı.     lerinden biri ellerini  ırp  tı. "Sizin doktorunuz muydu bilmiyorum ama çok acelesi olan k          man bir adam gördüm. Güvertenin temizlenmesine engel oluyordu, ben de ona gitmesini söyledim.

başka bir yerde."

"Nereye gittiğini biliyor musun?"

"Hrm...   ey, güvertenin altındaki herhangi bir yeri temizlememe engel olacaktı, bu yüzden ben temizli  imi bitirir bitirmez güverteye çıkabileceğini söyledim." Denizci iskeleyi   aret etti.  zerinde tahta bir sandık vardı ve Maomao sandığın üzerinde bir şarlatan olduğunu kolayca hayal edebiliyordu

Doktor, oturuyor ve oldukça kederli g          .

Lihaku, "Anahtarınızı   d  n   almak için sizinle temasa geçmeyi d         bile, bayan, askerlerin çoğu uzaktaydı," dedi. Çekingen  arlatan, askerlerden birini durdurmakta zorlanırdı. Belli ki meşgul denizcilerden bir iyilik isteyecekti ve anahtarı en başta kaybetmiş olmanın verdiği suçluluk duygusuyla endişeleri daha da artacaktı.

Maomao,  arlatanı hayal ettiği sandığın üzerine oturdu.

doktor oturmuştı. Denizciler ve temizlikçiler iskelenin etrafında koşuşturuyordu. Maomao orada oturup etrafına bakınırken, birkaçı ona pis pis baktı: kesinlikle ayak altında dolaşıyordu.

Askerlerin neden gittiğini anlayabiliyorum.

O anda gemide olmak son derece garip olurdu. Koridorlarda nöbet tutan adamların, kendilerini sadece bir engel olarak gören temizlikçilerin azarlayıcı bakışlarına maruz kaldıklarına şüphe yoktu. Nöbetçinin görev yerinden ayrılmadan önce yardımının gelmesini beklememesine şaşmamalı.

"Nereye gitmiş olabilir?" Maomao mırıldandı.

Orada oturmuş uzaklara bakarken, temizlikçilerden biri, tombul, orta yaşlı bir kadın, telaşla ona ve arkadaşlarına doğru yaklaştı ve "Siz fazladan yardımcı değilsiniz, değil mi?" dedi.

"Hayır. Öyle mi görünüyoruz?"

Sadece Maomao ve Chue olsaydı, bu mantıklı olabilirdi ama Lihaku tam orada duruyordu. İhtiyar osuruk ve yardımcısından bahsetmiyorum bile -birincisi direğe tırmanmaya başlamış, ikincisi onu durdurmaya çalışarak takip etmiş ve her ikisi de denizciler tarafından sürüklenerek aşağı indirilmişti.

Benekli.

"Öyle olduğunu söyleyemem. Sadece birkaç çift elin daha olmasını umuyordum. Alışveriş için gönderdiğimiz bayan bunca zamandır geri gelmedi ve ben de artık . Eğer meşgul değilseniz, belki benim için bir mesaj alabilir misiniz?"

Alışveriş için gönderdikleri kadın mı?

Maomao, şarlatanın en çok görünmesi gereken halini hayal etti. Son zamanlarda: pijamalarını değiştirmiş ama doktor üniformasını giymemiş. Temiz traşlı bir hadım. Hadımlar genellikle Cinsiyet ayrımı gözetilmiyordu, dolayısıyla birinin onu orta yaşlı bir kadın sanması mümkündü. Temizlikçilerin hareket kolaylığı sağlamak için erkek kıyafetleri giymesi de işe yaramazdı.

"Affedersiniz ama alışverişe gönderdiğiniz kişiyi tarif edebilir misiniz?" Maomao söyledi.

"Şey, o diğer gemilerden birinden gönderilen bir yardımcıydı. Bana çok genç birini bağışlayamayacaklarını söylediler, ama öyle bile olsa-

Ne biçim bir iş ! Orada öylece oturuyor, ne gerektiği hakkında hiçbir fikri yok. Ben de ona bu işi verdim ve şimdi buradayız. İki saatten fazla oldu ve hala dönmedi!" Kadın hayal kırıklığı içinde ellerini açtı.

"Hullooooo!" diye bağırdı bir kadın iskeleden. "Yardım geldi! Ne yapmamızı istiyorsunuz?"

Maomao, arkadaşları ve temizlikçi iskeleden kendilerine doğru gelen kadına baktılar.

"Görünüşe göre yardımcınız geldi," dedi Maomao. "Evet, şey... Ama o zaman... alışverişe kimi gönderdim?"

Şarlatan zamanının çoğunu muayenehaneye kapanarak geçirdiği için kadın onu tanımamıştı.

Maomao ve diğerleri birbirlerine başlarını salladılar. "'Ondan' ne almasını istediniz?"

"Şey, sabun. Anan'ın limanında ucuz kalıp sabun bulmak kolaydır. Ucuz sıvı sabun her zaman kokar. Gemide kimse bundan hoşlanmaz."

Li'de kalıp sabun pek kullanılmazdı.

"Nerede satıldığını biliyor musun?"

"Muhtemelen kasabanın etrafındaki tezgahlardan biridir. Gidip biraz alma gösterir misiniz?"

", " dedi Maomao. O ve diğerleri artık nereye gitmeleri gerektiğini biliyorlardı.

"Ooh, bu kıyafetler güzel görünüyor! Belki de onları satın almalıyım."

"Ah, fena değil, fena değil. Bu saç çubuğu sana çok yakışacak Maomao!"

"Şu dükkândaki meyve suyu nasıl? Biraz tuhaf bir rengi var ama içilebilir gibi görünüyor."

Ucube stratejist pazara geldiklerinden beri böyle devam ediyordu. Bu arada, tüm saçları ve kıyafet seçimleri zamanının en az bin yıl ötesindeydi ve meyve suyu midenize bir sayı yapacak gibi görünüyordu.

Maomao, yardımcısının çantayı vermesini defalarca engellemiştir.

"Benim. Hiç , değil mi Bayan Maomao?" Stratejistin maskaralıklarından hiç etkilenmemiş gibi Chue'nin birkaç Elinde ızgara kuş eti şişleri vardı. Tavuk değildi.

Daha zayıf ve daha kemikli. Muhtemelen bir serçe ya da tarlalardan gelen başka bir zararlı kuş.

Maomao, *şimdilik serçelerin yakalanmaması için emir verildiğini sanıyordum*, diye *düşündü*. Bu, Jinshi'nin çekirge sürüsünü engelleme girişimlerinden biriydi. Belki de vasal bir devlet olsa bile Anan bu emre tabi değildi.

"Bunun yamyamlık olmadığına emin misin?" Maomao sordu.

"Tadı güzel, önemli olan da bu! Al, bir ısırık al." "Teşekkürler."

Chue, Maomao'ya şişlerden birini ve o da memnuniyetle aldı. Et sertti, ama bazı insanlar bu şekilde sevdi.

"Mükemmel. Şimdi, iyi yardımcım, bir şiş daha lazım olacak." Chue elini uzattı ve yardımcısı yenilmiş ifadeyle birkaç bozuk para attı. Bu dünyadaki en doğal şey gibi görünüyordu.

Parasını bile ödemiyor!

Chue kesinlikle kendi iyiliği için ya da en azından diğer herkes için fazla kurnazdı. Ucube stratejist, yediği meyvelerden atıştırıyordu. Bir çubukta şişlenmiş.

Maomao kendi şişinden bir ısırık alarak etrafta sabun satan bir yer .

"Kalıp sabun ucuz değil. Fırınları temizlemek için gerçekten bunu kullanmalılar mı?" Lihaku sordu. Haklıydı; Maomao ve diğerleri bile yıkanırken külden ya da sıvı sabundan başka bir şey kullanmıyordu. Kalıp sabun Li'de pek bilinmiyordu ve yaygın olarak satılmıyordu.

"Anan'da durumun aynı olduğunu sanmıyorum." Maomao yakındaki bir ağacı okşadı. Yel değirmeni palmyesine benziyordu, ama çalı gibi değildi.

Gövde. Büyük meyveler başının üzerinde büyümüştü. "Bu bir palmye ağacı," dedi. Onları sadece kitaplardaki resimlerde görmüştü ama bu aynı zamanda betel palmyesi olarak da biliniyordu. Kabuklu yemişleri çiğnenebilirdi.

dişleri temizlemek ve solucanları vücuttan atmak için tütün veya toz haline getirilir.

Ancak tam o sırada baktıkları bitki biraz farklıydı.

"Bazı palmye türleri meyveleri ya da çilekleri için kullanılırken, diğerleri yağları için kullanılır. Bazı palmyelerin kırmızı hurmaya çok benzeyen bir meyvesi vardır. Yağ palmyesi, tıpkı adında olduğu gibi yağ yapmak için kullanılır.

ima eder ve yağı deniz yosunu külüyle karıştırırsanız sabun yapabilirsiniz."

Yine de nasıl sertleştirildiğini bilmiyordu -küçültülerek, kurutularak ya da belki başka bir malzeme karıştırılarak.

Maomao dükkânlara baktı. Palmiye ağaçlarının hemen yanında çilek satan bir dükkân vardı; satıcının içine bir delik açıp pipet yerleştirdiği büyük meyvelerdi bunlar.

"Bir tane lütfen... şey, her birimiz için," dedi düşünceli yardımcı, hepsine yetecek kadar meyve satın aldı. Maomao, madem buradaydılar, onun misafirperverliğini kabul etmeye karar verdi. Pipetten gelen şey hem biraz tatlı hem de biraz tuzluydu.

"Keşke biraz daha tatlı olsaydı. Şeker! Hiç şekerin yok mu?" Doymak bilmez tatlı düşkünü ihtiyar hayal kırıklığına uğramıştı.

"Ben de tuzlu şeyleri severim," dedi Lihaku. Bunun üzerine yardımcısı ona beyaz bir şeyle doldurulmuş bir yaprak uzattı.

"Dükkân sahibi bunun müesseseden olduğunu söylüyor. Palmiye eti olduğunu iddia ediyor."

Balık sosuna bulanmış soluk, yarı saydam bir şeydi. Maomao ve Lihaku birer parça alıp tadına baktılar.

Maomao, "Biraz çiğ kalamara benziyor," dedi. O yapamadı sanki al dente kalitesinden hoşlanmamış gibi - biraz şarapla iyi bir garnitür olabilirdi.

"Hmm. Pek bana göre değil. Biraz... lastik gibi." Lihaku o kadar etkilenmemişti. Oh iyi. Bu Maomao ve Chue için daha fazlası demektir.

". Nerede sabun satıcısı bulabileceğimizi biliyor musunuz?" Maomao hurma satıcısına sordu.

"Sabun satıcısı mı? Biraz daha ileride. Çoğu zaman kızarmış yiyecek satan yerlerin hemen yanına kurulur. Hemen ileride bir meydan var. Sık sık orada olur," diye cevap verdi belirgin bir Ananese aksanıyla renklendirilmiş bir cevap.

Görünüşe göre dükkân sahibi biraz para harcayan müşterileri şımartmaya istekliydi. "Hepiniz Lineze'siniz, değil mi? Şuradaki şişman arkadaşınız sizi güvende tutar sanırım ama dikkatli olun."

"Neye dikkat edeyim?" Lihaku gözlerini kısarak sordu.

"Bugünlerde etrafta çok fazla Çinli var. Görünüşe göre çoğu gibi değilsiniz, ama bizimle dalga geçmeyi seven çok kişi var. Dün gece barda kavga bile çıktı. Vergiler arttı, görüyorsunuz.

Prensesimizin onu yeterince sevmedikleri için arka saraydan kovulduğu söyleniyor. Sadece kimseye bir bahane vermemeye çalışın, tek söylediğim bu."

Vergiler çekirgelere karşı koruyucu bir önlem olarak artırılmıştı. Bu arada, arka saraydan "kovulan" prenses, bir hayaletle ilgili bir korkuya neden olduktan sonra ayrılan Fuyou .

Pek de haksız sayılmazlar. Maomao karşı çıkmak istedi ama doğruydu: Çinli ziyaretçilerin bazılarının kötü bir tavrı vardı. Gemi yolculuğuna alışık olmadıkları için bastırılmış çok fazla hayal kırıklığı vardı, bazı insanların cezalandırıcı bir rütbe tenzili yaşadıklarına inanmalarından bahsetmiyorum bile.

"Huh," dedi Lihaku ve Maomao onun yüzünde yeni bir ifade belirlediğini gördü gözleri. "O zaman o yaşlı doktoru hemen bulsak iyi olur." Uçarı şarlatan tek başına kolay bir hedef olabilirdi.

Maomao ve diğerleri içkilerini bitirip kabukları attıktan sonra dükkân sahibinin önerdiği gibi pazarın derinliklerine doğru ilerlediler.

"Oğlum, bir şey çok tatlı kokuyor," dedi Lihaku. "Ve gerçekten yağlı," dedi Maomao.

Hava yoğun görünüyordu. Meydanın kendisi kaldırım taşlarıyla döşenmişti ve ortasında mezara benzeyen bir şey duruyordu. Bölgede ağaçlar sıralanmıştı. Hatta bazıları meyve ağaçlarıydı, küçük mangolar filizleniyordu. Bitkiler arasında liçi bile olabilirdi ama muhtemelen onlar için yanlış mevsimdi.

Dükkânlar yoldan geçenlerin ilgisini çekmek için hesaplanmış gibiydi. Maomao tatlı kokudan bunalacakmış gibi hissediyordu ama tütsü, mum ve kart satan yerler de vardı. Mevcut atıştırmalıklar arasında susamlı köfte ve kızarmış ekmek de vardı. Ucube stratejist hemen biraz satın aldı ve aynı hızla Chue de ondan sünger çekmeye başladı. Yardımcı çok meşguldü.

"Sabun nerede?" Maomao mırıldandı. Ahırda beyaz tuğlalara benzeyen bir şey yığılmış bir yer görene kadar etrafına bakındı. Koşar adımlarla oraya gitti ve ahır sahibinin kaşlarını çatmasıyla karşılaştı. Dükkân sahibi.

"Sen Çinli misin?" diye sordu onlar . Aksanı palmiye satıcısınınkinden daha az dikkat çekiciydi.

"Benim ne olduğum kimin umurunda? Ben bir müşteriym. Biraz sabun almak istiyorum.

Ne kadar?" Lihaku söyledi.

"Fark etmez, çünkü size satacak bir şeyim yok. Başka bir yerde deneyin." Dükkân sahibi işaretle arkasını döndü.

"Bu bir sorun. Bana neden satmayacağını söylemek ister misin?" Lihaku'nun beyni yerine kasları olduğunu düşünmek kolaydı ama burada akıllıca bir seçim yapıyordu. Maomao, yardımcı olamayacağını anlayınca bir adım geri çekilip izlemeye koyuldu.

Dükkân sahibinin kafasında dönen dişlileri görebiliyorlardı. Lihaku yüzünde rahat bir gülümsemeye öylece durdu.

"Eğer sabun almak istiyorsanız, doğrudan sabunun üretildiğı yere gidin. Burada günlük yaşamımız için sabuna *ihtiyacımız var*. Sırf yenilik olsun diye tüm stoklarımızı satın aldığınızda ne gerekiyor? Son zamanlarda malzemelerin fiyatı arttı. Bu partiyi sattığımda fiyatlarımı yükseltmek zorunda kalacağım."

Asık suratlı bir dükkân sahibinin bile bir hikâyesi olduğu ortaya çıktı. Bunu en baştan söylemeliydi. Neden acılı insanlar konuya bu kadar uzun sürede gelmek zorundaydı? Aynı parayı kazanacaktı. Kime sattığı önemli değildi ama yerel halk için fiyatını düşük tutmaya çalışıyordu. Yakınlarda bazı yerleşim alanları vardı: burası sabunlarını almaya gelmeleri için mükemmel bir yerdi.

"Malzemeler daha mı pahalı?" Lihaku sordu. "Çinliler her şeyi satın alıyor diye mi?"

"Hayır, çünkü elimizdeki malzemeler . Bir yangın çıktı." Sabunun ana maddelerinden biri yağdı - pratikte yakmak için üretilmişti.

"Anlıyorum... Peki, teşekkürler. Sabunu yapan yer, daha uzakta mı?"

Burada mı?" Lihaku en dostane gülümsemesiyle sordu. Dükkân sahibi sinirli görünmeye çalışsa da yine de yolu gösterdi.

"Şu tarafa doğru yürü ve yangının izlerini ara. Orada daha fazla sabun üzerinde çalıştıkları küçük bir kulübe var. Orada Etrafta bir sürü zanaatkâr var; eminim onlardan birine sorabilirsiniz. Yine de sizi uyarıyorum, kadar iyi değiller."

"Pekala, minnettarız. Madem bu kadar iyisiniz, belki bana bir şey daha söyleyebilirsiniz. Bugün sabun almaya çalışan bizim gibi Lineese'li yaşlı bir adam geldi mi?"

"Yaşlı bir adam mı? Bekle... Yaşlı kadını mı kastediyorsun? Tombul, sarkık kaşları olan mı?"

"Evet, bu o! Yaşlı bir kadın değil ama. Nereye gitti?" "aynı soruları sordu, ben de ona

Aynı cevap. doğru gitti. Şimdiye kadar yaklaşık yarım saat olmuştur."

"Harika! Çok yardımcı oldunuz. Gerçekten minnettarız." Lihaku adamın elini sıktı ve Maomao da selam verdi. O ana kadar stratejist atıştırmalık tezgahındaki tüm atıştırmalıkları satın almıştı ve Chue ondan otlanmakla meşguldü. En azından o Yemek yerken nispeten sakindi.

Maomao, Chue'nin uyum yeteneğinden etkilenmeden edemedi. Aynı anda üç yerde birden olmak zorunda olan yardımcısı için üzülüyordu.

"Maomaaaaoooo! Bak! Kızarmış ekmek!" Ucube stratejist ekmeği ona doğru uzattı ve doğrudan ağzına sokmaya çalıştı ama Chue ondan kaçtı. Chue araya girmek için hamle yaptı ve onun yerine bir lokma aldı.

"Nefis!" dedi, sanki bu sıra dışı bir şey değilmiş gibi dudaklarını silerek. Nasıl bir midesi vardı acaba?

Sabun satıcısının gösterdiği yönde biraz yürüdükten sonra grup kendini bir grup evin arasında buldu. Diğer bahçe bitkilerinin yerine burada ve orada yel değirmeni palmyeleri yetişiyordu.

"Bu ağaçlar herhangi bir meyve üretiyor mu acaba?" Chue onları yakından inceleyerek sordu.

Maomao, "Yapıyorlar ve tıpta kullanılabiliyor ama kimse tadının çok iyi olduğunu düşünmüyor gibi görünüyor," dedi.

"O zaman neden buradalar?"

"Belki de süpürge, halat gibi şeylerin yapımında kullanılabildiği içindir diye düşünüyorum. Yapraklarının da tıbbi özellikleri var."

Aslında palmyeler oldukça çok yönlüdür ama Chue yenilebilir olmayan hiçbir şeyle ilgilenmiyor gibiydi.

"Lütfen durun Lakan Usta!" dedi yardımcısı, ipin ucunu kaçırmış gibi görünüyordu. Eğer uğraşmak zorunda olduğu şey buysa Maomao her gün mide ilacı bulundurduğunu umuyordu. "Sence bu kadar mı?" Chue, yarı yanmış bir ceset gördüğünde sordu.

bina. Yakınında çeşit kalabalık vardı. Maomao aceleyle

kötü hisleri artıyordu. Oraya vardığında çok tanıdık bir sırt gördü.

"Size söylüyorum, ben değildim!" diye yalvardı sırtın sahibi. O şarlatan doktordu, neredeyse gözyaşları içindeydi. Etrafı birkaç adam tarafından sarılmıştı, içlerinden biri onu yakasından tutmuştu.

"Usta Hekim!" Maomao koşarak bağırdı. Vakvak, sümüklü burnu ve her şeyiyle onu yakaladı. Onu soymaya çalıştı -kimseyle konuşmasını kolaylaştırmayacaktı- ama tam o sırada ucube stratejist araya girdi.

"Benim küçük kızıma ne yapıyorsun?!" diye sordu ağzında hâlâ şeker olan yaşlı osuruk.

"Vay canına! Bu adam sizin babanız mı, genç bayan?" diye sordu şarlatan. Belirgin korkusuna rağmen sesinin bir şekilde umursamaz çıkması tam da ona göre idi.

Maomao hemen, "O tamamen yabancı biri," diye cevap verdi.

"Kim bu adam? Bana adını söyle!" Lakan talep etti.

"Yapabilirim ama siz asla hatırlamazsınız Lakan Usta," dedi yardımcısı. Ancak yaver, Lakan'ın şarlatana bakışını taklit etti. "Siz usta hekimsiniz, değil mi?"

"Ee, ahem, evet, bu, ee, bu doğru," dedi şarlatan. Sümüğünün en kötüsünü bir mendille sildi, ama yine de oldukça acınası görünüyordu.

"Hey, siz! Bu adamı tanıyor musunuz?" dedi adamlardan biri. Kalın bir aksanı, kirli kıyafetleri ve nispeten koyu bir teni vardı. Gençti ve belli ki kanı tamamen kafasının içindeydi. Ayaklarının dibinde bulanık yağ dolu bir kavanoz duruyordu.

Şarlatan Maomao'nun arkasına saklanmaya çalışınca, Maomao kendini bir anda önde buldu; ta ki ucube stratejist onu korumak için önüne geçene kadar.

şunu. Burada kimseye faydan dokunmayacak.

Lihaku stratejistin önüne geçip yüzünde yine o nankör gülümsemeyi gördüğünde bunu daha yeni düşünmüştü. "Doğru, bu yaşlı adam bizimle birlikte. Bir sorun mu var?" O onların korumasıydı ve işini yapıyordu. İri bir it ama iyi bir bekçi köpeğiydi. Ananalı adamlar kendi aralarında mırıldanmaya başladılar.

"Ne, göremiyor musun? Sadece bak!" Koyu tenli adam duvarı işaret etti. Kavrulmuş tuğlalar su ile ıslanmıştı ve yerde ahşap bir sandık vardı. Yangının kaynağı. "Yangın oradan geldi ve yaşlı adam da hemen yanındaydı. Yani yangını o başlattı! Geçen günkü yangını da o çıkarmış olmalı!"

"Hayır! Almadım! Sadece sabun almak istemiştım!" diye inledi şarlatan.

"Onu gördüm, buralarda gizleniyordu! Bunların hepsinin senin suçun olduğunu biliyorum!" "Tamam, sakın . Ne dediğini duyuyorum, ama senden

Hikayenin bizim tarafını da öğrenmek istiyoruz," dedi Lihaku. Sesini hiç yükseltmedi ama adama, bir köpek yavrusuna haddini bildiren iri bir köpek gibi baktı. Beş adam şarlatan doktorun etrafını sardı, hepsi de Dinç ve kaslıydı ama Lihaku kadar yapılı değildi. Öfkeli adam karşılık vermeyi düşündü ama Lihaku'nun bakışları altında sustu.

Maomao korumasının arkasından adamı izledi. Kirli kıyafetleri, yağ kavanozu ve bir sabuncu dükkânının önünde durdukları gerçeği arasında, sabuncu olduklarından şüphelendi. Kararmış duvardaki nemli lekeyi görebiliyordu ve Havada yanık kokusu vardı. Muhtemelen ilk yangın söndürüldükten sonra daha küçük bir yangın daha başlamıştı.

"Her şey . Sizin yangını bilmiyorum ama bu adam Anan'a daha dün gece geldi. O zamana kadar, Anan'da denizde bir teknede. Bu kadarını size kesin olarak söyleyebilirim.

Anlıyor musun?" Bu onları konuşturdu.

"Evet, tamam. Ama o kutu ateşe verildi ve etrafta sadece o vardı. Bunun için bahanen ne?"

"Ateşe vermek mi?" Lihaku onay için vakvaka baktı. "Hayır! Hayır! Kendi kendine alev aldı, sana söylüyorum! Ben yapmadım.

her şey!"

"Yalancı! O zaman kendini nasıl yaktı?"

"Evet!" dedi diğer adamlardan biri.

"Kendi kendine alev almış olamaz!" diye ekledi üçüncü bir kişi.

"Pekâlâ, pekâlâ, sizi duyuyorum. Sakin olun," dedi Lihaku.

Maomao şarlatanı iterek geçti ve kararmış kutuya baktı. İçinde bir tür lif ve bir şey tanecikleri varmış gibi görünüyordu, ancak her ikisi de tamamen kömürleşmiş durumdaydı.

"Maomao! Bu çok pis. Neden atıştırmalık tezgahından güzel bir şeyler alıp geri dönmüyoruz?"

Ucube stratejist, orada ne yaptıklarını bilmeyen tek kişiydi.

"Sadece tatlı yersek bunun diyetimize ne yapacağını bir düşünün. Bence dönüş yolunda bir daha tuzlu şiş tam bize göre. Tavuk fena olmazdı ama biraz karides de çok iyi olabilir."

Katılan tek eksantrik karakter stratejist değildi; sadece yemek yemeyi düşünen bir başkası daha vardı.

"Siz de mi Bayan Chue?!" diye feryat etti şarlatan.

"Elimiz boş gidemeyiz. Biraz sabun alalım ve hemen geri dönelim," dedi Maomao.

"Hey! Dinlemeyen sizlersiniz!" dedi sabuncu, öfkelenerek.

"Dinliyoruz. Kısacası, eğer bu adamın yangını başlatmadığını kanıtlayabilirsek, onu serbest bırakacaksınız, değil mi?" Maomao, vakvakı hâlâ yakasından tutan adama bakarak konuştu.

"Evet, tabii. Ama gerçekten ikna edici olsan iyi edersin."

"Pekâlâ. Eğer sizi tatmin edecek bir cevap veremezsem, bolca tazminat alacaksınız. Sadece şuradaki yaşlı moruktan al."

"Bayan Maomao!" Stratejistin (yani) yardımcısı ağlayacak gibi görünüyordu.

Zanaatkârlar yine kendi aralarında mırıldanmaya başladılar. Toplanma kısa sürede sona erdi.

". hazır olun."

"Elbette. Ama eğer masumsa, bize piyasa fiyatından sabun satarsınız."

"Tamamdır."

"Pekâlâ." Maomao yanmış kutuya baktı. "Bunu çöp olarak mı kullanıyordun?" Kutuyu ters çevirdi. Sırılsıklam lifler yel değirmeni palmyesinin kabuğundan geliyordu. Bazı küçük, yuvarlak şeyler de yuvarlanmıştı.

"Doğru."

"Yel değirmeni palmyesinin kabuğu sabun üretim sürecinin bir parçası mı?"

"Hayır. Avuç içlerinden ovma fırçaları yapıyoruz. Burada yaptığımız tek şey sabun değil."

Sabun ve fırçalar. Birlikte kullanılabilecek iki ürün - aynı yerde üretilmeleri yeterince makul.

"Yani bu kızarmış şeyler, kızarmış artıklar mı?" "Evet."

Kızarmış artıklar - yani, kelimenin tam anlamıyla, kızartılan bir şeyden arta kalanlar. Sabun yapmak büyük miktarda yağ gerektiriyordu ve ne kadar

Bol miktarda kaynak olsa da, insanların günlük tüketim için kabul edebileceği bir fiyata satmak istiyorlarsa masrafları düşük tutmanın bir yolunu bulmaları gerekecekti. Peki ne yapacaklardı?

"Sabunda kullanılmış yağ mı kullanıyordunuz?"

Şehirde kızarmış yiyecek satan pek çok yer vardı. Erzak almak için bir sürü yer var.

"Özel olarak değil. Bunun konuyla ne ilgisi var ki zaten?"

"Anlıyorum. Hamur artıklarını buraya mı atıyordunuz?" "Evet."

Maomao adamlara dikkatle baktı, sonra konumunu kontrol etmek için güneşe göz attı. Henüz öğlen olmamıştı.

Bu benim için pek hoş değil, ama belki burada gerçeği esnetebilirim.

"Bu kızarmış parçaları yağdan mı süzüyorsunuz?"

"Kendiniz görün. Tam şurada." Usta yağ dolu bir tencereyi işaret etti. Yanında, üzerinde bir bez olan tel bir süzgeç vardı.

"Ve bunu yağ hala sıcakken mi yapıyorsunuz?"

Soğuk yağı süzmek daha zordu. Süzgeç muhtemelen sıcak yağın içinden akmasını sağlamak için metal telden yapılmıştı. *Sanırım bez pamuktan.*

"Bu doğru. Etrafta dolaşıp henüz sıcakken topluyoruz. Bugünlerde bu biraz yarışa dönüştü; diğer sabun üreticileri de bu yarışa katılıyor. petrol almak için."

Maomao başını salladı ve süzgecin içine baktı. İçinde çok fazla kırıntı yoktu.

"Yani artıklarınızı atıyor musunuz?" diye sordu.

"Bazen onları yiyoruz ama her şeyi yiyemeyeceğimiz kadar çok var."

"Bu süzgeci dolduracak kadar mı?"

"Bazen. Ama dolmadan önce onları dışarı atıyoruz."

Maomao kaşlarını kaldırdı ve yanmış çöp kutusuna baktı. "Bana öyle geliyor ki çöp kutunuz oldukça uzakta. Yerini değiştirmediniz, değil mi?"

Adam durakladı. "Evet, burada bir haznemiz daha var. Ne olmuş ona?" Süzgecin yanındaki büyük bir kavanoza gitti ve baktı içine. "Hey, bunu kim boşalttı?"

Maomao tekrar mırıldanmaya başlayan işçilere baktı.

"Bana yardım edebileceğinizi düşünüyor musunuz, genç bayan?!" diye yalvardı şarlatan, ona köpek gibi bir ifadeyle bakarak. Maomao, ucube stratejistin tekrar devreye gireceğinden korkarak kendini hazırladı ama adam hiçbir şey yapmadı. Şaşırarak ona doğru baktığında onu sabun üreticilerini izlerken buldu. Ara sıra çok yaklaşıyor, dikkatle onlara bakıyor, kaçınılmaz olarak küçümseyen bir bakışla geri çevriliyordu. Yardımcısı bir ileri bir geri koşuşturup özür diliyordu. Onun yerinde olmak kolay olamazdı.

Neden bu kadar yakından bakıyor? Bir yüzü diğerinden ayırt edemiyor.

Stratejist insanların yüzlerini görmezden gelirdi, kendi ailesi dışında herkese bu kadar kayıtsız davranmasının bir nedeni de buydu. Bu da

Maomao neden bu insanlara baktığını merak ediyordu ama sormaya cesaret edemiyordu. *Asıl soru, ben ne yapacağım?*

Şarlatanın masumiyetini kanıtlamak için gerekenlerin çoğuna sahipti ama bir şeyi önceden hazırlarsa açıklaması daha da güçlenecekti.

"Bayan Chue! Bayan Chue!"

"Bayan Maomao! Bayan Maomao! Ne istiyorsunuz?"

Maomao Chue'ye fısıldadı. Chue'nin küçük gözleri kocaman oldu; sonra "Anlaşıldı!" dedi ve koşmaya başladı. Geri dönmesi biraz zaman alacaktı. Maomao erkeklerin ruh hallerini izlemek ve kendi anını değerlendirmek zorundaydı.

"İzninizle. Sanırım yangının nasıl başladığını açıklayabilirim. Buraya gelir misiniz?" dedi gevezelik eden zanaatkârlara.

"Öyle mi? Duymak için sabırsızlanıyorum." "Umarım iyi bir hikayen vardır."

"Sanırım biliyorum. Yangın ; kendiliğinden başladı. Dolayısıyla bu adam masumdur." Maomao şarlatanın omzunu sıvazladı.

"Genç bayan!" şarlatan şiddetle titreyerek ona baktı. "Bir sorun mu var, Başhekim?" diye sordu.

"Senin sözüne asla inanmazlar! Bize nasıl baktıklarına bir bakın!" Adamlar gerçekten de ziyaretçileri korkutucu bakışlarla süzüyorlardı.

"Evet, teşekkür ederim. Anlıyorum. Yangının kendiliğinden başladığına dair sözüme inanacağınızı sanmıyorum."

"Tabii ki yapmayız. Bu yangın nasıl başladı? Ve sırf ödeme yapmak istemiyorsun diye bize palavra sıkma!"

"Öyle bir şey yok, sana söz veriyorum. Tüm o kızarmış artıklar, ateşinizin kaynağı onlar." Maomao, kızartmalardan bazılarını Süzgeçte kalan artıkları. "Tek bir yerde çok sayıda kızarmış parça var. Isıyı içlerinde tutarlar ve potansiyel olarak alev alabilir. Örneğin, yanlarında bulunan yağa bulanmış bezler gibi."

"Ateş yakmak mı? Kendi başlarına mı? Hiç bu kadar aptalca bir şey duymamıştım." "Olabilir. Bak."

Chue, kollarında kızarmış artıklarla neredeyse dolup taşan büyük bir tencereyle koşarak geri geldi. "Bayan Maomao, ben !"

"Çok teşekkür ederim, Bayan Chue."

Maomao, Chue'yi olabildiğince hızlı bir şekilde kızarmış artıkları toplaması için göndermişti.

"Sence bunu harcayabilir miyiz? yeterince yoktu, bu yüzden benim için daha fazlasını yapmaları için onlara yalvarmak zorunda kaldım. Ucuz değildi, size söyleyebilirim!"

Maomao, "Lütfen oradaki iyi yardımcıya sorun," dedi. Bunun için para ödemeyecekti. Bunun yerine her şeyi ucube stratejistin adamına bıraktı,

Efendisini kontrolden çıkarmaması için ara sıra atıştırmalıklarla besliyordu. Stratejist bir yandan kızarmış bir şeyler atıştırıyor, bir yandan da dikkatle sabun yapımcılarına bakıyordu. Normalde diğer insanlarla hiç ilgilenmeyen bir adam için bu çok sıra dışıydı.

"Pekala, hurda yığınının görüyorsun. Burada bırakırsam ne olacağını düşünüyorsun?"

Sabuncu başını salladı. "Alev alacağını mı söylemeye çalışıyorsun? Şaka yapıyorsun. Sadece soğuyacak!"

"Bundan emin misin?" Maomao ona baktı, sonra da artıkları çöp kutusu olarak kullanılan kavanoza koydu.

Bir an geçti.

"Gördün mü? Hiçbir şey olmuyor." "Sadece bekle."

Maomao, yapay çiçekler çıkarmış ve onlarla oynayan Chue'ye baktı.

"Hey, genç bayan? Bundan emin misiniz?" Lihaku da tam olarak ikna olmuş görünmüyordu. Patlayan bir kutunun saçlarını yakmasından kurtulan bir adama yakışır şekilde çöp konteynerinden uzak duruyordu.

Maomao, "Biraz daha bekleyin," dedi.

"Beklemenin canı cehenneme! Bu zaman kaybı! Ben işimin başına dönüyorum," dedi ustalardan biri. Gitmek için döndü ve işte o zaman fark ettiler: sıcak havaya belirgin bir yanık kokusu eşlik ediyordu. Kavanozdan duman çıkıyordu.

"Bu gerçek mi?" diye sordu zanaatkârlardan biri, bakmak için acele ederek.

"Bekle, o şeye yaklaşmak güvenli mi?" diye sordu bir diğeri.

"Patlamayacak. En azından ben sanmıyorum," dedi Maomao, kendisi de kavanoza doğru yürürken. Henüz alev göremiyordu ama yakında alev çıkmasını bekliyordu. "İşte gördünüz: kızarmış artıkların kendiliğinden yanması. Yangının sebebinin bu olabileceğini şimdi anladınız mı?"

"Şimdi, bir dakika! Yangın çıkarmak bu kadar kolaysa neden daha önce hiç yangın çıkmadı? Burada onlarca yıldır bu işi yapıyoruz ve bu sadece ikinci yangınımız!"

"Her zaman büyük miktarlarda sıcak hurda atar mıydınız?" "Hayır... Hayır, sadece son zamanlarda. Bunu yapmaya başlayalı çok olmadı."

Maomao, adamın kendilerinin malzemeleri almak için diğer sabun üreticileri ile rekabet etmek. Bu durum, birilerini kızgın yağ toplamaya teşvik edebilirdi. tehlikeli ve sadece onunla birlikte gelen sıcak artıkları atın.

Maomao büyük kavanoza baktı ve *bunun riskli bir iş olduğunu* düşündü,

Yağı hala sıcakken toplamak. "Anladığım kadarıyla bana hala inanmıyorsunuz ama kendi gözlerinizden şüphe edemezsiniz. Yangın başladı doğal olarak."

Sabun üreticisi sessizdi ve Maomao'nun dediği gibi, belli ki inanamıyordu. Dürüst olmak gerekirse, ilk duyduğunda o da bunun doğru olabileceğini düşünmemişti. Bu yüzden bir deney yaptı.

Kabul ediyorum, bugün desteyi kendi lehine yığmıştı. özel yöntemlerle. Normalde, daha önce kendisi de denediği için bildiği gibi, artıkların alev alması daha uzun sürerdi. / *o gün gerçekten beklemek zorundaydım.*

Kızarmış yemek artıkları kullanmıyordu, ama eski paçavraları son derece yanıcı tütsü yağı. Sadece birkaç tanesiyle hiçbir şey olmamıştı, bu yüzden ısıyı hapsetmeye başlayana kadar daha fazla yığmıştı.

Yine de ateş yoktu; o kadar uzun süre beklemişti ki uykuya dalmıştı. Ancak o zaman tutuştular. Biri onu suyla ıslattığında uyandı, neyse ki yanmadan önce.

Yangının gerçekten başladığını görmek istedim.

Bunu kendi gözleriyle teyit edebilmek için tekrar denemeyi ummuştu, ancak bu alanda daha fazla deney yapılmaması gerektiği konusunda öfkeyle bilgilendirilmişti.

Bu durumda, zanaatkârların fazla beklemeye tahammülü yok gibiydi, bu yüzden Chue'ye küçük bir numara yaptırdı: bol miktarda hurdayla birlikte, ondan bir de cüruf tedarik etmesini istedi. Chue'nun elinde El çabukluğu konusundaki yeteneği sayesinde, artıkları kavanoza atarken gizlice kavanoza dahil eden Maomao'nun eline kolayca tutuşturmuştu.

Yakalandığına sevindim. Bu mütevazı dolandırıcılıktan gurur duymuyordu ama fazla seçeneği de yoktu.

Kendisine sağladığı ikinci avantaja gelince, ilk yangının nedeninin tarif ettiği şey olduğundan oldukça emindi. Ama ikincisini, şarlatan orada dururken başlayanı açıklamak daha zordu.

İmkansız değil ama pek olası da değil.

Alev alan çöp konteyneri palmye yaprakları ve kızarmış hurdalarla doluydu; ancak bu hurdalar kendiliğinden yanıyordu. Maomao'nun deneyinde kızarmış artıklar değil paçavralar vardı, bu yüzden tam olarak aynı şey değildi, ama öyle görünüyordu

alev almaları için daha sıcak bir ortama ihtiyaç duyacakları açıktı.

Bir sorum var: Bu şeyleri atmak için neden tahta bir sandık kullansınlar ki?

Luomen şüphesiz onu kanıtlamayacağı şeyler söylememesi konusunda uyarırdı.

Maomao hala bunu düşünürken, ucube stratejist Zanaatkârları incelemeyi aniden bıraktı ve harekete geçti. Belki de yiyecek kızarmış atıştırmalıkları bitmişti.

"Bana bir şey söyle! Bunu başkasının üzerine yıkmak için neden bu kadar uğraşıyorsun?" diye sordu stratejist.

"?" dedi adamlardan biri, şaşkınlıkla. Stratejist hiçbir zaman mantıklı konuşmazdı ama bu çok daha ötesindeydi.

"Ee, Lakan Usta burada birinin yalan söylediğini ve asıl suçlunun o kişi olduğunu söylüyor," dedi yardımcısı, yardımcı bir şekilde tercüme ederek.

"Kim? Kim böyle bir şey yapar ki?" diye sordu şarlatan, yalvaran gözlerle Lakan'a bakarak.

"Grubun hemen kenarındaki siyah Go taşı." "Go taşları, Lakan

Usta'nın, bir grup insanın ayırt edemediği yüzler." Stratejistin yardımcısı olmak kolay değildi. Muhtemelen bugün hepsinden daha çok çalışmıştı ve Maomao onun adını bile bilmiyordu.

"Öyle mi? Yalan söylediğimi mi düşünüyorsun? Buna dair bir kanıtın var mı?" diye sordu Lakan'ın siyah Go taşı olarak tanımladığı adam.

"Gözlerini kırıştırıyorsun. Kalbin çarpıyor, neredeyse duyabiliyorum. Ve ter kokuyorsun."

"P-Pardon. Bu konuda ne diyeceğimi bilemiyorum..." Yaver bile ne diyeceğini şaşırmıştı.

İnsanlar yalan söylerken daha fazla göz kırparlar ve kalp atış hızları artar. Bazen terlemeye başlarlar.

Li sarayında yaygın olan bir söylentiye göre, stratejistin huzurunda yalan söylemek mümkün değildi. Tam da saf içgüdüden başka bir şeye dayanmayan çılgınca açıklamalar yapıyor gibi görüldüğü anda, Maomao aslında onun çılgınlığının bir yöntemi olduğunu keşfetti.

Babamın şöyle dediğini hatırlıyorum. Ucube stratejist insanların yüzlerini ayırt ama yüzlerin parçalarını ayırt edebilirdi.

Gözleri ya da burunları görebiliyordu ama bunlar onun için bir insan yüzü oluşturmuyordu. Bunun yerine, yabancıları ayırt etmenin başka yolları vardı. Sesleri, hareketleri, karakteristik kokuları. Bulabileceğiniz en anlayışlı *gözlemci* olabilir.

Bunun bize pek bir yok, çünkü o genellikle diğer insanları umursamıyor.

Hayır, bu tam olarak doğru değildi, onun işinde son derece faydalıydı.

Bu değersiz moruk herkesten daha iyi bir yetenek değerlendircisiydi.

"Hey, benim hakkımda böyle konuşamazsın!"

"Hayır, hayır, kokusunu . Duman. Tütün kokusu. Sabun kokuları - bal, aromatik yapraklar - neredeyse onu örtüyorlar, ama birkaç dakika öncesine kadar sigara , değil mi?" dedi tek gözlü yaşlı adam. Sabun üreticilerinin geri kalanı hemen yeni şüpheliye baktı.

"Hey! Bıraktığını söylemiştin!"

"Sana petrolün etrafında sigara içme demiştik. Sakın bana bunu burada yaptığını söyleme!"

Diğerleri suçlanan adama yaklaştı ve kısa bir süre sonra cübbesinde tütün yaprakları bulundu.

Tütün yangını! Bu, yangının nasıl başladığını kesinlikle açıklıyordu. Bir nefes çekmek için fırsat kollayan adam, sigara içmek için bahane olarak çöpü dışarı çıkaracağını söylemişti Diğerlerinin onu görmeyeceği bir yere. Çöpün içinde yapraklar ve hurdalar vardı. Lifli yapraklar kolaylıkla alev alabiliyordu ve hurdalar da basitçe yağ olabilirdi. Üstlerine tütün külleri atıldığında.

Yangın hemen başlamazdı. Önce duman çıkmaya başlayacak ve ancak ondan sonra alev alacaktı - tam da şarlatan doktor oradan geçerken. Ucube stratejist muhtemelen sigara içenin yalan söylediğini tespit edebilmişti çünkü adam yangını başlatanın kendi tütünü olduğundan şüphelenmişti.

Diğer işçiler adamın tütün yapraklarını kanıt olarak kabul etmiş görünüyorlardı; adamın etrafını sarmışlardı ve ona akıllarını veriyorlardı.

", şey, teşekkür ederim. Beni kurtardınız," dedi şarlatan.

dedi doktor, buruşuk kıyafetinin önünü düzelterek.

"Harika, değil mi? Belki de Bayan Chue'ye bir mercan sa çubuğu olarak teşekkür edebilirsiniz," dedi Chue, hiçbir fırsatı kaçırmayan biri olarak fırsat.

Maomao bağıran adamların yanına gitti. "Affedersiniz," dedi. şarlatanın masumiyetini kanıtlayabildiği için mutluydu ama yapması gereken bir şey daha vardı. "Biraz sabun istiyorum, lütfen."

Bu iş oldukça çileli bir hal almaya başlamıştı ve o da bir an önce bitirmek istiyordu.

Bölüm 20: Duvara toslamak

Çok...karakterli bir gün olmuştu. Ve uzun bir gündü. Saat hala öğleni geçiyordu.

Tıpkı Maomao'nun önerdiği gibi, şarlatan doktor anahtarı tuvalete atmıştı.

"Doğru ya! Sonra muayenehaneye giremediğim için çok üzüldüm ve sonra biri benden ayak işlerini yapmamı istedi."

Evet, öyle demişti. Temizlikçi kadın şarlatana açıklama şansı bile vermemişti ve sonunda üzgün bir şekilde gemiden uzaklaşmıştı. Kendi raporuna göre, pazar yakınlardaydı ve yakında geri döneceğini düşünmüştü.

Maomao şarlatana fazladan anahtarı verdikten sonra saraya döndü. Ucube stratejistle ilgilenmeye hiç niyeti yoktu ve onu en kısa zamanda bir başkasına satmayı umuyordu. Sonuçta endişelenmesine gerek kalmadı. Güzel bir yürüyüş yaptıktan ve Bol bol yemek yedikten sonra geriye sadece biraz kestirmek kalmıştı. Üç yaşındaki bir çocuk kadar uykuluydu - ve hemen hemen aynı hayatı yaşıyordu - ve odasına gidip biraz uyuması söylendiğinde, itaatkar bir şekilde bunu yaptı.

Yine de ucubenin yardımcısı için üzülmemek elde değildi. Maomao onun bir mola verebileceğini umuyordu. Ona gelince, o da odasına geri döndü.

"Ben yan odada olacağım," dedi Lihaku ve bitişikteki odaya yerleşti. Sıra dışı bir şey olursa koşarak geleceğini bilmek güzeldi.

Görünüşe göre şey yok. Sanırım ben de biraz uyuyacağım.

Maomao, öngörülebilir bir gelecekte bir daha kalkmamak niyetiyle yatağına uzandı, ama birden kendini

bir öfke dalgasının pençesindeydi. Başının belaya girmesi şarlatan doktorun kendi suçuymuştu, çünkü öylece dolaşıp duruyordu. bir şeyden diğerine. Çok derin bir seviyede, herhangi bir tehlike duygusundan yoksundu. Bu yolculukta işi yoktu.

Onu neden getirdiler ki?!

Evet, soru buydu. Şarlatan bu konuda en ufak bir şüphe duymayacak kadar rahattı ama Luomen'in dublörü olarak oradaydı ve şansı yaver gitmezse kendini kaçırılmış ya da daha kötü bir durumda bulabilirdi. Bunu Luomen için yaptıklarını biliyordu, yoksa yapmışlar mıydı? Kimin için yapmışlardı?

Eğer bir şey olursa, bunu en çok kim kaldırır?

Ucube stratejist mi? Ya da belki...

Maomao yüzünü çarşafıya gömdü ve yatağı tekmeledi.

"Meşgul olduğumu gördüğüme sevindim," dedi biri. Bu Chue idi. Maomao'nun üzüntüsüne yol açan huysuz gösteriye tanık olmuştu. Ne zamandır oradaydı?

"Özür dilerim. Sanırım biraz toz kaldırmışım," dedi Maomao ve hiçbir şey olmamış gibi doğrulup çarşafı düzeltti.

"Merak etme. Şimdi Ay Prensi'ni görmeye gidiyoruz, tamam mı?"

"Ay Prensi mi? Ama daha öğlen bile olmadı."

Maomao genellikle Jinshi'nin sargılarını o gün yıkandıktan sonra değiştirirdi. Sadece banyo yapması için taze merhem sürmek amacına zarar verirdi.

"Merak etme, oraya vardığımızda göreceksin. Kaynamış su getirdim, üzerini sil." Chue gıcırtılı adımlarla içeri girdi ve Maomao için temiz kıyafetler hazırladı. Bu, dışarıda dolaşıp terledikten sonra üstünü değiştirmesi gerektiğine dair pek de ince olmayan bir mesaj gibi görünüyordu. Chue'nun davranışları tam anlamıyla bir hizmetçiye aitti ama hazırlanırken kuyruğunu sallayarak etrafta dans edişine bakılırsa, belli ki eğleniyordu ama aynı zamanda çok da yorucu görünüyordu.

Bu kadar çok yemesine şaşmamalı.

Tüm bu dans, el çabukluğu ve diğer küçük şeyler çok fazla enerji harcıyor olmalı. Böylece aydınlanan Maomao yeni kıyafetlerini aldı.

-Gerçi tamamen yeni değillerdi; dün aldıklarının aynısıydılar. Chue'nin muhtemelen birkaç takım daha varmış gibi görünüyordu.

Maomao kendini sildi ve üzerini değiştirdi.

Maomao, Jinshi'nin odasına girerken, "" dedi. Burası bir devlet konluğu için uygun bir odaydı ve tüm süslü dekorasyona sahipti. Maomao'nun odasından birkaç kat daha büyüktü ve birkaç odaya bölünmüştü. Dışarıda bir balkon bile görebiliyordu.

"Lütfen içeri buyurun," dedi onları karşılamaya gelen Suiren. Maomao'yu nazik bir gülümsemeyle iç odaya götürdü. Bir perdenin arkasından,

Jinshi bir kanepede uzanıyordu, bir elinde Gaoshun, diğerinde Taomei . Chue'nin kocası Baryou'yu görmemişti ama onun yan odada olabilir.

Oh-ho! Gaoshun ve karısı!

Maomao, Suiren yerine Taomei'nin ona etrafı göstermesiyle kendini daha iyi hissedebilirdi ama belki de yaşlı kadın düşünceli davranıyor, Gaoshun'un ailesiyle daha fazla vakit geçirmesini engellemeye çalışıyordu. O da karısı da meşgul insanlardı; birbirlerini pek göremiyorlardı. Maomao'nun Gaoshun'un "korkutucu" karısını tanımlamasından tahmin edebileceği gibi, Taomei içlerinde en yaşlı olanıydı ve öyle davranıyordu.

Ziyafet ve diğer şeyler yüzünden Maomao önceki gece Jinshi'nin odasına gelmemişti. Şimdi İmparatorluk ailesinin bir üyesine gerçekten de farklı davranıldığını gördü. Masanın üzerinde taze meyveler vardı (Maomao'nun odasında böyle bir şey yoktu) ve bunların arasında liçi, mango ve hatta muz gibi henüz mevsimi gelmemiş olanlar da vardı.

Bunları nasıl yetiştirdiklerini merak ediyorum.

En çok, birçoğunu sadece kurutulmuş halde ya da resimlerden tanıdığı meyvelerle ilgileniyordu. Omzunun hemen üzerinden Chue'nin gözlerindeki kıvılcımı hissedebileceğini düşündü. Neredeyse uzanıp meyve parçalarından birini almasına yetecekti ama bunu yapamayacağını biliyordu. Yaşlı kadının ona dik dik bakması yeterince kötüydü ama Taomei bile tek sağlam gözünü

Maomao. Gaoshun ise standart yalvaran "Lütfen bir şey yapma" yüz ifadesiyle olan biteni izliyordu.

Maomao kendini toparladı ve Jinshi'ye baktı. "Bir şeye mi ihtiyacınız vardı efendim?" Sesi biraz sert çıktıysa, bunun nedeni az önceki öfkesinin henüz tamamen geçmemiş olmasıydı.

"Bir şey mi lazım? Pek değil. Şu anda daha çok beklemene ihtiyacım var."

"Maomao," dedi Suiren, elini onun omzuna koyarak. "Yakında bir ziyaretçimiz olacak. Şimdilik geri çekilirsen iyi olur."

Maomao bir sonra, "Evet ," dedi. Madem sadece beklemesini istiyorlardı, neden onu buraya çağırmışlardı?

Kısa bir süre sonra, iri yarı bir adam yanında bir kadınla birlikte odaya girdi. Adamın kadının vücut ağırlığını desteklediği görülüyordu.

Bekle. Bu... Maomao, ölçülü ve geçici bir güzelliğe sahip olan kadını tanıdığını düşündü.

"Prenses Fuyou. İzin verin sizi tebrik edeyim. Hamilelik. Sizi daha önce karşılayamadığım için özür dilerim," diyen Jinshi kadını kesin olarak teşhis etti.

Fuyou! Arka saraydaki ruh hakkında heyecan yaratan kadın. Uyurgezerliği onu saray duvarlarında dans ettiren kadın. O zaman yanındaki adam, kadının verildiği asker olmalıydı.

"Ay Prensi. Bana gösterdiğiniz nezaketi unuttuğum bir an bile olmadı. Sizin sayenizde ülkeme dönebildim." Fuyou yavaşça oturdu. Kıyafetleri

Dalgalı ama yine de vücudu ağır görünüyordu. Karnı muhtemelen bu kıyafetin altında oldukça büyüktü.

Kocası hiçbir şey söylemedi, büyük olasılıkla şu anda ve burada karısı kendisinden daha üst sıralarda olduğu için.

Fuyou, "Sizin müdahaleniz olmasaydı, Ay Prensi, kendimi bugün burada bulacağımdan şüpheliyim," dedi.

Olabilir mi? Maomao düşündü. Anan'a vardığında diğer arabaya binen insanlar Fuyou ve kocası olabilir miydi? Lihaku, Li'en iyi askerlerinden birini bırakmak istemediğini söylemişti ama Fuyou belli ki hamile olduğu için evine geri gönderilmişti. Jinshi de belli ki ona yardım etmişti.

Peki bu durumda kocasına ne olacak? Li'de mi kalacaktı, yoksa Anan'a geri mi dönecekti? Maomao bilmiyordu ama insanın kendi vatanında çocuk sahibi olabilmesi çok önemliydi. *Sanırım anladım.* Jinshi, Maomao'nun ikisini görmesini istemişti.

Sadece bir vardı: *O olayda gerçekten hiçbir şey yapmadım.*

Jinshi, Maomao'ya Fuyou'nun uyurgezerliğini tedavi etmesini söylemişti ama

Maomao zaten bunun sadece bir rol olduğundan şüphelenmişti. Prensesi şimdi görünce neredeyse emin oldu. Yine de bu şüphelerinden Jinshi'yi hiç haberdar etmemişti.

Kendisi mi buldu?

İmparatoriçe Gyokuyou'ya sessizce gerçeği söylemişti ama İmparatoriçe'nin ağzından bir şey kaçırıldığından şüpheliydi. Jinshi, Maomao'nun Fuyou'yu koruduğunu fark etmişse, bu onu biraz rahatsız etmişti. Aynı zamanda, Fuyou'nun mutlu olduğunu bilmekten de memnundu.

Fuyou ve kocası Jinshi'yle bir şeyler konuştular, her zaman medeni ve naziktiler ve sonra ayrıldılar.

İyi bir çifte benziyorlar. O birkaç dakikada bile, Maomao bunu anlayabiliyordu. Asker Fuyou'ya o kadar yaltaklanıyordu ki bu neredeyse utanç vericiydi. Onunla evlenmeye hak kazanmıştı.

ama ondan sonra buraya geri dönebilmeleri Jinshi sayesinde olmuştu. Ayrıca Jinshi'nin Fuyou'nun arka sarayda neler yaptığını bilme ihtimali de giderek artıyordu.

Belki de sadece yumuşak bir dokunuştur.

Tam olarak kurtulamadığı duygusal bir çizgisi vardı. Bir insan olarak iyi bir şey, ama bir güç adamı olarak bir zayıflık.

Bu onu engelleyecek.

Şarlatan doktora davranış şekli de aynıydı. Bazılarında düzeyde, şarlatanı kullanıyordu, ancak bunu sadece aynı duygusallık bağlılığı yapıyordu.

Jinshi kendi yeteneklerini küçümseme eğilimindeydi.

Yani, hayır, bir şeyler yapmayı başarıyor. Sadece üzerine çok fazla şey aldı. Bazı şeylerin peşini bırakabilse her şey onun için çok daha iyi olacaktı ama bunun yerine elini uzatmaya devam etti. Yardım edebileceğini düşündükçe, daha fazla dahil oldu, ta ki çok ince yayılmış.

Böyle birini daha tanıyorum... Her zaman peşinden koştuğu kişiyi düşündü. O da kendini başkalarına hizmet için harcıyordu. Maomao'nun herkesten çok saygı duyduğu adamdı.

Sanırım tüm şarlatanın karışması benim hatam.

Maomao-Maomao'ydu.

Luomen'in kendini tehlikede bulması en zoruydu. Jinshi iyi kalpli bir politikacı kanıtlamıştı ama aynı zamanda hâlâ saftı.

Bu yüzden tam bir pislik olabiliyordu.

Jinshi neden bu kadar aptalca bir şey yapmıştı?

İmparatoriçe Gyokuyou, "Bunun yarı sorumlusu sensin," dedi.

Jinshi'nin güçlü bir görev bilinci vardı. Maomao onun daha az düşüncesiz olmasını bekleyebilirdi. En azından prensler biraz daha büyüyene kadar bekleyebileceğini düşünmüş olabilir.

Yapamayacağı ortaya çıktı.

Bazı insanlar çok tuhaf zevklere sahip, düşündü bilmem kaçınıcı kez. Jinshi'nin bazen bir şeylerden hoşlandığı görölüyordu. garip huyları olan yaratıklar. Dünyadan habersiz küçük efendi, etrafındaki onca insan arasında kendine yeni bir oyuncak bulamamıştı. Yavru bir civciv gibi tek bir oyuncağa bağlandı ve o oyuncak onun tüm dünyası oldu.

Eğer ben onun için sadece bir şeysem, o zaman bana öyle davranmalı ve bana emirler . Ancak saf çocuk bunu yapamadı ve bunun yerine daha acımasız bir yöntem seçti.

Jinshi o damgayı böğrüne sapladığında, en çok incittiği kişi kendisi değil, İmparator'du ya da Maomao öyle düşünüyordu. Varsayımının kuşkuya, kuşkunun da kesinliğe dönüştüğünü fark etmişti: Jinshi ile Majesteleri arasındaki gerçek ilişkinin ne olduğunu bildiğini düşünmeye başlamıştı.

İmparator, Jinshi'nin gerçek babası.

Jinshi hayatını "İmparatorluğun küçük kardeşi" olarak yaşamıştı ama eğer gerçekten İmparatorun öldüğü varsayılan oğlu olsaydı... Yaptığı şeyi yapmazdı değil mi? Bu soru Maomao'nun içinde bir şüphe gölgesi bıraktı. Eğer şüphelendiği şey doğruysa, o zaman ne olacaktı?

Ben ne yapacağım? Soruyu sorarken bile cevabı zaten bildiğini .

"Şimdi bir adım öne çıkabilirsin," dedi Suiren, ona nazikçe

it. Maomao, yaşlı kadının sesindeki hamile tonundan hoşlandığından emin değildi.

Jinshi'yi selamlayarak, "Görüyorum ki Leydi Fuyou'ya ne olduğunu öğrenmemi istemişsiniz," dedi. Şimdilik, aklından geçen diğer düşünceleri alıp zihninin bir köşesine sakladı.

"Öyle değil. Sadece sizden onun için yardım istediğimden, haberdar olmanızın sizin için faydalı olabileceğini düşündüm."

"Evet, efendim. Bunu gördükten sonra kendimi biraz daha iyi hissettiğimi itiraf etmeliyim." Maomao etrafına bakındı. O duygusundan kaçamadı

Jinshi ona karşı düşünceli olmaya çalışıyordu.

, oyunu oynama zamanı.

Balkona doğru baktı. "Burası oldukça görkemli bir oda efendim. Balkon bile var."

"mi? Dışarı çıkıp bir göz atmaktan çekinmeyin."

"İzin verirseniz." Doğruca ona doğru koştu.

"Xiaomao!" Gaoshun onu durdurmaya çalıştı ama göz ucuyla Jinshi'nin onu tuttuğunu görebiliyordu.

Balkona çıktı. *Vay be!* Buranın bir okla ya da feifa silahıyla öldürülmek için mükemmel bir yer olduğunu düşünmüştü ama durum böyle değildi. *Çok fazla ağaç var iyi bir atış yapmak zor olurdu. Ve yakınlarda ateş edecek bir yer de yok.*

Ona öyle geliyordu ki balkon kasıtlı olarak güvenli olacak şekilde tasarlanmıştı. Uzman değildi ama VIP odasında başka bir şeyin uygunsuz olacağını tahmin ediyordu.

Güvenli olduğu için, Jinshi onunla birlikte balkona çıktığında kimse onu takip etmedi. Taomei bir şeyler söylüyordu Gaoshun; karısıyla boy ölçüşemeyeceği açıktı.

Yine de burada bize tuzak kurulduğu hissini sevdiğimden emin değilim...

Jinshi ile yalnızdı. Bu o kadar da garip değildi; yanığına daha sonra bakması gerekecekti ama bunu ruh hali değişmeden önce yapmak istiyordu.

Jinshi, "Bugün şehre bir seyahatiniz olduğunu duydum," dedi.

"Evet efendim ve kasaba halkının Li hakkında söyleyecek çok şeyi var."

Yerel halkın pek de iyi niyetli olduğu söylenemezdi ama en azından işler patlayacak gibi görünmüyordu.

En azından, bir kadını bir devlet konuğuna göndermeyi deneyebilecek kadar olumlu bir tutumları vardı...

"Usta Jinshi, lütfen bu gece dikkatli olun. Her gece olduğu gibi." Maomao söyledi. Bir kadının kendisini Jinshi'nin yatağına davet etme riski her zaman vardı.

"Bundan sonra ne söyleyeceğini asla tahmin edemiyorum." Jinshi görevlilerin göremeyeceği şekilde bir duvara yaslandı. Görünüşe göre Taomei'nin etrafında yumurta kabukları üzerinde yürüyen tek kişi Gaoshun değildi.

"Ne demek istediğimi tahmin edebiliyorsunuzdur, efendim? Sadece arka saraydaki gecelerinizi düşünün."

"Hngh," diye inledi Jinshi, üzgün görünüyordu. Demek ki kızın ne demek istediği hakkında bir fikri vardı. Sanki söyleyecek bir şeyi varmış gibi ona baktı ama tam olarak çıkaramadı. Sonunda başardı, "Öhöm. Gördüğünüz gibi Prenses Fuyou eve geldi. Anan Kralı'nın yeğeni arka saraya girecek - değiş tokuş demekten çekiniyorum ama..."

"Kulağa çok yoğun geliyor."

"Evet. İmparatoriçe Gyokuyou'nun yeğeninin de gelmesi bekleniyor."

"Bunu duydum efendim. Yine de duymuş olmanız ilginç. Bana arka saraydan kaçan kişinin kim olduğunu hatırlatır mısınız?" Maomao bastırdı.

"Artık Jinshi değilsiniz, Jinshi Usta ve bence arka sarayla ilgili endişelerinizi sonsuza dek bırakıp kendi işinize odaklanmanız en iyisi olacaktır."

"Aynı fikirdeyim ama kendimi tamamen soyutlayamadığım ortaya çıktı."

Maomao etkilenmemiş bir şekilde ona baktı. Onun bakışlarını karşılamayı başardı ama pek rahat görünmüyordu.

Maomao kendini yine öfkeli buldu. "Usta Jinshi, siz güçlü bir ve bence öyle davranmanızın zamanı geldi."

"Biliyorum..."

"Kullanmak için elinizde olan şeyleri kullanmalısınız." "Ben..."

"Bu durumda..." Maomao ona doğru yaklaştı ve sırtarak parmak uçlarında durup yüzüne baktı. Sağ elini duvara çarparak onu etkili bir şekilde hapsetti. Adamın gözleri fal taşı gibi açıldı. "Kullanılmaktan hoşlandığımı söyleyemem. Ancak-" Burada

sadece Jinshi'nin duyabileceği şekilde sesini alçalttı. "Yarım yamalak iyi olma çabaları çok daha büyük bir sıkıntıdır. Anlamsız bir yük olmaktansa faydalı bir araç olmayı tercih ederim. Tereddütünüz Bir ülkenin tereddütü ve sizin bir anlık kararsızlığınız on binlerce tebaanızın ölümü anlamına gelebilir. Bundan sadece pişmanlık duyacağınızı biliyorum. Bu yüzden bir yol seçip kendinizi o yola atsanız iyi olur."

Sonunda ondan uzaklaştı.

"Eğer bir şey kullanacaksanız, o zaman kullanın. İlaç, siz onu almadıkça işe yaramaz."

Gözlerini kapadı ve uzun bir iç çekti. İçinde biriktirdiği her şey ağzından dökülmüştü. Maomao artık prenses; o sıradan bir eczacıydı. Eğer onun iplerini çekecekse, o zaman hiç durmadan bunu yapması daha iyiydi. Onu parçalanana kadar kullanmalıydı.

Tüm bunlardan kaçabilseydi, elbette kaçmak isterdi, Ama yüzüne inat burnunu kesmeyecekti. Söylemek istediği daha çok şey vardı ama söyleyebileceği kadar ileri gittiğini düşündü.

Yine de kaynayan öfkesinin ardında başka bir şey olduğunu keşfetti. Elleri Jinshi'nin yanağına gitti. "Siz sadece insansınız, Usta Jinshi. Siz bir efsanevi ölümsüz değilsiniz. herkesi kurtar." Yüzünü ellerinin arasına aldı, sol elinin parmakları yara izini okşuyordu. "Yaralanabilirsin, yara alabilirsin, alçalabilirsin. Sadece insan."

konusuyordu? Jinshi'nin durduğunu biliyordu ama nedense sürekli Luomen'in yüzünü görüyordu.

Bu kadar üzgün olmama şaşmamalı.

Jinshi'nin davranışını yönlendiren ilke Luomen'inkine çok benziyordu. Böyle devam ederse sonunun kadar şanssız olacağından korkuyordu. *Tıpkı babam gibi...* Herkesi ve her şeyi kurtarmak için kendini harcamıştı. Bir aptal gibi. Daha fazlasını *istemeli*, daha açgözlü olmalıydı ama bunun yerine kaderine sabırla katlanmıştı.

Acı çekti, acı çekti, peki ne için? Boş ellerine teslim olmuş yaşlı bir adam olmak için.

Maomao'nun babasına yönelik tek eleştirisinin bu olduğunu söylemek yanlış olmaz.

Shaonese'li tapınak hizmetçisiyle olan ilişkisinde bunu şiddetle hissetmişti. Luomen'e büyük saygı duyuyordu. Karşılaştığı mutsuzluk ne olursa olsun nezaketini asla kaybetmeyen bir adam bir mucize gibiydi. Ancak bunun bedeli hem bedeninin hem de kalbinin hırpalanmasıydı. Zamanla öyle bir hale gelmişti ki, yaptığı her şeyi yenilgi beklentisiyle yapıyordu. Jinshi'nin sonu bir gün onun gibi mi olacaktı? Ya da-

Maomao, "Lütfen, lütfen derinize damga vurmak gibi başka bir şey yapmayın," dedi.

Jinshi, "Sizi duydum... ilk birkaç kez," diye cevap verdi.

"Emin misin?" Maomao'nun yüzünde bir gülümseme belirdi ve ellerini yavaşça çekti. Ama yanaklarından ayrılmadılar. Jinshi onları orada tuttu. "Lütfen gitmeme izin verin efendim," dedi.

"İstemiyorum"

Sesi çocuk gibiydi. Bu bazen yaptığı bir şeydi, çocuksu bir dile başvurmak.

"Yakında geri dönmek istiyorum," dedi.

"Sadece birkaç dakika daha."

"Usta Gaoshun kendini kaybetmiş olmalı." "O zaman beni biraz gençleştir."

"Gençleştirmek mi?"

Ellerini bıraktı ve kollarını yana açtı.

. *Sarılmak için mi geliyor?* Tam ona böyle bir şey yapmayacağını söylemek üzereydi ki, uzanan kollar ona uzanmadı. Bunun yerine yer değiştirdiler, böylece bir şey almaya hazır.

"Tam olarak ne istiyorsun?" Maomao sordu.

"Sarılmak istiyordum ama şu anda belki de başka bir şeye ihtiyacım olduğunu düşündüm." Jinshi sol yanağını kaşıdı. bir yara izi olmadan. "Vigor. Bana yardım et." "Seni tokatlamamı istiyorsun."

"Olabildiğince sert. Kristal Köşk' garson kadını tokatladığın gibi."

Gözleri parlıyordu. Şimdi ne yapması gerekiyordu? Ve onun en kötü ihtimalini hatırlayarak ne yapıyordu?

anlar?

"Ne dediğimi çoktan unuttun mu?" Az önce onu bir daha böyle bir şey yapmaması konusunda uyarmıştı ve neredeyse bir dakika sonra burada kendine daha fazla zarar veren bir davranışta bulunuyordu.

"Anlıyorum," dedi. "Bu bir yara izi bırakmayacak." "İz bırakacak!"

Başı derde giren Maomao olacaktı. Onu Jinshi ile yalnız bırakacak kadar güvenmişlerdi; buna ihanet edemezdi.

"Lütfen."

"Yapamam!"

"Sana soruyorum!" Jinshi dizlerinin üzerine çöktü. "Kimse yok Artık bana kim ne yapacağımı söyleyebilir ki?" diye neredeyse tükürüyordu. Gaoshun ve Suiren onu istedikleri kadar azarlayabilirlerdi ama sonuçta yine de onun hizmetkârlarıydılar. Jinshi'nin yüzüne karşı çıkabilecek tek kişi İmparator olabilirdi.

Sana ne yapacağını söyleyecek kimse yok, ha?

Jinshi'nin halktan birine indirgenme talebi, hükümdarla olan bağının kopması anlamına gelecekti.

Aralarındaki ilişkinin nasıl olduğunu, birbirleriyle nasıl konuştuklarını bilmiyorum, diye düşündü Maomao. Yine de topladığı kadarıyla, kraliyet kanından akrabalara göre iyi bir uyumları varmış gibi görünüyordu. *Ama ne ekersen onu biçersin.*

Bu, neden üzerine fazla gitmesini istemediğini açıklıyor. Maomao sadece iç çekebildi.

"Peki. Gözlerini kapat."

"Teşekkür ederim."

Maomao elini geri çekti ve Jinshi'nin suratına bir attı. Sessiz değildi.

Jinshi nefesini içine çekti ve gözlerini açmak üzereydi ki Maomao elini yavaşça onun göz kapaklarının üzerine koydu. "Bir bakayım," dedi. Eli bile acıdığına göre Jinshi'nin yanağı yanıyor olmalıydı. Kızarıklığın yükseldiğini görebiliyordu.

Suiren bunu asla kaçırmayacak. Yaşlı kadının üzülüp üzülmeyeceği Jinshi'nin nasıl tepki vereceğine bağlıydı.

Maomao, ablası Pairin'in ona sık sık söylediği bir tekerlemeyi hatırlayarak, "Acı, , buradan," dedi. Kızarmış yanağını öptü

her zaman çok nazikçe. Dudakları parmak uçlarından daha soğuktu ve yanağı çok daha sıcak hissettiriyordu.

Bir çocuk şiirinin gerçekten işe yaramayacağını biliyorum. Komikti, Ama nedense yanak öncekinden daha az kırmızı görünüyordu. *Hayır, bu* . Öyle de değildi: aksine, Jinshi'nin tüm vücudu eskisinden daha kırmızıydı.

Maomao elini gözlerinden kaldırdı. Onun gözlerinin içine tam olarak bakamıyordu ama elleri onun ellerini sıkıca kavradı.

"M-Maomao," dedi.

"Evet, efendim?" diye cevap verdi, hafifçe uzaklaşarak. "Diğer tarafa da lütfen."

Yara izi olan sağ yanağını işaret etti. Maomao ona ters ters baktı. "Kesinlikle hayır, efendim."

Sonsöz

Maomao küçük pencereden dışarı baktı. Giderek daha fazla geminin görüldüğünü görebiliyordu. Uğradıkları her limanda filoları daha da büyüyor gibiydi. Eklenenlerin çoğu ticaret gemileriydi, ayrıca batı başkentine gidiyorlardı ve muhtemelen kendilerini korsanlardan korumaya yardımcı olmak için onlara katılıyorlardı.

"Komik. Bu yolculuk çok uzun sürdü ama sonunda varış noktasını görebiliyoruz!"

"Neden bahsediyorsunuz Bayan Chue?" diye sordu şarlatan. Chue, sık sık yaptığı gibi oraya aitmiş gibi uzanıyordu.

"Yok bir şey. Sadece doğru bir duygu gibi geldi, ben de söyledim." "Çok tuhaf şeyler söylüyorsun. Anlayamıyorum," dedi şarlatan.

Maomao, Chue'nin açıklamalarının anlaşılmasız olabileceği konusunda hemfikirdi ama dünyada onun gibi bir avuç yaratık vardı.

Maomao pencereden uzaklaştı ve kalan ilaç stoklarının envanterini çıkarmaya koyuldu. Chue'nin yardımsever açıklamasının da gösterdiği gibi, yakında batıya varacaklardı.

sermaye. Erzaklarını yeniden stoklamayı düşünmek zorunda kalacaklardı, ancak tıbbi ofisin işleyişinin anahtarı olduğu anlaşılan -Her zaman yaptığı gibi tüm zamanını sohbet ederek geçirdi.

Chue artık muayenehanede Lihaku kadar zaman geçiriyordu. "İş için" diye ısrar etti. Belki de "iş kesmek" kelimesini yanlış telaffuz etmiştir.

Maomao bir defter ve fırçayı şarlatanın eline tutuşturarak, "Usta Hekim, en azından ilaç miktarımızla ilgili bazı notlar alabilir misiniz?" dedi. Bu büyük bir iş değildi ve kendi başına kolayca yapabiliirdi, ama doktoru şımartmamanın önemli olduğunu düşündü.

"Yardım etmemi ister misin?" Chue teklif etti.

"Hayır, teşekkür . Bunun sonunu asla duyamayacağız."

tıbbi olmayan personel ilaca dokunur."

"Bu çok kötü oldu. Bayan Chue zehirler hakkında çok şey biliyor, !"

Ayrıca kendini tanıtmak için hiçbir fırsatı kaçırmıyordu. Maomao, tıbbi ofiste devam eden varlığını (ve gerçek işlerden uzaklığını) haklı çıkarmaya çalışıyordu.

Maomao, "En azından yemek tadımı yapmaya yetecek kadar, görüyorum," dedi. Kadın

Anan'daki ziyafeti düşündüm. Ziyafet, ardından kayıp şarlatan vakası, sonra da Jinshi'nin tokatlanması...

Bu sonuncusu onun için gerçek bir sorundu. Maomao elini dudaklarına . *Bunu neden yaptım ki?* Çocuk tılsımlarının herhangi bir tıbbi etkisi olmadığını gayet iyi biliyordu. Jinshi'ye küçük bir cazibeyle kandırılabilir bir çocuk gibi davranmıştı.

İşin tek iyi yanı, odadakilerin hiçbir şey duymamış gibi görünmesiydi - belki de balkon bu tür gizli konferanslar için özel olarak inşa edilmişti. Maomao

Sui ren, Taomei ya da Gaoshun onları duysaydı ne olurdu diye endişeleniyordu. Yine de sadece Chue herhangi bir ilgi göstermişti.

Jinshinin "diğer tarafı da" tokatlamasını istemesine gelince, sadece kendisini uyandıracak bir şeye ihtiyacı vardı. Bunun kesinlikle mazoşist bir şey olmadığını açıklamıştı.

Yüzündeki o ifadeyle başka ne düşünebilirdim ki?

Yüzündeki kırmızı leke için anlattığı hikaye ise

Odaya geri dönmeden hemen önce yanağına sert bir tokat atmıştı. Sui ren ve diğerleri dehşete düşmüştü ama o sadece kıkırdadı ve "sadece iyi ve uyanık olduğumdan emin olmam gerekiyordu" diye açıkladı.

Maomao kesinlikle sessiz kalmıştı. Tek yapabildiği buydu. Çok ama çok yorgundu.

"Ooh, Anan'da çok iyi vakit geçirdim! Batı başkentinde ne kadar eğleneceğimizi görmek için sabırsızlanıyorum," dedi Chue, küçük gözleri ışıldayarak. Ellerinden küçük çiçekler, bayraklar ve hatta nedense güvercinler çıkardı ama Lihaku ve şarlatan bu konulardaki esprili cevapları çoktan halletti. Maomao'nun şimdi bu oyuna dahil olmasına gerek yoktu. Yine de bir sorusu vardı.

"Bunu nasıl yapıyorsun?"

"Oh-ho! Bayan Chue'nin gizemli yetenekleriyle ilgileniyor musunuz?" Fasulye topuzu burnuyla gururla homurdandı.

"Evet. Çünkü benim deneyimlerime göre, bu tür yetenekler genellikle biraz hazırlık gerektirir."

Beyaz Leydi'nin sahnede benzer şeyler yaptığını görmüştü ama onun numaraları insan psikolojisi bilgisinden daha az "hazırlık" gerektiriyordu.

"Sana söylesem ne yapardın?" Chue sordu.

Maomao, "Kodamanlar benden onları eğlendirmemi istediğinde mükemmel olabileceklerini düşündüm," diye cevap verdi. Genelev şakaları her zaman boşa çıkıyordu, bu yüzden bunun yerine sergileyebileceği küçük bir performans ideal görünüyordu. Bir durumun gerginliğini azaltmaya yardımcı olabilirse daha da iyi.

"Hayalinizi yıktığım için üzgünüm ama Ay Prensi'ne bu yolculukta neler yapabileceğimi zaten gösterdim ve eğer Majestelerini eğlendirmeyi düşünüyorsanız, bunu ayrılmadan önce onun için yaptım, böylece gelecekte onlarla nereye gideceğime karar vermeme yardımcı olabilir."

Nereye gidelim! Maomao'nun ağzından neredeyse bir espri ama kendini zor tuttu. Gerçekten de Chue edep nedir bilmeyen bir kadındı.

Maomao ilaç torbalarını boşalttı, şarlatana notlar aldırıldı ve sonra onları sandığa geri koydu. Bunu tekrar tekrar yaptılar.

"Oh! Sana yaklaşan programımızdan henüz bahsetmedim, değil mi?" Chue söyledi.

"Demek burada gerçek bir işin var," dedi Maomao, Chue'nin tembellik ettiğinden emindi.

"Evet! Bayan Chue her zaman çok çalışır, böylece kayınvalidesi ona kızmak." Doğruldu ve cüppesinin kıvrımlarından bir rulo tahta şerit çıkardı.

"Tanrım, çağın gerisinde kalmışsınız Bayan Chue. Güzel bir kâğıt almalısınız, kullanımı çok daha kolay," dedi şarlatan, parmaklarını uzatarak. Kâğıtçı bir aileden geliyordu ve bilgi sahibi olmaktan memnun görünüyordu.

"Hayır! Ben eski usulleri seven, zarif bir zevke sahip bir kadını. Ahşabın dokusuna bayılıyorum, kokusunun tadını çıkarıyorum!"

Kâğıt kullanışlıydı ama onun gibi ahşabın erdemlerini tercih eden pek çok estetikçi vardı. Maomao bunu gerçekten anlamadı.

ama Chue'nun istediği her şeyi yazmasını engellemek için de bir nedeni yoktu. Yine de Chue'nun bu kadar uzun bir parşömeni cüppesinin içine nasıl gizlediğini merak .

"Limana vardığımızda valizlerimizle birlikte bir arabaya bineceğiz. Batı başkentine yaklaşık otuz dakikalık bir yolculuk olacak. Akreplere dikkat etmeniz tavsiye edilir."

Maomao başını salladı, gerçekten de akrepler olacağını umuyordu.

"Batı başkentine vardığımızda, quack-öhöm, yani Başhekim diğer doktorlara katılacak. Onunla gideceksin, Maomao. Sana odayı gösterecek biri olacak.

tıbbi personelin yer. Master'da bir yerde.

Gyokuen'in villası ve hepiniz aynı anda oraya sığamazsınız, Böylece üç gruba ayrılacaksınız. Ayrıca, üst düzey yöneticiler hep birlikte olacak; bununla yaşamak zorunda kalacaksınız."

Vakvak mı dedi?

Kendini korumak için çok iyi bir iş çıkarmamıştı ama şarlatan yazmakla o kadar meşguldü ki fark etmemiş gibi görünüyordu.

"Bayan Maomao, yemek tadımı gibi şeyler için çağrılmanız dışında çoğunlukla diğer doktorlarla birlikte çalışacaksınız. Sanırım beni ve Lihaku'yu çok sık göreceksiniz."

Lihaku şarlatanın korumasıydı, peki ya Chue? A kurye, belki? Maomao'ya çoğunlukla işi kesmek ve kayınvalidesini ya da "büyük hanımı" çok fazla kaçınmak için bir bahane bulmaya çalışıyormuş gibi geldi, ama kibarca fark etmemek için. İsteyeceği son şey Suiren'in bu işe karışmasıydı; bu bir felaket olurdu.

"Bir şey daha var. Geceleri mesaide değilim, o yüzden lütfen beni aramayın."

"Ne? Acil bir durumda bile mi?" diye sordu vakvak, çalışmaya devam etmesine rağmen, fırça tombul ellerinde çevikti.

"O zaman bile olmaz. Kayınvalidem ikincisi için beni acele ettiriyor, bu yüzden en üstün yeteneklerimi kullanmak zorundayım.

teknikler." Her nasılsa, bunu düz bir yüzle söylemeyi başardı. şarlatan

doktor önce şaşırdı ama Maomao şöyle deyince,

"Bayan Chue evli bir kadın," derken noktaları birleştirmiş gibiydi çünkü yüzü kıpkırmızı oldu ve fırçasını elinden bıraktı. Maomao

bu tepkiye arka sarayın doktoru olarak hayatta kalmasına şaşırdı.

Yine de, Chue'nin kocasının kelimenin tam anlamıyla perdenin arkasındaki adam olduğunu bilen Maomao, onun rolünü yerine getirip getiremeyeceğini sorguladı.

"Fwoooo! Şimdi, büyük, derin nefesler!" Chue çömelmiş ve ellerini karnında gezdiriyordu.

Maomao araya girdi. Kendini kötü hissediyordu ama Chue dair hiçbir işaret vermiyordu. "Bayan Chue, bu kadar garip egzersiz yeter. Bilmemiz gereken başka bir şey var mı?"

Chue hiçbir şey olmamış gibi doğruldu. "Batı başkentine vardığımızda, kendinizi bu gemide alıştığınız şekilde yaşarken bulacağınızı düşünüyorum. Tek fark, talimatlarınızı üst düzey hekimlerden biri olan Dr. You'dan alacak olmanız."

Yani bu, bronz tenli doktorun adıydı. Oldukça yaygın bir isimdi, özellikle de batıda. Maomao'nun bunu hatırlamaya çalışması gerekecekti.

"Dediğim gibi, sanırım birlikte çok zaman geçireceğiz, bu yüzden herhangi bir sorunuz olursa, Bayan Chue veya Dr. You'ya sormaktan çekinmeyin.

Dediğim gibi, geceleri hariç. Genç Ma'nın bir varis doğurup doğuramayacağını kimse bilmiyor, bu yüzden büyük bir baskı var! Ma Klanı'nın varlığını sürdürmesi benim omuzlarımda! Tamam, hala bir aile kolu var ama. Benimkini biliyorsun. kayınvalide..."

Chue düpedüz çaresiz görünüyordu. Yani onu korkutabilecek şey *vardı*.

Sanırım en büyük oğlun karısı olmak kolay değil, diye düşündü Maomao, ama bu onu pek de ilgilendirmiyordu. Son ilacı da yerine koydu ve böylece envanter çıkarma işi de bitmiş oldu.

Chue ayağa kalktı. "Çok yakında varacağız, o yüzden ben geri dönüyorum." "Bir dahaki sefere görüşürüz, Bayan Chue!" dedi şarlatan doktor sanki ziyaret için uğrayan bir arkadaş gibiydim.

Chue el salladı ve gitmek üzereydi ama sonra durakladı geri döndü. "Bayan Maomao..."

"Evet? Bir sorun mu var?" Chue başka ne isteyebilirdi ki?

"İnsanlar sarayda da tıpkı eğlence yerlerinde yattıkları gibi yatıyorlar.

bölge. Batı başkentinde çok sayıda yalancı olacak, bu yüzden dikkatli olun. Oh, ve olanlar hakkında sessiz kalacağım- merak etme." Sonra sırtı, karanlık yüzü daha da

Alt güvertenin az ışığında daha karanlık.

Ne oldu? Maomao onun ne istediğinden emin değildi. "Tamam o zaman! Güle güle!"

Chue kapıyı tıkırtıyla kapattı ve sonra sadece geminin hafifçe sallanması .

Böylece Maomao tekrar batı başkentine varmış oldu. İkinci ziyaretinde onu nelerin beklediğini merak etmekten başka bir şey yapamadı.

Author
Natsu Hyuuga

Illustration
Touko Shino

The Rare Diaries

9

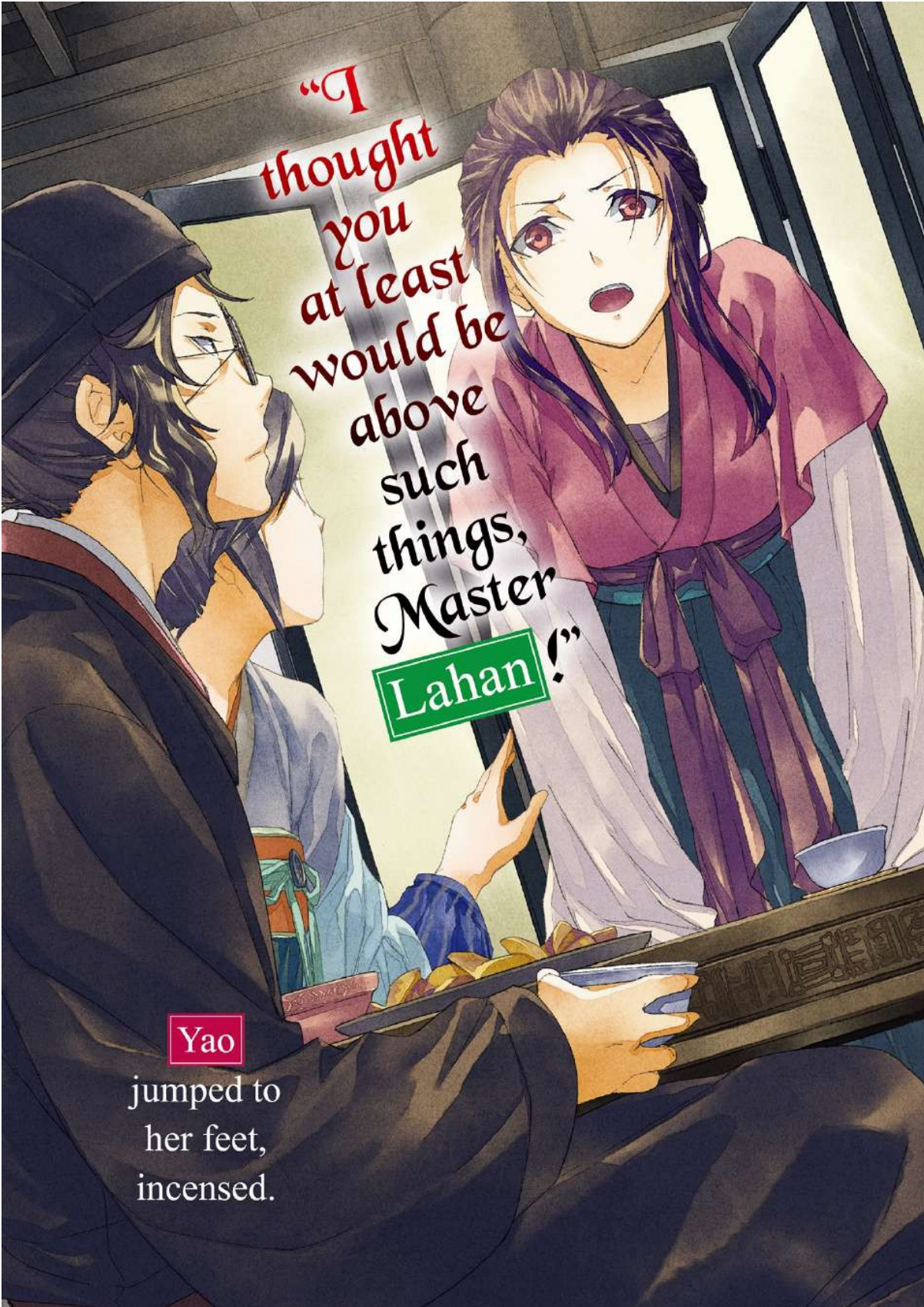
“Is that all
you have
to say to
me?”

Jinshi

bakti

Dişarı...

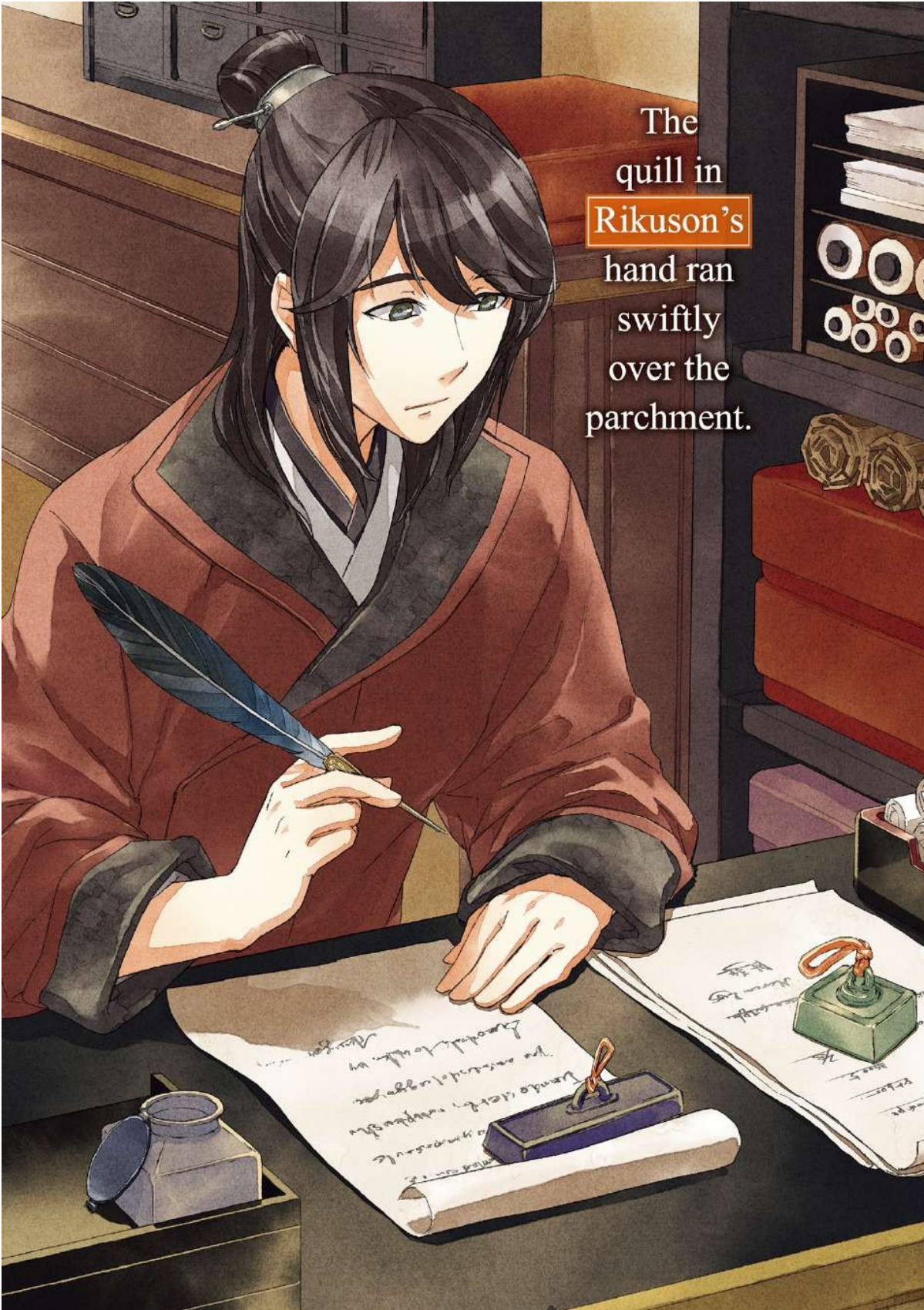
*"I
thought
you
at least
would be
above
such
things,
Master
Lahan!"*

Yao

jumped to
her feet,
incensed.

The
quill in
Rikuson's
hand ran
swiftly
over the
parchment.

Chue, who seemed totally unfazed, had several skewers of grilled bird meat in her hand.

"My. He doesn't slow down, does he?"

Lakan had been going on like this ever since they'd gotten to the marketplace.

"This would look lovely on you, Maomao!"

Gaoshun at
one hand,
Taomei at
the other.

“Did
you need
something,
sir?”

Past a curtain,
Jinshi was
lounging on
a couch,

Bonus Çevirmen Notları

Eczacı Günlükleri **Günlükler Cilt 9**

Sabit Bir El

9. cilde hoş geldiniz - ya da belki de bu noktada 9. cildi okuduğunuz için teşekkürler demeliyim! Dost canlısı mahalle çevirmeniniz, perde arkasına bir başka bakışla karşınızda. Bu yazılarda, bir kitap yaratırken ne tür kararların alındığından çokça bahsettik.

İngilizce çevirisi. Bugün biraz gerçek çeviriden bahsetmek istiyorum. Bir çevirinin elinize (veya dijital eşdeğerine) ulaşma süreci.

Çeviriye oturduğumda, boş bir Word belgesi ve fiziksel Japonca kitap açık olarak başlıyorum. Sonra basitçe çevirmeye başlıyorum. O bölümün sonu için belirlenen sayfaya (ya da daha uygun görünen başka bir durma noktasına; bu işler değişkendir) ulaşana kadar her gün kitaptan bir parça sayfa çeviriyorum.

Bu elbette bir ilk taslak. Kimsenin görmesine izin vermeden önce, göze çarpan hataları ve ifadeyi gözden geçirmek veya başka iyileştirmeler yapmak istediğim yerleri aramak için okudum. Ayrıca bir sürü yorum bırakıyorum. Daha gerçekçi çeviriler verebilirler, bazıları Bir kelime veya cümlemin arka planı veya örneğin belirli bir mantarın adını nereden aldığımı gösteren bir web bağlantısı.

Soru da olabilirler. Şöyle şeyler söyleyebilirler: "Bu kelimeyi üç kez kullandım. Eş anlamlı kelimeler bulabilir miyiz?" ya da "Bunu çok iyi ifade edemediğimi biliyorum. Bunu nasıl daha açık ifade edebileceğimizi konuşalım."

Tüm bu yorumlar ve sorular kime yöneltiliyor? O da editörümüz Sasha McGlynn. İlk işimi bitirdiğimde

Revizyon geçişi, umarım en azından sunulabilir durumda bir eviri ile sonuçlanır, Sashaya teslim ediyorum, o da çalışabiliriz. Pratikte bunun anlamı, taslağı Google Docs'a yüklemem ve burada hem görüp hem de üzerinde alışabilmemizdir. Sonra birkaç gün taslağı unutuyorum. (Genellikle doğrudan kitabın bir sonraki bölümünü çeviriyorum). Bu arada Sasha da yeni bölümün redaksiyonuyla uğraşıyor.

Editörlük ne anlama geliyor? Geniş yayıncılık terimleriyle bu, bir dizi farklı geliştirme aşamasını kapsayabilir ve metnin iyileştirilmesi. Geleneksel bir yayınevinde, bir kitabın geçtiği çeşitli aşamalardan sorumlu birkaç editör olabilir Ancak bu sektördeki bir editörün birkaç farklı şapka takması muhtemeldir. Sasha'nın bazı düzeltmeleri mekaniktir; çünkü örneğin, bir cümlenin sonunda "too" ya da "either" ifadelerinden önce virgül bırakarak kurumun stil kılavuzunu açıkça görmezden geldiğimde. ("Maomao diğer mantarı da topladı." → "Maomao diğer mantarı da topladı.") Eğer yanlış yazılmış kelimeler varsa ya da yanlış eşanlamalı (eğer *konsey* demem gerekirken *konsey* yazdıysam örneğin *danişman*), onları da düzeltecektir.

Ancak çoğu durumda, Sasha'nın katkıları stil ve dilbilgisi kurallarına uyduğundan emin olmanın ötesine geçiyor ve metnin kendisini şekillendirmeye yardımcı oluyor. Bu, düzenleme spektrumunun, orijinal (türevden ziyade) bir eserin yayınlanmasındaki hiçbir şeye tam olarak karşılık gelmeyen ilginç bir kısmında yer alıyor. Orijinal zaten var olduğu için (Japonca olarak), eviri ekibinin açık bir şekilde hareket alanı yok ya da olay örgüsünde veya sunumda büyük değişiklikler yapma yetkisine sahip değildir. Ancak ekip, metni hedef dilde olabildiğince etkili kılmak ister ve işte bu noktada iyi bir editör çok değerlidir.

Görmek için bu ciltten belirli bir pasaja göz atalım Sasha gibi bir editörün ne yaptığını ve aramızdaki ileri geri konuşmanın metnin son halini oluşturmaya nasıl yardımcı olduğunu. İşte benim ilk taslağım, ilk gözden geirmemden sonra ama Sasha bakmadan önce:

Gemiye geri döndüklerinde, burayı son derece sessiz buldular. Belki de herkes dışarı çıkmıştı. Denizciler emin olmak istiyorlardı. temizlikçiler çöpleri dışarı çıkarırken her şey yerli .

odaları ve güverteyi süpürüyorlardı. Temizlikçiler erkek kıyafetleri giymiş orta yaşlı kadınlardan oluşan bir gruptu ve gemideki her yüzeyi özenle cilalıyorlardı. Çoğu denizcilerin aile üyeleri gibi görünüyordu; yolcuların yemeklerini de onlar hazırlıyordu.

Eğer bir editörün gözüne sahipsensiz, birkaç şeyi hemen fark edeceksiniz. Örneğin, "temizlikçiler" ifadesi iki kez geçiyor ve onları tanımlayan toplam dört ana cümle için onlarla ilgili üç cümle var. (Sonuncusunda noktalı virgül var.) Sasha bunun düzeltilebilecek bir şey olduğunu gördü ve malzemenin bir kısmını yeniden düzenledi ve daha iyi akması için diğer kısımların bağlantı şeklini değiştirdi. İşte paragraf tekrar, şu şekilde

Metnin nerede değiştirildiğini gösteren çarpı işaretleri ve Sasha'nın değişikliklerini parantezler:

Gemiye geri döndüklerinde, burayı son derece sessiz buldular. Belki de herkes dışarı çıkmıştı. Denizciler emin olmak istiyorlardı.

~~*Temizlikçiler [erkek kıyafetleri giymiş orta yaşlı bir grup kadın] odalardan çöpleri çıkarır[,] ve güverteyi süpürürken[,] her şey yerli yerindeydi-*~~

~~*erkek kıyafetleri giymiş bir grup orta yaşlı kadın ve Gemideki her yüzeyi gayretle cilalıyorlardı. Çoğu [temizlikçi] denizcilerin aile üyeleri gibi görünüyordu [ve]; yolcuların yemeklerini de yapıyorlardı.*~~

Anlaşılır olması , Sasha'nın yaptığı değişikliklerle birlikte paragrafın tamamını burada bulabilirsiniz:

Gemiye geri döndüklerinde, burayı son derece sessiz buldular. Belki de herkes dışarı çıkmıştı. Denizciler emin olmak istiyorlardı. Erkek kıyafetleri giymiş orta yaşlı bir grup kadından oluşan temizlikçiler odalardaki çöpleri topluyor, güverteyi süpürüyor ve gemideki her yüzeyi özenle cilalıyorlardı. Temizlikçilerin çoğu denizcilerin aile üyeleri gibi görünüyordu ve aynı zamanda yolcuların yemeklerini de yapıyorlardı.

Sasha burada bir dizi zekice düzenleme yapmış, en önemlisi de temizlikçilerin tanımını, İngilizce'de tanımın konulması için daha doğal bir yer olan, onlardan ilk bahsedilen yere taşımak. Bu ve betimlemenin orta kısmındaki eylemleri bir araya getirme şekli, temizlikçilere yapılan göndermelerden birine olan ihtiyacı ortadan kaldırarak düzyazının daha iyi akmasını ve daha az yapmacık hissetmesini sağlıyor. Aynı şekilde,

cilalama ("-ing") biçimini *cilalanmış* geçmiş zaman ile değiştirmiştir.

Sasha bir parça üzerinde düzeltme işlemini tamamladıktan sonra, ben başka bir parça alıyorum.

bakar ve değişikliklerini kabul eder ya da sorgularım. Genel olarak, yaptığı düzenlemelerin çoğunu kabul ediyorum (ya hemen ya da onunla konuştuğuktan sonra). Örnek paragrafımızda, biri hariç tüm değişikliklerini kabul ettim: "Temizlikçilerin çoğu denizcilerin aile üyeleri gibi görünüyordu ve yolcuların yemeklerini de yapıyorlardı" cümlesini sorguladım. "Çoğu görünüyordu" ifadesinin temizlikçilerin denizcilerin aile üyeleri olma durumunu makul bir şekilde tanımladığını düşündüm (bu durum hepsi için geçerlidir ve Maomao'nun sadece tahmin yürütebileceği bir konudur), ancak yemek yapmaları zorunlu değildir (bu, hepsini içerebilir ve Maomao'nun onları çalışırken görerek bilebileceği bir şeydir).

Bu nedenle, cümle bana biraz garip ve potansiyel olarak kafa karıştırıcı geldi.

Sasha'nın hızlı ve basit bir çözümü vardı: fikirleri çevirmek. Sonunda bu cümleyi "Temizlikçiler aynı zamanda Yolcuların yemekleri ve çoğu denizcilerin aile üyeleri görünüyordu." Bu şekilde, "çoğu" en az kafa karıştırıcı yerde olur ve cümle bir bütün olarak daha iyi akar.

Tüm bunlardan sonra, son paragrafta şu ifadeler yer almaktadır:

Gemiye geri döndüklerinde, burayı son derece sessiz buldular. Belki de herkes dışarı çıkmıştı. Denizciler emin olmak istiyorlardı. Erkek kıyafetleri giymiş orta yaşlı bir grup kadından oluşan temizlikçiler odalardaki çöpleri topluyor, güverteyi süpürüyor ve gemideki her yüzeyi özenle cilalıyorlardı. Temizlikçiler aynı zamanda yolcuların yemeklerini de hazırlıyordu ve denizcilerin aile üyeleri gibi görünüyordu.

Sasha ve benim bu konuyu konuşmamız biraz Bir hafif roman çeviri projesi için alışılmadık bir durum. Hafif roman endüstrisinde genellikle çevirmen bir taslak hazırlar, müşteriye (yayıncıya) gönderir ve yayınlanana kadar bir daha haber alamaz. Çevirmenler ve editörler nadiren birbirleriyle yakın bir şekilde çalışırlar; bu durum editörlerin sık sık ezici iş de ilgilidir. isteseler bile birlikte çalışamazlar. J-Novel Club hem çevirmenlere

ve çeviri ekiplerinin yakın bir şekilde birlikte çalışmasını bekler; bu da projelerinde çalışmanın avantajlarından biridir.

Çevirmenin bakış açısının ve uzmanlığının çeviri süreci boyunca değerli olduğuna inananlardanım. Örneğin, bir Editör veya çevirmen kolayca bir dil tuzağına düşebilir - örneğin yanlış bir soyadı - ve birbirlerinin anlayışını kontrol edebilmeleri yardımcı olur. Öte yandan, bazen gerçekten tuhaf bir İngilizce ile karşılaşıyorum - belki de çok edebi davranıyordum ya da belki de o günlerden birini yaşıyordum - ve Sasha orada oturup ne demek istediğimi bulmaya çalışmak yerine bana ne demek istediğimi sorabilirse hem daha verimli hem de metin için daha iyi olur. Düşünüyorum. Nihai taslağın üretimi boyunca ikimizin de orada olması, metnin kalitesi açısından neredeyse her zaman olumlu bir durumdur.

Bu aynı zamanda, her hafta İngilizce bölümleri hazırlayanlar Sasha ve ben olsak da, son taslakta rolü olan tek kişinin biz olmadığımızı belirtmek için de mükemmel bir zaman. Bir kitabın tamamı tamamlandığında, bir dizi son kontrol için Kalite Güvence ekibine gider. Bu, en az iki farklı ek okuyucunun kitabın tam metnini okumasını içerir. Genel olarak, Kalite Güvencesi önemli değişiklikler yapmakla değil, tüm 'l'lerin noktalı ve 't'lerin çapraz olduğundan emin olmakla ilgilidir-

Bazen mecazi anlamda, bazen de gerçek anlamda. QA okuyucuları, Sasha ve benim yayın öncesi aşamada gözden kaçırdığımız mekanik sorunları kontrol ediyor (oops-orada iki nokta var! Uh-oh! *Merriam-Webster* diyor ki

bu kelime tirelenmeli!) ve düşündükleri diğer her şey potansiyel bir sorun olabilir. Her QA okumasından sonra, kitap QA düzenlemelerini gözden geçirmek ve ne yapılacağına karar vermek için bana ve Sasha'ya geri gelir herhangi bir sorun hakkında. Ancak tüm bunlardan sonra son versiyon e-kitap olarak yayınlanır.

Sasha gibi editörlerin ve kalite kontrol ekibimizin çalışmaları idealdir, Bitmiş bir el yazmasına bakıp "Ah, çevirmen şu satırı yapmış, ama editör açıkça şu diğer kısma dokunmuş!" diyebilmeniz çok nadiren mümkün olacaktır. Aynı şekilde çevirmen de orijinal yazarın eserine şeffaf bir pencere olmaya çalışır.

Editör, çevirmenin çalışmasının dikkat çekmeden doğru olduğundan emin olmaya çalışır.

Metne en etkili şekilde hizmet etmek. Yine de ne yaptıklarının farkında olsanız da olmasanız da, editörler cılalı bir metin için vazgeçilmezdir. son ürün. Bir dahaki sefere bir kitapla sorunsuz bir okuma deneyimi yaşadığınızda, bir yerlerde bir editöre teşekkür etmelisiniz!

Umarım çeviri sürecinin bazen yeterince takdir edilmeyen bir yönüne bu bakıştan keyif almışsınızdır. İyi eğlenceler, bol bol okuyun (ve editörlere minnettar olun), bir sonraki ciltte görüşmek üzere!

Yeni çıkan kitaplardan haberdar olmak için J-Novel Club'daki posta listemize kaydolun!

[Haber Bülteni](#)

Ve J-Novel Club yesi olarak en son bölümleri (bu serinin 10. Cildi gibi!) okuyabilirsiniz:

[J-Novel Kulüp yeliği](#)

Copy right

Eczacı Günlükleri: Cilt 9 by Natsu
Hyuuga
Touko Shino'nun illüstrasyonları

Çeviren: Kevin Steinbach Yayına
Hazırlayan: Sasha McGlynn

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tesadüfidir.

Kusuriya No Hitorigoto
Telif Hakkı© Natsu Hyuuga 2020

Tüm hakları saklıdır.

İlk olarak Japonya'da Shufunotomo Infos Co., Ltd. tarafından yayınlanmıştır. Shufunotomo Co., Ltd. aracılığıyla
Bu İngilizce baskı Shufunotomo Co., Ltd., Tokyo ile yapılan anlaşmayla yayımlanmıştır.
İngilizce çeviri© 2023 J-Novel Club LLC

Tüm hakları saklıdır. ABD Telif Hakkı Yasası (1976) uyarınca, bu kitabın herhangi bir bölümünün yayıncının izni olmadan taranması, yüklenmesi ve elektronik olarak paylaşılması yasadışı korsanlık ve yazarın fikri mülkiyetinin çalınmasıdır.

J-Novel Club LLC

j-novel.club

Yayıncı web sitelerinden (veya içeriklerinden) sorumlu değildir

yayıncıya ait olmayan. E-kitap baskısı
1.0: Ekim 2023 için Premium E-
Kitap

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

